

money from the vendor, then it will mean, wreck and ruin to numbers of people. There were sales and purchases before the Revision settlement; and because they were not recorded in the land-lord's Shirasta, neither the vendor nor the vendee felt any inconvenience. If any party did, it did not so much incommod him as to seek sympathy from other people.

As for the land-lord, he did not care if he got his rent. He could patiently wait till a transferee would come up to him for mutation in his shirasta. Rent being the first charge on the land and the crop, it was the interest of the purchaser to see that there were no arrears. So non-registration of purchases in the land-lord's shirasta did not in any way interfere with his collection. Thus looking at the thing from all sides, things were going on smoothly when the Revision settlement came on and showered blessings on all sides. If in order to avert a fine of 12as., the poor tenants flocked to the settlement camp and danced attendance from day to day, it was reported that people were eager for Revision settlement. If in order to be rid of the pest as soon as possible people of some locality came up and prayed that their mouzas might be taken up soon, it was interpreted that they were hailing Revision settlement with delight. So it was all a help to the helpless and deliverance to the poor. Naturally the settlement officer treated the objections made by the Zamidars with supreme indifference and recorded the names of purchasers in col. 10.

Now, if in view of the High court's decision the land lord turns round and goes to retaliate the scant courtesy with which he has been treated by the settlement officers, what protection are the purchasers likely to have from the Settlement Department? It may be hoped that the landlord, inspite of the bad blood created by the Revision settlement, will not go so far as that; for he has, if not more, at least so much goodness in him, as any settlement officer may pretend to. But supposing the land-lord follows up the decision of the High court, what will the Settlement Department do to avert a world of litigation and a sure ruin that will overtake hundreds of people?

A word about the decision of the 105 officer. Chap. X of Tenancy Act relates to the preparation of Records of rights and settlement of rents. Under sec. 106, a suit may be instituted for the decision of any dispute regarding any entry in, or omission from, the record. If a land-lord does not like that a purchaser's name be recorded in col. 10 and comes up under sec. 105 against such entry, then the proper course for an officer seems to be, where he allows an objection, to expunge the name of the

purchaser. If he goes further and makes an entry to the effect that the Zamindar can dispossess the land, then what would be the legal effect of that entry or order? If a purchaser does not quit possession can a landlord enter on the land on the strength of that order? How is that order to be executed? If he is again compelled to go to the Civil court, will not section 99 of the Tenancy Act stand in his way? If it won't, what is the value of such a finding as that of the 106 officer referred to by you? Surely it was not a new thing hit upon by the 106 officer.

The Settlement Department may devise some means to extricate parties from this anomalous position.

Yours truly,
Pareswar Malaviati

197-10

ଦୁଇପାତ୍ର

ଶ୍ରୀବାବୁ	ସାଧ୍ୟତାଗଣ ଚଳନ	ସୂଚି	ପାଇଁ
-	କଳାକାରୀ ହଜାରୀ	"	୫ (୩)
-	ସଠମ୍ ଜଗନ୍ନାଥ ମହାପାତ୍ର	"	୫ (୪)
"	ଧର୍ମକୃତ ଦସ ଗୋହାମୀ	"	୫ (୫)
-	ଦିବବାଚ ଦାସ ଦିବିଶାର୍ଦ୍ଦିତ	"	୫ (୬)
"	ମାଧ୍ୟମ ଦସ ଗୋହାମୀମୁ	"	୫ (୭)
>	ଗୋହର ସମାଜକ ଦାସ	"	୫ (୮)
-	ବସ୍ତାବାପ ପଞ୍ଚିକ	"	୫ (୯)
-	ଦେବିରୁଷ ମହାତ୍ମ	"	୫ (୧୦)
-	ଦିବବାଚ ମହାପାତ୍ର	ବଜାରୀ	୫ (୧୧)
-	ପଞ୍ଚମୀ ଘାରଭକ୍ଷ	କଟିଅ	୫ (୧୨)
-	ବାମୋଦର ମହାତ୍ମ	କରବରୁଲ	୫ (୧୩)
"	ଦୁର୍ଗାତରଣ ଦାସ	କୁତ୍ତା	୫ (୧୪)
"	ଦାଶରଥ ସାହୁ	କମା	୫ (୧୫)
ମୁଦ୍ରି	ପୃଷ୍ଠା ଟିଆ	ଗୁଡ଼କଲାଙ୍କ	୫ (୧୬)
ଶ୍ରୀବାବୁ	ସୀତାକଥା ପୋତ	କଟିବ	୫ (୧୭)
-	ଦୃଢ଼ିତ ମହାତ୍ମ	କଟିବ	୫ (୧୮)
-	ପଞ୍ଚମ ଗୋହର ରଥ	କଟିବ	୫ (୧୯)
ଶ୍ରୀବାବୁ	ମଧୁତତ୍ତ୍ଵ ମହାତ୍ମ	କଟିବୀ	୫ (୨୦)
"	ମଦେବକାଥ ମିଶ	କର୍ମାଣ୍ୱର	୫ (୨୧)
"	କର୍ମର କରୁ	କର୍ମର	୫ (୨୨)
"	ରହ, ଏବଂ, ମହାତ୍ମ	କାହାରୁକେବଳ	୫ (୨୩)
"	ବୋବେବେବେବା ସାହୁପୁରୁଷ	କମାପ	୫ (୨୪)
"	କମଳାତ ସତ୍ତ୍ଵୀ	କମଳପୁର	୫ (୨୫)
"	କୁରୁତ ମହାପାତ୍ର	କୁରୁମନ୍ଦ୍ରି	୫ (୨୬)
"	ବାମୋଦର କରୁଦାର	କୋଳପୁର	୫ (୨୭)
"	ଦାଶରଥ ପାତ୍ର	ମୁଖୀ	୫ (୨୮)
"	ମଦବିନ୍ଦୁତଳ ତୌଷିଷ ସାରାଳୁ	"	୫ (୨୯)
"	ପତାନନ୍ଦ ଦର	କର୍ମବିନ୍ଦୁର	୫ (୩୦)
"	ପତୋତ୍ତବାସୁଦେବ ବିର ଗୋହାର୍	"	୫ (୩୧)
		ପୁରୁଷେଶ୍ଵର	୫ (୩୨)
		ପକ୍ଷିକର	୫ (୩୩)

ନିଳାମୀ ଇତ୍ତାହାର ।

ନ ୨୦୯ ମୂର ଉତ୍କଳାଙ୍ଗ ସଂ ୧୯୯୦ ପାଇ

। ੴ ॥ ਪੁਅਸ ਮੁਕਾਬਲੇ ਬਚਨ

ବ୍ୟାସିକ ମହାପାତ୍ର । ସା । ଦିଗୋଲ । ପ ।

四

三

(୬୭୯)

ମହେଶତନ୍ତ୍ର ରାୟ ଗୌଧୁସ୍ତି । ସା । ଦାରକାର-
ବିଶ ଜିମିଦାର ବରେଷ । ଏ । ଅକଳ ଦୋ
ତନୀଦାରର ଜରତନୀ ଓମେର ଚକ୍ର ଅଦୟ
କାରଣ ବବାଦିର ନିର୍ମଳିତ ସଙ୍ଗର ପାଞ୍ଚମା
୧୦ ମସିଦା ଦବା ଏ ୧୨ ସା ସମୟେ ପ୍ରକଶ
ମତେ ନିଲାମ ହେବ ।—

ପୁ: ଚିତ୍ରାଳ ସବରେଇଷ୍ଟାରା ମୁ: ସହାମ
 ଅନ୍ତର୍ଗତ । ପ୍ର । ହକ୍କ ନ '୨୫' ମର ଗ:
 । ଗ । ପୂର୍ବାଙ୍ଗ ଜମିଦାରୀ ଦେଖାଇର । କ ।
 ଟ । ଲକୁ ସଦର ଜମା ଟ ୨୯୫/୫ ଅଟେ
 ଗହୁ ମଧ୍ୟରୁ । ବ । ଗ । ଗ । କୁ ସଦର ଜମା
 କଣ୍ଠୋଟ । ମୁ: ଟ ୫୮/୨୫ ଅଟେ ଉତ୍ତର ଜମେ
 ଦାରୀ ଓ କହିରେ ଥିବା ନିଜ ଘୋର ଓ ନିଜ
 କୁଷ ସହିତ ନିଲମ ଦେବ ଆ: ମୂଳା ଟ ୧୦୦ଟା

NOTICE.

"Wanted a graduate strong in English for the post of Asstt Head Master and Second Master of the Khurda H. E. School on a monthly salary of Rs.50. He will have free lodging in the school Hostel. None need apply who will not stick to the post at least for 2 years. Apply sharp to the Secretary."

କୋଟିଷ

ଅହ ଦସପଞ୍ଚା କଥରେ ନ୍ୟାୟାପ୍ତବ୍ୟା
ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରବଳ କୋରିଥିବାରୁ ଏତକୁ ସବ୍ରମୀ
ସ ଧାରଣକୁ ଅବଶତ କରଇ ଦିଆଯାଇଥିଲୁ ତ
ଯେବି ମନୁଷ୍ୟରୀଥିବାକୁ ବଧ କରି ଘନସର୍କା-
ରରେ ଦେଖାଇବ ଗାହାରୁ ପ୍ରତି ମନୁଷ୍ୟରୀଥ
କଥା କିମ୍ବେଳେ ଏବନ୍ଦିତ ଟ ୧୦ ୯ କା ସୁର-
ମୁର ଦିଆଯିବ ।

ଶ୍ରୀ କାର୍ବ୍ଲୁଗ ଦେଖେ ରଙ୍ଗ ଗବା

ପ୍ରକାଶକ

ଦିନ୍ବାର ତାଙ୍କୁବମାଳକ ଅନୁମୋଦିତ, ସମ୍ପଦ
ପ୍ରକାର ଶୀଘ୍ରମେ ଏକମାତ୍ର ମହୋର୍ବଧି ।
ତାଙ୍କୁ ପଥମଳର

ଓଡ଼ିଆ

ଏହି ପ୍ରତାଷ ସଳଗ୍ରହ କହୁ ପଣ୍ଡିତ ମହୋଷଖ
ସେବକ ଦିଲେ ଉତ୍ସବକାଳ, ରଜୋଲେପ ଅଭି-
ରକ୍ତ ରକ୍ତୁଧାର, ସେପ୍ରଦଳ, ଚଳପେଟ ଓ
ଅଧାରେ ଦେବନା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଯାବନ୍ତୀୟ ଉପଦ୍ରବ
ବିଦୂରର ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ରଙ୍ଗଙ୍କ ଓ ଗର୍ବାୟ ବନ୍ଦିବ
ହୋଇ ସମ୍ଭାବ ଉପ୍ରାଦନ ଶକ୍ତି ଜାବେ ।
ଏହି ମହୋଷଖ ଯାବନ୍ତୀୟ ଶୀଵେଗରେ ପ୍ରଧାନ
ପଞ୍ଚାକ ଡାକ୍ତରମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଥିବି ।

ପ୍ରଶଂସା ପଦ
ପାଇସର ତାକୁର ଏସ୍ ପାଣୀ ଏମ୍, ଏ, ଏସ୍, ବୀ,
(ପଞ୍ଜାଲ ଖୁଟିର ତାକୁର) ଯେତ ପ୍ରଦର ଓ
ଅନ୍ୟଟିଟି ଭଜା ଫ୍ରାବ ଘେମ X X X X ଭଜା
ଭଜାର ଧାମକର “ ଓରେଇନ ” ଅବ୍ୟାହ
ପଣ୍ଡିତ ।

ଅନ୍ଧମଧ୍ୟରେ ଶ୍ଵେତପାଦପିଣ୍ଡର ତାଙ୍କୁ
ଏକ ଏମ୍ ଉଚ୍ଚବ୍ରତୀ ଥିଲା, ଏପି, ଏହି, ତି, X
X X X ଓହେଇନ୍ ବୀଳଦାର କରି ବଞ୍ଚିବଳ
ରେଖର ଲିଖେ ସେମାନ୍ ଥିଲେ କେହିଏକ

ଦମ୍ଭରୀପୁର ବିଲା ସର୍ଜନ X X X X ଅ-
ରତ୍ନ କଞ୍ଚୁଶାବ ଶେଗରୁ ଏହି ସେମି ଅବେଗ
ଲାଇ ଦରିଆଛି ।

ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରତିଶିଳ୍ପି ୧୨୬ କିମ୍ବା ଶିଳ୍ପି ୧୯୯
ଶୋଇ ଏକେଷ୍ଟ୍ସ:—

ହ'ରଶ ଏଣ୍ ବେଳେ କାଳୀପାଟ କଲିକଗ
ଚେଲିପାଇଁକ ଅତେସ

“ଓଡ଼ିଶା” ।

ଏ ହେବାର କବିରହୁ ।
ଅମୃତସ୍ଥୀ । ଅମୃତସ୍ଥୀ ଅନ୍ଧାଦୟ
ନିଧିବଜାର ବଟିବ ।

୧ ସହାଯକ ମୋଡ୍ିଲ୍

ଏହା ସେବକ ବଲେ ସୁନ୍ଦରାଳୁ, ଧୂତିଙ୍ଗ, ସପ୍ତମୋଷ
ସୂର୍ଯ୍ୟ ନବୀତା, ଅନ୍ତିମାର୍ବେ ସୁନ୍ଦରନ, ତତ୍ତ୍ଵ ଅନ୍ତିମ
ମନ୍ଦିର ମାତ୍ରିତ ବୋଧହେବା, ବୋଧ ସନ୍ଦର୍ଭ କି ହେବା
ଫେରିବେ କାହୁ ହେବା, ଉତ୍ସର୍ଗ କେଣାଥି ହାତ ହେବା
ହୁଏ ବୀଧି ହେବା, ମୁଣ୍ଡ ଦୂରବିଶ, ଅନ୍ତିମ ଦୂରମୁଖ
ବଲେ ଦେଖିବୁଟି ବୋଧ ହେବା ଯରାବା ସନ୍ଧାନ
ହେବା, ସରପାପରିଜନବ ଚନ୍ଦମ କରି ହେବା, ମୁଖୀ ମରିବା
ଅନ୍ତିମ ଅନ୍ତିମ ଦେଇଲ ପରିହରିବା ଶ୍ରୀ ସନ୍ଦର୍ଭାବରେ ଅନ୍ତିମ
ଦୁଃଖପରିବର୍ତ୍ତରେ ବର୍ଣ୍ଣିତାଠ ହେବା, କଷାୟପମାତ୍ରେ ହୁଅ
ହେବା, କୋ ଅମ ଦୂରାତ ହୋଇ ବରୀ ହେବା, ହୁମା
ଆୟୋଜନିବା, ପଦିତା ଆତ୍ମା ହେବା, କଷା ଶିଖ ଦେଇବୁଟି
ଦ୍ୱିତୀୟଦେବକି ବୁଦ୍ଧା ସହିତ ବାଦା ସବାର୍ଥ ପଦିତ
ହେବା, କାନୁକଳିବ ଫେରିବେ ସରଜ ହେବା, କେମା ପେଟ
ପାରିବା, ଦୂରକ ଦୋଷ ହେବା, ଶୀଘ୍ର ଅବସାନ ହୁଏ
ପେ ୧୯୫୮ ଫର୍ମ ବା ଜାମାନ୍ଦ୍ରାବ ଶତବି ।

ବିଜ୍ଞାପନ

କେତେ ପ୍ରସାଦ ।

(୧) ନାନାଟ ଗାସ	ଟ ୦ ୧୨
(୨) ସୁନବସାଳୀ	ଟ ୦ ୧୨
(୩) ରୂପୀ ମା	ଟ ୦ ୧୨
(୪) କଣ୍ଠେମ୍ବାହୁ	ଟ ୦ ୧୨
(*) ବିଧବାର ସ୍ଥାମାପ୍ରାସ୍ତି	ଟ ୦ ୧୨
(୬) ବୋହୁ ଗୋ	ଟ ୦ ୧୨
(୭) ମଧ୍ୟମାଲଙ୍କ ବିଜେତା	ଟ ୦ ୧୨
(୮) ମଧ୍ୟମାଲଙ୍କ ମିଳିକ	ଟ ୦ ୧୨
(୯) ଅମଲ୍ୟଧନ	ଟ ୦ ୧୨
(୧୦) ବସନ୍ତ ବିରହଣୀ	ଟ ୦ ୧୨
(୧୧) ବିରହଣୀ	ଟ ୦ ୧୨

ମନ୍ତ୍ର ଓ ପଦ୍ୟ, ଅଛି ସୁନ୍ଦର ଖାଦି ଓଡ଼ିଆ
ଶ୍ରାମୀ ଶାଶ୍ଵତ ହୋଇବ ରହିଥା ପ୍ରଦିପକରେ
ଦୃଷ୍ଟି । ଏକ ଗନ୍ଧିରେ ବହି ଧେର କି ବର ଶତ
ପାଇବ କାହିଁ

ପ୍ରାଣି ମୁଖ କଠକ ପ୍ରଦିଂବନାମା

ଆୟ ବେଳକ ଲେବରେଟ୍ରୋ କଟକ |

ପୋଃ ଅଃ ଗନ୍ଧମାରତିବ ।

କବିରାଜ ଓ ଦରପ୍ରସନ୍ନ ଦାସ ଗୁପ୍ତ କବିରଙ୍ଗନ ।

୧୯୮୦
୩୭୭ ଶତ
ସତ୍ୟ

ଦ୍ୱାରିକାନାଥ ସାଲସା

୪୩

ବିଶ୍ୱାସ ଦକ୍ଷ ପୋତା, ଦିଗୁଥ ରତ୍ନ କଳାକା, ସୟଦବ ଓ ମାନ୍ଦିକ ହୃଦୟକା ଜାଗତ, ମୁଖ ପାଇଲା ଓ ଧୂପବେଶ
ଜଳାଇବ, ଶୀ, ସୁରତ, କାଳକ, କାନ୍ଦବା ମନ୍ଦିରର ବ୍ୟାକହାରୀ ଏହା ଦକ୍ଷ ସ୍ଵରତ ଜନରଥ, ପରତ୍ୟେ ନା ରାମୀ ଓ
ପାତା ପତନ ହୃଦୟକୁ ପଥ୍ୟାର୍ଥୀ କ୍ଷମାତାଙ୍ଗୀ ଏହା ନୃତ୍ୟ ଦକ୍ଷ ଉପରୁ ବରେ ଶରୀର ଦେଖ ପହଞ୍ଚାଇ କରେ କାତା-
ଦକ୍ଷ ସ୍ଵରତ ଦୂଷତ କରି କରି ଦରମାରୁ ଏହା ପ୍ରତିକଷା ଧରୁତ୍ତୁ, ନାୟି ଜାଗତ, ଏହା ପ୍ରକଳ ଅନୁଯାୟିତକ, କେବୁ
ପରିଷ୍କାରକ, ଅଳ୍ପତ, ଅମ୍ବାତୁ, ଅରୁତ, ଅର୍ଦ୍ଦ, ବାର, ଦରଦମୟ, କୁର ପ୍ରକଳ ହୃଦୟ ବସନ୍ତରେ ଶୀଘ୍ରକମାନ୍ଦବର
ଦେଖ ଉତ୍ସବର, ଦୂରତା ବେଗରେ ପଥ୍ୟାର୍ଥୀ ପଳପୁର, ହୃଦଳ ଅବସନ୍ନ ଦେହ ଅନ୍ତରିତିକ୍ଷମାନ୍ଦବର
ଦେଖିବି, ଦ୍ୱାରା ତମ ଦିନ ଦେଖି ଦେଖି ଦକ୍ଷ କୋଠିଲ ॥ ୧୩ ॥

ରଦ୍ଧନାଦି ଗୁଡ଼କା ୪

ଚନ୍ଦ୍ରନାଥ ଗୁଡ଼କା ହୃଦୟ ମେହିବେଳର ଏକମାତ୍ର ମହୋତ୍ସାହା । ପ୍ରାଚୀକର ଲାଲା ପଦ୍ମନାଥ
ମା ରହୁଣ୍ଡକ କୁଳାରେ ଶାଶ୍ଵତାର ବାଜରେ ଶୁଣ ଶ୍ରୀ ପରିଷି ଉଷ୍ଣଦିନମାତ୍ର ସେହେ ସୁରତନ ଫୁଲେରେ
ଏହାଜୀଞ୍ଜରେ କିମ୍ବୁ ଅଧେରା ହେବେ । ଏହଠକା ତୁଲା ଶାଖା ୩୨ ଡିଗ୍ରୀ ଉପରି ୩୨

ବୀର୍ଯ୍ୟସୁମ୍ବୀ ଯୋଗବାହିନୀ

ଏହା ସ୍ଵର୍ଗକ ଶୌରୟ, ଦର୍ଶନ ପ୍ରେସ୍‌ର, ସୁଧା ମାରଇ ପ୍ରତି ସେବକେ ଯଥ ସବର୍ଣ୍ଣ ମନୋଜୀଖ, ଲବହୃତ ଦର୍ଶନ ସୁଧା ଏହା ବେଳନ କଲେ ସନାତ ପରି କଲ, ବର୍ଷା, କାନ୍ତା, ସୁତିରନ ଦର୍ଶନ । ଏହା କଳନକୁ କଲନ ମୁହଁନ ଗାତ ହେବ ପୁରୋଧ ନିବାରନ କରେ । ଅନ୍ତରୂଳ ଦିବ କଟେଇ ହେଲେ ଏହା ସର୍ବ ଶ୍ରୀ ଶୋଭାରାତ୍ରେର ମନ୍ଦିର ବଦିବାକୁ ହେବ ।

ମହା ସୁରଙ୍ଗ ଓ ମହୋପତାର ଗୋଲାପକୁସ୍ତି ଦେଇ ଯାବନ୍ତି ବେଶପରିଚ ଓ ମନ୍ତ୍ରିଷ୍ଟ ଜାତ
ଦେବରେ ଏହା ଅନ୍ଧ ଅଥ ନାହିଁ । ଏହାର ସୁରଙ୍ଗ ଦୂର ପଦବିରତର୍ଣ୍ଣରୁ ଶାଶ୍ଵତ । ଏହାବାବ ମନ୍ତ୍ରିଷ୍ଟ ସରଦା ଶାପକ
ଦେବ ମନ୍ତ୍ରମ ଓ ସହ କୃତ । ଅହବାବ ଦୁରା, ମହାବୁବାତାର ଦୂରୀରବାବାବର୍ଣ୍ଣାନ୍ତ ସମସ୍ତେ ଏହି ଦେଇ ନ୍ୟନହାତ ବନ୍ଦୁପାଦ୍ମ
ମଳ୍ଯା । ଦେଇ ୧୧, ୧୩ ଦେଇ ୧୫, ୧୬ ଦେଇ ୧୮

ଭକ୍ତି ଦୀପିକା ।

**RECORD OF RIGHTS IN
REVENUE COURT.**

A notice has recently been hung up in the Collector's office requiring all persons who have instituted suits for arrears of rent to produce Khatians and Khewats on the dates of hearing of their cases. It runs thus:—

ସବୁପାଇଁ ରଣକୁ ଜଣଇ ଦିଆଯାଇଅଛି ଯେ
ସମସ୍ତ ଦିବଶିଜଣା ମୋକଦମାରେ ଥରକି
ସଙ୍ଗେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଖରଥଳ ଓ ଶେର୍ଡୋଟ
ମୁହଁବିଲ କରିବାର ଅନଶ୍ଵଳ, ଅତେବଳ
ଅଦେଶ ଦିଅ ଯାଉଥିବୁ ଓ ବାଦମାନେ ଥରକି
ଦାଖଲ ଦିନଠରୁ ମୋକଦମା ଶୁଣାଣି ଦିବସ
ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ ଖରଥଳ ଦାସର କରି ଧାର୍ଯ୍ୟ
ପାଇଖିରେ କୋଟରେ ଦେଖାଇ ଓ୍ଯୋହସ
ନେବେ । ପା ୩୦ । ୨ । ୧୦ ରିକ୍ଷ ।

We fail to see why the khewat is required. The khewat contains the names of proprietors. It affords no information regarding tenant's rights. The names of proprietors are registered in the Collector's register under the Land Registration Act. The tenants will surely come forward and resist the claim of an unrecorded proprietor if he is not in actual possession by receipt of rent. The khatian may help the court in ascertaining the area of the holding or the rent payable by the tenant. Its production is required, it seems, to give effect to the provisions of sec. 147 B of the Tenancy Act which was extended to Orissa in 1908. It enjoins on the Civil Court which exercises jurisdiction over rent suits in Bengal to "have regard to the entries in such record of rights relating to the subject matter in dispute which may be produced before it, unless such entries have been proved by evidence to be incorrect, and when a Civil Court passes a decree at variance with such entries it shall record its reasons for so doing." In Orissa both Act X of 1859 and some provisions of the Bengal Tenancy Act which have, from time to time, been extended piecemeal, are in operation. The procedure to be followed in the trial of rent suits is still governed by the old law. Chap. XIII of the Bengal Tenancy Act which deal with procedure, has not been extended to Orissa as a whole. Sec. 147 A and sec. 147 B of this chapter have only been extended. Sec. 34 of Act X of 1859 and Sec. 12 of Act VI B C of 1862 provide for the particulars to be mentioned in a plaint filed in a Revenue court in a suit for rent. They are substantially the same as those required by sec 148 of the Bengal Tenancy Act (not extended to Orissa) with this exception that in the latter section, it is required

that boundaries or in lieu thereof description sufficient for identification should be given and in an area where a record of rights has been prepared and finally published, the survey plots, and the rental of the tenancy should be in accordance with the record and where alteration in area has been made after publication of the record, a statement of the rental of the original tenancy according to the record and a statement as to how the amount of rent claimed has been computed should be made. There is an important proviso to this section (sec. 148) which authorizes the court admitting a plaint which does not contain such statement to require the Collector to supply, *free of cost*, "a verified or certified copy of or extract from, the record of rights, relating to the tenancy." The landlords in Orissa as a general rule, state in their plaint the Schedule numbers, Khasra numbers, area and the rent as entered in the record of rights, besides other particulars specified in the old law. If any of these differ from the record affecting prejudicially the interest of the tenant he is sure to come forward and point this out and in fact he does so. We fail to understand why under such circumstances the Revenue court should insist upon the production of khatian and khewat in all cases. As the law now stands, we doubt very much whether the Revenue Court trying rent suits can, in the absence of sec. 148, legally insist upon the production of the khatian in all cases. There is no penalty provided for the disregard of the Court's orders in this respect under the old law. While section 148 of the Bengal Tenancy is more imperative and insists upon court's paying regard to the entries on the record of rights, it enables the court to require the Collector to supply, *free of cost*, copies of or extract from the record and thereby save the parties from the trouble and expense of obtaining such copies. This is no small and mean advantage to parties and they have been deprived from it by the non-extension of sec 148.

Let us now see with what object sec 147 B was enacted and whether it requires the production of the khatian in all cases. Sec. 103 B lays down that the entries in the record of right should be presumed to be correct until the entry is proved. As in many instances it was found that the courts did not attach due weight to them, the Legislature thought fit to enact this section to define the force to be attached to the entries and to require the court to record its reasons if it thought fit to disregard them. The wording of the section and the insertion of the words 'may' and "subject-matter in dispute" will leave no room for doubt that the Legislature never intended that the entries in the record should be produced in *all* cases, even in *ex parte cases*. In inserting

the words "subject matter in dispute" the select committee intended "that the court should have regard to entries in the record of rights which may be produced before it and which are relevant to any matter in dispute between landlord and tenant."

In a later issue we shall discuss how the parties will be prejudicially affected by the order now issued.

ଅଗାମୀ ଅଗଷ୍ଟ ମାସ ରାତ୍ରି ରାତି ଦିନ,
ଏ ୧୯ ଘାଟା ବେଳେ କଞ୍ଚିତ୍ ବ୍ୟାପ୍ତିକି ସମ୍ଭାବନା
ଏକ ଅଧ୍ୟେତାକ ଶ୍ରେଣୀର ବାହାରୁରବେଳେ
ରେତେତ୍ୟଥିର ଉବଳରେ ବସିବ । ଏଥରେ
ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ତହିଁର ବିନରଣ ଏ ପରେ
ବାହାରୁବା ।

ଏକିଲ ବାରଣୀ ପ୍ରତିବା ଦୂରଦ୍ଵାରା ପ୍ରମାଣିତ ହେବାରେ ବନ୍ଧ ପଥାଇବା-
ବାରଣୀ ସରକାରୀ ଗର୍ବରେ ୧-୮୫ ଏକର ଜାରି
ଖରଦ ହେବାର ସରକାରୀ ବିଜ୍ଞପ୍ତ କଲାକାର,
ମନୋରୁରେ ବାହାରଥାଳୀ । ଏ ଗାନ୍ଧି ଜନ୍ମ
୧୯୧୦ ପିଠ ଏକ ଶୌଭା ୫- ପିଠ ଥିଲେ ।

ଗର ତା ୨୯ ରଖିରେ ଶେଷହେବା ସମ୍ପାଦି-
ଭେ ପୂର୍ବବଙ୍ଗ-ଓ କ୍ରମୀ ପତ ଲୁହଗର ପ୍ରାୟ
ସବହେ ଅଛି ଦୃଷ୍ଟି ଦୋଷଥିଲା । ବିନାର
ସୀମାନ୍ତ ପ୍ରତେଶ ଏବଂ ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଉତ୍ତର ପୂର୍ବ-
ଧଳରେ କହି ଅଧିକ ବର୍ଣ୍ଣ ଦୋଷଥିଲା ଏହା-
ପୂର୍ବରେ ୨୦୦ ମିଟି ଏବଂ ମରଦକୁମାରେ
୨୦୦ ଲକ୍ଷ ସକାଷେଷା ଅଧିକଥିଲା । ଓଡ଼ିଆ-
ରେ କେବଳ ସମ୍ବଲପୁରରେ ଯାଇ ବର୍ଣ୍ଣ
ଦୋଷଥିଲା ।

ଗତ ଶା ୧୭ ରଖିରେ ପେଷଚେବା ସମ୍ପଦ
ହରେ ଶାରବରେ ପେଷମେ ବୈମରେ ୫୨୯
ମୂଳ ହୋଇଥିଲା ଯେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବଜାପା-
କାରେ ୧୭୯ ବମ୍ବେଇରେ ୧୫୩ ଟଙ୍କାରେ
୮୮ ମୁଲ୍କ ଦୋଇଥିଲା । ବରା, ପଣ୍ଡାବ, ସୁକୁ-
ପ୍ରଦେଶରେ ମନ୍ଦିର ଏ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଦେଶର ମୁଲ୍କ
୫୦ ରୁ ଉପରାଥିଲା । ପୂର୍ବ ସପ୍ରାଦୁର ମୋଟ ମୁଲ୍କ
୨୨୭ ଥିଲା । ଏ ବୈମର ପ୍ରକାର କିମ୍ବା ଉଗା-
ପକଥିଲୁ ସୁଲଭ ନଥ ଅଛି ।

ଦୁଷ୍ଟରମାନ ଶ୍ଵତ୍ସବକାଣ୍ଡେ ସରହାଖା ହେଲା
ଗୋଟିଏ ଧିନୀପୁର ଦୂରିମଧ୍ୟରୁ ଏଠା ରେବ-
ନସା କଲେଜର ସେମ୍ ମହିରୁ ଏବଂ ମରଜା-
ଫରଳୁଦ ଥିଲାବେଳ ମାସକୁ ଟ ୧୦ ଲେଖାଏ
ଦୂରି ଦୂରି ପାଥଛିଲୁ । ଏହି ଦୂରି ବସାରେ
ରେବନସା କଲେଜରେ ଭୋର ବରାବେ । ଏହି
ଜାଗର ଦୂରି ପ୍ରାୟ ଶତର ଆଲକାରେ ସେମ୍

ଗତସ୍ଵର ଓ ଅଳ୍ପ ସୁନ୍ଦର ଏଥିରେ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର
ହେବାର ଦେବ ଅମେରିକାରେ ଅବଲମ୍ବନ ହେଲୁ ।

ରଜ୍ୟର ନିବ ଦରସନ ଶ୍ରାମରେ ଅପ
କେଣ୍ଟ ମାସ ଗା କି ରାତରେ ଏକ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ହେତୁ ଦର ତ ଏ ଶତାବ୍ଦୀ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଦରଶ
ହଲେ । ସେଠା ବିଖ୍ୟାତ ବାସ୍ତଵ ବାରୁ ସତ୍ତନାଥ
ହିଂକଳ ଅଦ୍ୟ ଶ୍ରାବ ସମ୍ପୋଦନ ଦକ୍ଷରେ ନିଃ-
ସ୍ଵର୍ଗରେ ସମ୍ପର୍କ ହୋଇଅଛି । ସେହିମାତ୍ର
ଗା କି ଦରରେ ବୁଦ୍ଧାମର ଏକ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ହେତୁରେ ଜ ୧୫ ଏ ବାସ୍ତଵ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଦରଶ
ହଲେ । ବଡ଼ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଏହି ହେତୁରେ
ଅର୍ଦ୍ଦାଦିର ଅପକ ପ୍ରଦରଶ ଦରସନରେ ।

ରତ ଅସ୍ତ୍ରେଲ ଦୟ ବାବହ ବାଣୀ ବନ୍ଦ
ଅହାୟ ନିମନ୍ତେ ଏ କିଳାର ଦୟେକୁ ଥସନ୍ତି
ଅଗ୍ରଞ୍ଜ ମାସ ତା ୨୫ ତଥା ଦିବା ଦୂରପ୍ରଦର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ନିଲମ ଦେବାର ଧାର୍ଯ୍ୟ କର ସରକାଙ୍ଗେ
ମନ୍ତ୍ରରେ ବିଶ୍ଵାସକ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ସେହି
ଦିନାଧିନରେ ୩୪ ଟା ମାହାର ନିଲମ ଦେବାର
ତାଳିବା ବାତାରିଥାରୁ । ସୁଧାରେ ସେହି ଅଗ୍ରଞ୍ଜ
ମାସ ତା ୨୬ ତଥା ଏବଂ ବାଲେଖରରେ ସେଷେ-
ମର ମାସ ତା ୨୫ ରଖିରେ ବାଣୀ ବନ୍ଦ ମାହାର-
ମାନ ନିଲମ ଦେବାର ଧାର୍ଯ୍ୟ କୋରିଥାରୁ ।

ବୋମ୍ବାରୀରେ ବିଷକତାଳସ୍ଥର ଉଦ୍‌ଯାନ
ପଞ୍ଚରେ : ତତ୍ତ୍ଵଜୀବାତ ପୃଷ୍ଠ ନିର୍ମିତ
ଧାରେ ସେଠା ବିଳାତ ଧଳା ସର ଉଦ୍‌ଯାନ
ଜାହାଙ୍ଗିର ମହୋଦୟ ବିଷକତାଳସ୍ଥର
୩୦୫୦୦୦ଙ୍କା ଦାତ ବରାପାନ୍ତରୁ । ବିଷକତାଳୀ-
ଲୟର ବର୍ତ୍ତପନ୍ଥାରେ ସେ ଦାନ ପୂରଣ ପୂରନ
ଦାଗାରୁ ଧର୍ଯ୍ୟବାତ ଦେଇଥିଲୁ । ଉଦ୍‌ଯାନ
ମଧ୍ୟରେ ସୁନ୍ଦରୀଙ୍କ ସମ୍ମରେ ଦେଇବ ସବୁ
ଅପରି ବର୍ଖଲେ । ମନ୍ତ୍ର ଅଧିକାଂଶ ସଭ୍ୟଙ୍କ
ମତରେ ତବା ବ୍ୟର୍ଥଦେଲ ।—ଦାଗା ମନ୍ଦା-
ଶୟକ ଏ ଦାନ ଯେମନ୍ତ ଉଦ୍‌ଯାନକୁଳସ୍ଥର
ପରମ୍ୟକ ହେମନ୍ତ ପ୍ରପଂଥକାରୀ ଅଟର ।

ମେଦିନୀପୁରର ମନ ବନ୍ଦ ମୋହବମାରେ
ଶଳସ ପାଇଥିବା ଦିଦିଲେବକ୍ଷ ମଧ୍ୟରୁ ଜାଣ
ଗାତରିକ ଓ ଅର୍ଥିତ ଦର୍ଶନେଗର କରିପୂରୁଣ
ପାଇବା ଦାବିରେ ମେଦିନୀପୁରର ସବଳଜଙ୍ଗ
ମଧ୍ୟମାରେ ସେଠାର ସେ ସମସ୍ତର ମାନିଷ୍ଟ୍ରେଣ୍ଟ
ଓ ସୁଲକ୍ଷଣ ତେବେଟି ସୁପ୍ରଶିଷ୍ଟ ଓ ରକ୍ଷଣୀୟରଙ୍କ
ତାମରେ ପୃଥିବୀ ଓ * ମର ହେବାନୀ ମୋ
ଦବିମା ଉପରୁତ ବନ୍ଧୁବାର ପାଠମାରଙ୍କ
ଜଣାଅଛି । ମଦେଇମାତେ ହାଲହୋର୍ମଣ୍ଡି

ମୋଷକ ଦୁଇବାରେ ସେ ସମସ୍ତ ମୋହମ୍ମା
ଏବଟେ ଦାନିଗୋଟରେ ବିଶୁର ଦେବାର
ମଞ୍ଚର ଦୋଇଅଛୁ । ଅପର୍ଯ୍ୟା ମାସ ଶା ୨ ରଖ-
ରେ ବିଶୁର ଘରମୁ ଦେବ । ଏଥରେ ଉତ୍ସ-
ପର ଏବ ସୁତ୍ରଲବ ବଜ ସୁନ୍ଦା ଦୋଇଅଛୁ
ସନ୍ଦେହ ଗାହି ।

ପୋଷ୍ଟିବାର୍ତ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଖୁବି କଥାମେଣ୍ଡ
ଏହି ଦୂରତଃ ନିୟମ ପ୍ରକାର ବହଅଛି । ତାହା-
ରେ ବିକ୍ଷେପ ହେବା ସରକାରୀ ପୋଷ୍ଟିବାର୍ତ୍ତ-
ପର ଅଜଳେବର ଉପରୁ ପୋଷ୍ଟିବାର୍ତ୍ତ ବ୍ୟବ-
ହାର ହୋଇପାରିବ ମାତ୍ର ତାହାର ଲମ୍ବ ଏଥା
ଯାଏ ଗୋଡ଼ା ଏ ଯାରୁ ଅଧିକ ଅଥବା ସଥା
କମେ ଏ ଓ ଏ ଯାର ଜିବା ହେବ କାହିଁ
ଏବ ସେ ହାର୍ତ୍ତ ବାନଙ୍କ ସରକାରୀ କାର୍ତ୍ତ ବାମ-
ଚାରୁ ପତଙ୍ଗ ବା କରମ ହେବ କାହିଁ । ଏପର
ସଦ୍ୟପି ସେପର କାର୍ତ୍ତରେ ଉପସ୍ଥିତ ତାକଟିବିଲେ
ଲାଗି ନ ସ୍ଵଦ ଫେବେ ତାହା ଉପ୍ରେ ବରବା
ତାରର ପୋଷ୍ଟିମାଟ୍ଟର କେନରଇଲୁ ନିବଟିଲୁ
ପଠାଯିବ ଅଥବା ସମ୍ବନ୍ଧ ହେଲେ ଅଭିଭକ୍ତ
ମାସର ନିଧ୍ୟାର ଅଳ୍ପପ୍ରତାରେ ବିଲି ହେବ ।
ଏଥରୁ ଶାଠମାଟେ ଦେଖିବେ ଯେ ଅତ୍ୟର
କିଥର ପୋଷ୍ଟିବାର୍ତ୍ତ ଉପରେ ଟିକଟ ଲାଗାଇ
ବ୍ୟବହାର କରିବା ବିଷୟରେ ବିଧେତ ସାବ-
ଧାରା ଅବଶ୍ୟକ । ଅଜଳେକଳକ ପ୍ରତି ଏକେ
ଝଟଟରେ ନ ଯାଇ ସରକାରିବାର୍ତ୍ତ ବା ବହାର
କରିବା ପ୍ରସ୍ତର ।

—○×○—

ପ୍ରାଚୀକ୍ରିୟରେ ପ୍ରବାଦିତ ବଦଳ ସେଇ ଉଥିଲ
ତୁଳି ସେବାପତି ସ୍ଵର୍ଗର ପଥରେ ସ୍ଵାଧୀନ
ଅଭ୍ୟାସରେ ତଥା ଯାହା ଲୋକାଶ୍ଚା ତଥା
ଅତାଙ୍କୁ ଶୋଭନୟ ଥିଲେ । ରେଗତ କଣେ
ବୃଦ୍ଧିଲୋତ ଏବଂ ବୃଦ୍ଧିଲୋତ ସାରିବର ମାତ୍ର
ଦେଇ ସ୍ଵାଧୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ
କରିବା ତାରଣ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲୁଣ୍ଟ । ଏହା
କାର ମୂଳ କି ଖୁଲେ କେ ଏହେ ସାହସ କର
ଲେଖିଛୁ ଗାହିଁ । ଅମ୍ବେମାକେ ଅଶା କରୁଁ
ଏହା ସ୍ଵାଧୀନ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଓ ଜିଜ୍ଞାସା ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ରକର
ଦୃଷ୍ଟି ଅଭିର୍ଭବ କରିବ ଏବଂ ସେମାକେ ଏହାର
ଅଭ୍ୟାସର ନିବାରଣର ବିହିତ ଉତ୍ସାହ ଦିଲିବେ ।
ଅନୁବେଦନର ଅଶ୍ରୁରେ ବଳକ୍ଷ୍ମୀବଳ ହାତରେ
ପାଇଥିଲାକର କ୍ଷମତା ଦଢ଼ି ରୟକର ଏବଂ ଏହା
କ୍ଷାରା ଅବେଳା ସମୟରେ ଅନେକ ଅଭ୍ୟାସର
ର ତଥା ଶୁଣାଯାଏ । ତୁଳି ଦାକିମମାତ୍ରକୁ ଅଶ୍ରୁ
ଗଲେ ରହ ସବୁପୁଲିଷ କଳକ୍ଷ୍ମୀବଳମାନେ
ଏବାହୁଷ ଅଭ୍ୟାସ ଦାର୍ଯ୍ୟ ବରୁଷବାସୁଦେଶ
ମୋଘାସର ପଲାଷ ଦିବ କର କି ଥିଲେ କି ?

ତ୍ରାବଦର ସେଇଂସବନ୍ଧାଳୁରେ ପଢିବ
ରଖିବା ଚକ୍ରାର ସୁଦ ପୂର୍ବେ ଧରଦର ବାଣିଜ
ଟ ୩୯ ଥିଲା । ପଢ଼ି ପରିବର୍ତ୍ତେ ହେତେକ ବର୍ଷ
ଦେଲ ସରବାର ନିୟମ ବରେ ସେ ସେହେ ଚକ୍ରା
ଦେଇ ଦେବାର ସମାଦ ମା ୨ ସ ପୂର୍ବେ ଦିଅ-
ଶିବ ଗହୁ ଉପରେ ଶବଦଗ୍ରେ ଟ ୩୯ ଓ ଅବ-
ଶିଷ୍ଠ ଚକ୍ରା ଉପରେ ଶବଦଗ୍ରେ ଟ ୩୯ କା ଦିଗ୍ନ୍ୟ-
ରିବ । ଏହ କୁରୁପ୍ରକାର ସୁଦର ଦେସାକ ରଖି-
ବାରେ ତ୍ରାବଦରର ଅସୁଧା ଓ ଅଧିକ ପରିଶ୍ରମ
ଦେବାରେ କୁରୁ ମବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଠ ମା ୨ ସ ପାଇଁ
ଟ ୩୯ ଦିବର ନିୟମ ଛାତାଇଦେଇ ଅଦେଶ
ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ ଏଣିକି ଜମାଥିବା ସମସ୍ତ ଟକ୍କା
ଉପରେ ବାଣିଜ ଧରଦଗ୍ରେ ଟ ୩୯କା ଦେସାକ-
ରେ ସୁଦ ଦିଅଶିବ । ଦେବଳ ଏହବର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟରେ
ଦୂରଶର ଟକ୍କାର ଅଧିକ କେହ ଜମା କରି ନ
ପାଇବା କିମ୍ବମ୍ପରୁଳେ ଟ ୩୯୯ କା ହୋଇଅଛି ।
ଏହ ଅଦେଶମାତ୍ର ଅସନ୍ତ୍ରା ଜାନିଥିରମାସକୁ ପ୍ରକ-
ରିତ ଦେବ । ବାଣିଜ ଜମାକରିବା ଟକ୍କାର ଭର୍କ୍ତ
ସୀମା ଟ ୩୯୦ ଟଙ୍କାରୁ ଟ ୩୯୦ ଟଙ୍କାରୁ ବଢ଼ାଇ ଦେବା
ଦର ହୋଇଅଛି ମାତ୍ର ସଫ୍ର ଟ ୩୯ କା ସ୍ରଳେ
ପୂରୁଷାୟ ଟ ୩୯ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେବା ଉପର । ଜଳ-
ସାଧାରଣ ନିରବାୟିତା ଓ ସାପ୍ତର ଉତ୍ସାହ
ସହାସେ ସରବାର ସେଇଂସବନ୍ଧାଳୁ ପ୍ରାପନ ଦର-
ଥିବା ସ୍ଵର୍ଗେ ସୁଦରେ କୁରୁଅଣା ତାଟିଦେବା
ଅସନ୍ତ୍ରା ଦେଗାସାରୀ ।

ଭଲ ପାହାଡ଼ ଠାରୁ ଦାବୋଡ଼ାକୁ ଅସୁଧା
ରେଳଗତରେ ବର୍ଷମାନ ଜିଥାର ଗୁରୁତବରେ ବସୁ
ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଗୋଟିଏ ବଙ୍ଗ ମହିଳାର
ଅଳକାର ଅପଦରଶ ଦେଇରେ ସ୍ତି ଲେଖ
ସାନ୍ତି କମାଲସୂର୍ଯ୍ୟଠାରେ ତାଙ୍କ ହୋଠର ମନ୍ଦରୁ
ଯାଇ ରେଳ ଗୁରୁଥିବା ସମୟରେ ସ୍ପ୍ରି ମହିଳାକ
ଶାନ୍ତିରେ ଲୁଗା ଉର୍ବିବର ଅଳକାର ଅପଦରଶ
ଦୂରବା ସମୟରେ ସେ ଉଠି ଗଣାଶ୍ରି ଦରକ୍ଷେ
ପିଲମାନେ ମନ୍ଦ ଉଠିଲେ । ଲେଖଣ ଗୋଟିଏ
ଶିଶୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟାକୁ ଜଳା କବାଟ ବାଟରେ ପଢାଇ
ଦେଇ ସ୍ତି ଦେହରେ ହୃଦୟ ଦୂର୍ବି ଦେଲା ଏହି
ଅଳକାରମାନ କେଇ ଦେଇଗାତ ଝୋଷନ
ନିରାକରଣେ ଥକୁଥିଲାରେ ଶୁଳକାବେଳେ ପଳ-
ଇନା ଜଣେ ରେଳ ଜର୍ମନୀସ ସନ୍ଦେହ କରନ ତାକୁ
ମାରିଏ ବାଟ ଘୋଡ଼ାର ଯାଇ ଧରିଲେ । ଧର-
ଦିବା ପୂର୍ବେ ଅନୁର ଜଣେ ଲେବର ଫେରିର
ସେ ହୃଦୟ ଦୂର୍ବି ଦେଇଥିଲା । ଲେଖଣ ଦେଇର
ଦୂର୍ବି ! ଏ ବ୍ୟକ୍ତିପୂର୍ବେ ରେଳ ଯମିଗାରେ
ବୃଦ୍ଧି ଦୂରୁଥିଲ ଓ ପାଞ୍ଚାହି ସବାଳେ ମହିଳା
ପଞ୍ଚକୀୟ ଲେଖ ଥିବାର ତାବ ସବେ ଧର

ସନ୍ଧାତ ପାଇଥିଲା । ଏହାଠାରୁ ବଳ କୁବସୁ
ଦେଖିବା ହରାଇ ।

ଶ୍ରୀମତୀ କନ୍ଦିଲାମା ଜମିଦାର ମାନ୍ୟ-
ବରସ୍ତ ବିଧେୟକୁ ଗୋପ୍ତାମୀ ବାହୁଦୂର,
ବାହୁ ରଜେନ୍ଦ୍ରନ୍ଧାର ଗୋପ୍ତାମୀ, ବାହୁ ବିଧିବା-
ଲୁଙ୍କ ଗୋପ୍ତାମୀ ଏବଂ ବାହୁ ରମେଶବରନ୍ଦ୍ର
ଗୋପ୍ତାମାନେ ଶ୍ରୀମତୀ ମିତ୍ରନାଥପାତ୍ରଙ୍କିର
ପ୍ରସ୍ତୁତିର ଜଳ ସୋଭାରବା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ
ମୂଳ ବାହୁ ଗୋପୀବୃଷ୍ଟ ଗୋପ୍ତାମିକ ସ୍ଵରଣାର୍ଥ
ର ୫୧୦୦ ଟଙ୍କା ଦାନ ଦରଖତିରେ । ଦେଶ
ହତକର କାର୍ଯ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ଏହଙ୍କ ଦାନ
ଅଜାବ ପ୍ରଣାମିଷ୍ଟ ଅର୍ପନ । ସେଠା ଅନ୍ୟ ଧନୀ-
ଲୋକେ ଏଥର ଅନୁଭବ କରେ ସହଜରେ
କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ।

ଆକାଶ ବିମାନାବେଶ ପଣ୍ଡିତ ଗ୍ରାହାମ ହୃଦୀ-
ରଚ ମହୋଦୟଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କପ୍ରାକ ଗୁରୁର୍ଯ୍ୟା
ମହାଶୟ ଆତାଶ ବିମାନରେ ବର୍ଣ୍ଣମାର୍ଥଠାରେ
ଆଶେଷକଣ ପୂର୍ବକ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ବିଚରଣ କର-
ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମାଦ ମିଳଇ । ଗୁରୁର୍ଯ୍ୟା ମହାଶୟ
କଲିକାର ଅବସର ପ୍ରାପ୍ତ ଝେଟ ଅଧାରର
ଜଳ ହେ, ଏମ, ଗୁରୁର୍ଯ୍ୟା ମହୋଦୟଙ୍କ ପୁଣି
ଅଛନ୍ତି । ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରାକୁରେ ଅବସ୍ଥାନ
କରୁଥିଲାଗନ୍ତି ।—ବଙ୍ଗାଦର ସାହସ କାହିଁ ବୋଲି
ସାହଙ୍କ ବିଘ୍ନ ଥିଲା ଏଥିରୁ ତାଙ୍କର ତ୍ରୁମ ରୁକ୍ଷି-
ରିବ । କପ୍ରାକ ଗୁରୁର୍ଯ୍ୟା ମହାଶୟ ବର୍ତ୍ତମାନ
କଢ଼ିଥାଇଲାର ମହାରାଜାଙ୍କ ଶଶରାଶକ ଓ
ପ୍ରାଚେର ସେକେରଥୀ ସ୍ଵରୂପ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ
ଅଛନ୍ତି ।

ସଞ୍ଜିବନୀରେ ପାଠ କଲୁଁ କି ବନ୍ଧନସ୍ତର
କବାକ ଏ ବର୍ଷ ଦେଲ କଳ ବଳ୍କଣ୍ଯରେ ଗୋବଧ
ଉଠାଇ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏହାର ପଳ ସ୍ଵରୂପ
ବେମନ୍ତଖରେ ଗୋପନୀୟ ଦୁନ୍ତି ଦୋଇଅଛି ;
ସତ ୧୫୦୭ ସାଲରେ ବନ୍ଧନସ୍ତର ବଳ୍କଣ୍ଯରେ
ଗୋପନୀୟ ଥୁଲି ୧୦୫୨୭, ସଲ ୧୫୨୦ ସାଲରେ
ଗୋପନୀୟ ୨୭୩୭ ଦୋଇଅଛି । ଏପରି
ସୁଧାର ଦେଖି ସକା ବନ୍ଧନସ୍ତର ମୁସଲମାନ-
ମାନେ ବନ୍ଦେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଘ କବରରେ ଏହା
ମର୍ମରେ ଥବେବଳ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ
ବନ୍ଧନସ୍ତର କବାକ ମୋବଧ ନିଷେଧାଜ୍ଞ
ପ୍ରଭୁର କରିଥିଲେ ସେକାଳରେ ତାହାଙ୍କ ମତି
ପ୍ରଭୃତି କ ଥୁଲ । ଅବସର ମୁସଲମାନ ଧନ
ଦିଲେଖି ଆଜ୍ଞା ରହିଛି ଦେବା ଉଚିତ । ଏ
ପ୍ରବାର ହିତକର ଏବଂ ଧର୍ମ ସଂକାନ୍ତ ବନ୍ଧନସ୍ତରେ
ବର୍ତ୍ତମେଘ ଦ୍ୱୟାକେ କରିବା ସବଳରେ ଅନ-

ମାନ ହେଉ ଯାହିଁ । ମବ୍ରତୀମେଣ୍ଡ ଯାଦା କରିବେ
ପଛିବେ ମୁସଲମାନଙ୍କର ଏଷର ଅବେଦନ
କରିବା ହୁଏଗଲ ବିଷୟ । ଏହି ପବଳ ମୁସଲମାନ
ସବି ବାବୁଲର ରଜା ଭାରତୀୟ ମୁସଲମାନଙ୍କ
ମୋବଧରୁ ବରଗ ହେବା ବାରାଣ୍ସ ଦୁଇ ଉଥ-
ଦେଶ ଦିଅ ମସଲମାନଙ୍କର ଶାଶ୍ଵତୀୟିବା ଭଲ
ହିଲେ ।

ଗପ ଗା ୨୦ ମେଲକ ସମୟର ହତ୍ତିଖ-
ଣିରେ ଏ ନମରନିବାସୀ ଦବିମ ସେଇ ଜୀଆ-
ଜହୁଙ୍ଗ ସେନାଧିକ ଘୟକର ଅଣ୍ଟେପ ଏହି ପ୍ରକାଶ
ଦୋରାଇଥିବା । ସେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦର୍ଶ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ
ଏଠା ଦବିମରସ୍ତୁଳଙ୍କ ସଙ୍ଗର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲେଖି-
ଅଛି ଯା “ ଦବିମରସ୍ତୁଳଙ୍କ ସଙ୍ଗର ସକା-
ସାଧାରଣଙ୍କର ଅଟେ । ନଦିମରସ୍ତୁଳ ଠାରୁରଙ୍କର
ଜମିଟି ମେମରମାଳେ ଉଚ୍ଚତନସାଧ୍ୟ ଅଳ୍ପକ୍ଷେ
ରୋମ ପ୍ରସ୍ତୁ ହୋଇଥାଏଇ । ମେମରମାଳଙ୍କର
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦର୍ଶ୍ୟ ରହିବା ଦୂରେ ଆଉ କେବଳ
ଦବିମରସ୍ତୁଳଙ୍କ ଅଶ୍ଵାନ ପରିଦର୍ଶନକରିବା ହେଉ
ଗାହିଁ । ଯଦ୍ୟପି ମେମରମାଳେ ଗୃହର ଦୋର
ସବଳ ଦର୍ଶ୍ୟ ଦବିତ୍ର କରୁଥାନ୍ତେ ଗାହିଁଦେଲେ
ଅଜ ସେବତମାତରଙ୍ଗାର ସକାଶାରଣଙ୍କର
ଥିବା ମୋରପୁଅ ମଧ୍ୟରୁ ଅମ ପଣସ ଦୁର୍ଗାତ
ଦସ୍ତାନ୍ତର ଦୁର୍ଗାନ୍ତର ବାହିଁ × × × ଦୂରସା-
କରୁଁ ମେମରମାଳେ ଏଣିକି ଗୃହର ଦୋର
ଦବିମରସ୍ତୁଳଙ୍କର ସଙ୍ଗର ପ୍ରଦରିତ ଜନକ
ସାଧକ ନମନ୍ତେ ଚେଷ୍ଟା ଦରିବେ । ଗରେହ
ମେମର ଫର୍ଦରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପା ଦାଖଲ କରିବେ ।”
ଆମେମାଳେ ବରମିଟି ମେମରମାଳାଙ୍କ ଏବଂ ଏଠା

ଅମ୍ବେମାଳେ କମିଟି ରେମୂରବଣ ଏବଂ ଏଠା
ମସିଲମାତ ସଙ୍ଗ ଦାସୁର ଅବଶି ନିମନ୍ତେ
ପଞ୍ଚପ୍ରେରୁଳର ମକ୍ଷିହୀଁ ପ୍ରତାପ ଦିଲୁଣ୍ଟ । ଏହା
ଦେବେହୁର ସଥାର୍ଥ ସେମାନେ ତହର ବିଗ୍ରହ
ଦରନେ ଓ ପ୍ରବୃତ୍ତରେ କମିଟିର ବହୁ ହୃଦୟରେ
ତହିଁର ପ୍ରତିକାର ଦରନେ । ସାଧାରଣ କାର୍ଯ୍ୟର
ଭାବ ଦେବା ବଡ଼ ଗରସୁ ନ୍ୟାପାର ନିଜ ହାର୍ଯ୍ୟ
କର ସାଧାରଣ କାର୍ଯ୍ୟର ଭଣ୍ଡର ଦେବାର
ସାହାର ଅବକାଶ ବା ଅପ୍ରା କାହିଁ ତାହାର ସେ
ପଦରଥାଗ ନଇବା ଉଚିତ ବୋଲି ଲେଖନ
ସାହା କହିଅଛନ୍ତି ତହିଁରେ ବିଭିନ୍ନ ନାହିଁ ।

ଦାଣ୍ଡି ଓ କାଠ ବିଷୟରେ ଗଡ଼ିଲାଗବାନିମ୍ବ
ଲେଖିଥିଲୁଗନ୍ତୁ ବି ପୃଷ୍ଠା ମଡ଼ିଲାଗରେ ଜାଳବା
କାଠ ବେହି ବଣ୍ଣ କି ଥିଲେ । ଜଙ୍ଗଲରୁ
ଦାଣି ବହି ଅଣିଲେ ହେଲା । ମଡ଼ିଲାଗର ଦାଣି
ଅଛି ବହଳ ଦେଲେବେଳେ ଜାଳବା କାଠ ପୁରୁଷ
ମେହିଥିବାପ୍ରତ୍ୟେ ସେ ଦଣ୍ଡିରେ ସନ୍ଧି ଗାଇବାର
ବନ୍ଧୁ ବି ଥିଲା । ଉଦାମା ଜଙ୍ଗଲର ପରିମାଣ

ଅମେକ ଜୀବା ହୋଇଥିବ ବୁଝିରୁଗେ ନିଜର
ଅଭିଭାବକ ବନ୍ଦିବାର । ସୂଚିରୁ ତାକବା କାଠର
ମୁସ୍ତଳ ବଢ଼ିଅଛି ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣବାଲର ମୋଟ ହାତ୍ରୀ-
ରେ ଘଜି ଗାଇବାର ସରତ ବଢ଼ିଅଛି । ଏହି
ପ୍ରଳେ ସେବେ ଗତିଜାତର ଗଜାମାତ୍ରେ ମଧୋର
ଯୋଗୀ ହୋଇ ଥିଲା । ବଜ୍ୟର କରିବେତେ
ବୁମାର ବନ୍ଦିପ୍ରଭାବ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ପଠାଇ ପବନ
ହାତ୍ରୀ ଉଥର ବରିବାର ପିଲାର ଆଶକ୍ତ
ଦେବେ ଥିବେ ଉପକାର ଦୁଆରୁ । ପାତଳ
ହାତ୍ରୀ ଗତିଜାଗରେ ପ୍ରତିକର ହେଲେ କାଠ
ଶରୀରଙ୍କେ ସମୟ ମଧ୍ୟ ବର୍ଷାଯିବ ଏବଂ ଏଥିରେ
ଥିବେବ ଉପକାର ଦେବ ସନ୍ନେହ ନାହିଁ ।
ଅମେମାକେ ସଦ୍ବୟୋଗୀଙ୍କ ସହିତ କିମ୍ବା
ଦେଇ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ପ୍ରତି ବଜାମାନର ଦୁଃ୍ଖ
ଅବର୍ଦ୍ଦିନ ବରୁଥିବୁ । ପ୍ରତାରିତ ବାନାପ୍ରବାର
ଦୁଃ୍ଖ ନିବାରଣ ଓ ମଙ୍ଗଳ ସାଧକ ସଜାବର
ସବସ୍ତ୍ରଧାନ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲେ । ଡେଶା ଗଞ୍ଜବିବାର
ଗୁରୁଥିତେ ଚିହ୍ନାର ଶୁଣ୍ୟାୟାବ ମାତ୍ର ସେହି
ଦେଇଦୁଃ୍ଖାନିବାରଣର କେବେହିଯୁଦ୍ଧ ଅମୁମାକଳି
ହାତରେ ଅଛୁ ଅକୁଳେକ ରୁହନ୍ତି । ଦେଶବାଳ
ଅବସ୍ଥା ଅକୁଳରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ସେବେ
ଅମେମାକେ ଦୁରକ୍ରମେ ମନୋଯୋଗୀ ଦୁଆରୁ
ଦେବେ ଅମୁମାକଳର ଦୂରବସ୍ଥା ଅନେକ
ସଜାତି ଦୋହରାନ୍ତା ଓ ଅନ୍ୟମାନକର ସହାଯ୍ୟ
ଦୁଇ ପାଇବାର ଯୋଗୀ ଦୁଆରୁ ।

ସୁଲି ସତ୍ର

ପରମେତ ମନ ସମ୍ମାନ ସପ୍ରମ ଏକବାର୍ତ୍ତି
ସୁର ରଶୀର ଉଷାୟ ଧିକ ଦରଶାର୍ଥ ଅନୁ-
ମାତ୍ରକ ଶୈଟଲଟ ମହୋଦୟକ ବଳିକଣ,
ଦେଇଦେଇୟର ପ୍ରାପାଦରେ ମନ ପୂର୍ବ ମଞ୍ଜଳ-
କାର ଏବ ସର୍ବ ଦୋଷଥିଲ । ସରସଳରେ
ଦ୍ଵାରକୋର୍ଦ୍ଦ ମାର୍ଯ୍ୟଦର ପ୍ରଧାକ ଦିନ୍ଦରପଦ,
ମୁରସିଦାବାଦର ଲବାବ ବାହାଦୁର, ଦରଶା-
ଣ ବର୍ତ୍ତମାନର ମହାରଜା ପ୍ରଦତ୍ତ ଅନେକ
ମାର୍ଯ୍ୟଦର ବ୍ୟକ୍ତି ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲେ । ଓଡ଼ିଶାରୁ-
ବୟ ସୁଦାମଚରଣ ବାୟୁବ ବାହାଦୁର ଏବ ସାମନ୍ତ
ଶାଖାଚରଣ ଦାସ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଶୈଟଲଟ
ମହୋଦୟ ହାର୍ଷକରମୁରେ ବଙ୍ଗଲାର ଲେନ-
ମାତ୍ର ଦିଗର ସମ୍ମାନକ ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥି-
ତୁଷେ ଶୋଭପ୍ରକାଶ କହିଥିବାର କହ ପୁକାଣ
କଲେ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ହୃଦୟର
ଦୀର୍ଘରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ,
ବଢ଼ିଲଟ ମହୋଦୟ ସମସ୍ତ ଭାରତବର୍ଷ ସକାଣେ
ସମ୍ମାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଦସ୍ତାତାରେ ସ୍ଥାପିତ କରିବା-
କାରଣ ସହ କରୁଥିଲୁଛି ମାତ୍ର ପାଦେଶିକୁହାର୍ଯ୍ୟ
ସେ ଯୋଗୁ ବନ୍ଦ ହେବା ଉଚିତ ନହେ ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜ, ଗୋପାଲ ଓ ପଞ୍ଚାବରେ ମୁଣ୍ଡ-
ରକ୍ଷାର ଉତ୍ସାହ ବିଧାକ କୋଇଅଛୁ ଏବଂ ବଜାଳା
ଅବଧି ଥାବା କରଇବ। ସମ୍ମାନ ସାମଠାରୁ ବଡ଼
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତର ନିୟମାୟରେ ଏବଂ ସାମଠାରୁ
ବଡ଼ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତେ ଏକାର୍ଥୀରେ ଅଗ୍ରପତି
ହେବେ । ଏଥୁ ଉତ୍ସାହ ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ମହୋଦୟର
ଆବେଦନ ମତେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ବୁଝନେ ସାହେବ
ମହୋଦୟ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟନିମିତ୍ତ ଘେରିମାନେ
ଶକ୍ତି ଦେଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର କାମ ଥାଏ
ହାରେ । ଗହୁରୁ ପ୍ରକାଶ ଦେଲ ଯେ ହାର
ବଜାର ମହାରାଜା ବାହାରୁ ଏକଲକ୍ଷ, ମୁଣ୍ଡି
ଦାବାଦର କବାର ବାହାରୁ ୩୦୦୦, କର୍ତ୍ତମା
ଦର ମହାରାଜାଧିପତି ବାହାରୁ ୨୫୦୦୦
ବେଶ୍ୟାର ମହାରାଜା ୧୦୦୦୦, ହାରୁ ତୁମ୍ଭରୁ
ତଳୁ ଓ ବଚେଲର ବଜାମାନେ ଏହିପରି ୨୫
ରତ୍ନାର ମେଖାଏ, ବାସିମିବଜାର କଷିଷ୍ଠର
ବଜାମାନେ ଓ କାମେଶ୍ଵର ପ୍ରସାଦ ୫୦ ରତ୍ନାର
ରେଖାଏ ଏବଂ ଅକେକେ ତହିଁ ଗଲେ ୫୭ଜାର
ରତ୍ନାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ଦେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ
ବାମକ୍ତାର ବୁଢା ଏକବଜାର ଗର୍ବା ଏ ସମସ୍ତର
ମୋଟ ମିଶର ସମସ୍ତକା ଟଙ୍କୋୟ୦୦୦ଟା ଅଗେ ।
ଶେଳଟ ମହୋଦୟ ସର୍ବର କାର୍ଯ୍ୟ ସାଇଦେବ
ପୂର୍ବେ ଯେଉଁ ବକ୍ତାଗା ପ୍ରଦାନ କଲେ ଗହୁରୁ
ଜଣଗଲ ଯେ ସକାରାତରଗନ୍ତୁ ସ୍ଵତଃ ରକ୍ଷା
ନିର୍ଦ୍ଦିତ ଗୋ କି ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଅଛୁ । ଏ
ପରେ ଅବଶ୍ୟକ ଅଗର ହୋଇ ଥାରେ ।
କାର୍ଯ୍ୟବଣ ବନିଷି ସଂଗ୍ରହୀତ ଗର୍ବା ଦେଖି ଦେହ
ଦାମକ ରତ୍ନ ମରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ ରକ୍ଷାର
ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବେ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ସେ ସମ୍ମନେ ବର୍ତ୍ତମାନ
କରୁ ବୁଝିବା କରିବା କରିବ ନ ଥିଲେଦେ
ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି ବଲେନଙ୍କ ସଂଲଗ୍ନ ମେଟିଏ ବୁନ୍ଦର
ଦୋଷ୍ଟର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବା ପ୍ରସ୍ତାବ ତାଙ୍କ
ମନ୍ଦରୁ ଅଧିକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି କରେ ।
ଥରେ କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବାହକା କରିଷି ଗଠିବ ହେଉ
ସବ୍ରା ବଜାର ଦେଲ । ହାଲକୋର୍ଦ୍ଦର ବିଶ୍ଵରପତି
ସର ଜେନବିଲ୍ସ ମହୋଦୟ ଏହି ସର୍ବର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦୋଷ୍ଟର ହୋଇଥିଲା । ଶେଳଟ ମହୋଦୟର
ମନ୍ଦରୁ ଦେନିଥିବା ଶିକ୍ଷାବାସ ପ୍ରସ୍ତାବଟି
ଅକ୍ଷ୍ୟାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତାବଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦେଲେଦେ
ସମସ୍ତଙ୍କ ମନ୍ଦରୁ ଯେତି କାହିଁ ଓ ସମ୍ମାନପଦ
ମନ୍ଦରେ ଗହୁର ଗର୍ବ ଅନୋଳକ ଲଜିଅଛି
କରିବିରେ ଯାହା ପ୍ରିଯ ଦେବ ପରେ ଜଣାଯିବ
ଶେଳଟ ମହୋଦୟ ଅଶା କରିବି ଯେ
ସକାରାତର ଏହି ଶୁଭ କାର୍ଯ୍ୟନିମିତ୍ତ ସଥା
ଯୋଗ୍ୟ ଦାନ କରିବେ ଏବଂ ଦେହ ଏକ
ଟଙ୍କା ବା ତହିଁ ଉତ୍ତର ଦେଲେଶ୍ୱରା ବଜରକ୍ଷିତା

ନିରଣ୍ଯ୍ୟକ ସୁରୂପ ପ୍ରତିବାଦ ହେବ । ପରମୋହ ମହ
ସ୍ମୃତ ଯେମନ୍ତ ସହାକୁର ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶକ ଦେଖାଯି
ପ୍ରାସତ ପ୍ରତଳକ କଳମଞ୍ଚରେ ଅମ୍ବେମାନେ
ବାହର ଉପସ୍ଥିତ ପ୍ରତା ବୋଲି ଦେଖାଯବା
ସବ୍ରତୋଜ୍ଞବେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଅଗ୍ରବ ଯେ
ସାହାର ଅକ୍ଷ୍ୱା ଅନୁଷ୍ଠାରେ ଦାଳ ବରବା-
ବାରଣ ଅମ୍ବେମାନେ ସମସ୍ତକୁ ଅନୁଷ୍ଠାତକ ବରୁ-
ଅଛୁ । ତଥା ସଙ୍ଗେ କାର୍ଯ୍ୟର ସମତା ଦେଖାଇ
ତ ପାଇଲେ ସବ୍ୟଳଗପତରେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର
ସମ୍ମ ରହିବ ନାହିଁ । ନିକଟରେ ଦେବା ସଂଗ୍ରହ-
କିମନ୍ତେ ପ୍ରତି ଜିନରେ ଶାଖା କମିଟିମାତ୍ର ଗଠିତ
ହେବ ।

ନହର୍ବି ସହାନୁଷୁଦ୍ଧାର ସେ କି ଅମୂଳ୍ୟର
ଲାଭ ହୁଏ ଗାଢା ଅମୂଳାନନ୍ଦର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ
ଉତ୍ସବୋନ୍ଦୟ ଦେଖାଇତୀରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତେ ଉତ୍ସବରୁଷେ ହୃଦୟରୁଣ୍ଡିଲାଇଲା ।
ବିଜୟଶରୀର ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଘରଗରୁ ଥିଲା
ଗହିର ଅଭ୍ୟାସ ପରଲାଗିଛି ତର ଫେରିଗଲା
ମାତ୍ରକେ ନିଜ ଦେଖରେ ଗାଢା ପ୍ରଥମେ ପ୍ରକାଶ
କରୁଥିଲେ ଏବ ସିଦ୍ଧାଂତ ପ୍ରାପ୍ତ ଦେଲା ମାତ୍ରକେ
ଗାଢା ଲୋକଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦେଇ ଥିଲା । ମାତ୍ର
କି ଉତ୍ସବରେ ସହାନୁଷୁଦ୍ଧ ସାରିବି ଦେବ
ଗାଢା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ହାତା । ଧୂର ସାନ୍ଦେହ ମଦୋଦୟ
ସେ ଉତ୍ସବରେ ଅଭାବରୀଣ କରିଥିଲେଣ୍ଟି ଗାଢା
କାନ୍ଦିଲାର ଦେବା ପରେ ସନ୍ଦେହ ରହି ଲାଗିଲା । ଲୋକଙ୍କର ଅନ୍ତର, ବ୍ୟବହାର, କୁ-
ସଂଘାର ଏବ ଧର୍ମ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଅନୁକୂଳା । ଥିଲେ
ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ମିଳା ମିଶା ହୋଇ । ଥାରେ
ଏବ ଲୋକଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ମିଳା ମିଶା ହରି-
ବାକୁ ଗଲେ ଗାଢା ସଙ୍ଗେ ହଥା ବହିବା
ଏବାନ୍ତୁ ପ୍ରଯୋଜନୀୟ । ସୁଷବ୍ଦ ଲୋକଙ୍କ ଭାଷା-
ଭାଣିବା ଏବହ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ।
ସୁଷବ୍ଦାଳର ଉଠାନ କମ୍ବରିମାନେ ଲୋକଙ୍କ
ସଙ୍ଗେ ଏମନ୍ତ ମିଳା ମିଶା ବରୁଥିଲେ ଯେ
ଲୋକେ ଗାଢା ଅଧିକା ଗରିଲେବ ପ୍ରାୟ ଏବା
କରୁଥିଲେ । ବଢାଏ ଶାସକ କାହାର
କିନ୍ତୁ ମାତ୍ର ହାତ ଲୋକ ବରଂ ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ବରୁଥିଲା ଏବ ଲୋକେ ମଧ୍ୟ ସୁଶାସନରେ
ବିଶ୍ୱାସ କରି ନିଷିଦ୍ଧ ଥିଲେ । ପରାପରାପର
ସଇବ ଥିଲେ ଅବଧି ବିଶ୍ୱାସ ଉତ୍ସାହର ଦେବ ।
ଧେବେ ଉଠାନ କମ୍ବରିମାନେ ଲୋକଙ୍କ
ଦୁଆ କରି ଗାଢା ସଙ୍ଗେ କମିଶିବେ ବା ତଙ୍କ
ନିଜା କରି ପରିଣ୍ୟାଗ କରିବେ ରେବେ ଲୋକେ
କି ପ୍ରଥାରେ ଚାକର ଆଧିକର ଉପକାର ଦୂର
ନିଷିଦ୍ଧ ଦେବେ ? ଭାଇଜୟ ଲୋକେ ବହୁ-
ବଳର ଅଭ୍ୟାସର ଉତ୍ସୀତିଗରେ ଦ୍ୱାମରାନ୍ତି
ଦୋହରାଯାଇଥିଲେ । ସେଇକେ ଲୋକଙ୍କ ଉଠା-
ନାକୁ ହେଲେ ଗାଢା କାନା ପ୍ରକାର ସହିଷ୍ଣୁ-
ଦେବା ପ୍ରଯୁକ୍ତିଜୟ ଏବ ସେ ଶିଖା ଗାଢା
ସଙ୍ଗେ ମିଶି ନାବା ଉତ୍ସବରେ ଦେବା ଉପର ।
ଉଠାନ ଶାସବକର୍ତ୍ତାମାତ୍ରେ ଏ ଦେଖର ଶାସନ
ଦ୍ୱାରା କେଲା ମାତ୍ରକେ ଗାଢାକୁ ତଦନ୍ତର
କାର୍ଯ୍ୟକାରକ ଦୋହରିଲେ । ବୁଝିବବର୍ଦ୍ଧ
ଏବକାଳେ ସବ୍ୟବାର ଶିଖିବଦେଶକୁ ଉଠା-
ଥିଲା । ସେଥିର ଅଧିକଷିକ୍ଷି ଦେଯ କଲେ
ସହାନୁଷୁଦ୍ଧ ଦୋର କି ଥାରେ । ବର୍ତ୍ତ-
ମନ୍ତ୍ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭରତର ପୂର୍ବ ସର୍ବିଶାଖାରିବର
ହଥା ଅଧିକା ପଞ୍ଚରୂପ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ

ଏହି ଗାଁର ବଥାମର କର୍ମମନ୍ତ୍ର ସହାନୁଭୂତିର
ସ୍ପୃଷ୍ଟରେ ବାଧା ଉପସ୍ଥିତଦେବ ବାହୁଁ ସବ
ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଓ କର୍ମଭୂତିରେ ଫୁଲର
ପଦେବଙ୍କ ମତାନୁସାରୀ ଦେଖଇ ଜ୍ଞାନ ଓ ଧର୍ମ-
ଦରେ ଅଭିଜ୍ଞତା ଲଭ ଲେବବ ସଙ୍ଗେ ମିଶି
ପାର୍ଯ୍ୟ ବରଣ୍ଣ ଲୁହି ଅବାଧେ ଉଦ୍‌ଦିତ ନାର
ପରିବା ।

ସମ୍ବାଦଗୀ

ବଲିବତା ଜ୍ଞାନୀୟ ପକ୍ଷିସ୍ଥା ହସେଜର ଅଧିକ
ତାଙ୍କର ଏସ, ହେ, ମହିଳା ମହୋଦୟ
ଶ୍ରୀଧରତାର ଦିଗ୍ବ୍ୟାକୁ ହଲେନ ଖୋଲିବାକାର
ହୃଦୟରମ୍ଭ ସମ୍ମନୀୟ ସେଇଁ ବର୍ତ୍ତତା କରିଥିଲେ
ତହିଁରେ ସମ୍ମନେଗ ବିଷୟରେ ବହୁମନ୍ଦିର ଉଚ୍ଛି-
ମାର କରିଥିବାରୁ ଗାହାନିମ୍ବରେ ପାଠକମନ୍ଦର
ହେବାଇଲୁଁ । ସେ ବହିରେ ସେ ତାଙ୍କରମାନେ
ଅଠେବ ବନ୍ଦୟରେ ସେଗ ଭଲବର ନ ଥାଇ
ହାରିଥାଏନ୍ତି ମାତ୍ର ତାହା ତଙ୍କର ଅନ୍ତିତାଦେ
ରୁ କି ହୋଇ ଲେବନ୍ତ ଅବଦେଶାରୁ ହୁଏ,
ଅନ୍ତର୍ମାତରେ ଅଧିକା ଲୋକ ଫୁଲିବାର ରହିବା,
ଅପରମିତ ଲୋକର ପାଦ ଏବଂ ଅଧିକା କାର୍ଯ୍ୟ
ବିବାଦେବୁ ନାବାପ୍ରତାର ସେଗ ତାହା ହୁଏ ।
ବଞ୍ଚାଲ ଗର୍ଭମେଷ ବଲିବତା ମିଶନିପିଲା-
ଟିର ରଣେଷ୍ଟ ସମାଲୋଚନା ବଲ ସମୟରେ
ସମ୍ମନେଗ ବଢ଼ିବାର ଦୟ ଦେଖାଇ ପାହା
ନିମ୍ନରଣ୍ୟ ବରିବାପରାପେ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ
କରିବାର କହିଥିଲୁଁ । ଅନେକ କୁର କୁର-
କାନ୍ଦିତ ପଦ୍ମାଦରେ ଭଲ ହୁଏ କାହିଁ ଏବଂ
ତହିଁର ଅଧିକାଂଶ ସମ୍ମନେଗର ପ୍ରାରମ୍ଭ ଦହିଲେ
ତଳେ । ମେଲେଇଯୁ ପାମରେ ଅଠେବ କୁର
ତଳଯାଏ ମାତ୍ର ବିଜୟର ତାଙ୍କୁ ଜୀବନ୍ତି ସେ
ମେଲେଇଯୁ ଓ ସମ୍ମାନେ ବିଶେଷ ପ୍ରବେଦ
ଅଛ । ସ୍ଵାମୀରୋଗ ଖୁଲିବାର ରହିବା ବିମ୍ବ
ଅଭିଗ୍ରହ ବାୟୁରେ ବାସିବବାକୁର ଜାତ ହୁଏ
ଏବଂ ଦିଭିକିପିଲାଟିମାର ବହିସବାପେ ଦାୟୀ
ଥଣ୍ଡି । ଉତ୍ସାକର ବାୟୁ ପରିଷାର ଥାଏ ଏବଂ
ବରର ଝୁମପାଖରେ ଖୋଲିପ୍ରାତ ଥିଲେ ପରିନ
ଶୁଦ୍ଧ ରଖେ । ଏଣୁ ସେ ସହିମରରେ ସମ୍ମନେ-
ଗର ପ୍ରଭାବ ଉଣା ହୁଏ । ଦୁଃଖଙ୍କେ ସମ୍ମନେ
ଖରାଣୁଆଏ ଏବଂ ଦୁଃଖ ଉତ୍ସମରୁପେ ଗରମ
କଲେ ଖରାଣୁ ନମ୍ବୁ ହୁଏ । ସୁତରଂ ଭଲରୁପେ
ଅରୁଟି ଦୁଃଖ ଆଇବାକୁ ହେବ । ମାତ୍ର ଦୁଃଖ
ଅରୁଟିକାର ପାରୁ ଉତ୍ସମରୁପେ ଘୋଡ଼ାର ନ
ବର୍ଣ୍ଣରେ ବହୁ ମୁହଁ ପାହି ବାରଣୀ ଅଧାରା-
ବିବରେ ଅରଟାହୁଦୁଲୁ ଖୋଲା, ରଖିବାହୁବା
ତହିଁରେ ଦୂରଥି ସହିତ ପାକା ଲାଙ୍ଘନିର

ସଂବୋଧ ହୁଏ । କୁଳେଖମାତ୍ର ଅସରା ଦୋରା-
ନରେ ମିଠାର ରଥାଦ ବୋଲ ରଖିବାରୁ
ଦହିବେ ଧୂ ଓ ମାତ୍ର ରଥାଦ ବହି ଏବଂ
ଅସରାର ବାସୁ ଲଗେ ନାନାପ୍ରତାର କାଣ୍ଡ
ଜମିଯାଏ । ପୁରୁଷ ଭାବରେ ଏହିମୁହୂର୍ତ୍ତରେ
ଯୋମେ ସମ୍ମାନ ଦେବାର ବିଶେଷ ସୁଧି
ଅଛି । ତାକୁର ରଜ୍ୟପାଦେବ ପର୍ବତୀକାଳ
ଦେଖିଥିଲୁ ଯେ ହନ୍ତୁ ଅଧେଷ ମୁଖ୍ୟମିତର
ଏ ସେବା ଅଧିକ ଆଜମନ କରେ ଏବଂ ୨୦ବ୍ୟା
୪୦ ବର୍ଷ କୟାମ୍ବମରେ ମୃଦୁ ଅଧିକ । ଏଥୁବେ
ଭାରତ ଗୋମାନ୍ଦ ହେଲା । ଯେମନ୍ତ ଗୋମାନ୍ଦ
ଦେମନ୍ତ କୁଳୁଡ଼ାମାନେ ମଧ୍ୟ ଏ ସେବର ଅଧିକ
ସୁଚର୍ବ ସମ୍ମାନୋଗନ୍ଧାନ୍ତ ଗୋରୁ ଏବଂ କୁଳୁ
ଡାର ମାନ୍ଦ ଖାଇ ମୁସଲିମାନମାତ୍ରେ ଏହା
ରୋଗରେ ପଡ଼ିଲା । ମେଘା ଓ ରୋଜ ଏ
ରୋଗରୁ ମୁଣ୍ଡ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ହନ୍ତୁର ଦେବଳ
ସେହି ମାନ୍ଦ ହେଲାକର ତିପୁନ ଦ୍ୱାରା ସେମା-
ନିକମଧ୍ୟରେ ଯଶ୍ଵାରୋଗ ଭାଗା ଦେଖାଯାଏ
ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ନିଯମମାନ ପ୍ରକଳାଳ କରେ ଏ
ରୋଗ ପ୍ରାୟ ଶରୀର କରେ ଜାହିଁ । ବିଶୁଦ୍ଧବାୟୁ
ସେବକରେ ଏ ରୋଗ ହୁଏ ଜାହିଁ ଏବଂ ଖଲୁ
କୋଇ ରହାରେ ମନ୍ଦ ପାର ଦୂରପ୍ରକୃଷ୍ଟ ମନକି
ମଧ୍ୟ ଏ ରୋଗ ଲାଗିରେ । ଏରୋଗ ସଂକ୍ଷି
ମକ ବୋର ନିର୍ମୀତ ହୋଇଥିଲା । ଦିନକରେ
ସମ୍ମାନେଗୀ ଅନ୍ତାରଲକ୍ଷମେତୋଟି କାଣ୍ଡାନ୍ତ ଦେଇତେ
ଦିପ ଉତ୍ସବରେ ପଥରରୁ ବାହାର କରିଦିଏ
କାନ୍ତି, କାତି, ବିଲାଣା ଉତ୍ସବରେ ଦେଇ କରି
ଦିପ ପତି ଗାହା ଶୁଣି ପାଇ ସେମ ସଂକ୍ଷମନର
କାରଣ ହୁଏ । ତାକୁରମାତ୍ର ସମ୍ମାନେଗୀ ସଙ୍ଗେ
ନିରି ଯାଇ ଶତବିତ୍ତା ୪୦ ଘେଗାନ୍ତ ଦେବାର
ଦେଖାଯାଏ । ସମ୍ମାନେଗୀ ସେଉଁ ଦାରେ ଥାଏ
ଦେବମାନ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଦାର ସେମ ସଂକ୍ଷମନର
ଉପଯୋଗୀ ହୁଏ । ଦେଇ ତେବେ ଦ୍ୱାରେ ରେପ ବା
ଦୂର୍ବିର ଫାରଣ ହୁଏ ଥାହିଁ । ସତର୍ବ ସହି
ଦୂର୍ବିର ଛେପ ଅଛି ପୋଷାତ ଦେବାରୁ ଦେବ
ଜାଗାନରେ ଏକ ପ୍ରକାର କାଗଜର ରୂପାଲ
ହୁଏ ଗାହା ପଣରେ ରଖି ରହିରେ ଛେପ ବା
ଦିପ ଉତ୍ସବ ପହାର ପୋଷାତ ଦେବା ସୁଧି
କରିବ । ଏରେମ ପରିପିତାମହାତ୍ମ କିମେଜାଗ
ହୁଏ । ସମ୍ମାନେଗୀ ସହ ଦେହରେ ସେହି
କାଣ୍ଡାନ୍ତ ଆଏ ଏବଂ ତୌରେ କାରଣରୁ ବାଧି
ଦେବାର ବଳ ଉତ୍ସବରେ କାଟଣ୍ଟ ପ୍ରବଳ
ହୋଇ ଥିଲେ । ଦିନହଟିର ଥିବେକି ଏହି
ସେବକର ଅକାନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ପତିକର
କ ୪୦ ଲ ସେବିର ପୂର୍ବ ପ୍ରକୃଷ୍ଟରେ ଏହି
ଗେମ ଲାଗିବ ହୁଏ । ଏବା ସେବିର ଲଗା

ପେନ୍ଦଳେ କମା ସେହି ଗେଣି କାମୁକ ଦେବେ
ରେମ କାତନ୍ତରେ । ସାମୀ ଓ ଶୀର ସଦବାସ୍ତ୍ଵରୁ
ଜଣେ ବେଗାକାନ୍ତୁ ହୋଇଥିଲେ ଅପର ବେଗା-
କାନ୍ତୁ ଦେବା ଅଧିକାଂଶ ଡାକ୍ତରଙ୍କର ମତ ।
ଜଣେ ସାମ୍ବାଗେଣି କୁନ୍ତଥର ବିବାହ ହୋଇ ସା
ଦସର ଅଛି । ଶୀମାରେ କବି ରହିବା ଏବଂ
ଏହା ବାସ କରିବା ଅଥବା ଅନେତି ଥିଲୁ
ଗର୍ବ ଧାରଣରେ ଯୁକ୍ତ ହେବା ହେଲୁ ଏ
ସେମରେ ଆଜାନ୍ତ୍ର ହୁଅଛି । ସାମ୍ବା ବେଗିକି
ସଦରରେ ନ ରଖି ମଧ୍ୟର ନିର୍ଣ୍ଣାଦ ଗୋଲି
ସ୍ନାନକୁ କେଇ ପଦିଷା କରିବା ବାହମୟ । ସେମା-
ନକ୍ତ ସକାଶେ ଖୋଲ ପବଦ, ବିହୁ ଅଲୋକ
ଏବଂ ସଦଜରେ ଜାର୍ମି ହେଲାଇଲ ଖାଦ୍ୟ ନିରାକ୍ରୁ
ପ୍ରସ୍ଥୋକମୟ । ଜନ୍ମମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତରାର,
ଓହ ଏବଂ ମରନ ସ୍ନାନରେ ବାପୀ କରିବାକୁବୁ
ମରିବାକୁ ଦେଖାଯାଏ । ଯେଉଁ ଶ୍ରାବ ଶୁଣିଲ
ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ଅନେତି ଦେବଦାତୁ ଗନ୍ଧ
ଅଛି ସେ ସ୍ନାବ ଏ ବେଗିକି ଦିଲ । ଯୁବରଧରେ
ଧନମାତ୍ର ଅଗ୍ନାଧ ଦାଳଦ୍ଵାରା ସ୍ଵାଧ୍ୟାବାସ ନିର୍ମିତ
ବରର ଏ ଘେର ନିବାରଣର ଉପାୟ କର
ଅଛନ୍ତି । କାଷ ସଙ୍ଗେ ରାତ୍ରି ପଡ଼ିଲେ ଧନ୍ୟବାଦ
ଅତ୍ୱମରେ ବହିବ ପ୍ରସ୍ଥୋଜନମୟ । ହେବଳ
ରେମ ଅଗ୍ରେମ କରିବା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେ ବେମ-
ନିବାରଣ କରିବାର ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବିତ ଦେବ
ଉଚିତ । ଦୁଃଖ ପ୍ରାକ ସଂତ୍ରମକ ଶ୍ଵବାରୁ ଶ୍ଵଦାଳ
ଇତ୍ୟଦି ସକଦା ପରଷ୍ପର ଭାବରେ ରଖିବ
ଉଚିତ ଏବଂ ନିର୍ମିତ ରୂପେ ମୋ ପାଳିତ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ସାମ୍ବାଗେଣି ବିବାହ ହେବା ଦିବାପି
ଉଚିତ ନୁହେ ଏବଂ ତୌରେତାରେ ବିବାହ
ସମ୍ବନ୍ଧ ପଢ଼ିଲେ ସେ ପରିବାରରେ ସାମ୍ବାଗେଣା
ଅଛି ତ ନାହିଁ ରୁହି ସମ୍ବନ୍ଧିତ କରିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ,
ତାତ୍ପର ମହୋଦୟକ କଥା ସ୍ଵତତ୍ତ୍ଵରେ ମତ ମାତ୍ର
ଅଛି । ଅମ୍ବେମାତେ ସାମ୍ବା ରମ୍ଭାର ନିୟମ ରହିଲ
କର ଅନେକ ସଂସ୍କରେ ଏ ଘେରଇ ଦାଉରୁ ବନ-
ଦରେ ପଢ଼ୁ ଏବଂ ମାନିକ ହିୟ କଳାପ ଏମନ୍ତ
ବିଷାକ୍ତାମାତ୍ର ହୋଇଥିଲୁ ସେ ତହିଁରେ ତଳାକୁଣ୍ଡ
ଦୁକିଦର ବେବନ୍ଦୁ ଅସ୍ପାଦ୍ୟରୁ କରିବରେ
ପକାଇ ଦାର୍ଢୁ ଅଛି । ଅମ୍ବେମାତେ ପାଠକ
ମାନଙ୍କୁ ନିବେଶ ଦିଲାରେ ଉପବେଶ୍ଟ ବାଧାମାଳ
ଅନୁଧାବନ ପୂର୍ବକ ସୁବାଟେ ଗୁରୁ ସ୍ଵର ରେମ
କରିବା କାରଣ ଅକରେଷ ଦରୁଆରୁ ।

ପାଇ କୁଳର ସଂଗ୍ରହ ସମାଜେତିବା ।

ଶିଖାଳ ବଧା—ସାମନ୍ତ ଶ୍ରୀଚନ୍ଦ୍ରମଣି ମହାନ୍ତି
ବରତର ଏହ ଶ୍ରୀ ବୋମନାଥ ମହାନ୍ତି ପଢ଼ିବ
ବର୍ତ୍ତୀର ଜଗଧାରୀ ପ୍ରେସରେ ମହାନ୍ତି ପଦା-

ପ୍ରତି । ଶିଶୁଗାଲ ବନ୍ଧ ମାଦ ବଦଳଇ ସଂଖ୍ୟାକାଳ କଣ୍ଠରେ ଗୌରିଲାକୁ କାହାଁ । ଚିତ୍ରାମଣି ବାହୁ କାହାଁ ଲେଖିବାକୁ ଯାଇ କଷ୍ଟୀ ନିର୍ବାଚିତରେ ତୁମି ତର ନାହାନ୍ତି । ଗାନ୍ଧର ଭାଷା ଯେମନ୍ତ ସବଳ ମେମନ୍ତ ମଧ୍ୟର ଏବଂ ଉଷ୍ମମୁଢ଼ିବାକୁ କାହାର ଜାଗର ହେବେ ବର୍ଣ୍ଣର ମଧ୍ୟ ସହାନୋଡ଼ିବ ସୁପ୍ରକରେ ଅସ୍ତର କାହାଁ । ପ୍ରତିରେ ଅମେମାନେ ବାବାଁ ଶଶ୍ଵତ ପଢ଼ି ଉଛଳ ଡକମାଳ ଯୋଗୁଣପୁତ୍ରମାତ୍ରେ ପାଇଁ କାବିଜାର ପିନ୍ଧାର ପାରବାର ଉପରବ୍ରତୀ ଦର ଥରନର ବୈରାଧନ୍ତରୁ । ଦେଖା ଥିବେଗରେ ଅନେକ ପ୍ରକରେ ସତରଙ୍ଗ ଦୋଷ ରହିଥିବୁ ଏବଂ ବନ୍ଦକି ଏ ଦୋଷ ମାର୍ଜନୀୟ ନୁହେ । ନେଇବୁ ତବ ବଧାନାଥଙ୍କର “ ପହାନ୍ତିରାତ୍ମା ” ହୋଇଥିବାର ବାକୁ ବରାଧନ୍ତରୁ ଏବଂ ସରସ ବନ୍ଦକା ଲେଖିବାକ୍ରାନ୍ତି ବନ୍ଦକ ନଥା ସାର୍ଥକ ହୋଇ ଥିବାର ଅମେମାନେ ଶୀତାର କରୁଥିବୁ । ମାତ୍ର ବାବାରେ ବକା ମହାରାଜା ଯଥାଦିକ୍ଷି ଅବାହନ ବରବା ସାଧାନଥ ଆରୁକର ଦୋଷ ଥିଲା । ବକା ସୁତିବାଦର ଉପସ୍ଥିତି ପ୍ରତି ନୁହେ ଏବଂ ଗୋପାରୋଦୟପୂର୍ଣ୍ଣ ବାବା ଦେବୁ ତାବା, ରସାଦେଖିଷି ବିଷବହ ଅରୁତଳକ । ସେ ଦୋଷ ପରହାର କରିବା ସବବୋଲ୍ଲାବେ ବାହୁମୟ । ତବ ବଧାନାଥଙ୍କର ଅଦରସର ଅନ୍ତିମାତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣିତ ଥିଲା ମୋଟିଏ ଦେଖ ଥିଲା । ଅଦରସ ଅମ୍ବା ପ୍ରାୟ ଅଶ୍ଵ ମତୋଦର ମାତ୍ର ଜାକା ଅଣ୍ଟିତାରୁ ପ୍ରାୟ ହେଲେ ବିଷବହ ବର୍ଜନୀୟ । ଅଧବକୃ ବୀରରସରେ ଅଣ୍ଟିତବାହ୍ୟ ଅନ୍ତର ପରିଚାଳ୍ୟ । ଦୂରୋଦରର ପରମମର ବର୍ଣ୍ଣିତା ମନ୍ଦ ହୋଇ ଲାହି ମାତ୍ର “ ଅହାରେ, ସମରେ ଥିଲ ରମଣୀ ରମଣେ, ବିନିତାମେ ଚାହିଁ ଯାଇ ଭବେ ପରିଷ୍ପତି ” ଲେଖିବା ଦୁଃଖିତିରେ ଥିଲା । “ ରମଣୀରମଣେ ତ ଲେଖି ଅବ୍ୟକ୍ତିଯେ ତ ଭୂମର ପରକମର କୁଳକୁ ଉତ୍ସାହରଣ ଦେଖାଇ ଦିଅଗାର ତ ପାରନ୍ତା ? ବିନ୍ଦୁମଣି ବାରୁବ ଲେଖାରୁ ସେ ହିଲେ ଉତ୍ସାହର ବବ୍ରେଣୀମଧ୍ୟରେ ଅପର ପାଇବାର ଅଭ୍ୟାସ ପାଇବାରୁ ଅମେମାନେ ଉପରେକୁ ଦୋଷମାତ୍ର ପରହାର କରିବା କାରଣ ପରମର୍ତ୍ତା ଦେଲୁ । ଉତ୍ସାହ ବାକ୍ୟରେ ସେ ଦୋଷ ପରକୁ ହୋଇ ଥିଲା । ଉତ୍ସାହ ବାକ୍ୟରେ ଦେଖିବେ ଏବଂ ପରମର୍ତ୍ତା ପାଇବାର କେବିରେ ସୁଜୀ ଦେଇଁ ।

ପ୍ରପଳିତ । — ନୂଳ ସଂମୁଦ୍ର ଶ୍ରୋତ ସହିତ
ଉଚ୍ଚଲ ପଦ୍ମରେ ଝାମାମସୁନର ଦାସଙ୍କୁ
ହାର ଅଳୁଗାହର ଓ ସାମନ୍ତ୍ର ଝାମାମସୁନର
ଦାସଙ୍କହାର ପ୍ରତାଣିତ ଏବଂ ବାଲେଦର ସାମନ୍ତ୍ର
ପ୍ରେସରେ ମୁଦୁତ । ଏହା ଖଣ୍ଡିଏ ବୈଶବିଗ୍ରହ ।

ଗୋହିନ, କାସୁଦେବ, କୃଷ୍ଣ, ନାରୟୁଶାଦ ପାଇ
ତମେ ବ ଫଳ ଲାଭ ହୁଏ ପରମପାତ୍ର ସୟତି
ଶ୍ରୀକର ତୁଥ ଅନୁକାବ ପାଞ୍ଚାବରରେ
ଏଥରେ ଦଖ ଯାଇଥାବୁ । ଉତ୍ତମାନଙ୍କ ସହାଯେ
ଏ ଶ୍ରୀଏ ଉତ୍ତମବେସୁ ଗ୍ରହ୍ଣ । ପାଇ କରିବା
ଅବଶ୍ୟା ଦଇ ମାତ୍ର ଭୂଷ କାମ କରିବା ସଥେଷ୍ଟ
କୁହେ । ଦ୍ଵାଦଶ ଶ୍ରୋତୁରେ ନାରୟୁଶବୁ ମେଲେ
କେବଳ ଯାଇଥାବୁ । ଉତ୍ତର ପେରୁଷ ବୋଲି
ବାର ଅଧିକାର ଅଛି ଏବ ଅତେବେ ଜନ୍ମର ପାତ୍ର
ତାଙ୍କୁବାରେ ମାତ୍ର ସୁମରିରେ ସେ ହର ନେବେ
ବହିବା ସମ୍ଭାବ ମନ୍ତ୍ରମାୟ ମାତ୍ର ସୁରୂପାର୍ଦ୍ଦ୍ଵାର
ପରେଷକାରି ସହିତାର୍ଥ ବିଜା ଏବ ବେଦାଦ
ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରଲୋକର ପୂର୍ବକ ସକର୍ମିତରର ବିଜା
ବାହା ବିଦ୍ୟାରେ ସାଧିତ ହୋଇ ବ ପାଇବାର
ଦୂର ଉତ୍ସିନ ଉଚିତ । ବାହା ଗୋହିନରେ ଏବ-
ମୁତ୍ତ ବାକୀହାର ଆପକୁ ପ୍ରସର ଦିଅଗାଏ ଏବ
କର୍ମରଗ ବନ୍ଦିମାତ୍ର କାଳରେ ତାହାର୍ହ ଦେଖା
ଯାଉଥାବୁ । ଏଣୁ ଅମୂଳକର ମହିରେ ଲୋକରେ
ପ୍ରକୃତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ କହାଇବା ସହାୟ
ଦମର ମାଦାହ୍ୟ ବକ୍ତ୍ଵ ବବିର ବାଜୀ ପ୍ରଫ୍ଲୋର
ହାରନ ଦେଖାଇ ବେଦାଦ ଶାହୀ ମହିରେ
ଦେଖାଇବା ଉଚିତ । ୧୪ ଓ ୧୫ ଶ୍ରୋତୁ ବିଷ-
ସାର୍ଥକୋଧକ । ୧୦୮ ଶ୍ରୋତୁରେ ବେଦ
ଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠଶାସ୍ତ୍ର ଅଥବା ଦରଠାରୁ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦେବ ବ ଥୁବାର ଯାହା ବୋଲି ଯାଇ
ଅଛି ତାହା ସଙ୍କୃତୀ ସରଣ ଏବ ବେଦ ମହିରେ
ହେବନ ହର ନାମ ଶର୍ତ୍ତକର ଉପବେଶ ଦେଇ
ଥିଲେ ଲୋକଙ୍କ ପରେ ହତକର ହୋଇଆନ୍ତି ।
କେମାଜ ବା (ଉତ୍ସାମୀୟ ସନ୍ଧ୍ୟା) ।—ଗ୍ରା ଅରୁ-
ଧିଦ ମନ୍ଦିରକ ଅତିରକ କର୍ତ୍ତ୍ଵକ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଓ
ଡେଙ୍କାଳାଳ ପୂରସ୍ତିପାଇ ପ୍ରସରେ ମୁହଁର ।
ଏଥରେ ଉଚ୍ଚ, କେମାଜ, ବୋଲା, ଦୁର୍ଗ ଓ ଯକ୍ଷ-
ଗର ମହ ବିଦରଣ ଏବ ପ୍ରଗାଳୀ ଦିଅଗାଏ
ଅରନୀମନ୍ତ୍ର ଓ ଗହିର ତେଜ୍ଵା ଅନୁକାବ ପଲି-
ବେଶିତ ହୋଇଥାବୁ । ଯେଉଁ ବାଜୀ ମହିରେ
ଭାଗର ହୁଏ ତାହାର ଅର୍ଥ ଓ ମର୍ମ ଉତ୍ତମ-
ରୂପେ ଦୂର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଅବଶ୍ୟକ ବୋଲି
ଯାହା ଲେଖନ କହିଥିଲୁ ଗାହା ସଥାର୍ଥ ।
କେବଳ ବିଧ ପ୍ରତିଶଳିତାର୍ଥ ଅର୍ଥ ଓ ଦୂର ମନ୍ତ୍ର
ଉଚ୍ଚରଣ ପୂର୍ବକ ନିୟମ ପାଇବେ କେମାଜ କମ୍ବା
କୌଣସି ଧର୍ମକାର୍ଯ୍ୟ ହୁଏ ନାହିଁ । ପ୍ରକାଶକ ମହା-
ଶୟ କେମାଜ ଉତ୍ସାଦରେ ବ୍ୟବହୃତ ମନ୍ତ୍ରର
ଅର୍ଥ ଏବ ବନ୍ଦ୍ୟାର ବ ବ ଉତ୍ସକାର ଅଛି ତାହା
ପ୍ରକାଶ କର ଏହା ଅମୂଳକର ବାହିକ ସମ୍ରତ
ମୁଖଲମାନ ମଣ୍ଡଳୀ ଗଥା ଦେଶଲୋକର
ଧନ୍ୟକାଦର ଆହ୍ଵାନ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ସନ୍ଧ୍ୟା କରିବା

ସାମକ୍ଷୀ ଅଭ୍ୟାସ ଦୂରେ ମାତ୍ର ଅର୍ଥ ଓ ଦୃଷ୍ଟି
ମନ୍ତ୍ର୍ୟ ବଳେ ଶୁଣିକାମ ଉତ୍ତାରଣ ତଳ ଦିଲ
ନିରଥକ ହୁଏ । ଏ ସ୍ମୃତି ସେ ମୁଖ୍ୟମାତ୍ରକ
ମଧ୍ୟରେ ଅଦରଣୀୟ ଦେବ ଏଷ୍ଵରେ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ । ହନୁମାକେ ମଧ୍ୟ ଅପଣା ସନ୍ଧାରେ
ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ମନ୍ତ୍ରର ଅର୍ଥରୁଗଲୁବୁ ବର
ବାହା ଅନ୍ତେଚନା କଲେ ବିଶେଷ ଘଳ ଲାଭ
ଦେବ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ।

କଲିକବା ଗେଜେଟ୍ ।

ତୋ ମାତ୍ର ଓ ତୋ ବଲେବିଥର ଗାଁ ସୂର୍ଯ୍ୟର ନାମ
ମନ ୧୯୦ ବସନ୍ତ ଗାଁ ସବୁ କହିବି ସବାହି
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଜୀବର ସବର ମହିନାରେ ଏକବୀପିତ୍ତ ଦେଇ
ଓ ଯୁଗେ ମାର୍ଗରେ କର ନମତା ପାଇବା ।

ତେବେ ମରିବ ସୁଅଧାର୍ଥକୁ ପହଞ୍ଚିପର ଅନ୍ତର
ତେବେବିଷୁର ବାର ମଧ୍ୟ ଦିନ ଗଟିଷ୍ଠା ବାଲେଦିନ ତଥା
କହିବୁ ଦବିତ ହେଲେ ।

ବାରୁ ସୁରେନାଥ ମୁଖ୍ୟମନ୍ ହଟକ ମେଉବାଳ ସୁଲଭ
ଦ୍ୱଦ୍ୱିତୀୟ ଅତିକ୍ଷାୟ ପଦବୀରେ ଦର୍ଶାଣ ହୋଇଥିବା ।

ବାରୁ କଲିମ ଦସ ବାନ୍ଦୁଳା ବଟିବ ଲେବେନସା କଃୟ-
ଜର ମାଥେମଟିକ୍ସ ଲେବ୍‌ଲେ ୨୨ ନିୟୁକ୍ତ ହେବାର ।

ବେଳେ ଓ ପୁଣ୍ଡ ଚିତ୍ରମାଦିର ମାନଶେଷ ସେହି ନିଷ୍ଠା-
ମାଦିର ଚିତ୍ର ବୋଲି ଜେଥାରୀଙ୍କ ଧୟାତ ହେଲେ ।

ବହୁର ରେଣ୍ଡରା ବଲେହର ମାରସ୍ତ ନିଷ କୋଟି-
ନିରେ “ପାରଦାସ୍ତାଦ ଗ୍ରାଙ୍କ” ଏବଂ ଅଛନ୍ତି ।

ପଥ ତା ୨୫ ଉପରେ ଶେଷ ଦେବା ସ୍ମୃତିରେ
ସୁଲକ୍ଷଣ ଦର ସମ ବିକଳରେ ସେ ୧୫%, ପାଇସରରେ
ସେ ୧୯, ଅର୍ଦ୍ଧକଳରେ ସେ ୧୫, ସୁରରେ ସେ ୧୫
ଓ ସମାଜପାତାରେ ସେ ୧୫ ର ଏକ ଦକ୍ଷତା ମଧ୍ୟରେ
ସମୋତ୍ତମଗାରେ ସେ ୨୦ ରଞ୍ଜ ସହ ତମ୍ଭ ଚିହ୍ନିତାର
୧୫ ସେଇ

ପେଟ ପ୍ରାକ୍ତର ସ୍ଥିତିର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହା କହିବାକୁ ୫.୫୯,
ବାଲେଶ୍ୱର ୦.୧୦, ଅନ୍ଧାର ୧.୦, ସୁଲ୍ଲ ୦.୫୦ ଓ
ପ୍ରସିଦ୍ଧର ୧.୫୫ ଦିଆ ଏହା ମାତ୍ରରେ ମଧ୍ୟରେ ପଚାଶକ
ଦେଖାଇଲାଗରେ ୦.୨୩ ଓ ସବୁ କିମ୍ବା ପାଇଲାଗରେ ୦.୧୧
ମାତ୍ର ।

ସ୍ରାମୀକୁ ସମାବ ।

ଏ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଏ କରିବେ କରିବାର ମେଳେଖାର
ବଳ ବଳ, ତଳ ପଦକ ସହି ଶାରକର୍ତ୍ତା ହୋଇଥିବ।
କଳିର ପରମାଣ କିମାତ ଅଧିକ ନିହେ । ନିମ ଅଛି
କିମାତ ।

କୁଳ ଏବଂ ରାଜା ପତ୍ରେବ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏ ହରଗରେ ବାନ୍ଧୁ
ବୁଝିଥିଲା ମାତ୍ର ପ୍ରକଳପିତା ଦେଖି ହାହଁ ।

ବାସ ସାଧାରଣ ସ୍ଵର୍ଗ କାଳେହୁର ଏହା ବାବନ ଦେଇ
ଦେଖିବାର ହେଠାଟ ମହିନେରେ ଦେଇ ଏହାରମ୍ୟ ପେଶେଇ
ଦେଇ କେଲଇବା ସମୟ ବାଜା ମାମର ଉପରେ ଯେତେ ବାବ
ବାହୁଦିନ ସହିତ ଦେଇବିଲ କିମ୍ବା ଯେବାହି ଦେଇବିଲ
ମହିନେ ଧରିପାର ଏହା ଧୂରତାର ଦୋ ମା ବାବୁ ଏହା
କୁଣ୍ଡଳ ପଦିତର ଦିନରେ ମା ୨ ଏ କରୁଥିବି ପାଇ-
ଅଛ ।

୧୦। ଶ୍ରୀପତିବାବ ସେଇ ପାପା ଖୋଲାର ସେହି
ପରିମିଳିଗୋଟାର କୁରବାର ଅପାଇ ବନ୍ଧୁଥିବା ଅନୁଭବେ
ଏଥୁବୁ ବୁଦ୍ଧାର ବନ୍ଦବ ବନ୍ଦବରେ କ ୨ ପି ବୁଦ୍ଧ
ଦେଖ ହୋଇଥାଇ ।

ଏ ନମ୍ବର ଧାରେବାଦ ତଥାରୀ ଶ୍ରୀ କାରୁ ଫୋର୍ମ୍‌ଯୁଗାପି
ତତ ଉପରକ ଗୋ ୧ ଟା କର ବାହ ମନ୍ଦିରକାରୁ କବଳ
ମହାଦେଵ ମହାର ସଲେହ ହେବ ସେ ମେହେପ୍ରକ ବ୍ୟା
ପାଇ ବାହାର ବାବ ଦେବ ଶାର ରକ୍ତ ଗୋର ମହ ହୋଇ
ଅଛ । ସୁମଧୁର ଉପର ବାରୁ ରକ୍ତ ଗୋରୁଟି ମେହେପ୍ରକ-
ମାହଳ ପ୍ରତିବିଷ୍ଣୁ ପ୍ରଥାରନ୍ଧାରୀ ନ ଦେଇ କେବେବ ଗୋଠ
ପଥର କାତ ବାଠରାକ ମୟ ଗର୍ଭରେ କୃବାର ଦେବାନ
ଅଧେଷ ଦେବାରୁ କଳ ଟ୍ୟୁ ୧ ଟ କହି ମେହେପ୍ରକ ବ୍ୟାମାହେ
କୁଳ ଅଧେଷ ବାରୀରେ ସମ୍ମତ ବର୍ଷପତ୍ର ।

ଏ ବାବୁ କୃତସ୍ଵରଙ୍ଗ ମାତ୍ର କରିଥାନେବା ବାପେରଥାଳ
ଅଛିବି ଧର ମତ ତା ୧୦ ଦିନ ଶ୍ଵାମକାର ଘଟିବଳୀ
ବା । ବାବୁ ବହୁ ତରେଇ ୩ ୫୦ ଲାତ ଚୋଡ଼ି
ଦେଖିମୋକ୍ଷାର ଆଜାରେ ଦିଗ୍ବୟାନ୍ତିକେବାର କରିବିଷ୍ଟ
ତୋରାଟ କରିଥିବାର କହିଷ୍ମ ପରେ ଦାନାବର ବୋାପ
ନାମକ ଉଦ୍ଦେଶ ମେହିରକ ରହୁ ଟନାର ତୋକାଟ ତାର ଦର
କରଇ ତାକ କଣ୍ଠ ବହୁଦେଶ ଅନ୍ତରାବ୍ର ଦର୍ଶକ ଓ ସବୁ
ଦର୍ଶକ ବନ୍ଦିତମ୍ ଦେଇଥାଏଛି ।

ପ୍ରେସରୀ ।

ପହଞ୍ଚେରବୁଦ୍ଧ ରାଗମତି ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ବେ-
ମାକେ ଦାସୀ ହୋଇଁ

ଶ୍ରୀକୃ ଉତ୍ତର ପାଇକା ସମ୍ବାଦକ ମହୋଦୟ
ଉଦ୍‌ବାର ଚରିତେଷୁ।

ମହାଦୟ

ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ତୋଣା ଗଡ଼ିଜାଳ ମାଦାଲନ
ପୋଲିଟିକ୍‌କେଲ୍ ଏକେହି ମହୋଦୟ ତାଙ୍କୁ ଗୀ
୧୦ ରେ ପଦ୍ଧତି ମାଳଗେର ପରିଦର୍ଶକ ତର
ଗା ରାଷ୍ଟ୍ରାଧିକାରୀ ରେ ଏଠାରୁ ଫେର ଯାଇଥାଇଁନ୍ତି
ବାଲ୍କର ଅବଶ୍ୟକା ବାର୍ଯ୍ୟ ଏସ୍‌କ୍ଲୁ ବଜା ମହୋ-
ଦୟ ସୁରକ୍ଷାକୁଣ୍ଡି ପରିବଳନ ଦସତାନ୍ତି,
ସୁପତ୍ରି ଓ ସଂଥୋପଯୋଗୀ ମାରକର ସ୍କୁଲଗୁଡ଼
ସାରେ ଘର ଓ ଘରିମାରକତାରୁ ତୋଥ
ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ଉଠିବଳା ବହିଗା ଶ୍ରବଣାବନ୍ଧୁର ପୁର
ସ୍ଵାର ବନ୍ଧକ ଏବଂ ସୁଶୋଭିତ ଓ ସମୟୋଧ,
ଯୋଗୀ ପଚକାଟି ଦରବାରରେ ଆ ସ୍ତର୍ଦ୍ଵାରା ବଜା-
ମହୋଦୟକୁ ସବକ ହାତ ଭର୍ମ ଦରି ଯାଇଥ-
ାନ୍ତି । ୧୯୦୮ ସାଲରେ ମର୍ଯ୍ୟାମେଖ କଟକ,
ଦରବାରରେ ଯେଉଁ ସବକ ବଜାମାରକ
ଦେଇଥିଲେ ଏ ସକଳ ସେହିପରି ଅଛେ ।

ଏଠାରେ ଉପରେକୁ ଦୂର ସରାରେ ସତଳ
ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକ ପ୍ରାୟ ସହସ୍ରାଧିକ ସମବେଳ
ହୋଇଥିବାର ଦୃଷ୍ୟ ପ୍ରିକଟର ହୋଇଥିଲା ।
ସତଳ ଦିଗଯୁ ଲିପିବକ୍ଷ କଲେ, ଏକ ଆର୍ଦ୍ର ଗ୍ରନକ
ହୋଇ ପାରେ । ଗାନ୍ଧର, ଓ ଗାନ୍ଧ ନିମିତ୍ତ ଅଳ୍ପ-
ଶ୍ରୀତ ବନ୍ଦମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧାର୍ୟ ନଥରେ ନିମ୍ନ
ଚନ୍ଦ୍ର ଶିଖା ମିଳିଲା ।

ଗାନ୍ଧ କନ୍ତୁ ଶିଖା—ମନ୍ଦିରେ ସୁଖ ଦୃଷ୍ଟିରେ
ଉଦ୍‌ବୃ ଦୋହ ଜାବନ ଯାଏବ ଚରିବାରୁ ଅପି
ନାହିଁ । ପରଳୀ ସାଧ ଚେଷ୍ଟାବ୍ଲାସ (ପଞ୍ଚଶିଳ
ସହି) ସହବମିଅକ୍ଷୁଣ୍ଣହିଁ ଗାନ୍ଧାର ଉଦେଶ୍ୟ
ଅବେ । ଗାନ୍ଧ ନିନ୍ତୁ ଅକଳିର କରେ ଶିଖା—

ପ୍ରମୁଖ ଗାଁଟି ଏବଂ ଯା ଶେଷାହାର ଦେଶର
ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନ୍ଦିର ସାଧନ କୃତ । ସାଧ ବନ୍ଦର
ସୁବସ୍ତାର ଓ ଅସ୍ତର ବର୍ଣ୍ଣ ବଣ୍ଣ (ପ୍ରାସ୍ତୁତି)
ସବୁ ସମୟରେ ଉଚ୍ଚର ଦେଇଥାନ୍ତି । ପରିଶ୍ରମ
ମିଳି ପରିଶ୍ରମ ଦେବେଦେହେ ଦୃଥାକୃତ ନାହିଁ ।
ଭୁବନାତଙ୍କ ବନ୍ଦିଶ୍ଵରର ସେ ଯାଦା ବରିବ
ଯାଦାର ଫଳ ସେ ନିଷ୍ଠୁ ପାଇବ । ଅଳମର
ବିଷ୍ଣୁରେଣ ।

ମାଲରୀ } ନ—ଅଧିକାର
୫୨୩୧୦ } ଏ ଅଦେତରଣ ପଢ଼ିନାୟିବ
ନାଏବ କାହାର ମାଗରୀ

ମହାଶୟ

ରହିବାର ତା ୧୦ ରମ୍ଭ କ୍ଷେତ୍ର ସଂ ୧୯୧୦

ମସୀହା ହତ ଦିବା ଅନ୍ଧାଳୁ ଘର୍ମ କିଲା ସମସେ

ତାଠେଣେ କିମ୍ବା ସୁହିତଳ ପୁତ୍ରବାର ଅବଲବକ୍ଷି ଧାରଣ କର ଅମ୍ବ ନଗଥର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସନ୍ ସର୍ବରେ ସେପାରିବୁ କାଠ ବୋଲାର ଖର୍ବ ପଟାଗଳ କୌତା ଅସି ପହଞ୍ଚିଲ ମାତ୍ରେ ପ୍ରଜ୍ଞ-
ସଂଥରୁଟ-ଶେଷ୍ମୁର ଲଶେ ସେବା ଯବାଏ ତୁମ୍ଭା
କାମକ ଘାଟର ମୁଗ୍ଧମନ ବନେଷ୍ମୁବଳ ଦଠାତ୍
ଅସି ନିଜ ଦସିଶା ବାବହରେ ବଢ଼ାଏ କାଠ
ଦଠାଇବା ମାତ୍ରେ ଅର୍ଜ ପରିକ୍ରାତା କାମକ ଲଶେ
ମୁଣ୍ଡମୁଦ୍ରାଶିଥ କାଲମା କାଠ ବିବରଣୀ ଦସିଶା
ଦେବାରୁ ବାରଣ ଉରିବାରୁ ବାଠ ଧରିଧର
ବରବାରେ ବନେଷ୍ମୁବଳ ଦେଇମାତି ହୋଇ
ହିନ୍ଦୁ ତାଠବିଷ୍ୟାୟେଇରୁ “ହେ ଖେ-ଗା” ପଦିଟି
କହ ଦଠାତ୍ ଗୋଡ଼ରୁ ରଙ୍ଗକ ଯୋଗା ବାବାର
କର ବ୍ରତ୍ତ-ପୁରାକାର କଳ, ଚଢ଼ି ହନ୍ଦୁଟି ନିଜର
ଜାତ କୁମ୍ବାଦିକ ସମ୍ମାନରେ “ପଠାର” ଦସିବୁ
ଯୋଗା ଶାଇଲ ଗୋଲି ଲକ୍ଷିତ ଅବସ୍ଥାରେ
ତୁଳ ହୋଇ ରହିବଳ । ନିଜେଷ୍ମୁବଳ ସମସ୍ତଙ୍କ
ମନରେ ବସ ଜନ୍ମାଇ ଦେଇବ ଦସିଶା ଅଭୟ-
କରିବା ପଚ ଉଚ୍ଚ ସମୟେ ୧୫ବର୍ତ୍ତା ବାଠ ଅହୟ-
ଦୂର । ଶେଷରେ ଲବାବିଶରଣ ଏତ୍ତିଲ ଦେବାରୁ
ଆନାରୁ ଗଲ । ମେଣକ ମାଧ୍ୟେର ନିଜ ଘରକୁ
ଫେର ଅପିଲେ । ଭରଣ କରୁ ଗାନ୍ଧିବର ସୁଦର୍ଶନ
ସିନ୍ଧୁର ସୁଲକ୍ଷଣ ପଦ-ରକଣଶେଷ୍ମୁର ମହୋଦୟ-
ଏ ବିର୍ଷୟ ସ୍ଵର୍ଗ ଦବନ୍ତି କର ପାଠ ଉପରର ଅୟ-
ଦିଖାଗଳ ଦୂର କରି ଆଶ୍ରୂମାନଙ୍କର ସୁଧିଧା
କରିବା ହେବେ ।

ତା ୧୫୮୨୦ ମସିଥା ମଙ୍ଗଳବାର ସତ୍ତାର
ଅନ୍ଦାଜ ଥାଏବା ସମୟେ ମୁଣ୍ଡମୁହିଶିଥ ଖୋବେଇ
ଯେତା କାମକ କଢ଼ା ତାଠ ବାଦଧାୟୀ ନିଜର
ରଖିଥିବା ପଞ୍ଚର ତତ୍ତ୍ଵ ବାଦେଲ ବୁ-ପଞ୍ଚର
ଉପରେ ଧରନ୍ତରେ କଢ଼ା ବୋଲାଇଥିଲା ।
ଏପରି ସମୟେ ପୁରୋଗ ଅଛଟ-ଶେଷ୍ଟର ଜଗେ
ମସିଲାକ ଉନ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେଇ ନିଜାଏ ଉଥା

ଗାମକ ସେନାରୁ ଗୁମନ ଦେଇ । ଶୁଣିବାରେ
ତମେଖୁବଳ ନିଜର ଦୟିଗା ବାବହୁବେ ପ୍ରତି-
ଗାତିରେ ଦୂରସଂଗ୍ରହ ଦୟିଗା ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ବର
ଅଧାୟ ବର ଗଲ୍ଲମ ଦେଇ ।

ଦୁଇକାର ବା ୧୦୨୧୦ ସାଲ ପକାଳ ଅନ୍ତର
ପାଇସମୟେ ଘାଟରେ ମନ ବନାଥୁବା ସେଇ ଦକାବ
କୁହା ବକେଷ୍ଣୁବଳ ପ୍ରତିଶତକରୁ ୧୯୩୩ ଏ
ହାଠ ବନୀଶ୍ଵରେ ଅହୟ କରିବା ସମୟେ
ଗର୍ଭବ ହାଠ ବ୍ୟବସାୟୀ ଘୋଣ ସାର୍, ଚନ୍ଦ୍ରମଣି
ବାରକ, ଲୋକ ସାର୍, ବାଲୁ ପଧାଳ, । ମୁଁ
ମୁଣ୍ଡମୁଖାର । ଚନ୍ଦ୍ରମଣି ଉଚ୍ଚବ, ଗୋଟି ବିଦାଳ
। ମୁଁ କରଣସୂର ହାଠ ବ୍ୟବସାୟମାନେ ବନେଷ୍ଟ
ବଲକୁ କହିଲେ ଅମ୍ବେମାଟେ ଗର୍ଭବ ଲୋକ
ମନାଜନଠାରୁ ବିଣୀ କରିବାକୁ ହାଠ ଅଶିଥିରୁ
ଅମ୍ବେ ଦେଇ ନ ପାରୁ ବୁଝିବା ବର ନାୟକସ୍ଥ
ଦେଖିବକର ଅପରି ନ ଶୁଣିବାରେ ଦେଗନ୍ତ ହଃ
ବରକୁ ପରିପାଲନେ “ କୁମ୍-ଲକ୍ଷ-କେଣ୍ଠେ-
ଲୋଗେ ? ” (ରୁମ୍ଭେ ବାହାବ ହାଠ ଦେବ ?)
ବୁଝି ବକେଷ୍ଣୁବଳ ଉଚ୍ଚବ ବଳ, ଅମ୍ବେ ଏମା-
ନକ୍ଷା ପାଇଅରବ ପତ ଦେଉଁ ସେଇ ସବାଧେ ହାଠ
ନେହୁଁ ସେ ଏଠାରେ କି ଦେଲେ ଫାଟିରେ ଦେଇ
ଅଧିକେ । ଲେଖକ ବନେଷ୍ଟନିଲର ବାଣୀ ଶୁଣି
ଘାଟ ଉପରେ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲେ ଗାଧୋ-
ଥିବା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଉତ୍ତରବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୁହାଦିଲାରେ ହଃ
ବଲକୁ ପୁଣ୍ସ ଉପରେକୁ ବାଣୀ ପରି ସାରୀ
ଭଣାଇ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଯଥ—ଶ୍ରୀମନ୍ତ ବାରୁ
ଶ୍ରୀମାନାକୁ ବୋାର ମହୋଦୟ ପେକିବଳ ପ୍ରାପ୍ତି
ପୁଲାଶ ଉତ୍ତରପେକୁ ର, ଶ୍ରୀମନ୍ତ ବାରୁ ବଖାଲପ୍ରପଦ
ଗୌଧ୍ୟ ମହୋଦୟ କବକ ମିଛନ୍ତିଯାଇଲିଟିର
ନିଶ୍ଚ ବିଶଳ, ଏପର ଅଛି ଦେବେତ ହଦ-
ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି । ଏ ବିଷ୍ୟମାନ ପୁଲାଶ ବଜାରୀରୁ
କର୍ମଗୁଣ ଲେଖକଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସାମାନ କରିବ
ଅକେପରେ ସେପରିବ ପଥ ଦେଖାଇଦେବେ ।

ବାଠେଣୋଡ଼ ଦେଇରେ ସବୁଧାରଗନ୍ଧର
ପାରଦୂରର ହେବାର ସୁକ୍ଷମ ସବୁଧି ସ୍ଵାଦୟ
ତିଜନ୍ଦିଗାଲକି ଗୀ ସଦେଇ ଦଳେନକୁ ଯନ୍ତ୍ର
ଦେଇଥିଲାନ୍ତି । ଯନ୍ତ୍ରବାର ଜିବେ ଦୟାକ୍ତ ବାକ୍ତି
ଅଛନ୍ତି । ବାହାକ୍ତ ସମୁଖରେ ବାଚୋଇମାତ୍ର
ପାରନ୍ତରର ହଥିଲା ।

ଭ୍ରମାଙ୍କା (ସାହେ) ବନ୍ଧୁତି
ବସାଦାକଳାର) } ହାତମ ସେଖ ଓ୍ଯାଜେତୁଙ୍ଗା
ପା ୧୦୩୫୦ } ଧେବାପତି ସୟ

୭୭୧୮୭

ମୋର ବନ୍ଧୁହଳର ମନୋଭ୍ରତ ଅଜ ସାହୁର
ପଇ ଅପଣଙ୍କ କଲମର ସାହୁଯାଗ୍ରାହୀ । ଗଠ-
ମାର ଦିଶିବରେ ଦୁଃଖୁଳ ଜଣ୍ମିତ ଜୟନ୍ତ
ପଞ୍ଚମାହରେ ମିଶିଲାର ଥାମ ମାସର କାହିଁ

ଷମତ୍ରେକଗା ବିଷୟରେ ସେଉଁ ଦେବବାଣୀ ତ
ଗାହା ଭାବରେ ଅପଣ ପଦେ ଯାହା ଅମୁଲ,
ଭାବରେ ଦେଇଥିଲୁ ଯାହା ଅକୟାହ
ମୋର ଅନ୍ତର୍ବ୍ରଞ୍ଜି ନିହର ହୋଇଥିଲା । ଅଧିକ
ଲେଖାରୁ ପଡ଼ି ଉତ୍ତଳୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାଷ୍ଟ୍ର
ଚରଣ ବି ଓଷ୍ଠ୍ରୀ, ବଜାଲୀ, ବ୍ରାହ୍ମଣ ଏବା ଦୂଷ
ଉତ୍ତଳାଶୟକର ବିଷର ଏକ ସମାଜଗା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ
ଦେବ ଗାହାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଅପଣଙ୍କ କଲମରୁ
ଜାରିବାରୁ ଉତ୍ତଳରୀ ବଢ଼ିଲଣି । ଦେଖର
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନେତାମାନଙ୍କ କଲମରୁ ମଧ୍ୟ ଏ ବିଷ-
ୟରେ ଅଗ୍ର ତର୍ତ୍ତା ଦେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ । ଆଜିନ
ଅନୁଗୀତର ବିଷୟ ଏହି ସେ ଏଗବେଳକାଳରେ
ପୁଣି ବଚନର ପକ୍ଷନାୟକେ ତୌତ୍ସାହ ଦାସେ
ଓ ସାଥରେ ବସୁ ଦିନେ ସମ୍ବେଦନକା ମହାଶପ୍ତି-
ମାତ୍ରେ ଦୂରାଦିନେ ଭିକ୍ଷାଧାଳରେ ବଜିଆ କଲା-
ପର ଚଣାମଳ । କୁଣ୍ଡଳେବ ? ଅଧିମାନଙ୍କ
ଭାଗୀମଧ୍ୟ ଏତେ ଅପ୍ରାୟ ସେ ଏହଠି ହାତରୁ
ହୋଇ ପିଚୁକ୍କାରରେ ବାପ ପୁଅ ଭାଇଭାଇ
ଦଳିଆ ଦାଣ୍ଡରେତ ବେଳକ ଖରୁଳ ଓ ପାଣ
ରହିଛ ଅଗ୍ରବେ ଭାଗସ୍ତିବା କଷ୍ଟସାଧ ଭାବ
ବେଳେଇନା ବସାବଦି କଥା ସୁନର !

ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଦରହୁ କନ୍ତୁ ଭୁଲିନ ଦରଶ
ଆଧୁନିକ ସମାଜରେ ମୋର ପରିପୁ କାହିଁ
କନ୍ତୁ କରଣ ସମାଜରେ ମୋର ପୂର୍ଣ୍ଣର୍ଥିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠ
ହୁଏ ଥିଲା । ଅମ୍ବ ବାସପୁରୀଙ୍କ ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୟାତ
ଦରଶକ୍ତିମ ଓ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ବଜାଳିବସ୍ତି ଓ
ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ମୁସଲମାବଦିବସ୍ତି ସମ୍ମିଳନସ୍ତି ।
ବଜାଳିକ ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ବପୁରୁଷରୁ ବଡ଼ବଡ଼
ମୁହଁଷୀ ଚମିଦାରୀ ଉଦ୍ୟାଦିର ଖ୍ୟାତ ଦେଇ
ଅଧିକାଂଶ ଆଜପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ‘ବାପ ନା’ ଜର୍ବିଲୁଣ୍ଟି
ଅମ୍ବ ଦରଶ ବଜାଳିବର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵିବାଦ ଛାତା
ଅଳା ସଂପ୍ରଦାଯର ସୁବହନ ଦନ୍ତଦ୍ଵର ଦୁରଦୁର
ଅଦର୍ଶ ରହିଥିଲା । “ବେରାର” ଦିଅନିଆ ଓ
ସାହିରେ ‘କୁଣ୍ଠ’ ମଗାମଗି ଓ ସରେ ଦେବୋ-
ଦେଲେ କେମନ୍ତି ସଖୁତି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମଧ୍ୟ ଅମ୍ବ
ଛିଲେ ତଳେ । ବଜାଳି କାକାଙ୍କସର ଓ
ଅମ୍ବ ଦରଶ ଅନାକ୍ଷସର ଏକ ବୋଲି କହିଲେ
କୁଣ୍ଠ । ଅମ୍ବର ଏତେ ଘନଷ୍ଠ ସମଜ ଏଥର ଯାଇ
ଗ୍ରାମରେ ଦେଖିଲ ଆଧୁନିକ ବାହୁମାନେ ଭାଙ୍ଗିବା-
ଭାଷରେ ଉଦ୍‌ଦୟକ । ଏତେ ଘନଷ୍ଠ ସମଜରୁ
ଅଧେମାନେ ସଦରରେ ବସି କାଗଜର ଭାଙ୍ଗି-
ଦେଲେ ? ଦଶ ନା ? “ଗୋ ସୁଧ ବାହିତ
ମୋ ସୁଅସଙ୍ଗରେ ଏହାଠି ଉଷା ମରିବ “ଗୋ
ସୁଧ ସେହି ତାକେଇବୁଦର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପାଇଲ
ବାହିତ ମୋ ସୁଅସ ଦେଇ” ।

ମହାଶୟ ସନ୍ତିତିମା ସଙ୍ଗେ, ଏହିପର ଦେଲା
ଦଳଠାରୁ ମୋ ମତ ଘର ଧରିଲାମି । ମୋର
ବନ୍ଦୁ ଓ ଅକ୍ଷାଳହାଲରେ ଅଶ୍ୟ ‘କାହା’
ତାଙ୍କର ମୁଁ ସବାଦା ଅସୀଯି ଅପଣମାତ୍ରେ ବସି-
ଅମୃତ ଅପଣା, କ୍ଵାର ମନ୍ଦିରରଦେଶେ ସିବା,

ମୁଁ କିନ୍ତୁ ପିଲାଦକରୁ ପିତାମାଧାରୀ ମଣିରୁ
ଶୁଣି, ଅହାଶରୁ ନିଷ୍ଠାନୀ ବାକୁଚି ! ମୋର
ଅଶାବ୍ଦିକାତ ସମୟେ ପ୍ରସ୍ତାବ କି ଏହା ପ୍ରସ୍ତାବ
କି ମର ଏପରି କର କେବେକ ବରଣ ବାସ୍ତଵ
ବନ୍ଦକୁ କହିଥିବ । ଅସମ୍ବାଦ୍ୟର ସମ୍ବାଦ୍ୟ ବରଗା
ଦିଲ୍ଲିରକୁ ଦେଖି ମରେ ପାଇଲ ମନେ ଦର-
ଶାରାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମରେ ବୋଧ ହୁଏ ଏହି ମୂଳମନ୍ତ୍ର
ଉପରେ ଉତ୍ତବଳୀୟକର ଉତ୍ତବଳୀୟକର ଉତ୍ତ
ନିର୍ଦ୍ଦର କରେ । ବେହାର ବେହାରମାନଙ୍କ
ସବାଧେ ବଜ୍ରଦେଶ ବଜ୍ରାଳଙ୍କ ସବାଧେ କିନ୍ତୁ
ଉତ୍ତବଳଦେଶରେ ଏହା କୌଣସି କାହିଁର
ପ୍ରାଧାନ୍ୟ କାହିଁ ସେ ବାକ୍ତୁମ ଦେବଳ ଉତ୍ତବଳୀୟ
ବୋଲି ସେବାଯିବ । ଦିବେ ଉତ୍ତବର ମୁସଲ-
ମାନମାନେ ଭାରଗୟ ମୁସଲମାନକର ହୃଦ୍ୟର
ବୋଲି ଅପରାକ୍ରମ ମରାନ୍ତିର ଦରବେ । ବାଜା
ରହିଲେ ଉତ୍ତବଳୀୟ ହିନ୍ଦୁ ଥର୍ଥାର ଓତ୍ତବାନ୍ଧିଣ,
ତରଣ, ଅକ୍ଷୟନାର ଓ ବଜ୍ରାଳବ୍ରାନ୍ତିଣ, ବାସ୍ତଵ,
ଓ ବିହୁ ଅନାଜାର । ଉତ୍ତବଳରେ ଓତ୍ତବାନ୍ଧିଣ
ଏହେ ଦେଖି ସେ ବଜ୍ରାଳବ୍ରାନ୍ତିଗମାନେ ହୁଏ
ତାଙ୍କ ସହି ମିଳିବେ ତମ ବଜ୍ରଦେଶୀୟ
ବଜ୍ରାଳବ୍ରାନ୍ତିଙ୍କ ସହି ମିଳ ନିଜର ଉତ୍ତ-
ବଳୀୟକୁ ଲୋପ କରିଲବେ । ପ୍ରାଧାନ ଓ
ଉତ୍ତବଳସନ୍ଧାନୋରେ ଯୋଗୀ ବୋଲି ରହିଲେ
ଏ ଦେଖି କାସ୍ତବ୍ରାନ୍ତି ଓ କରଣ ।

ଏମାରଙ୍କର କି ସମ୍ମି ବାଟୁଣୀୟ ଗାହା ଭାବ
ଦେଖିଲେ ମତେ ବୋଧ ହେବୁ “ଉଛଳ” କାମ
ଲେଖ ଦେନ ବି ରହିଲା । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ଅଗରୁ
ମରନା କରିବା ଅବଶ୍ୟକ । କରନ୍ତୁ କହି-
ପାରନ୍ତି କେତେବୀଳା କେବରଙ୍ଗାଲୀ ଉଛଳିୟ
ତ ଦେବେ ବୋଲି କଣ ଉଛଳରେ ଆଉ
ଦେହ ନାହାନ୍ତି? “ଦେଶେ ଏଦେଶୀୟ କଙ୍ଗାଲୀ
ଦେହ ପାରନ୍ତି” ଏଦେଶରେ ଅମ୍ବ ଜାତ କାହାନ୍ତି
ଯେ ଅମ୍ବ ନିଶ୍ଚିହ୍ନ ଉଛଳିୟ ଜାତ ଗଢ଼ୀର
ବରନବା—ଅମ୍ବ ଅମ୍ବର ବଙ୍ଗଦେଶରୁ ବନ୍ଦ
କରିବା—ଓଡ଼ିୟା ନ ଦେଇ ଉଛଳିୟ ରହୁ-
ଥିବା ଓ କମେଂ ଶବର୍ଦ୍ଦି ପୂର୍ବେ ଯେତେ ଥିଲ
ସେହିପରି ଦୋଷର କରିବା—ପଢ଼ାପଢ଼ି ବାଶିକ,
ବୁଲକୀ ଓ ମନୁଷ୍ୟ ସବୁ ଦେଇ କଲିବଗାରେ
ଏଠାରେ ସର ଦର ଦେବଳ ଗାହା ବୁଝ-
ପର ପର ବନ୍ଦିବାର ତ କଲେ ଏଥର ଆଉ
ତାର ଦେବ ।”

ବନ୍ଦ ଦଶସ୍ଵରୁଷଦେଖ ମୋର ଓ ବାହାକ
ପଦ୍ମବାରର ସେ ଘନଶୁତା ଗାହାର ଲୋପାଇବ
ଅଳ୍ପ ସ୍ଵରୁଷକୁ ସହସ୍ର ବଙ୍ଗଦେଶୀୟ ଦାସୁଷ୍ଠ
ରହିବଳିୟ ଦେଇଥିବେ— ସହସ୍ର ଅଳ୍ପଜାତ
ଦରବ ଦୋଧଥିବେ— ଏ ଅଛନ୍ତି ବାସୁଷ୍ଠ ଓ
କରଣକ ମଧ୍ୟରେ ଶିଶ୍ବ ବସ୍ତ୍ର ଅବଧ୍ୟନ୍ତାଙ୍କ—
ଦେହ ଏଇ ଭଜିଯିବେ ବାହା ଓ କାହାର ପୁଅ
କୁଥ ବାକୁଥ ରହିବେ କାହାଁ । ଏହାର ଅଳ୍ପକାଳ
ବାଥା ମନ୍ଦିର ଥୁବିଛି । ଚେବେ କଣ ଦରେ ଅମ୍ବ
କରଇ ଓ ଦାସୁଷ୍ଠ (ଓ ଅମ୍ବ ଦେଶୀୟ ବ୍ୟାହ୍ରଣ ଓ
ନଙ୍ଗାଳକ୍ଷ୍ମୀତ୍ରଣ) ଏକଜାତ ଦୋର ଗୋଟିଏ
ରହିବଳିୟ ଶାଶଜାତ ହେବା । ଗାହା ନ ବରେ
ରହିବଳିୟ ମୋର ବିଦ ଗର୍ବ ଦେବ,
ଶଖାବାଧ, ଶମଶବର କହିବ ବା ଓଡ଼ୀୟ,
ଲେଖିବେ । ଚେତନାଦେବ ଓ ଜଗନ୍ନାଥ
ଓଡ଼ୀୟ ଦୋର ବିଷର ବଙ୍ଗଦେଶରେ ବନ୍ଦିବାନ୍ତର
ବରେ ?

ବା ୨୩/୨୧୦ ଶ୍ରୀ ହି— ଉଦୟ

ମୁଲ୍ୟପ୍ରାପ୍ତି

ବାରୁ ଶା ବଠିଲେଇର ପାଇଥୋଣୀ	ଶ୍ରୀମତୀ	୫୫
,, ସଖାକୃତ୍ୟ ଦେନା	କଟିବ	୫୬
,, ବାଜିକୁ ସାଡ଼	ବଳ୍ପିକଳାର	୫୭
,, ମେଷରସ ବ, ବଳ୍ପି ଅପ୍ର ଗୋ	କଟିବ	୫୮
,, ଅର୍କବନ୍ଧୁ ମହାତ୍ମ	ବୁମା ସୂର୍ଯ୍ୟପେଇମସ୍ତର	୫୯
,, ଶ୍ରୀକଳାପ ଦାସ	ସୁଖ	୬୦
,, ଉଚ୍ଛବତ୍ତ ପାନୀୟର ପାଇବେଇ		୬୧
,, ଦରେବୁକୁ ଦାସ	କଳାପତ୍ରା	୬୨
,, ତହୁଁମିଳିଦାର, ବକଟପିତି	କଟିବ	୬୩
,, ବ୍ୟାଗର ଗୌତ୍ମ	ବାହସା	୬୪
,, ସରମାଳନ ଦାସ	ନନନ-କୋଠମୁଳ	୬୫
,, ସାହୁରର ସରବ	ବଲ୍ମିନ	୬୬
,, କୁତ୍ରିକାର ଦାସ	ହିମୋର	୬୭
,, ବଜାରର ସବୁରୁ	ରମ୍ପିତ	୬୮
,, ଦହରର ମହାତ୍ମ	ସମନଥ	୬୯
,, କୟାମ ମହାପାତ୍ର	ଦୂର୍ଯ୍ୟ ଗାଳ	୭୦
,, ଦେଖବଦରତ କାନରୋର ଶ୍ରୀରଦେବ		୭୧
,, ସମ୍ବଦ୍ଧ, ୪୩.୦୧	ଗୋପ	୭୨
,, ତା କରିବାନକୁ ଦୁ ଦାସ	ଏତିକାଳ	୭୩
,, ତ, ତି, ଶିଥୁକ	ଶିଖ	୭୪
,, ଦିଲାପତ୍ତର ଦୋଷ	କରିମାର	୭୫
,, କ୍ୟାରର ପଞ୍ଚାନ	ସରଦେହରୁ	୭୬
,, ବାଶୁ, ଦକ୍ଷ ତୋ	ସତାକାଶ	୭୭
,, ବିଶ୍ୱାସ ଶିଥେ	ସନ୍ଦରସର	୭୮

NOTICE.

Wanted a Mistress for the Girls' School on Rs 15 per month. None need apply who has not passed the middle vernacular examination and is not trained under the new scheme of education. Applications should reach this office before the 15th August 1910.

Nayagurh State } G. MOHANTI
26-7-10 } Superintendent.

NOTICE

A large commodious house with ample grounds (area about one acre) called the Ghumsar Kotha belonging at present to the Chaudhuries of Bhingarpur and formerly partly to the Tributary Raja of Keonjhor situated on Revenue and rent free land immediately on the Baradanda (i.e. the great Jaggannath Car road at Puri) with the temple of Jaggannath directly in sight, will be sold by public auction on the 6th of September next at 2 P.M. at the said house. The house is fit for the residence of Rajas, Ranees and other noble men and ladies desirous of living permanently or occasionally at Puri or for the Establishment of such charitable institutions as pilgrim rest houses, annachhatras, pilgrim hospitals &c. &c. The great Rath Jatra (i.e. the Jaggannath Car festival procession) passes along the front of the house.

The house was put up to sale in accordance with previous advertisement on the 15 March last but as all the bidders could not attend on that date, the bids were not accepted by the District Judge. The bid this time will be held for 3 days continuously if necessary from the 6th Sept, 1910. The District Judge is expected to be present at Puri on the occasion.

Other particulars may be had on application to the undersigned.

Cuttack, } H. N. Ray,
28-710 } Common Manager
Bhingarpur Ch's. Estate
under the District. Judge
Cuttack

Cuttack.
Postal address
Hemendra Nath Ray
Common manager
Cuttack

ଅହୁ ଦଶଶହୀ ବିଆରେ ବାନ୍ଧୋପଦ୍ଧକ
ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରବଳ ଦୋହିଥୁବାକୁ ଏକଦ୍ଵାରା ସମ-
ସାଧାରଣକୁ ଅନ୍ତର ଭାବର ଦିଆଯାଉଥିଲୁ କି
ଯେ କି ମନୁଷ୍ୟରିଖର୍ଯ୍ୟର ବଧ କରି ଜଳମର୍କାର
ରେ ଦେଖାଇବ ଭାବାକୁ ପ୍ରଭ ମନୁଷ୍ୟରିଖ
ବ୍ୟାପ୍ର ନିମନ୍ତେ ଏହଣର ଗ ୧୦୯ ଲା ସର-
ମ୍ବାର ହୃଦୟରିବ ।

ଶା ନାରୟୁଣ ଦେଖେ ରଙ୍ଗ ଘଜା
। ୧ । ଦଶପଞ୍ଚ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଯେହେତୁ ଭରବ ଜଳ ଅନୁର୍ଣ୍ଣତ ସଦର
ଜଗତ୍ପତିଦୟୁର, ଭର୍ତ୍ତାଙ୍କ, ସାଲେଧର ଓ
ବାଢ଼ୀ ଆନା ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ଭାଙ୍ଗିବାକୁ
(ପାଞ୍ଚଶିର) ସଳ ୧୫୦ ମସିଦା ଅରସ୍ତ ମାସ
ରା ୧୫ ରଜଠାରୁ ସଳ ୧୫୧ ମସିଦା ମାର୍ଛ
ମାସଟିରା ୨୫ ରଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୨ ବର୍ଷ ୮ ମାସ
ନିମନ୍ତେ ସଳ ୧୫୨ ମସିଦା ଅରସ୍ତ ମାସ
ରା ୧୩ ରଜା ମ । ସଳ ୧୫୩ ସାଲ

ମାସ ଦ ନ ଦିବା ସ ୧୦ ଥା ସମୟରେ
କଟକ ସଦର ଲୋକେଲଗୋର୍ଜ ଅପିସରେ
ଶୟାମ ଓ ତେଜୁରମେଠ ବାହୀରଙ୍କ ଦଳ
ରେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ତାକ ନିଲମହୀଏ ମତର
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରସିବ ଅଚେବ ଏବନ୍ଦହ୍ଵାର ସକା-
ସାଧାରଣାକୁ ଜଣାଇ ଦିଅପାଇଥାରୁ ଯେ ସେତୁ-
ମାତେ ତାକ ନିଲମରେ ଇନ୍ଦ୍ର ଲେବାକୁ ଯହା
କରନ୍ତି ସେମାତେ ନିରେ ଉପରିଲିଖିତ ନିରୂ-
ପିତ ଗାଇଗରେ ନିଲମ ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ
ଦୋର ତାକ ନିଲମରେ ଇନ୍ଦ୍ର କେଇ
ଥାରବେ । ଯାହାଙ୍କ ତାକ ସହାଯେଷା ଉଚ୍ଚ ଦର
ଦେବ ଓ କୌଣସି ଅପରି କ ଥୁଲେ ପାଇ
ତାଜରେ ନିଲମ ସ୍ଥିର କରସିବ ଓ ନିଲମ
ପ୍ରହତା ନିର୍ଦ୍ଦରଶାହ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଲମ ତାକ ଶେଷ
ଦେଲାଯଣ ନିଲମି ଜରସମକର ଚକ୍ରଧୀରଣ
ଜମିନ ସର୍ବତ୍ର ଅଭିନମେ, ବାଜର କରବେ ଓ
ବାଜା ଜରସମକ ନିରୂପିତ ବସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ
ଦାରକ କରବାକୁ ଦେବ । ଉଚ୍ଚ ଚକ୍ରଧୀରଣ
ପଦ୍ମ ନିଲମ ଶେଷ ଦେବାମାତ୍ରେ ଦାରକ ନ
ଦେଲେ ସାକ ନିଲମ କରସିବ ଓ ପ୍ରଦେହ
ଦ୍ୱାରର ଅଳଣା ସେହି କ୍ଲାନ୍ଟରର ପ୍ରଥମ ପାର-
ଣରେ ଅଗାମୀ ଦେବାକୁ ଦେବ କ ଦେଲେ
ଚହିର ସେ କଥ ଦେବ ଗାହା ଦୁଇକାରକୁ
ଦେବାକୁ ଦେବ । ନିଲମ ହୁଇ ଦେଲାରୁ ପ୍ରହତା
ନୟମିତ ଝୁମ୍କା କାମକରେ ବୋର୍ଜ ତେଜୁର-
ମେବକୁ ନିରୂପିତ ସର୍ତ୍ତ ଅନ୍ଧାରେ ସାଇମାତେ
କରୁଲୁପୁଣ ଲେଖିଦେଇ ରେଜଞ୍ଚଲ ଦର
ଦେବେ । ଉପରେକୁ ନିଲମ ଅଛ ସମ୍ମାନୀୟ
କୌଣସି ସମ୍ମାନ ରୁହିବାକୁ ଅବଶ୍ୟକ ଦେଲେ
ସଦର ଲୋକେଲବୋର୍ଜ ଅପିସରେ ହାଜର
ଦୋର ଦ୍ୱାରି ପାରବେ ।

ପ୍ରକାଶ ଥାଉଳ ଗାନ୍ଧିଦାତ୍ରସମାଚ କେବଳ
ଭବୁ ଓ ସଙ୍ଗରିତନ ଲୋତମାକେ ନିଲମ ତାବି
ପାରବେ ବହୁତେ ଯଦ୍ୟପି ନିଲମ ଜୀବଦାର
ସେପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଥିବାର ପ୍ରମାଣ କ ଦେବ ଗାନ୍ଧି
ଦେଲେ ବହୁମାତ୍ର ଗାନ୍ଧାର ତିଥାକିଟ ଜନବ
କର ଦେବ ଓ ଜୀପୁଣ୍ଡ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଆଜିଶ୍ଵର

ଅନ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସଙ୍ଗବିପନ୍ନ ଲୋକଙ୍କୁ ସାନି ବିବାହ କରାଯାଇଲା ।

ଆକା ଦର୍ଶକ	ଆକା ଜଗତ୍ପତି ଦସ୍ତଖତ
୧। ବିଦ୍ୟାଧର ପୁର	୧। ହୋରଙ୍ଗ
୨। ଲହରବନ୍ଦୀ	୨। ନିଅଳୀ
— — —	୩। ବିନିଷିପୁର
ଆକା ବାବି	— — —
୪। ପାଥସ୍ଵର	ଆକା ଉର୍ଗୋଳ
— — —	
ଆକା ସାଲେସ୍ଵର	
୫। ଜନେଶ୍ଵର ପୁର	

ଉକ୍ତିଳ ଦୀପିକା ।

JAJPUR EXHIBITION.

We publish, in the correspondence column of this issue, a letter from a respectable gentleman of Jajpur commenting on the accounts of the exhibition held there a few months ago. There are several matters which require explanation and we specially invite the attention of the District Magistrate to the propriety of employing Presidents of Village Panchaitas in collecting subscriptions for the exhibition. We agree with the suggestion of the writer that the accounts of receipts and disbursements in detail, particularly the names of subscribers, should be published in newspapers or separately and distributed freely. It is not sufficient, to lay them on table in office for inspection of the public. We cannot believe that it is seriously proposed as alleged by the writer, that the inspection is limited to a week only after which the accounts will be destroyed. We trust the Exhibition Committee will reconsider this extraordinary hasty disposal if actually contemplated and the District authorities will be moved to interfere in the matter.

UTKLYAS—PAST AND PRESENT.

One of the English poets sang —
“Home, Home, Sweet Home,
There is no place like Home.”

There is no place like Home.

Orissa is the land we live in. She has charms which nowhere on earth can we find. Wherever we may roam our hearts are unconsciously attracted to her. The lotty hills, the shady woods, the sweet lull or wild roar of ocean waves, the stately towers of Bhubaneswar, Puri and Kanarak, the magnificent rivers, the ever-pleasing Chilka have a unique attraction for us. We have been living here for generations. Our fore-fathers lived and worked here and when it pleased

God to call them away, they laid down their moral frames here. Our first breath we drew in Orissa and God willing we shall draw our last breath here and lay down our bones on the soil of Orissa as did our fore-fathers. We say Orissa has peculiar charms. Go to Benares, Ayodhya, Haridwar or Brindaban, the very names of which fill a Hindu with ecstasy, you find but a partial conception of the grand Hindu Religion. Benares knows no other God but Siva, *Bhola Sub Denawallah* (Siva is the bestower of all blessings) resounds from every throat. The devotees are all engrossed with one idea, one aspect of the supreme deity. Turning to Ayodhya you see that Rama and his consort Sita have captivated the hearts of the people there, who recognise no other divinity but *Sita Ram*. As you come to Haridwar your ears are assailed by loud shouts of "*Ganga mai ke jay*." The people do believe that goddess Ganga is their saviour. The ancient city of Brindaban is the citadel of *Radha Rani* and a devotee finds his solace in her and her alone. There was a time when the Shaibas, Saktas, Vaishnabas, Jains and other sects of Hindus fought terribly each for respective individual superiority. The Brahminism did all it could to keep its hold on the people. A keen observer will not fail to notice how this struggle told on the progress of the Hindus. It was to save them from these dissension that a mighty intellect was born in Orissa. He it was who threw oil on troubled waters. He established the worship of Jagannath, raised a temple where votaries of all sects found their solace. The priest-ridden Brahminism had to yield a great deal before this grand conception of divinity. The food offered to Lord Jagannath is Mahaprasad, the holiest of food that can be eaten by a Brahmin and a Sudra out of the same plate. The Lord won't take this food unless it is cooked by a non-Brahmin *Swar*. The strong prejudices of a caste against caste give way and the angularities smoothed. Bimala, the emblem of *Sahli*, finds a right-hand place in the temple while Siva comes forward to watch the gates. All the 33 crores of *Deva Devi*, the various manifestations of the Supreme God, find their abode here. There can not be any doubt that the man who conceived this idea of unification and exercised his keen intellect and mighty influence to bring about a union of different jarring elements, was a benefactor of no ordinary type. Orissa of old presented this unique feature, preached peace and good will, captivated the hearts of all by catholicity of her views and pointed out with a bold clear hand that the path of true progress lay not in discord and dissension but in cultivation of brotherhood. The superb beauty of this grand and glorious conception

hushed into silence the sectarian strifes that threatened to bring ruin in their train, and even at this distant date attracts devotees, no matter what their sects may be, from all parts of the great Continent of Hindustan. We say the noble example of the Utkalyas of old ought to inspire the younger generation. The spirit in which the young Utkal Conference was conceived should guide us in all our dealings. Let not mere selfishness or wild pranks or whinings of a few irresponsible and short-sighted people misguide us from our right path. Let us rise above all petty jealousies and strive to live as men.

ପୁଷ୍ପ ମାରବଣ୍ଟେଇର ପୁଷ୍ପରଣୀ ତଳ ବାହାର ଶିବା କାଟ ସତାପେ ମାରବଣ୍ଟେଇ ସାମ୍ଭାରେ ୧୦-୧୮୮ ଲେଟିମିଲ ଜମି ପୁଷ୍ପ ମିତ୍ରଚିପାଳିଟର ବ୍ୟସରେ ଗରି ହେବ ବୋଲି ବଙ୍ଗ ମବର୍ତ୍ତିମେୟ ବଳିବତା ମଜେଟରେ ଘୋଷଣା ପ୍ରକାର କରାଯାଇଛି ।

ଗତ ବା ୨୮ ରଖରେ ଶେଷ ହେବା ସପ୍ରାଦରେ ଭାରତରେ ପେରେମ ସେବରେ ୨୫୪ ମୂର୍ଖହୋଇଥିଲା । ଏହା ମର ସପ୍ରାଦର ୨୭୯ ମୂର୍ଖ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରାୟ ସମାଜ ବୋଇବାକୁ ହେବ । ପ୍ରଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ବମ୍ବେ, ମଞ୍ଚଦେଶ ଓ ପଞ୍ଚାବରେ ପୂଜାପେଶା ବନ୍ଦ ଅଧିକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶରେ ବନ୍ଦ ଉଚ୍ଚା ଦେଶାୟାବା ।

ବଙ୍ଗ ପେଶାଦିଲୁଗର ଭାଇରେକୁର ମାନ୍ୟବର କୁତୁର ସାହେବ ମସ୍ତରେ ବାହାର ମରମାର ବା ୨୮ ରଖରେ ମେଦିମାୟରେ ଥିଲେ ଅସ୍ତ୍ରା ବା ୧୦ ରଖରେ ଏ ତଳରେ ପ୍ରକାର ଥିଲା । ଏଠାରୁ ଶୈଳେନୋପ୍ରସର, ବାକିପୁର ମନ୍ତ୍ରପରିପ୍ରକାର ପରଦର୍ଶତ ବର ଆଗାମ ମାସ ଥାରୁ ରଖରେ ସାମାଜିକରେ ପଢ଼ିବ ପେଠାରୁ ଦାରଜିଲାଇଲା ଯିବେ । ଅଗାମ ବରୁ ବାହାର ଶୁଭମନରେ ଅମ୍ବାଦିଲୁ ଶିବା ସମ୍ମନ୍ୟ ଅଭିଭବ ବନ୍ଦ ସବୁର ହେବ ।

ଗତ ବା ୨୮ ରଖରେ ଶେଷହେବା ସପ୍ରାଦର ବରୁ ବାହାର ଅବଶ୍ୟକ ବନ୍ଦ ବିପରୀତ ଥିଲା । ଅବକ ସାମରର ଶ୍ରୋତ ସମ୍ବାଦ ଶତ ଦସିଶତମାତ୍ର ବାହାର ଶାମଥିଲା ଏକ ବଙ୍ଗ ସାମରର ସ୍ରୋତ ପୂର୍ବବଙ୍ଗରେ ବଳ ଦେଖାଇ ଥିଲା । ଉପରବ୍ରତ, ପୂର୍ବବଙ୍ଗ, ବିହାର, ସୁର୍ତ୍ତ ପ୍ରଦେଶର ପୂର୍ବଭାଗ ଓ ମାନ୍ୟାନରେ ବନ୍ଦ ଅଧିକ ଏବଂ ଶୈଳେନୋପ୍ରସର, ତେଣା, ସୁର୍ତ୍ତପଦେ-

ଶର ପଦେଶାଳ ଓ ହାଇଦେବାକରେ ପ୍ରାୟ ସାମ୍ଭିତ ସ୍ଵର । ତେଣାରେ ଏ ସମସ୍ତପଦ କଳର ପରମାନ ଉଚ୍ଚା ସ୍ଵର ।

ଉତ୍କଳ ସହିତମ ଅର୍ଥତାଳ ଜାରି ରହ ଗୋଟିଏ ବିଜ୍ଞାପନ ଶିକ୍ଷାବାଳ ବସ୍ତୁରେ ଏ ପହିଚାର ନବ ସପ୍ରାଦର ସ୍ରମରେ ବାହାର ଭାଇବାର ଦେଖି ସେବି ସମସ୍ତ ଉତ୍କଳ ଅଳକ ହେବ ସନ୍ଦେହ ପାହଁ । ସେହି ବିଜ୍ଞାପନରେ ବିଜ୍ଞାପନ କରିବାର କବ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ସାବୋର ବୃଦ୍ଧି ବିମେଳରେ ପଢ଼ିବା ସତାପେ ଏକଜଣ ଉତ୍କଳୀୟରୁ ମାସକୁ ୨୦୯ ମାସ ଲେଖାଏ ଦୂର ବିଧିବିଭାବ ଲେଖାଯାଇଛି । ଭରଷା କରୁ ଅନେକ ଶତ ଅବେଦନ ଦେଖିବେ ଏ ପହିଚାନ କରିବାର ସୋବ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ ବାହଁ ନେବେ ।

ଆଗାମୀ ସେପରି ମାସ ବା ୧ ରଖରୁ ତଳ ଦେବା ହାଇଦୋଟ ଦସହର ହୁଣୀ ଉତ୍କଳଙ୍କେ ବନ୍ଦ ହୋଇ ଭୁରମାସ ଉତ୍କଳୀୟ ବରମାରମାସରେ ଖୋଲିବ । ପ୍ରଧାନ ବିଷ୍ଣୁରଥି ସରଳରେନ୍ଦ୍ର ତେଜବନ୍ଦ୍ରସର୍ତ୍ତ ବିରାପତିକ ବାରଣ୍ୟପ ମହୋଦୟାନେ ବହି ପୁରାକୁ ଅଧିକା ଏହାମାସର ହୁଣୀ ନେଇ ବିଲଗ ଯାଉଥିଲୁଛି । ମାତ୍ରାବର ବିଷ୍ଣୁରଥି ବାରଙ୍ଗଟକମହୋଦୟପ୍ରଧାନ ବିଷ୍ଣୁରଥିକ ଅନୁଯ୍ୟିତବାଳରେ ଏହିଂସା ବୁଝିବାର ବାର୍ଷିକ ଉତ୍କଳ ବିଷ୍ଣୁରଥି କେନ୍ଦ୍ରନ୍ଦ୍ର ମହୋଦୟକ ଅନୁଯ୍ୟିତବାଳରେ ଉତ୍କଳ ହେବ ।

—*—

ସଫେଦର ଜଳ ହିତାର୍ଥକ ମଦକୁମା ଅତ୍ରିର ପୈଲକୁତାପାମରେ ଦେଇ ଶାବନମାସ ଦିନ ଶେଷିଏ ଉତ୍କଳସ୍ଥବେନ୍ଦ୍ର ହୋଇ ସେହି ପ୍ରାମର ଜ ୨୭ ଏ ଏବଂ ମର ଅଷ୍ଟାବନମାସ ଦିନ କେ ପରଦୟରକିଲ ଅନ୍ତର୍ନତ ବାରଣ୍ୟ ଦଶ ପାମର ଏବଂ ଉତ୍କଳସ୍ଥବେନ୍ଦ୍ରରେ ଜ ୨୦ ର ବାୟୁ ଉତ୍କଳର ପ୍ରତିବ ବରଧାର୍ଯ୍ୟ । ଏ ଦୁଃଖରକରେ ଏମର ସୁମେହବନାମେ କାମ୍ପ ସମାଧା ବରଧାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ବଢ଼ି ପଣ୍ଡିତମାରେ ଅମନିତ ହୋଇ ପୂରା ପାରଥାବା ସୁମେହ ବରଧାର୍ଯ୍ୟ । ଉତ୍କଳଙ୍କର ଉତ୍କଳରଧାର୍ଯ୍ୟ କାମ୍ପମାନଙ୍କର କାମ ବଙ୍ଗଲାର ସୁଦିନାର ଅବନବକାର ପହିଚାର ହାରେ ପ୍ରବାପିତ ହୋଇଥିଲା ।

—୧୦୪—

ପରମ୍ପରା ଉତ୍ସବାରଦନ ବାହିବୋର୍ଦ୍ଦ ବାର-
ଶୁଭ ଅସ୍ତ୍ର ନିରୀକଣନ୍ତେ ସେଇ ମହାଶୟଳେ
ସହଜ ଭୂଷା ପୋବନା ପଞ୍ଚମାରକ ଶୁଭ-
ବିବାହ ହାତୀ ସଙ୍ଗମ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ଏ
ବିବାହ ଉପରେ ବାହିବୋର୍ଦ୍ଦ ପଞ୍ଚାତ୍ମକ
ବିଶ୍ୱାସର ଓ ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟଶରୀଯ ଓ ଦେଖିଯୁ
ମାଳାଗର୍ବ ଲେବେ ନିରନ୍ତିର ହୋଇଥିଲେ ।
ପଞ୍ଚାତ୍ମକ ବିଶ୍ୱାସର ମନୋଦୟ ଲୁହଟ ଅଧି
ବସିଥା ତାମକ ଅଣ୍ଟିଏ ସୁପ୍ରତି ଦେଖି ଅଛନ୍ତି ।
ଅତିଥି ଉପରେ ଲେବେ ବନ୍ଧ, ଅଳଙ୍କାର ଓ
ସୁପ୍ରତାକ ଉପହାର ଦେଇଥିଲା । ବିବାହ-
ସମୟରେ ଏହାକ ହାତ ସ୍ଵେଚ୍ଛର ପରମଣ୍ୟର
ମାତ୍ର ଦୁର୍ଲଭଗ୍ରହମେ ଅମ୍ବ ଦେଖଇ ଲେବେ
ଏହାକୁ ତୁଳନାକାରୀ ମଣ୍ଡଳାହାନ୍ତି । ଏହା
ବାହିବୋର୍ଦ୍ଦ ତଥା ।

ମୟୁରବଙ୍କ ମହାଘଜା ଅପଣା ଅନୁତର ବର୍ଗ
ସମରିବାଦାରେ ଜାପାବର ଯୃବୋହାମା ନମ-
ବରେ ଜୁମାସ ଗା ୧୦ ରଖିରେ ପ୍ରଥିତିଲେ ।
ବଢ଼ୁ ବଢ଼ୁ ଏବ ସେଠା ପାଶକପୁଣାଳୀ ଦେଖି
ଅଛିଛିଗା ଲାଇ କରିବା ମହାର ବନ୍ଧନର୍ତ୍ତ
ହୋଇ ମହାଘଜା ମହୋଦୟ ପ୍ରଥମେ ଜାପାକ
ବଳକୁ ଯାଇଥିଲୁ । ସେଠାରେ ଜାପାନ-
ସରବରତା ଏବ ଭାବିଷ୍ୟ ଶିଖିଗଣ ହୁଏ ଅର୍ଥ-
ସ୍ଵର୍ଗ ହୋଇ ସେଠାରୁ ପ୍ରଧାନ ନମର ଚୋତା-
ଖରେ ବରଜମାନ ହେଲେ । ଜାପାନ ବଢ଼ୁର
କାନାପୁନର ପ୍ରାକୃତିକ ଶୋଭା ଉତ୍ସାହ ସନ୍ଦର୍ଭ
ପୂର୍ବତ ମହାଘଜା ମହୋଦୟ ଗତ ଜୁଲାଇ-
ମାସ ଗା ୫ ରଖିରେ ଆମେରିକାରୁ ଯାଇଥିବା ର
ବନ୍ଧୁ ହୁଏ । ଜାପାନ ବଳରେ ଶୀଳେଷମାନ-
କର ବରଜମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେ ପରିଦର୍ଶନ କର,
ଅଛନ୍ତି ।

ଅଛିବାର ବଜାରରୁ ଅଭିଷୟ ମନ ଦିଅ ଆସ
ଅଛୁ ଏବ ସେ ଦିଅରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କୋରିଥିବ
ମିଠାର ରହ୍ୟାଦି ଗାଇ ଅନେକ ଲୋକ ବାନ୍ଧୁ
ଓ ଖାତା ରହ୍ୟାଦି ଘେଗରେ ଅନ୍ତରୁ ଦେଉଥ
ହୁଣ୍ଡି । ଦିନରିଶାଳିକର ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଣେ ସଂତ୍ରମ
ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବାସୁଳେ ମନ ଦିଅ ଦମନ ନ
ଦେବା ଦୁଃଖ ଦିଗ୍ବୟା । ବଲିକଣାର ବଜାରରୁ
ସେହିପର ମନ ଦିଅ ଅଧିଷ୍ଠିତ ଏବ ଯେତାରେ
ବାପ କରୁଥିବା ଉଛିଲିଯି ଗ୍ରହମାତ୍ରେ ବଜାରରୁ
ଛଇଅଧି କଣ ଗାଇ ବିମାର ପଡ଼ିବାରୁ ଗାନ୍ଧା
ବନ ଦରି ଦୟାର ରହ୍ୟାଦି କାମ ହୋଇ ଆଇ
କାଳ କବାରିଥିବାନ୍ତି । ଯେବେ ଦେଶ ଲୋକେ
ଏହିପରି ସମ୍ଭବ ଦୟା ନ ରଖିବେ ଦମ

ସାମାଜିକ ଦୁଇଧରପା ଠହାରମେବାସତାପେ
ଲୋକଙ୍କ ମନ ପ୍ରକଳ୍ପ କବି କରିଲୁ କରିବେ
ତେବେ ମୁଖରେ ସ୍ଵଦେଶୀୟ ବୋଲି ଚିହ୍ନାର
କରିବାରେ କହୁ ଲାଭ ଗାହଁ ।

ସତ ୧୯୦୯ ସାଲରେ କଲିକତା ନନ୍ଦର
ବାଟେ ୧୨୫୨ କୁଳ ସମ୍ବନ୍ଧବାଟେ ବିବେଶ
ଟାଷ୍ଟମ୍ବନ୍ଦରୁ ଯିବାବାରଣ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍ ରୁକ୍ତି
ହୋଇଥିଲେ । ଏହା ଗହଁ ପୂର୍ବବର୍ଷ ସଂଖ୍ୟାରୁ
ପାଇଦଳାର ଉତ୍ତା ଅଟେ । ଭଲ ପରିବ ଏବଂ
ଜୀବଦ୍ଵାର୍ଯ୍ୟର ମୂଲ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପୁଣି ଦେଶରେ ମୁଲି
ମିଠନାର ସ୍ଵଭାବ କୁଳ ଜୀବନ ଉତ୍ତା ପଞ୍ଚବାର
ବାରଣ ହୃଦୟ ହୋଇଥିଲା । ଅଧିକାଂଶ କୁଳ
ସୁନ୍ଦରିଦେଶ ଓ ଅଯୋଧ୍ୟା ଅଧିକର ଅନ୍ତରୁ ।
ବେହିବର୍ଷ ପ୍ରାୟ ୮ ହଜାର କୁଳ ଜୀବସମ୍ବନ୍ଧରୁ
ପେଇଅଧିକରୁ ଏବଂ ବେମାକେ ପ୍ରାୟ ୨ ଲକ୍ଷ
ଟଙ୍କା ଅର୍ଥାତ୍ ଜଣପ୍ରତି ୮ ୨୫ ଟା ସଙ୍ଗେ
ଆଗିଥିଲେ । ଅଳ୍ୟଦିଗରର ପ୍ରାୟ ୨୭ ଲକ୍ଷ
କୁଳ ବ ବେମାକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ୨୫ ଶତ କାଳକୁ
ଥିଲେ ବହୁ ସହିତ ଅର୍ଥ ଅଣି ନ ଥିଲେ । ସବୀ
ପେଣ୍ଟା କେଟାଇ ଚାପୁର କୁଳମାନଙ୍କର ଅର୍ଜନ
ଅଧିକ । ବେମାକେ ପ୍ରାୟ ୩୦ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା
ମନ୍ତ୍ରାର୍ଥର ଯୋଗେ ବରର ପଠାଇଥିଲେ ।

—*—

ପଣ୍ଡ ତତ୍ତ୍ଵକ ସଙ୍ଗଳରେ ବଙ୍ଗଗବ୍ୟମେଖ
ଅଦେଶ ପ୍ରକାର କରଥୁଣ୍ଟି ଓ ସେମାନଙ୍କର
ପଦର ଉପାସ ଉଚିତକେର ଅଚିନ୍ତ୍ୟ ବେବଠେ
ସେମାନେ କୃଷି ବ୍ୟାଗର ଅଧିକରେ ରହିବେ ।
ସେମାନଙ୍କର ବେଶନ ପ୍ରଥମେ ଟ ୩୦ ଟଙ୍କା
ଦେବ ଓ ପ୍ରତି ପାତ୍ର ବର୍ଷରେ ଟ ୫ ଟଙ୍କା
ଲେଖାଏଁ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ଉଚ୍ଚ ସୀମା ଟ ୪୫ ଟଙ୍କା
ଦେବ । କ ୨ ଟଙ୍କା ନାର୍ଯ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ ଶ୍ରେଣୀକୁ
ଉନ୍ନତ ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ଦେବେ ଓ ସେ
ଉନ୍ନତ ପାଇବ ଗାହାର ବେଶବ ଟ ୫୦ ଟଙ୍କା
ଦେବ । ବୁଲ ଅଚିନ୍ତ୍ୟମାନେ ମାସକୁ ଟ ୧୫୫
ଲେଖାଏଁ ଜୟ ଅରଙ୍ଗ ଏବ ଟ ୧୦ ଟଙ୍କା ଲେ-
ଖାଏଁ ପ୍ରାଣୟ ଅରଙ୍ଗ ପାଇବେ । ପଣ୍ଡତତ୍ତ୍ଵ-
ଲୟର ଘରପାୟ ବର୍ଗରୂପମାନେ ମରଜାର
ବସାରର ଅର୍ଥକା ଟ ୫ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏଁ ଘର
ଦ୍ୱାରା ପାଇବେ । ଏଥରୁ ସର୍ବାଧାରିଣ ରୁହିବେ
ସେ ଯେତ୍ରମାନେ ସନକାରୀ ପଣ୍ଡତତ୍ତ୍ଵା ବଦ୍ୟ-
ଲୟରେ ପଢ଼ି ଉଭୟଟି ଦେବେ ସେମାନେ
ନିଷାଦ ଦେବା କଲ କୁକର ପାଇ ଥାଇବେ ।

ଏହି ଗୀତ ପାଇଁ ରଙ୍ଗରେ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ମହାଶ୍ଵର ପଣ୍ଡିତ
ଶ୍ରୀରାଜନୀ ଦିଦ୍ୟାସାମାନ୍ୟକୁ ଏହି ବାର୍ଷିକ ମୁଗ୍ଧାତ
ଦର୍ଶନରେ, ତାତ୍ତ୍ଵା, ଏତେହାବାବ ପ୍ରଭାବ ପ୍ରଧାନ-
କମର ଏବଂ କଞ୍ଚକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ
ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସ୍ଵରେ ପ୍ରକଳନର ହୋଇଥିଲା ।
ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ଅନେକ ଉତ୍ସନ୍ନେବ ଉତ୍ସନ୍ନୀ
ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ହେବେବ ଗାନ୍ୟ ମାତ୍ରବ୍ୟକ୍ତି
ମୂର ମହାଶ୍ଵର ଗୁଣ କାର୍ତ୍ତିକ ଦିନଥିଲେ ।
ଏକଦିନରେ ତେବେକ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣିତ ଓ ସମାଜ-
ହତେଜୀ ହନ୍ତୁ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ଯୁଗ୍ମ ଓ ଶାନ୍ତ-
ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କର ଦିଗବାକିବାକି ଆବଶ୍ୟକ-
ପ୍ରକଳ୍ପ ପ୍ରକଳନର ତେଜ୍ଜ୍ଵା କରୁଥିବା ଓ ଦେଖ-
ପ୍ରକାର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଦଳ ହନ୍ତୁ ଗହି ବନ୍ଦୁଶରେ
ଦ୍ୟାର ଅନ୍ଦୋଳକ କରିବାର ଦୃଷ୍ଟି ପ୍ରିଭିତର
ନୁହେ । ଏଥରୁ ଦେବଳ ଏତବ ଜଣାଯାଏ
ସେ ଅମ୍ବାତେ ଅମ୍ବାକଳର ମହାଶ୍ଵରାଳଙ୍କର
ପ୍ରକଳନସ୍ଥିତ ପାଳନର ଯୋଗୀ ହୋଇଗାନ୍ତ୍ରେ ।
ଶାମାଜିନ ଦୂରବସ୍ତ୍ର ଗାଢିବୁଝେ ଚିନ୍ତାଦରିବାରେ
ପ୍ରଭତ ଦେବେ ଏପରି ମନ୍ଦରେତ ସ୍ତର ରହ-
ପାରବ ନାହିଁ । ଏ ନମର ଉଚ୍ଛ୍ଵାସଥୂରୁଷ
ଗରେ ସେ ହଜ ଏହି ଉତ୍ସନ୍ନରେ ସ୍ଵର୍ଗ ଓ
ଶୁଣ କାର୍ତ୍ତିକ ହୋଇଥିଲା ।

ମତ୍ତାର ବାସିମାରେ ପ୍ରକାଶ ଯେ ନାହିଁ
ସିଂଦୁପଥ ଗଜା ଆମନ୍ ସାଧୁତରଣ ହରଗଲକ
ମହାଶୀର କଳ୍ପନାରେ ତାଳଚିର ମତ୍ତାରେ
ଗଲ ତା ୧୦ ମୁଖ ସହାଳ ଏ ଏ ଶ୍ଵା ବେଳେ
ଉଷ୍ଣପୁଣିତହୋଇ ହ ଏ ନ ସେଠାରେ ଅବସ୍ଥାନ
କରିଥିଲେ । ତାଳଚିର ଗଜା କଳ୍ପନାର ସଥେ-
ତିବ ସମାଦରରେ ବଜନାଟିରେ ଅର୍ଥାର୍ଥନୀ
କର ଶାଶ୍ଵାତା ଶିଳ୍ପି ମାର, ତାନ୍ତ୍ରିକାଙ୍କା
ରିକ୍ତୋର୍ଧୟ ସର୍ବମନ୍ତର, ଜେଲଖାଗା, ବରେଣ୍ୟ
ସୂର୍ଯ୍ୟପ୍ରତିବ ଦେଖାଯଥିଲେ ଏବଂ ଅମୋଦ
ପ୍ରମୋଦ ନିମନ୍ତେ ବିବିଧ କୀତା ଲାଟକାର୍ଯ୍ୟପୃଷ୍ଠ
ସଙ୍ଗିତାଦର ଧନୁଷ୍ଠାନ ହୋଇଥିଲା । ବିଶ୍ଵାର
ସାହଚର୍ଯ୍ୟ ସର୍ବର ସର୍ବାଶ ଏହି ବିଶେଷ ଅସ୍ତ୍ର-
ବେଶନରେ ନରପିଦ୍ୱପର ଗଜଙ୍କୁ 'ସର୍ବପର
ପଦରେ ବରଣ କରି ନରପାତିକୁ ତାହାକୁ
ସମାନ କରିବାର ସୁଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ଏହି
ସର୍ବପର ମନୋଦୟ ନିଜ ବୃତ୍ତାବାରେ ସେ ସମ୍ମାନ
ନିମନ୍ତ୍ର ବିବୟ ଓ କୃତକ୍ଷମ ତା ପୁକ୍ଷାଧ କର ତାଳ-
ଚିରସାଧ ତାହାକୁର ଅବାଲକଳୁ ଓ ସହଦ୍ୟାଠୀ
ସୁରବ୍ୟ ବିଶେଷ ପ୍ରୟୁକ୍ତିନ ବ୍ୟକ୍ତାର କହିଥିଲେ,
ଗଜାମାନକର ଏହି ମଳନ ଓ ଏବଂ ର
ଗଜନ ପାଳକର ବିବିଧ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନ ସନ୍ଦର୍ଭ
ବ୍ୟାପକର ଅବେ ।

ସଜ୍ଜତୋଷ ସବାରହାରକୁ ସେଇ ବୃଦ୍ଧତା
କାଣ୍ଡ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୋରଅଛି । ସବାରକାର
ଚୌଇଳକମେ ଅସୁଧା ତାହାକର ଦୋଠୀଷ
ଭଗରୁ ନନ୍ଦେଇ ଜଳାଗରେ ସମ୍ପଦକୁ ତେବେଁ-
ପତ ପଦିଯାଇ ବନ୍ଦରଠାରେ ପଢୁଇଲାରୁ
ସେଠାରେ ପଦବ ଦେଉଥିବା ସହିକୁ ନିବନ୍ଧ
ବର୍ତ୍ତୀ ମତକ୍ଷେତ୍ରେ ନିବନ୍ଧକୁ ଘେନ୍ଦିବାକୁ
ଚାହୁଁବେ । ମାର୍ଗେଲିସ ବନ୍ଦର ଫରସି ସକ୍ଷେ-
ପ୍ତ । ପେଠାର ସହି ଗାନ୍ଧୁ ଫରସି ମାଜକ୍ଷେତ୍ର-
କେ ନିବନ୍ଧରୁ ଘେନ୍ଦିବା ଉଚିତ ଥିଲା । ମାତ୍ର
ସବାରହାର ପଳାୟକ କର ବନ୍ଦରରେ ଏହିଥି-
ବାରୁ ଗାନ୍ଧୁ ଧରିବାତାରଣ ତାହାକର ଲେବେ
ଅପ୍ରକର ଦୋରଥିଲେ । ସହି ତାହାକର ବର୍ମ
ଶରକୁ ସବାରହାରକୁ ଅର୍ପଣ କରିବାରୁ ଗାନ୍ଧୁ
ଜୀବବନ୍ଦିକୁ ଅଶ୍ଵାମାରା ମାତ୍ର ସେ ବୋମା-
ଠାରେ ପଢୁଇବା ସଙ୍ଗେ ଫରସି ମବଞ୍ଜିମେହ
ଗାନ୍ଧୁ ପ୍ରତାରଣ କରିବାକାରଣ ଲାଙ୍ଘକ ମବଞ୍ଜି-
ମେଷକୁ ଦେଖିଥିଲୁଣ୍ଡି । ଜଣେ ଫରସି ମହାନା
ତାରବାରୁ ଦେଇ ସବାରହାକେ ପକ୍ଷରୁ ବାରୁ-
ଖୁବକ ନୟକୁ କରିଅଛିଲୁ ଏବଂ ସେ ଫରସି
ମବଞ୍ଜିମେଷକୁ ପ୍ରତାରଣ ଦେବେ ଓ କାହିଁ ଏ
ବିଷୟ ନିଶ୍ଚିକ ଦେବାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋହବମାର
କରୁର ବନ୍ଦ ଅଛି । ଏ କାଣ୍ଡ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଳକକ
ଏବଂ ଏହିରୁ ଅବେଳ ରହସ୍ୟ ଉଦୟତିତ
ହେବ ।

ମାନ୍ଦ୍ରାତୀରେ ସେଠାପିଲ୍ଲମାତର କଲେ-
ଛବ ଏହ ସବରେ ବାବା ବାଷନ୍ତି ମହୋଦୟୁ
ସମ୍ମହୃତ ଆର ଅନ୍ଧଲେଳମାତର ଚଢ଼ିବ
ମବନ୍ଧୁମେଶକ ବାର୍ଯ୍ୟର ଅପ୍ରକଳିତ ବଥା ପ୍ରକାଶ-
ଦେବୁ ଶହମାନଙ୍କର ମର ଜର୍ବ ଦେଉଥିବାର
ପ୍ରତାପ କଲେ । ସେହି ସବରେ ସବ ଏହ
ସୁକ୍ରୂଣୀ ଅର୍ଦ୍ଦ ମହାଶୟ ସବାନର ଅସକ
ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସେ ଭାବର ଶିଖାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ
ଏହେଣୀୟ ପୁଅନ୍ତିଷ୍ଠାରେ ଉଲାଇବାତାରଣ
ଭାବକ୍ଷୟ ବଜନ୍ତାବର୍ତ୍ତନର ଚର୍ଚିବା ଏବଂ ଧର୍ମ-
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଯେଉଁ ମଠବାଚିମାତ ଅଛି ବହିର
ତୟତ୍ତଂ ଶିଖାର୍ଦ୍ଦ୍ୟରେ ବ୍ୟାପିତ ଦେବା ଥମୁଚିତ
ବୋଲି ବହିଲେ । ସେ ଦେଖାଇଲେ ସେ ଜନ୍ମ
ଦାତମାତରର ପୁରୁଷ ଭାବେଣ ଶିଖା ବସ୍ତାର ।
ଅମ୍ବେମାତେ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବର ପରିଚାଳା । ମଠବାଚି-
ମାତରରେ ମାଲ ମୋହବମା ଓ ବାଳାଦ ଅସତ୍ତ
ବାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେତେ ୪୨ ବାସ୍ତିତ ଦେଉଥାକୁ
ତହିଁ ବନ୍ଦମାତା ଶିଖାପ୍ରକାର ବାର୍ଯ୍ୟରେ ବାସ୍ତିତ
ଦେଉଥିଲେ ମଠର ଭାବର ସଙ୍ଗେ । ଲୋକ-
କଥା ଦେଖି ଉଦ୍‌ଦେଶ ହୋଇଥାରକ୍ତା । ମାତ

ଏଥେପରି ହାହାର କୁଣ୍ଡଳାହଁ । ସହଶିଶାର
ଦୟାର କ ଦେଲେ; ଅଣାନ୍ତି ରହଇ ଦେବ ଗାହଁ ।

—○※○—

କୁଣ୍ଡ ଦିଲେଜନ୍ ମୁହଁ ଦାଳ ଦିଷ୍ଟପୁରେ
ଉଛିଲ ସନ୍ତିଲମାର ଏକ ଅଧିବେଶନ ଗତ ଦିନ
ବାର ଦେବାର ବିଶ୍ଵାସକ ପ୍ରଭୁର ତର ସଙ୍ଗାନ
ଦଳ ବାରୁ ଘୋରୁଳାଙ୍ଗର ଚୌଧୁରୀ ଗହିଁ ପୂର୍ବ
ରୁହିରେ ପୁହିର ପୀତା ସମ୍ବଦ ପାଇ ବର୍ଣ୍ଣାତ୍ମକ
ଦଳବତୀ ବାଦାର ମରେ । ରହିବାର ମାନ୍ଦାଳ
ବାଲରେ ଦେବଜନ ସର୍ଥ ସର୍ବରେ ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇ ସେ ତଥା ଶ୍ରୀ ବାଦୁତ ମରେ । ଅନ୍ତରେ
ବାର୍ଯ୍ୟ ଭାବରେ ସଙ୍ଗାଦଳ ସର୍ବ ସବାମେ
ରହ ପାଇରେ ମାହିଁ ଏଥରେ ବାଦାକରି
ଦୋଷ ତାହିଁ । ମାତ୍ର ସହଦାସ ସଙ୍ଗାଦଳ ଥୁବ
ପ୍ରତ୍ୟମେ ବାଦାକୁ ନିଜେ ଅଥବା ଦେବିକାନ୍ତାର
ଭାଗିତ୍ୱ ବା ସେ ଦଳର ବାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧିତ
ତତ୍ତ୍ଵ ଉପଦେଶ ନ ଦେବା ବ୍ୟରୁତର ସ୍ମୃତି ଅଟେ
ଏହା ସେ ଅଧ୍ୟା ସ୍ମୀକାର କରିବେ । ଏକେ
ସନ୍ତିଲମାର ଅଧିବେଶନ ଅଭିବଳ ଓ ସର୍ଥ
କର ଉପସ୍ଥିତ ଅଭି ଶୀର ଗହିଁ ଉପରେ ସଙ୍ଗାନ
ଦଳକର ମକୋଷୋର ଅବ୍ୟକ୍ତ ଅଧିନ କରି
ଦେବେ ବିଷର ଭାର୍ଯ୍ୟ ଦେବ ? ଅତେବ କେବେ
କବୁ ଖାରା ଯେ ସଙ୍ଗାଦଳର ଦେଲା କେତୁଳ
ସନ୍ତିଲମାର ଦୂରବସ୍ତା ଘଟିଥିଲା । ଅମ୍ବେମାକେ
ଅଧା କରୁଁ ସଙ୍ଗାଦଳ ପୀତ୍ର ଏ ଖାରା ବାହାର
ଦେବେ ।

ବଜ୍ରଦେଶର ପାଷଠ କୁଳ ଏଣ୍ଡ ଗ୍ରମ ଦେବ
ବାର ପ୍ରତିବାଦ ସ୍ଵରୂପ ବ ୨ ୯ ହେଲ ଅବସ୍ଥା
ମାସ ତା ୨ ରାତରେ ଉଦୟ ବଜ୍ରରେ ବସିବାର
ବା ବର୍ତ୍ତନ ଗମରେ ମୋଟିବ ପଢ଼ ପ୍ରତିଧାଳନ
ହୋଇ ଆସୁଥିବା । ଅସତ୍ରା ତାର ସେ ପଦ୍ମ
ଶତବ । ଅନ୍ୟାୟେ 'ବର୍ଷ ପର ଗାହା ପ୍ରତିଧାଳନ
ଦେବାର ବିଦ୍ୱର ଶୁଣି ମାତ୍ରବର ବିଦେଶର
ସର ବେତର ବାଦାରୁ ଏବ ବଜ୍ରପଳକୁର
ଜଣାଇ ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେ ବସ୍ତିବଟ ବ୍ୟାପାର
କାଗାନର୍ଥ ଅପାର୍ତ୍ତ ଓ ଜାଗରୁ ବଦ୍ଦେଶର ପ୍ରବା-
ର୍ଦ୍ଦିବ ଥିବାରୁ ସେ ପଦ ପାଇନ ବରବା ଉପର
ନୁହେ । ସେବେ ଲୋହମାଳେ ଏହ ଉପଦେଶ
କୁ ଶୁଣିବେ ରେବେ ଅଭିନାନୁଷ୍ଠାନେ
ଗାହା ବନ ଚରଣିବ । ବର୍ଣ୍ଣମେଷକ ଅଦେଖ
ଦେହ ନ ମାନିବାର ବଥା ଲାହୁ ଏବ ଅଜ
ବଦ ପାହୁରେ ଗାହା ଚରଣିବ । ମାତ୍ରବର
ଏହାବେଳେ ଅଇନ ଜାଏ ତ ବନ ପୂର୍ବରୁ
ପାକାଶ ବର ସ୍ଵଦ୍ୱର ବାର୍ଷି ବରପାଲାଙ୍ଗୀ
ସେହିମାଳେ ଏହ ଉପଦେଶକୁ ଅତ୍ୟାୟ ମନେ

ବେଳୁ 'ସେମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ଵ ବସନ୍ତା ଭାବରେ ଉପରେ
ସେ କେବେଳା ଏହି ପଦରେମାତ୍ର ତଥାକ
ଆମରେ ଓରଣ୍ଡାଦେବଗା ବାମରେ ସେହି ଦୂର
ପ୍ରତିଶୀଳ ବନ୍ଧୁରେ ଗାହା କେତେବୁଦ୍ଧି ସ୍ଥିର
ବହିଲ ? ଅନ୍ତରକ ନିଷ୍ଠା କଥିଲେ ଦେବଳ
ଜନଗା ବରୁଗା ଘଣ୍ଟଗୋଲରେ ଅନିଷ୍ଟ ବିନା
ଦିଛୁ ଭଲ ହୁଏ ନାହିଁ । ସୁଗର୍ବା ବର୍ଣ୍ଣମେଣ
ଦିନା ଆରି ବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ଅବଶ ନାହିଁ ?

—※※—

ପଦ୍ମବୀ ସୋନବାରହନ ସମବାୟ ରଖ-
ସମିତିଷମନୀୟ ପେର୍କ ଦେଇବ ହୋଇଥିଲ
ତହିଁରେ ସମିତିର ସଂଖ୍ୟା ୫୯୯ ୦୩୨ ୧୦୮ ୨୫୮
ଏବଂ ମୂଳଧର ପରିମାଣେ ୨୨୮ ଲକ୍ଷ ପ୍ରତିଶତାବ୍ଦୀ
ଲକ୍ଷ ହୋଇଥିବାର ପ୍ରତାପ ଦେଇଲା । ଏଥିରୁ
ସମବାୟ ରଖିଥିବ ଲେବରେ ଅବୃତ ଦେଉ-
ଥିବାର ଦେଖାଯାଏ । ପିଣ୍ଡିତ ଲେବମାତେ
ଅଦ୍ୟାପି ଏଥୁପରି ଅବୃତ୍ତ ହୋଇ ୦ ସ୍ଵାବା ଏବଂ
ସେମାତେ ରଜା କଲେ ମହାନନ୍ଦ ଦାଉରୁ
ରୟୁତମାଳକୁ ରଖା କରିଗାରବାର ଚର୍ଚା ଉଚ୍ଚ
ଦେଇବରେ ଘରୁଥିଲା । ଅମ୍ବାକଳ ମହରେ
ପିଣ୍ଡିତ ଲେବମାତେ ପିଣ୍ଡାମୁଖରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ସର୍ଥକ୍ଷେତ୍ରୀ ହୋଇ ସ୍ଵର୍ଗାଳଙ୍ଗା ଦରି ଆଧାରରେ
ମହାତତ ପର ଶଶବିମାଳକୁ ଚଢି ଚିପୁଅଛନ୍ତି ।
ସେମାତେ ଯେବେ ଅମ୍ବାକଳରେ କଣ ଦେଇ
ଉଦ୍‌ବିମ ଅର୍ଦ୍ଧ ଦେଖାନ୍ତେ ତେବେ ଦେଇରେ
ରକ୍ଷାକ୍ଷାତ୍କାରୀ । ତେବେ ନିଷାକ ବୋଲି ଏହି ଶିକ୍ଷିତ
ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏହଦରେ ଚିହ୍ନାର ବର୍ଣ୍ଣ ପୁଣି
ଅତ୍ୟଦର୍ଶରେ ଉଚ୍ଚ ସୁହରେ ଚକ୍ର ବ୍ୟବଦେଇ
ଦରଦୁଗା ଓ ଅନ୍ତର ବଢ଼ାଇ ଅଛନ୍ତି । ବାହି ଓ
ତୋମପତ୍ରର ପ୍ରକାଶକର ସମବେଳ
ରେଣ୍ଟରେ ଯେ ସମସ୍ତ ସମବାୟ ରଖିଥିବ
ପ୍ରତିତ ହୋଇଥାରୁ ରହିଥାର୍କି ବଜାଦେଇଥିରୁ
ପରଦର୍ଶ ବାର୍ଷିକ ଅଠକା ସହରେ ପ୍ରାୟ ଅଧି-
ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଅଧିକର ମାତ୍ର ତେଣାର ଦେଇ-
ବ୍ୟକ୍ତି ସେ ଜୟମରେ ଏହାର୍ଥାନ୍ତ ଟଙ୍କା ଶୋଭାର
ଗାହି । ସେଇମାତେ ଏ ସବୁକୁ ଦେଖି ଶୁଣି
ସୁନ୍ଦା ସୁବାଟକୁ କି ଅଛି ରର୍ଷାରେ ଘୋମକୁ
ଅଛନ୍ତି ସେମାତକୁ ବାମେଇବା ବାଠିବର ଆଠା
ସେମାତକୁ ସୁମର ଦେବାରାରେ ଅମ୍ବାତେ
ଅଦରକ ହୃଦରକଠାରେ ଶାର୍ଦଳା ବରୁଷର୍କି ।

- 8 -

ଗରୁଲାର ମାସ ଗା ? ଉଷେ ? ଉହଳ-
ଖ୍ଵାର' ର ସଙ୍ଗାଦଶ୍ୟ ପ୍ରମରେ କବାଦ ମୀମାସ
ଆପାରେ ଦଙ୍ଗାଏ ଦରୁଚରେ ତେବେବ ବୁଦ୍ଧା
ଦିବସକ ସେଇ ଏହି ପ୍ରଥାଧିତ ହୋଇଥିଲା ଓ

ସହ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉତ୍ତରାର ହେବେବ ସମ୍ବନ୍ଧ-
ପଥରେ କାଳା ସମାଜେରିବା ବାହାରିଥିଲୁ ଏବଂ
ସପ୍ରାଦୂର ‘ଛାତ୍ର ଜ୍ଞାନ’ ରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ସେହି
ପଥ ଗାରୁ ମୋରୁଳାକର ଗୌଧୀୟ ପ୍ରାୟ ଦୂର
ଦର୍ଶ ହେଲା ବାରୁ ଯୋଗେନ୍ଦ୍ରନାଥ ବୋଷ
ଜନିଦାରଙ୍କ ବାରେଇ ଘବରେ ‘ରେଖିଥୁଲେ ।
ପଥରେଖକ କହନ୍ତି ବ ସେ ପଥ୍ରୀସମ୍ବନ୍ଧ-
ପଥରେ ପ୍ରକାଶ ଦେବା ବାହାରର ଅଭିଗ୍ରହୀ
ନ ଥିଲା । ମାତ୍ର ସହଯୋଗୀ କହନ୍ତି ବ ଲେଖକ
ଯୋଗେନ୍ଦ୍ର ବାରୁକୁ ବାହା ସମାଜପଥରେ
ପ୍ରକାଶ ତତ୍ତ୍ଵର ଅନ୍ତିମ ଦେଇଥିଲେ
ଏହୁରେ ଗୌଧୀୟ ଏବଂ ପଥର ଦୂମବା ଦସ୍ତୁଚ
ଦେବାର ଅନୁମାନ ଦୋର ପାରେ । ମାତ୍ର ଶୁଣା-
ଶାରୀ ସେ ସ୍ମରଣ ବାହାରିଗର ନ ଦୋର ଏକ
ପ୍ରଦେଶରେ ବାସ କରୁଥିଲା ଦୂର ପ୍ରଧାନ ସଙ୍ଗୀ-
ଦୟାୟ ସଙ୍ଗୀରେ ଅଟେ ଏବଂ ଦେଶର ମଙ୍ଗଳ
ନିର୍ମିତ ପେଂଖୁର ମୀମାଂସା ଏହାନ୍ତି ଅବଶ୍ୟକ
ସେ ସ୍ମରଣ ଅମେରାକେ ମନେକରୁ ବ ସହି
ଯୋଗୀ ବାହା ପ୍ରକାଶ ତତ୍ତ୍ଵରେ ବାହାର
ଦୃଷ୍ଟିର ଦେବାର ବାରଣ ଗାହୁ । ବାରୁ ମୋ-
ରୁଳାକର ଗୌଧୀୟ ଜଣେ ସୁନ୍ଦରିତ ପ୍ରକାଶ
ତୁଳାର ଓ ମାଧ୍ୟବାନ୍ତି ଏବଂ ଅନେକ ସାଧାରଣ
ବାର୍ଷିକ ସ୍ତର ନେଇଥିଲାନ୍ତି । ସେ ଅନେକ
ମଙ୍ଗଳର ଅଧାର ପ୍ରକାଶ । ସହାରର ଲେଖକ ସେ
ବନ୍ଧୁତ ଦେବା ସ୍ମରଣ ଏବଂ ବ ଏହିରେ ବିଶେ-
ଷହ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନେତବା ଦୃଷ୍ଟିରେ ବାହାରି
ମନ୍ତ୍ର ପରିର ବାହା ବିଦ୍ୱାତରିତ ପ୍ରକାଶ ତତ୍ତ୍ଵରେ
ଏବଂ ସେ କୁହ କୁ ପ୍ରଧାତରଃ ତୃତୀୟକଣେ ସଙ୍ଗର୍ଭରେ
ଥିବା ସ୍ମରଣ ତୁଳାର ସମାଜରେ ବାହାରୁ ଜୀବାର
ସହବାହ ଦେବା ସକାଶେ ବାହାରୁ ବିଶେଷ
ଅବଶେଷ ବରୁଥିବୁ ।

ପାଇଁ ଯାମେ ଶରେ ଗର୍ବ ବଳେଟ ।

ମତମାସ ରା ୨୨ ହର୍ଷ ଦିନ ବିଜ୍ଞାପ ପାଲି-
ଯୁମେଖ ମହାସର୍ଵରେ ଘରଜୟ ନିମ୍ନସେକେଣ୍ଟ୍ୟୁ
ଘରତବର୍ତ୍ତର ତନଗବର୍ତ୍ତର ବଜେଟ ଟାଙ୍କାତ
ଦର ପ୍ରଧାନ କଲେ ଯେ ମବର୍ତ୍ତିରକେ ତେବେଳଙ୍କ
କାର୍ଯ୍ୟ ନିବାହିକା ସମ୍ଭାବ ବାଧିଲ୍ୟ ବିଷୟର
ସମ୍ପଦରେ ଗ୍ରାୟାନ୍ତ୍ର କାର୍କ ସାହେବ ଏବଂ
ସେହି ସରାର ଶିକ୍ଷା ବିଷୟକ ସଙ୍କା ପଦରେ
ବିଚାର ସାହେବ ନୟାନ୍ତ୍ର ହେଲେ । ଅନ୍ତରାଳ-
ସ୍ଥାନର ସୀମାସମ୍ପତ୍ତିଯୁ କମିଶନରମାତଙ୍କର ଭାବନ୍ତି
ଦରିରୁ ସୀମାବିବାଦ ନିର୍ଣ୍ଣି ହେବାର ଅଶ୍ଵ
ତରପାଦ । ଭୁରାନ ସଙ୍ଗେ ସନ୍ଧ କରିବାରୁ
ମବର୍ତ୍ତିମେଖ ନେପାଲ, ଭୁରାତ ଓ ସିନ୍ଧମରେ
ବୈଦେହିତ ସଜ୍ଜାକୁ ହସ୍ତମେଷଣ ତ ହେବା-

ସମ୍ବନ୍ଧେ ଦୃଢ଼ ସଂକଳନ କରିଥିବାର ବୁଝୁଯିବ
ଏବଂ ସେଠା ଗଲାମାକଙ୍କର ସଂକଳନ କିବୁବ୍-
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦୃଢ଼ ଅଟେ । ତବୁ ଓ ତାଙ୍କର
ଅନ୍ତରଙ୍କ ଅବସ୍ଥାରେ ଗର୍ଭମେଣ ହସ୍ତମେଷପଣ
କରିବେ ତାହିଁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସାଧୁଭବପ୍ରତି
ସନ୍ଦେହ କରିବାର ବୌରୀବି କାରଣ ତାହିଁ,
ଭାବଗର ବୁଝିର ଅବସ୍ଥା କଲ ଦୋର ବସିଲେ
ବାଶିଳ୍ୟର ଉନ୍ନତ ଓ ଜାଦ୍ୟତ୍ରୁଦ୍ୟସନ୍ଧର ଦୋର-
ଖବା ଅନନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର ମାତ୍ର ମେଲେଇସ୍ଥା ଓ ଫ୍ଲେବ
ବେମର ଛୁପଦବ ବଢ଼ିବା ହୁଅର ବିଷୟ !
ଶିଳାଠାରେ ମେଲେଇସ୍ଥା ଲେଗମ୍‌ବୈୟୁଷେତ୍ର
ତମିଶଳ ବସିଥୁଲ ଭାର୍ତ୍ତିନ ଅନୁମୋଦିବ ଦୋର-
ଖବା ବିଷୟମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣାମ ହେଲେ
ଅନେକ ଭୃପଥାର ଦେବ । ଲର୍ଜ ବିତ୍ତନର
ମହୋଦୟର ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସମ୍ବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ
ଦେବା ଓ ଅର୍ଥାତ୍ତରକ ଉନ୍ନତିଶୋର୍ବୁ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ
ବ୍ୟୁତ ଭାବ ଦୋଇଥାଏ । ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଅଟିମି
ଦେଇ ଯେଉଁ ସନ୍ଧି ଦୋଇଥାଏ ଦବୀର ପ୍ରଥମ
ପାଇବର୍ଦ୍ଧରେ ଅଧିକ ଗତି କରିଲେହେ ଶେଷ
ପାଇବର୍ଦ୍ଧରେ ଲେହପାଇ ଅଧିକ ପରିଚିତ । ସେ
ମିଥିଦ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ସହଜ ବା ବାହ୍ୟମୟ
ନୁହେ । ତିକ୍ତବ ଦୃକ୍ଷିମୁନରେ ସେ କହିଲେ
ଯେ ଲୋହକର ଜୀବନ ଧାରଣର ଅତ୍ୟ-
ବିଶାଳ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଭୃପଥେ ପାହୁଳିଗାରୀ
ଟିକ୍ଷଣ ବଢ଼ି ଗାହିଁ । ମତ ଏବଂ ଗମାଶୁ ଭୃପଥେ
ଯେ ଟିକ୍ଷଣ ବିଶେଷତା ଗାଦା ଯଥୋପୟୁନ୍ତ ଅଟେ ।
ଅମଦାଳ ଗମାଶୁ ସଙ୍ଗେ ଘରଗର ଗମାଶୁ ପ୍ରତି-
ଶେରିବା କରୁ କାହିଁ ମାତ୍ର ପ୍ରକୃତ ପ୍ରତିଶେରିବି
କରୁଥିବା କେବେବ ଦ୍ରବ୍ୟର ମାସୁର ଅବଧାରୀ
କିମ୍ବାର୍ଧାଳୀନ । ବଜ୍ରଟରେ ବିଶେଷ ଅସମ୍ଭାବ-
ଜନକ କହ ମାହିଁ ମାତ୍ର ପ୍ରଗେହ ବସ୍ତରରେ
ମରବୁଦ୍ଧିର ଲାଜବାର ଭାବ ସ୍ଵରୂପେ ଜାଣ
ଗାଏ ଏବଂ ସେ ବିଷୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଖୁଲୁଷେକେ
ଜଣ ମହୋଦୟ ବିବେତା କରୁଣାନ୍ତରୀ
ବିଲକ୍ଷର ପ୍ରକାଶର ପାଷକ ସଙ୍ଗେ ଭାବର
ଜଣିଲ ଦୟିପୁର୍ଣ୍ଣ ଶାସତକୁ ଯୋଗ କରିବା
ହେବୁ ବଜ୍ରକର ସମସ୍ତ ବିଠନ ଦୋଇଥା
ବ୍ରିଜ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଅପଣାର ବାସିହ ନିକାହ
କରିବାର ଦୃଢ଼ ସଂକଳନ ଦେଖାଉଥାଏ । ସର୍ବ
ମାତ୍ର ଅପଣା କଲୁବନ୍ଧରେ ରଂଜକ ବିଥା ଘର
ଜୟ ଗୋଟାର ପକାଣେ ଦୂରେ ଏହି କଥା ବ୍ୟକ୍ତ
ଦାର କରିବେ । ଭାବର ବିଷ୍ଟୁର ଟଜାବର
ଅଟିକ୍ଷିତ ଏବଂ ଅଭିଷନ୍ତ ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକେ ଅପଣା
ସବାପେ ଦାୟୀ ଅଟକ୍ତି । ମନଦା କରିବାରେ
ଅକିମାନ ବିର୍ଦ୍ଦିଷେଷ ମିଥାରରେ ଗାହା ପାଇଁ
ଏହି ହେ ଯାଇଥିଲେଇଲୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ

ସତ୍ତା ମିଶାଇବାରୁ ଗଲେ ଅଣାନ୍ତି ଅବଶୀଳନାମାତ୍ର
ମାତ୍ର ସେ କାହିଁ ଦୂରାଜାରଙ୍ଗ ଅମ୍ଭେ-
ମାତେ ଗାନ୍ଧୀଜୀ ଦେଉଥିବୁ ଯେହି କାର୍ଯ୍ୟ
ଭଲାଇବାକାରସ ଉପସ୍ଥିତ ସୁଧା ଏବଂ ଉପାୟ
ବିଧାନ କି କଲେ ଅଣାନ୍ତି ବୟାନକରୁଥ ଧାରା
ଦରବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଜୀବବର୍ଷର ଅବସ୍ଥା ଏମନ୍ତ
ସେ ଗାହାରୁ ଭଲହୃଷେଚଳାଇ କେଲେ ଜୀବ-
ଭରେ ମଞ୍ଚଜଣାସକ ବିଦ୍ୟମାନ ରହିବାର
ପ୍ରମାଣିତ ହେବ ମହ କିମାତି ଦେଲେ ସବଳାପ
ହେବ । ନରଦଳୀ, ଧର୍ମଯତ୍ର ଏବଂ ଉତ୍ତରତ
ବାରୁଣୀ ଯେତେପ୍ରବାର ଅଣାନ୍ତିର ଘନା ସହି-
ଅଛି ଗାହା ସହାନ୍ତରୁକର ଉପ୍ଯୋଗୀ ନୁହେ
ଏବଂ ଏହା ବ୍ୟାରର ହେଲେ ଦେବବ୍ୟାପ
ଦୂର୍ଦ୍ଧା ଏବଂ ଅଭିନ୍ଵରମୂଳକ ଶାସନର
ବଳ ଏମନ୍ତ ଅବଳନ ସହିବ ତି ଯହିରୁ
ଲୋକେ ଶାହୀ ତାତ ସେଇତି ଶାସନର
ଅଶ୍ୱ ଦେବିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବେ । ଗବ-
ତ୍ରିମେଘ ଆପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟାର୍ଥ୍ୟ ବରବାରୁ
ତ ପାଇଲେ ଗାହା ପାଇଦ୍ରୁଷ୍ଟା ଦେବାର କଥା
ଏବଂ ଗାହାର ମନ୍ଦିରରେ ତଳକ ବିହୀନାକ
ରହିବ । ଭାରତର ଅଧିକାରୀ ଲୋକେ ଉତ୍ସ
ହୃଷେ ଏ ବିଷଦ ରୂପିତ ବରମହିମାନଙ୍କ
ନିବାରତ ନରବାରୁ ସବବୋଗାରେ ପ୍ରସ୍ତର
ଅଛନ୍ତି । ଗତ ଶ୍ରୀମାତ ମଧ୍ୟରେ ଲୋହକର ମନ
ବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କ ଅତିକୁ କିଳାରୁ ଏବଂ ଗାହା
ସାଧାରଣ କାର୍ଯ୍ୟର ଅଧିକ ସହା ସହିତ ମର୍ମି-
ମେଘଙ୍କ ନିଷ୍ପମଦ୍ରୁଷ୍ଟ ଗଟିଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଦ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଅଣାନ୍ତିକୁ ଅନ୍ତରିଜନକବ ଅଣା
ନ୍ତିରୁ ଅନ୍ତର ବନ୍ଦବ ମନ୍ଦିରପାଇଦର କାର୍ଯ୍ୟ ।
ମର୍ମିମେଘ ସହାନ୍ତରୁକର୍ତ୍ତବ୍ୟାରରେ ବିଷଦ-
ଜଳକ ବାର୍ଯ୍ୟମାନ ହୃଷି ଭବ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳାଇ
ସେତୀରେ ଅପରାଧ ସମେତ ହେବ ଗାହା
ବିଠାର ବସ୍ତରେ ବନ୍ଦବ କରେ ତରହାକ
ଅଣାନ୍ତିରୁ ଅବଶ୍ୟକ ମିଳବ । ବନ୍ଦବ ମର୍ମି-
ମେଘ ଏହି ମାତ୍ରର ବନ୍ଦବରୀ ହେଇ ଜୀବର
ମର୍ମିମେଘଙ୍କ ଅବଜଳତ ବରୁବରେ ନିଜା ଓ
ଅସାର୍ଥ ବନ୍ଦବେନେ ସେଇଁ ସୁଦର୍ଶନବାନଙ୍କ
କର ଶାରାଥି ଗାହା ଏଗଦ୍ଵାର ସମ୍ମିରୁଷେ
ନିବାରତ ହେବ । ପୁନଃ ବିଭାଗର ସଂଶୋଧନ
ସମବରେ ମର୍ମିମେଘ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ-
ଅଛନ୍ତି ଗାହା ପ୍ରବେଶ ସାଧନେବ ଶିକାର
ଦରବେ । ସେ ବିଭାଗର ଦୋଷ ହେବାର

ତାବା ପ୍ରକଟାର କରିବାର ଉପାୟ କହିଦେଲେ
କୁପକାର ଅଛୁ । ମାତ୍ର ପୁଲଶ ଏଠା ସେଠା
ଅଧାର୍ୟ ଦେଖାଇ ତାବାର ପୁଲଶ ବ୍ୟକ୍ତାର
ବୋଲି ଦେଖାଇବା, 'କୌଣସି ପ୍ରତିକୁ ହେତେକ
କଥା ଉକାର କରି ତାବାର ରୂପ ବନ୍ଦାଇବ
ଏବଂ ଲେଖ ବିଶେଷ କଥାରୁ ଗବର୍ଣ୍�ମେସ଼ବ-
କ୍ରତ୍ତବ୍ୟ ଗୋଲ କହି ଆଜନର ସାବଧାର୍ୟ ଦ୍ଵୀପା-
ନ୍ତର ହଣ୍ଡ ଥିବାପ୍ରତି ଅତ୍ୟାକୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ବର୍ଣ୍ଣମେସ଼ କିଛି କରୁ ଓ ଥିବା କହିବା
ଅଜ୍ଞାନ ଦମଳସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଗବର୍ଣ୍଩ମେସ଼ବ ଚେଷ୍ଟାକୁ
ଆପିନ୍ଦା ବନ୍ଦା ଭବ ଆଜି କହି ନୁହେ ।
କୌଣସି ହିନ୍ଦୁ ଅନୋକନକାଳ ଅଥବା ପାଳିଯୁ-
ଦେଶର ମେମର ଗବର୍ଣ୍଩ମେସ଼କୁ ଅଛି ଏବଂ
ପରଦୂର ଦେବାର ଦୋଲବା ସମାଜରୁକୁ
ଜାତପ୍ରଦାନକ ଅରର ଏବଂ ତାବା ନିବାରକ
ଦେବା ସମରତ । କହିପରେ ନିନ୍ଦା ସେକେନ୍ଦ୍ରୀ
ମହୋଦୟ ବିଲଗରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁଁ ଶର୍ତ୍ତକ ସହାଯେ
ସେଇଁ ପରମର୍ଶ ସଙ୍ଗ ପ୍ରତିବ ହୋଇଥାରୁ ବଢ଼ାଇ
ଜୁଦିମ ବାର୍ଯ୍ୟ ଦେଉଥିବା ଓ ନୂହି ସରଗୁନ୍ଦ
ଏହି ଅଜ୍ଞାନ ମାସରୁ ଖୋଲିଲେ ବାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ବିଧା-
ଜୀବନ ଚଳିବା ମଧ୍ୟ ଭାବରେ ଶିଖାର୍ଥୀଙ୍କ ନିର-
ନିର୍ମଳ ଶିଖାମେସରକୁ ଚିତ୍ତକ ଟରିବର ଏହି
ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅଳ୍ପ ପ୍ରାକ୍ରିଯର୍ଥ୍ୟରୁ ବ୍ୟପିଯିବା ଏବଂ
ଭାବର ମର୍ମ ଫଂଗଠକ ଅବହିତରୁ ଭାବର
ଅବସ୍ଥା ଗତ କ୍ରମାବସ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ ଭିନ୍ନତ ହୋଇ-
ଥିବା ଓ ନିରକ ବେଷରକାଳୀ ମେମରମାତେ
ରକ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଚଳାଇବା ଭାବରୁ ଗବର୍ଣ୍଩ମେସ଼କ
ନାହିଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥିବା ପୁଣି ଦିବିଷାହ ବିଷତ
ନିବରଣ ପକାଣେ ଭିନ୍ନର ଅଳ୍ପରୁ ଘୋଷଣ
କରିବା ଏବଂ ଭାବରଗବର୍ଣ୍଩ମେସ଼ ସେପରି
ଦଳମାତ୍ର ଓ ଚଳାଇ ପ୍ରକୃତ ଭିନ୍ନ ବିଧାବାର୍ଥ
ପରମା ଧରି କଟବାରୁଥେ ଚଳିବାପ୍ରତି ସମସ୍ତକର
ସହାରୁଥେ ରହିବା ସଂଚିତ ବୋଲି ବହି
ପ୍ରକାଶ କରେ ସେ ଲକ୍ଷ ମିଶ୍ରୋ ବଠିତ
ଶାପଚାର୍ଯ୍ୟ ଚଳାଇ ବିଲଗରୁ ଫେର ଅସୁ-
ଅର୍ପନ୍ତି ଏହି ସେ ଦଶବା ମହିତରେ ଭାବର
ଦୀର୍ଘବ୍ୟକ୍ତି ଶାସତ ଚଳାଇ କୃତବ୍ୟ ହୋଇ-
ଥିବା ହେବୁ ଦେଖିଲେବକର କୃତବ୍ୟା ପ୍ରାପ୍ତ
ହେବେ । ସେ ଶାପଚର୍ଦବାଳ ସେଇଁ ଶାସନ,
ବାର୍ଯ୍ୟ ଚଳାଇ ଅର୍ପନ୍ତି ତାବା ଅଶେଷ ପଳକ୍ରବ
ଏବଂ ସେବେବୁ ସେ ଅପଣାର ବଢ଼ାଇ କରି-
ପାରନ୍ତି । ପରମେଷ୍ଟର ନୂହି କରିଲାଟ ରକ୍ତ
ଦାଣିକ ମହୋଦୟ ତାବର ଶୁଣଗ୍ରାମ ଓ ବିର-
କ୍ଷମତା ବୁଝିଥିବା ଲୋହବଠାରୁ ସମ୍ବନ୍ଧରୁଥେ
ଅଭ୍ୟାସ ଦେବାର ବହି ଅପଣାର ବନ୍ଦିବ୍ୟ
ଶେଷ କଲାର ବଚେଷମନ୍ତେ କରି ବିରକ୍ତ

ଚଳିଲ । ବିହାମ ସାହେବ ଘରଗୟଲେବନ
ବାଣିଜ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀୟ ସଭାପଦରେ ନିୟମକୁ ନ ଦରିଦ୍ର
ତାର୍ଯ୍ୟରୁ ନିନା ଦିଲେ । ମାରଜୋବାଳୁ ସାହେବ
ବହିରେ ସେ ଘରଗଭାସୀ ବିନା ବିଶ୍ଵରତେ
ନିଷାଧିତ ଦେଉଥିବା ଏବ ସମାଜପଦ ଅଭିନ
ଜାଣ ଥିବାପ୍ରଳେ ସମାଜେତନା କରନା ଅପ
ମୂଳ । ସମ୍ବନ୍ଧର ଉନ୍ନତ ବିଧାରୀର୍ଥ ବିନୁ କର
ସାଇ ତାହିଁ ଏବ ତଥାରମାତ୍ର ପ୍ରତିବିନିମ୍ଯାନ
ଉଚିତ । ବିଜ୍ଞ ସାହେବ ବୁଝାନମାତ୍ରପ୍ରଳେ
ରେଲବୋର୍ଡର ଅକଟ ବିଷୟ ଉପରେ କଲେ
ସ୍ଵର୍ତ୍ତଭୋର ଟେଲର ସାହେବ ଅଟିମ ପ୍ରପଦ
ଉପରେ ମସ୍ତକ ବିଷାକ୍ତବାରେ ମବିନ୍ଦ୍ରମେଷ
ବିଳମ କରୁଥିବାର ବହିରେ । ଛୁଟରେ ବେଳେ
ଉଚିତ ସହେବ ସମାଜପଦ ଓ ବଳଦ୍ରୋଦ ସହ
ଦଳକମ୍ବନୀୟ ଅଭିନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରସ୍ତାବ
ଅଗତ ହର କହିରେ ସେ ଦୂରତ ବ୍ୟବସ୍ଥାପନ
ସଭାରେ ସରବାଣ ସବ୍ୟ ସଙ୍ଗା ବୁଦ୍ଧି ଦୋଷଥିବା
ବାର ଦେଖି ଜର୍ମାନ ଓ ଅନ୍ତିମ୍ୟର ବାଣୀ ମନେ
ଦୋଷ ଅରୁଚି ଜମ୍ବାର ଥାହ । ହେଅର ଦାଢ଼ି
ମହାଶୟ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବରୁ ସମର୍ଥନ କର ରାଜନୀ
ବିବିନ୍ଦ୍ରମେଷ ଲମଶାନ୍ତରାହିତ ଲେବକ ଉପରେ
ନିର୍ବରଧନ୍ତବ୍ୟର ଶିତି ମଧ୍ୟବିନ୍ଦ୍ରଲୋକ
ମାନକୁ ତତ୍ତ୍ଵରେ ଉପରେ ଉପରେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ
ରକ୍ଷା ବୁଝିବାହେରୁ ଗହର ପତନ ଅବଶ୍ୟକ
ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଏଥିରୁଥାରୁ ଗୋଟିଏ
ଆନ୍ଦୋଳନ ଲାଗି । ଲାଗୁ ରେକାଳୁ ସାହେବ
ଓ ରାଷ୍ଟ୍ର ସାହେବମାନେ ମାରଜୋବାଳୁ ତା
ହେଅର ଦାଢ଼ିଙ୍କ ଉତ୍ତରାତ ବାକ୍ୟରୁ ନିନ୍ଦା
କଲେ । ଅବଶେଷରେ ପ୍ରସ୍ତାବଟି ସଜ୍ଜରେ
କ ଟ୍ରେଣ ମାତ୍ର ବିଷୟରେ ତ ଟ୍ରେନ୍ ଏ
ମର ଦେବାରୁ ତାହା ଅଗ୍ରହ୍ୟ ଦେବା ପରିବର୍ତ୍ତନ
କିମିଟି ହୋଇ ବଜେଟ ଅନୁମୋଦନ ଦେଲା ।—
ପାଲିଯ୍ୟମେଷ ମହାସଭାରେ ଏଥର ବଜେଟ
ବିଷୟ ବିବର କରିବାହାରିବ ବିନଶବ୍ଦରୁ ଅଧିକ
ମେମର ଉପସ୍ଥିତ ଥିବାର ଦେଖି ଅନନ୍ଦତ
ଦୋଷଥିବାର ଦେଖିଯାଏ । ପ୍ରଗେକ କାର୍ଯ୍ୟର
ଦିଲ ମନ ଉପରୁ ପାଖ ଅଛି ଏବ ଶାଷନରୁପ
ହୁବୁଦ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନ ସବାର ଦେହ ଦେହ କାର୍ଯ୍ୟ
ପାରନ୍ତି । ମନପାଖ ଦେଖାର ଦେବାର ଲୋକ
ଥିବା ବାକ୍ୟାମୟ କାରିବ ତାହା କ ଥିଲେ କାର୍ଯ୍ୟ
ଦାର ଦିଲ ମନ ବିବରହାର ସମ୍ମୁଦ୍ର ଉପାୟ
ବିଧାନ ଦୋର କ ପାରେ । ରଥାଟି କହିବାର
ବାଗ ଅଛି ଏବ ସେ ବାଗ ସେ ଜାଗେ ସେ
ମବିନ୍ଦ୍ରମେଷର ସୁଦା ଏବ ବାରେ ଅବ୍ୟବାକ୍ୟ

ଟାଣି କେନପାରେ । ଅମ୍ବେମାତେ ବଜେରୁ
ଆଦୋଳନର ପ୍ରଧାକାନ ବିଷୟମାଳ ଠିବେ,
ବହନ୍ତୁ । ୩୦ବେ ବହନ୍ତୁ ଗର୍ଭମେଷବ
ସଦତା ଉପଲବ୍ଧ ତର ଘଜଗଢ଼ି ଘବରେ
ଅପାର ଓ ଦେଶର ଭୟକୁ ବିଧାନରେ ଦ୍ରଜ
ଦେଉନ୍ତୁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ।

ବିଲିକଗା ମେଜେଟ୍

ପ୍ରତିବେଳେ ବେଶ୍ଟର ସୁଲାମ ତୋ ଘବରେବାଟିନ
କେନେଇବ ଟି, ସି, ଡେର ସାହେବ ମା ଗାର୍ଯ୍ୟ ଦିଲ ହୁଏ
ପାଇଲେ ।

ତାଳେହର କିମର ଧାମକଣରର ମକ୍ରାନ୍ତିକୁର ମୌଳିକ
ବୈସିଦ୍ଧ ମୁଖ୍ୟର ଏହ ବିମାପ ଫୁଲୀ ଗାଲାରେ ଓ ସେହି
କିମର ସଦର କିମରିଷ୍ଟ ଏଷିପର ହେଉ ଦୟନ କାରୁ
ଶମ୍ଭୁଲାଥ ବାଣୀ ତାଳେହ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉପକ୍ରମେଣେ ।

ବେଳେ ପଦର ରେ କେତେବେଳ ଯସିପର ହେଉଥିବାମୁକ
ସେଇ କାହାକୁ ସମ ୧୯୯୦ ସବୁ ତାଙ୍କ ଦିଲେ ଅଜୀ
ଅନ୍ତରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବାପଡ଼ାଇ ସବୁରକଣ୍ଠାର ଘୟୁଣ୍ଠା
ହେଲେ ।

ଦେବଲ ନାର୍ଯ୍ୟ କେଳାଉଥିବାର "ସୁ ପ୍ରେର୍ଣ୍ଣ ପୁରୁଷ
ମହାକାଳ କାରୁ ବସନ୍ତକଳ ସେବନ ଓ ୧, ୨, ୩, ୫,
୭ତ୍ତପରେନ ସାହେବ ଏବଂ ୧୫୦୯ ପିପିଲର ଦା ଏହାରୁ
ସୁ ପ୍ରେର୍ଣ୍ଣର ଛାତ୍ର ଗାନ୍ଧୀରେ ।

କଟକର ସ୍ବ ଗୋତର ସ୍ଵପନ ଘନଶେଷର ଚାରୁ
ବ୍ୟାହାଥ ଦୟା ସକ ୧୯୦୯ ପଢ଼ିବାର ଠା ୧୨ ସବୁ-
ଦେଇନ ସାଥେ ସ୍ବ ଗୋତୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘି ପାଇଲା ।

ବାରୁ ସିଦେଶରଚନ୍ଦ୍ର ରାଧାରୂପ ବ ଏ କଟକ ରେତେଇତଥା
ବନ୍ଦମୟଙ୍କ ସରଳ ସହାୟ ଶିଖିବ ବିମଳ ମେଲା ।

୧୦ ଠା ୯ ରସରେ ପେଷିଦାକା ସପାଦରେ ସମ୍ଭବ ।

ଦର ଏଇ କଟକରେ ସେ ୧୫୯%, ବାଲୋଇରେ ସେ ୧୦୨
ଅନୁଭବରେ ସେ ୮୩%, ପ୍ରସରରେ ସେ ୨୦% ଓ ସମବ୍ୟ-
ରେ ସେ ୧୫%, ଏହି ଗତତାତ ମଧ୍ୟରେ ସଂଖ୍ୟାର ବଢା-
ପାଇଁ ହେ ୨୨. ୫ ମିଲିଯନ୍ ଲିଙ୍ଗରେ ୨୦୨୦ ମେଁ

ବେଳେ ସ୍ପାର୍କର ୨୩ର ପଦମାନ ସଥା ହତିବ ।
ବାଲେରୁକୁ ୩୧, ପରିମୁଦୀ ୧୩, ପୂର୍ବ ଶ୍ରୀ ଓ ସମୟରେ
, ପରି ୧୨୦ ପଢ଼ିଲାଗ ମଧ୍ୟରେ ସଞ୍ଚାର ଯଠନିବିରୁଦ୍ଧ
କୌଣସି । ଓ ସବୁକମ ଯଠନିବିରୁଦ୍ଧ ଯାଏ ।

ସାମାଜିକ ସମ୍ବନ୍ଧ

ଏ ପ୍ରାଚୀ ଅମୟକୁ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିହିସି ଦରଶ
ଓ ହର୍ଷମଧ୍ୟରେ ଏହି ମନଦାର ସହିତ ଦୂରକାର ସଜ୍ଜା-
ଶାବ ଲୁହ ପଦମସ୍ତଳ ଅନ୍ଧବଦତ କଳାଖାର ପଢ଼ୁଥିବ ।
ବର୍ଣ୍ଣି ଘୋଷଣ ଉତ୍ତର ହୋଇଥାଏ ଓ ହେଠି ଏହି ପରି
ପଢ଼ୁଥି । ସେହି ଏ ହରରକର ଯେ ସୁଧରେ ଏ ଓ
ମାଲେଶିକରେ ଯ ଲାଗ କଲ ପଢ଼ୁଥି, ମହାପ ବର୍ଣ୍ଣିହେତୁ
ନାହିଁ କହ ବଢ଼ିଥି, ବାଠୁଁ ସତରେ । ଏହି କହ ହଠ-
ଥିବ । କୁର ଏ ଅମରତ୍ତ ଆଡ଼ା ଏ ହରରମ ହେତୁ
ପ୍ରେମିତିବ୍ୟାପ ହୁଅଥି ।

ଏହର କେଉଁଜ୍ଞାନର ପ୍ରକିଳି ଥାଏ ଦୟୀୟ ମୁନ୍ଦାର
ସ୍ଵରୂପ ଏହି ମନୁଷ୍ୟର ଅନୁଭବର କ୍ଲୋମାର୍ଗ୍
ପରାରେ ଏ ସମ୍ବାଦ ସିଦ୍ଧାତର ବନ୍ଦରେ । ତାହାର କର
ଯେତେ ୨୦ ବର୍ଷ ଉତ୍ତର ଚାଲିବାରେ ସୁଖ ନାହିଁ ବନ୍ଦରେ
ଶିଖ ଅସବା କରୁଣାରେ । ସେ ହାରବି ବନ୍ଦରରେ ପ୍ରକଳ୍ପ
କରି ଏହି କେବୁ ଦୟା ସତାଳାପ ପ୍ରକଳ୍ପ ସହି
ମୁଣର ଫିଲମାହ ସ୍ଵରୂପୀ ଏହି ପରିବହ ଛଳି ର
ଗ୍ରାମେ ପ୍ରଥା କରନ ହୋଇଥିଲା । ଏହର ତାହାର
ଅସାଧ ନିଜର ଓ ଶୋଭାର ପରିବାର ଦର୍ଶର ସାନ୍ତୁଷ୍ଟ
ହେବାର କବିତା ।

ଏହିପରି ବାନ୍ଧିବାକାରବାନ୍ଧିମାତ୍ରେ ଭାଷଣ ଗାନ୍ଧି
ଦିନକୁଳର ଦିନକୁଳର ସୂର୍ଯ୍ୟ ସାହେବଙ୍କ ଦିନକୁଳ
ଅବେଳୀ ଉତ୍ସବାର କଥେ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ ଲେଖିପାଇଛି ।
ବିଜ୍ଞାନ ବର୍ଷୀ ପୃଷ୍ଠା ସାହେବ ଅନୁଭବେ ଦିନକୁଳ ଦିନକୁଳ
କଥ ଲୋକର ମୁଖ୍ୟାବଳ ପ୍ରଦାନାର ଦିନକୁଳ ।

ସାହେବାଦାବଜାର ଆଶଳର ଦିନକୁଳର ପ୍ରଭାବ-
ରେ ଏହେବି କଳ କରା ହୋଇ ଯେବେଳ ଯିବା ଅଦିବାର
ରହ ଅନୁଷ୍ଠାନିକରଣର କଥେ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ ଲେଖି
ପାଇଛି । ଏ କଣ୍ଠର ଅଧେ ନିରନ୍ତରିଗାଇଥିବ ବର୍ତ୍ତମାନେ
ଦିନକୁଳ ଦେଇଲୁ ଗୀର୍ଜା ପ୍ରଦାନାର ଚିତ୍ରବାର ଅଣା କୃଷ୍ଣ
ମୁଖ୍ୟ କଥ ସମେତ ସାମାଜିକ ଘୋଷଣ ପ୍ରଚାର ବର୍ତ୍ତବାର
ମେଧେକ ବାରାନ୍ଦ ହେବି ।

ଶ୍ରୀମତ କଳ ସାହେବ ଦିନର ଦର୍ଶନବାଣୀରେ ଅପରିଚିତ
ବାଲେଖର ପାଷାଚକ୍ରକେ ।

ଆସୁଥିବା ମୁମ୍ଲିକ କଣେ ପ୍ରତିଟି ବିଜ୍ଞାନ
ଦର୍ଶକ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବାରେ କାହିଁ କାହିଁ ବିଷବ
କରି ଯାଇଥାକି ।

ପଟ୍ଟାମୁଣ୍ଡେଇ ମହାବାଲ ପାତ୍ରୀରସବା ହେ ମୋଦିମୋ
ରେ ନେଇମଳ କି । ୫' ଓ ଘରୁକ ଓ ଅନ୍ତର ମଳ
ମା । ସରେବାଏ ସେବକ ଦ୍ୱାରରେ ଦୟାର ପଦେ
ହୋଇଥାଏ ।

‘ଏକାଧାନାଭସବା ଗାଇର ମଳାତ୍ତୁ ମାତ୍ରବାଲ୍ୟକ
ଅପରାଧରେ ସେବନ ଦିନରେ ଦିନେଇ ମଳାବରଣେ
ତ ୨ ଏ ଅଧିକାରୀ ବିଶ୍ଵାର୍ଥ ମା ଏ ସାବ୍ଦ ଭରନ୍
ମିଶ୍ରଦର ଓ ଗାୟ ମଳାବର ମା ଆ ସ ବାହୁଦ୍ରୁ ଅଧେର
ହୋଇଥିବା । ୧୯୫୫ମଧ୍ୟରେ ଏହା ଦିନେଇ ମଳାରେ ନିଯାତ
ସମୋଳ ବିଶ୍ଵାର୍ଥ ।

ବହୁ ଦିନାଙ୍କ ସର୍ବତ୍ର ସାର୍ଵ ଦୟାରୀ ବୋ ୧୩ ଲକ୍ଷ୍ୟ
ଗେବା ଅଧ୍ୟାତ୍ମର ତତ୍ତ୍ଵ ପୂର୍ବାରାତିରେ ମା ସ୍ଥିଥ ସାହେବଙ୍କ
ତିବରଣେ ବ ୧ ରାତ୍ରିବ୍ସତିରେ ଓ ବ ୧ ରାତ୍ରି ସୁଶ୍ରୀର ନଳିର
ଚାନ୍ଦିର ରଖିବା ଦ୍ରୋଘାରୁ ।

ବାରିଗ୍ରାମପୁରୀ କଲନ୍ଦା ବାଜା ବୁଝି ଚୋଟିକ ମୋହି-
ମୋ ବା କେବଳ ମେଘା ଉତ୍ତାକୁଳୀ ବେଳେବା ଏଗଲାଖରେ
ଏଠ ରୂପକାର କେବଳ ମା ସିଥ ପାହେବକ ବିମର୍ଶେ
ମା ସ ବ୍ୟବ ଦ୍ୱାରା ତାର ଅଛି ।

ଏଠା ହେଉଣା କବାର ଲକ୍ଷମଣିର ସମ୍ବନ୍ଧର ଉପରେ
ଦର୍ଶନ ଏବଂ ସୁଧାରୁପାଇ କେତେବେ ଅଳବାର ସେବା
ଦିଦିହା ଅନୁଧାର ଗତ ଦୁଃଖର ତେ ମା କାହା ମହା
କୁଣ୍ଡଳ ସତ୍ୟକାଳ ଦିଗ୍ବୁରୁତ୍ବେ ମା । ସ ବସ୍ତୁତ ଦିଏ ପାଇ
ଅଛି ।

ପୁଣ୍ୟ-ସମାଦି

ଅବଶ୍ୟକ ମସିଲାରେ ଯେତେ ଘରପାଳିବା ଦାତାଙ୍କ
ଏହି ଉଦ୍‌ଦ୍ୱାରା ଅବଶ୍ୟକ ଜୀମଗ ଯେବେ ଘରପାଳି
କେନ୍ଦ୍ରିକାଦି ଦେବତା ଦୂରରେ ଥାର୍ମ ହେଉଛନ୍ତି

ପୁଣ୍ଡନ ଗୋଟିଏ ଗୋରୁ କବ ନସ୍ତାରେ ଖାନ ଦିଲ ଷେଇ
ପ୍ରସ୍ତରକୁ। ଗୁମ୍ଭୁ ଅଳମେ ଅବହେଳା ଦିଲଗରୁ
ପଢ଼େଇବର ଗୋରୁ ନେଇ ଚେହରାହାନ୍ତି ।

ପାଦମୟର ଅରସକୁ ପଢନ୍ତିରେ ଏହାକିମ୍ଭବ ଦେଖି ହେଉ-
ଏବ ଦେଖି ଦେଇ କଥାକଥ ହେଲେ ଲଗାଣ କଣ୍ଠୀ ହୋଇ
ଦେଖା ଯାଇ କଲ ତାଠବାରୁ ତର ବାଇ ଏହାପରେ ହୋଇ
ପାଦମୟ ଏବ ପଦବକୁ ଦେଖି କେତେବେଳେ ପାହିଲେ
ବସନ ଦାଦିର ପାଦକୁ ଦେଖାପରି ।

ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ ପାଇନାରେ କୁର ଓ ଦେଖିଲେ ଏହିବେ
ବୀର ପାଇନି । ଏହେବ ସୁଧରେ ଦୂର ପ୍ଲଟ୍‌ଗୀ ଦେଇ
ଶୁଣାବେ ଶାନ୍ତି । ରଥ ଯାହା ପରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ । ବିଦୀଶ
ହୋଇଥାଏ ।

ପାଖାଇଣ ସମ୍ବାଦ ।

କେନ୍ଦ୍ରାର ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ସମ୍ବାଦର ବହିଶୋଇସିଲକ
ପ୍ରଦଳ ପ୍ରଦଳହେଉ ଦୟନୟ ହେବା ସମେ , ପରାମାର୍ଥ
ଜଳଦ ହେବାର ଅଧେର ହୋଇଯାଇ ଅଭିଭାବ ହାତ-
ଚାର୍ଛିରବନ୍ଦୁରୂପଠାଇଲାଟଙ୍କ ଓ ଇରବିବ ସାବ୍ଦବନ୍ଦମାନଙ୍କ
ମନ୍ତ୍ରକ୍ଷବ ହେବାର ପ୍ରାଚୀନ ଦୟନୟପତ୍ର ମେଡିକମା ସୁରକ୍ଷା
ହୋଇଥାଏ ।

ପୁଣ୍ଡରେଶ୍ୱର ହେଇଲା ସରଜନ ହୃଦୟ ମହୋଦୟକ
ଭାଷ୍ୟବାଳ ଧେଶ ତୋର ସମ୍ମାନର ଗାହା ବଢ଼ାଇଥିବା
ମହିରେ ବହାରସର ମହାପାତ୍ର ଓ ସମୟରେ ବହାକ୍ଷେତ୍ର
ପରେକ ଦେବତର ସାମାଜିକ ଅଗ୍ରିଂ ଅନ୍ଦରେବେ ଏକ ଦି-
ଇଚ୍ଛା ମହୋଦୟକ ସମୀଖ୍ୟ ପଠା ଯାଇଛି । ହୃଦୟ
ପାହେବଳ ଏହି ସହିତ୍ୟ ସୁନ୍ଦରକ, ଧୀର ଏହି ଦିଗ୍ବିଷ୍ୟ
ଆସନ୍ତର୍ଗତ ସାରଙ୍ଗ ପାନ୍ଥ ବିଥା ।

ବିଧ୍ୟାରର ମହାବଳୀ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣନାର ବିଜ୍ଞାନାଙ୍କ
ମହାବଳୀ ପାଠ୍ୟାଳ୍ଯାର ଏବଂ ଦୂସରମାନଙ୍କର ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ି
ଲିଖିତରରେ ଦେଖି ଅନ୍ତରେ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କର ଚର୍ଚା
ବିଜ୍ଞାନାର୍ଥ ଟ ୫୦ ଡା ପାଠ୍ୟାଳ୍ଯାର ପ୍ରଥାରଣାଙ୍କ
ବାଠ୍ୟାଳ୍ଯାର ଦୃଢ଼ମରିକାର୍ଥ ମାତ୍ରରେ ପ୍ରକର
ପ୍ରକାଶିତ ହେବାର ସମୟରେ ବ୍ୟାସର ନନ୍ଦ ବନ୍ଦବା
ପାରମ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଧରିମାନଙ୍କର ବହୁଧ
ବରମ୍ଭୟ ସଂଖ୍ୟା ପୋଦିନ୍ୟ ।

ପ୍ରେସର ପତ୍ର ।

ପଥପ୍ରେରବନ୍ଦ ମାତ୍ରମଭଲିମଣ୍ଡେ ଅମେମାଜେ
ବାହୀ କୋହୁଁ ।

Tc

The Editor of *Utkal Dipika*

Sir

Contrary to what appeared in your Jajpur news column or from the words of official authority, the President of the Exhibition Committee says that the accounts were laid on the table open to public inspection on and from the 24th July only. But in fact a gentleman who went to see them on the 30th at 2nd p. m. was not allowed to do so on the ground that the key of the chest containing the accounts was with some one who had not come to office. Practically the accounts were so open on the 1st August, when from a cursory inspection brought to a speedy close by the

tactics of some one in charge, discrepancies have been discovered to the extent of Rs. 1300 of which Rs. 1000 nearly unless due to double entry in the abstract sheet cannot be reconciled; but double entries have been duly allowed for in the abstract. Though coming from high quarters, the excuse of the want of an expert accountant cannot be a satisfactory justification for such unexplained and unreconciled discrepancies apparent on the very face of the account. Besides every body knows that like so many hungry wolves the presidents of the village unions were let loose on the helpless people on condition of remitting Rs 100 each; and that under the sanction of the S. D. O. with which the names of higher authorities were dexterously mixed up, the presidents simply outdid the order; and that threats of enhancing the chowkidary tax were used. These presidents are believed to have collected none less than Rs. 100, but some much above that. But against seven of these presidents, who are said to have made remittances not acknowledged by cheque receipts Rs. 3, 4, 15, 18, 33, 33, 34 are shown in the abstract; from which is not seen the amount remitted by a canal revenue officer who being highly connected was heard to have gone to the extent of using physical violence in the act of collection. It is not yet known whether the cheque books numbered 1 to 30 can show it. The number of presidents alone is much larger than that number.

The expenditure side when closely examined may show some curious things as is seen from some of the vouchers. The accounts are shrouded in so much undigested unwieldy appearance as to be totally impenetrable by a few hours of lay inspection. The President of the exhibition committee has never assured the public that he has been satisfied as to there having been no defalcation by the various irresponsible agencies of collection and expenditure, not to speak of extravagance, mismanagement &c. If the District Magistrate allowed the high sanction of his name to be mixed up with the starting of the exhibition and the collection of the funds, he ought to share in the responsibility, and afford every facility to the public to be satisfied that there has been nothing wrong. One such facility consists in not allowing the accounts to be destroyed or burnt by the 7th or 8th instant, which the exhibition authorities intend doing, and in ordering them to be preserved for a reasonable period—say a year or two, especially in view of the various dealings with thousands of people, some of whom may have claims, against which the accounts, counterfoils and vouchers may afford protection. In them lies the only means of contradiction and confirmation. No good purpose can be served by burning them. If they

NOTICE.

Wanted a Mistress for the Girls' School on Rs 15 per month. None need apply who has not passed the middle vernacular examination and is not trained under the new scheme of education. Applications should reach this office before the 15th August 1910.

Nayagurh State } G. MOHANTI
26-7-10 } Superintendent.

NOTICE

A large commodious house with ample grounds (area about one acre) called the Ghumsar Kotha belonging at present to the Chaudhuries of Bhingarpur and formerly partly to the Tributary Raja of Keonjhor situated on Revenue and rent free land immediately on the Baradanda (i.e. the great Jaggarnath Car road at Puri) with the temple of Jaggarnath directly in sight, will be sold by public auction on the 6th of September next at 2 P.M. at the said house. The house is fit for the residence of Rajas, Rani's and other noble men and ladies desirous of living permanently or occasionally at Puri or for the establishment of such charitable institutions as pilgrim rest houses, anna-chhatras, pilgrim hospitals &c. &c. The great Rath Jatra (i.e. the Jaggarnath Car festival procession) passes along the front of the house.

The house was put up to sale in accordance with previous advertisement on the 15 March last but as all the bidders could not attend on that date, the bids were not accepted by the District Judge. The bid this time will be held for 3 days continuously if necessary from the 6th Sept. 1910. The District Judge is expected to be present at Puri on the occasion.

Other particulars may be had on application to the undersigned.

H. N. Ray,
Common Manager
Bhingarpur Ch's. Estate
under the District Judge
Cuttack.
Postal address
Hemendra Nath Ray
Common manager
Cuttack

ଅନ୍ତର୍ଜାଲ ବିଷୟରେ ବନ୍ଧୁମୋଷଦ୍ଵାରା
ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରବଳ ହୋଇଥିଗାଏଁ ଏତକୁ ପଦ୍ଧତିରେ
ସାଧାରଣକୁ ଅବଶ କରଇ ବିଧ୍ୟାରୂପରୁ ବ୍ୟେକ
କରି ମନୁଷ୍ୟରେ ବିଧିକରି କରିଛନ୍ତି କିମ୍ବା
ଦେଖିଲୁବ ପାହାରୁ ପ୍ରତି ମନୁଷ୍ୟରେ
ବିଧି ନିମନ୍ତେ ବିଧିକରି କରିଛନ୍ତି ୧୦୯ ବିଧି ସ୍ଵର୍ଗ
ଦେଖିଲୁବ ବିଧିରେ ।

ଏ କାର୍ଯ୍ୟର ଦେଖିଲୁବ କରି ବିଧିରେ
କରି ଦିଗନ୍ତରେ ।

NOTICE.

The undersigned begs to announce that he will award annually the following medals to Orya students who will stand first in English in the Calcutta University Examination, stated below.

1. Matriculation Examination Gold medal Rs 40
2. Intermediate Examination Gold medal Rs 60
3. B. A. Honors Examination Gold medal Rs 100

Cuttack } G. Chaudhury
11-8-10 } Cuttack.

NOTICE

A Mafi Kharida Bajyapti holding measuring 0470 acre (1 gunth 6 viswas and 16 gandas) situate in mouza Baharnal, Praganna Cuttack Haveli, Town Cuttack, together with 2 pucca rooms newly constructed is for sale. The place adjoins the Compound of the Ravenshaw College to the East and is situate on the College Lane. Intending purchasers should apply to the owner Mithu Khan of Bankabazar or to me.

G. C. Paharaj, Pleader
Cuttack.

8-8-10

ଏ ପ୍ରତି କଟକହାବେଳି ମୌଜେ ବାହାରନଳ
ସହର କଟକ ସାହେବଯାଦାବଳାରରେ ଥିବା
୫୦—୦୪୭୦ ଟଙ୍କିଲି (ମା ୩୫୦୨୭)
ମାପି ଖର୍ବଦା ବାଜ୍ୟରୀ ବୁଢ଼ି ଓ ରହିରେ ଥିବା
ବୁଜା କାନ୍ଦି ପକ୍କା ଚୋଠା ବିକ୍ଷୟ ଦେବ ।
ଏ କମି କଲେଜ ଦରା ନିକଟରେ ଓ କଲେଜ
ଲେନ ପାଖରେ ଅଛି । ଖର୍ବଦ କରିବାକୁ ଇହାକୁ
ଗ୍ରେଟିମାନେ ବାକ୍ତାବଳାର ନିବାପା ମିଠା ଖାଲୀ
ନିକଟ କମା ଅମ୍ବ ନିକଟ ତରୁ କଲେ ସମୟ
କାଣି ପାରିବେ ।

ଗୋପାଳଚନ୍ଦ୍ର ପଦବିଜ୍ଞାନ, ଟେଲି
କଟକ ୮-୮-୧୦

ଉତ୍କଳ ପାତ୍ରିକା ।

CUTTACK RAILWAY STATION—
A COMPLAINT.

Since the opening of the Railway, people of Orissa have taken to travelling by Railway. Ten, fifteen or twenty miles which they could travel on foot before, have now become tedious journey. With the opening of a country by rail-roads various changes come in. It is not our purpose to-day to deal with the advantages or disadvantages that follow the advent of

iron-roads. Certain complaints have reached us and we think it proper to call attention of the authorities to these with a view that steps may be taken to remedy defects or check the abuses that exist.

People of Bhadrak class often travel by Inter-class. They prefer Inter class to Second class. The reason is simple. There is no second class carriage reserved exclusively for Europeans as in the Inter or Third class. The Second class carriages are often used by Eurasians, and the Indian gentry, to avoid discomfort, would prefer going to the next lower class in the absence of a 2nd class carriage reserved exclusively for Indians. Besides the Railway servants with free passes often travel by Second Class and they are no congenial companions.

Formerly Inter class passengers were allowed access to the platform by the Sadar Gate-way and proper attention was paid to their convenience by the Station staff. They were allowed every facility to purchase their tickets and get into trains. But for some time past things have taken a different turn. The Sadar Gate-way has been closed against them and they are not allowed on the platform. They are required to purchase their tickets with the 3rd class passengers and enter the platform with them by the gate meant for 3rd class passengers. They have also to wait for the trains at the 3rd class passengers' shed.

The Booking Clerk is reported to be wanting in courtesy. The sale of tickets does not begin in time. He would keep an Inter-class passenger waiting for a ticket pretty long and great difficulties are experienced by persons who have luggages with them, since these cannot be weighed and booked till tickets are issued. It is difficult to push on the luggages to the platform before-hand as the gates are closed and Inter class passengers are not allowed access.

When a lady of rank observing strict privacy had occasion to travel by train or when an invalid had to be carried, palanquins used to be allowed to the Station platform. We have been however informed that not long ago a Station officer obstinately refused to allow a palanquin on to the platform although he was told that it was required for a lady of high rank.

All the important trains touch Cuttack Station at night. Coolies are not available on the platform and respectable passengers are sometimes put to inconvenience. Formerly relations and friends of passengers were allowed to help them into and out of the trains, but for sometime past, the rude treatment of certain Railway Servants deter people from entering the Railway platform. No platform tickets are issued and as friends are not easily allowed on the platform the inconvenience to passen-

gers is sometimes great and trying. We earnestly call the attention of the Railway authorities, and of the Station Master of Cuttack in particular to the above. The convenience of the passengers ought to engage the attention of all Railway Servants civility costs nothing. It is the out-come of good breeding. The Station Master is blamed for the short-comings of his subordinates. He ought to see that his subordinates behave properly, the more he looks to the comfort of the passengers, the more popular he will be. We have reason to believe that the Inter class passengers have a real grievance. The Station Master has certainly the power to infuse a healthy tone into the working of his staff and remove causes, that tend to injure his popularity and inconvenience the passengers. We know at Howrah an Inter class passenger has not to elbow his way to the Booking Clerk's window amidst third class passengers. Considering the passenger traffic at Cuttack Station we fail to see why arrangements can not be made to sell tickets to Inter class passengers at the place where tickets are sold to 1st and 2nd class passengers or at some other convenient place.

ବଚକଚଳ ଦୟପୁରପୁନକା କମ୍ପାଏତ
ମୌତାରେ ବୋଷଳାରେ କାଠ୍ୟୋଡ୍ଧୀଙ୍ଗାର
ବାମକୁଳର ଅଢ଼େନା ସମ୍ବାର ନିମନ୍ତ୍ରେ ୧୨୯
ଏହର ଛମି ସରତାଏ ବ୍ୟସ୍ତରେ ଖରଦ
ଦେବାର ବିଜ୍ଞାପନ ଗତ ତାଙ୍କ ରିକର ତଳ-
କବା ପହେରରେ ବାହାରିଥିଲା ।

ବାଲେର ଜିଲ୍ଲାର ନ ୧୦ ମୂର ସ୍ଥାପନା
୨୦୭୦ ଫିଟ ବଢ଼ାଇବା ହାରଣ ଧାରନଗର
ପରିଷା ବୋର୍ଡାଇ ମୌଜାରେ ୨୦-୨୮
ଏକର ଜମି ସରହାଣ ଖେଳରେ ଖେଳଦେବ ।
ଏଥୁବ ବିଶ୍ଵାପକ ଘର ତା ଓ ଉତ୍ତର କଲିବିଶ
ମଙ୍ଗେଟରେ ବାହାରଥିଲା ।

ଅମୁମାଦିକର ନୂତନ ବଡ଼ଲାଟ ଲର୍ଜ ଦାଉଣ୍ଡ
ମହୋଦୟ ଲର୍ଜ ଦାଉଣ୍ଡ ଅବ ପେଣସ୍ଟୁର
ଜ୍ଞାପାଥ ଗ୍ରହଣ ଭର୍ଯ୍ୟବାର ଗେନେରେ ହୋଇଥାଏ ।
ବର୍ତ୍ତକ ସାହେବଙ୍କପର ଏ ମହାଶୟ ପୂର୍ବତ୍ତୁ
ଲର୍ଜ କଥାର ଭାବରେ ପ୍ରତିକିଷ୍ଟ ହୋଇ ଅସିବା-
ବେଳେ ଲର୍ଜ ହେଲେ ।

ତେଣାବିଶ୍ୱର ସବକାଣ୍ଡ ଓ ସାହୀଣ୍ଡ
ମୁଲରେ ଯଂପଳ ଷଡ଼ାଇବା ଶିକ୍ଷନମାନଙ୍କର
ପଣ୍ଡା ଏହି ମାସ ଗା ॥ ୧୩ କଟକ ମିଶନ
ଦାଇମୁଲରେ ଏବ ତେଣ୍ଡା ପଢ଼ାଇବା ଶିକ୍ଷନ-
ମରଣ ପଣ୍ଡା ଏହି ମାସ ଗା ॥ ୧୪ ଉତ୍ତର କଟକ
ଦେକିଂ ମୁଲରେ ପୁରୁଷ ଦେବାର ବିଜ୍ଞାପନ

ମନ୍ଦ ଗା " ଶଖର କଲିତଗା ମଜେଟରେ
ତେଣା ସୁରଷମୁହର ଉନିଶୋକୁରଙ୍କ ସ୍ଥାପନରେ
ବାହାରଅଛୁ ।

ଗତ ବା ୩୦ ଉପରେ ଧେଶ, ହେବା ସପ୍ରାଦିରେ ଭାବରେ ଧେଶରେ ଧେଶରେ ଧେଶରେ ୨୨ ମୁନ୍ଦ ହୋଇଥିଲା ଯେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବିମେଳିତ ସବୋଳ ଥିଲା ତହିଁ ଗଲେ ଜଳପୁଣୀଗା ଏ ସ୍କଲାପ୍ରଦେଶ ୫୫ ମଞ୍ଚଶୂର ୨୭ ଉପରେ ଯୋଗା । ଏ ସମସ୍ତ ପ୍ରଦେଶରେ ପୁରୁଷ ସପ୍ରାଦି ପ୍ରକି ଦୂରି ହୋଇଥିଲା । ଦୂରି ସପ୍ରାଦିର ମୋଟ ମୁନ୍ଦ ୫୫୪ ଥିଲା । ଅତିଥି କେବଳ ବରିକାର ଜଣାଯାଏ ।

—*—

ପୁଷ୍ପର ଉତ୍ତଳ ଗ୍ରାନ୍ଥସମିତିର ସମ୍ମାଦକ
 ଶ୍ରୀ ପରମାତମ ଦେଶ ଜଗାର ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଡ ବ
 ଏବଂ ନିମନ୍ତେ ଅଗାମୀ ମାର୍ଗମାସ ସୁକା ବୃଦ୍ଧିଶ
 ସମିତିର ଦୂର ବନ୍ଦୋବନ୍ଦୁ ବାର୍ଯ୍ୟ ଅବଧାରଣ
 ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଡ । ଏ ବର୍ଷ ନିମନ୍ତେ ଅଛି ଦେହ
 ଦୂରିପ୍ରାର୍ଥୀ ଦେବା ଅବଶ୍ୟକ କାହିଁ ।

ପେହି ସମିତିର ସମ୍ବନ୍ଧର ଜଣାଇଅଛିନ୍ତି । ଶ୍ରୀ ପଣ୍ଡିତ ପରମାନନ୍ଦ ମିଶ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧର ସ୍ଥାନକୁ ବରକୁ ଯାଇଥିଲେ ସଙ୍ଗେ ଘେର ଅଧିଷ୍ଠାନିତି । ଅତିଥିବା ଏଣିକି ବୃଦ୍ଧିରସମିତିର ସମସ୍ତ ଚିଠିକଣ ଖଲ୍ଲ ଲବ୍ଧାଦି ତାହାକୁ କାମରେ ପାଠିବାକୁ ଦେବ ।

ମଞ୍ଜଳାବନସିଙ୍ଗରେ ପ୍ରକାଶ ଯେ ବସନ୍ତ-
ବେଗରେ ମନୁଷ୍ୟର ମୋରୁ ଗାହକି ଟାକା
ଦିଅରୀବାର ଜଣା ଓ ସ୍ଵଲ୍ପ । ଏବର୍ତ୍ତ ଅନୁଗ୍ରହର
ସୁଯୋଗୀ ପଣ୍ଡତିଷ୍ଠକ ମହାଶୟ ବୋରୁ ଗାହକି
ବନ୍ଧୁବେଗରେ ଟାକା ଦେବ ଅନେବ ଧର-
ମାଣରେ ସଫଳ ଦେଖାଇଥିଛନ୍ତି । ବସନ୍ତବେଳ
ନିବାରଣାର୍ଥେ ମୋରୁକୁ ଟାକା ଦେବା ବଧା
ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ଜଣା ଓ ସ୍ଵଲ୍ପ । ପଣ୍ଡତିଷ୍ଠା
ପ୍ରଭୁରହ୍ମାର ସରବାର ଲେବନ୍ତର ସେ ଦୂର
ସ୍ଥଳିଦେଲେ । ଏ ନଗରରେ ଜଣେ ପଣ୍ଡତିଷ୍ଠା-
ସବ ଜଳଗୋଟି ଥାଇବରେ ଅଛନ୍ତି । ସେଉଁ-
ଠାରେ ମୋବନ୍ତର ପ୍ରାଦୁର୍ଭବ ଦେବ ସେଠା
ଲେବମାନେ ଜଳମାନିଷ୍ଠେ ବା ଜଳଗୋଟିର
ଦେଇବମାତ୍ରକୁ ଜଣାଇବେ ପଣ୍ଡତାକୁର ଧଠାଇ
ଚିକିତ୍ସା ଦରବାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଦେବ ।

ପରିଲୋକଗତ ସମ୍ବାଦ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଏହିବାର୍ତ୍ତକ
ଅନ୍ତେସ୍ଥିତିଯାରେ ୪୫୫୦୦ ଶାନ୍ତି (୨ ଲକ୍ଷର
ତର୍ଜୁ ଟଙ୍କା) ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିବାର ହେସାବ
ବାହାର ଥାଇଛି । ସାମାଜିକ ଉତ୍ସବଗୁରୁ ଅନ୍ତେସ୍ଥି
ତିଯାରେ ଏ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିଲା ।

ବଡ଼ ସମ୍ମାନ ଓ ବକା ମାତ୍ରକୁ ନିମନ୍ତର ବସାଇ
କାର୍ଯ୍ୟ ସମାହର ଦୋଷଅସ୍ଵାଧ୍ୟଳେ ଏବେ ବ୍ୟୁ
ଦେବା ଅର୍ଥାତ୍ କଥା ବିଜୁ ପାହି । ୮୦ ୯-
୮୮ ମଧ୍ୟବରେ ଜ ମିମାର ସମ୍ମାନଙ୍କ ଅନ୍ତେସ୍ତି
କିମ୍ବାରେ ଏକା ବଳିନୀଠରେ ୮୭୦୦ ପାଇଁ
ଏବ ସମ୍ମାନୀୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ ଲକ୍ଷାଧକ ପାଇଁ
ବା ୧୫ ଲକ୍ଷଟଙ୍କା ଅର୍ଟ ଦୋଷଅସ୍ଵାଧ୍ୟଳେ
ଓେଲିଙ୍ଗଟକର ଉଚିତକ ଅନ୍ତେସ୍ତିକିମ୍ବାରେ
ଲକ୍ଷେ ପାଇଁ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖରଚ
ଦୋଷଅସ୍ଵାଧ୍ୟଳେ । ବାର୍ତ୍ତା ମେତ୍ତା ମୋଟ ଗେତ୍ତେ
ଯେଇ ।

ଆଗାମୀ କର ଗଣତା (ପେଜେଷ୍ଟ) ସଙ୍ଗେ
ଶୁଭଚର କଳ ହାରଖାଳା ଓ ସେ ସମ୍ଭବରେ
କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଲୁଥିବା । ଲୋକବର ଗନତା କରିବ
ବିଷୟରେ ମହାମାନୀ ଶୁଭଚର ମେଲୁଗାଲା
ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାହା ଛାଡ଼ିଛି । ପ୍ରାମୟ ଧାରଣ-
କର୍ତ୍ତାମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ବିପ୍ରାରତ ଅବେଳା
ପ୍ରଦାନ ଦିଲାବେ । ବ୍ୟକ୍ତି, ବାଧି, ନାଲବତ୍ତ,
ମାର୍ଗଶିଖ, ମଦଭାବ, ପଥରକୋଇଲୁ, ଗେଲ,
ଇଟା ପଥର, କାଗଜ ଶପା, କଟା, ରେଷମ,
ଖେଳ, ସବା କୁଣ୍ଡା, ଲୁହା ପିଲା, ଗର୍ମ, ବନ୍ଦେର
କରଇ ଡିଣ୍ଡି ଯେ ସମସ୍ତ ତାରଣାବାରେ
ଅନ୍ତରଃ କ ୨୦ ଟଙ୍କା କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଲୁଥିବେ ସେ
ସମସ୍ତ ପ୍ରତି ଏହି ଅବେଳା ପ୍ରୟୋଜନ୍ୟ ।

ଗର ଗା ୪ ଉଣ୍ଡରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠଦେବା ସପ୍ତ-
ଦରେ ବଜ୍ରାସାମରରେ ହୁଏ ଉପୁନ ହୋଇ
ଦେଖା ବଜ୍ରାସର ପାଞ୍ଚରେ ସ୍ଥଳରେ ପ୍ରବେଶ
କର ପଟ୍ଟିମ ଉତ୍ତରଦିଗରେ ଗର କର ଗର
ଗା ୪ ଉଣ୍ଡରେ ବିଲୁପ୍ତିରେ ପଦ୍ମାମୁଲୀ ।
ଏହି ହୃଦରେ ବଜ୍ରାସରେ ୩ ଯଷ ବରତର
ଦ୍ୱାରା କରେ ୩୫ ଓ ସମ୍ମରପ୍ତିରେ ୫ ରାତ୍ରି
ତଳ ପଦ୍ମାମୁଲୀ । ମାତ୍ର ସମ୍ମରପ୍ତିରେ ସଙ୍ଗାପେଶା
ଅଧିକ ସଥା ଦ୍ୱାରା ୧୨ ନରେ ୨୭ ଯଷ ଜଳ ପଦ୍ମ-
ମୁଲୀ । ଆଜି ଉପ୍ପିରେ ସମ୍ମରପ୍ତି ନିକଟରେ
ବୈଲକ୍ଷେ ସତକ ଭୁଜିଯିବା ଦେବୁ ହେବେ
ହଜାର ରୈଲଗାତ ସିଂହାଶିବା ବନ ହୋଇ-
ଥିଲୁ ଓ ମହାନଗରେ ପ୍ରବଳ ବଢ଼ି ଅଧିକମୁଲୀ,
ମାତ୍ର ବଜ୍ରାସାମରରେ ଉତ୍ତରଦିଗରୁ ଏ ହୁଏ
କାହିଁ ଅଛୁ ଜଣା ଯାଇଥିଲୁ ।

ବଙ୍ଗାରର ଅଶୋ କୋମ୍‌ପିର ନୌପିନ୍ଦ
ତ ଅଖଳ ପ୍ରକଳ ହୋଇ ଘଜବତ, ସକ-
ମୁଗାକା ମଧ୍ୟର ଅଧିକାର ଦିନରାତଳ ଏବ-
ନୁକୁଲକ୍ୟରେ ଭାବ କର୍ବା ହୋଇଥିଲା । ଅଧି-
କାର ଭାବରେ ଏ ସମୟ ପରି ବର୍ଣ୍ଣାର
ଅନୁବ ଦୂର ହୋଇଥିଲା ।

۶۰۷

ପ୍ରାକାନ୍ତରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଦ୍ୱେରପଥରେ
ପ୍ରତାଶ ସେ ଗତ ଅଧ୍ୟନ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣିରେ
ଏ ନିରାପଦ ଲୁଚିଅଥାତ୍ ମୋଖାଳାର ଦସ୍ତଖତ
କରି ହୋଇଥିଲା । ମୁହଁମତ ମୋହୁରର ଏହି
ବର୍ଣ୍ଣାତ୍ମାଙ୍କର ବଞ୍ଚି ସେ ପ୍ରାତିବନ୍ଦିତ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଅନୁ-
ବବ ହେଉଥିବା । ଶୀଘ୍ର ଏଥିର ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ ହେବା
ଅବଶ୍ୟକ । ଅମ୍ବେମାକେ ଏକାନ୍ତ ଅଧାରରୁ
ହୃଦୟବାକ୍ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କେ ଅଭିଲମ୍ବନ ଯେ
ସାହାର ସାର୍ଵତ୍ର ଓ ଶବ୍ଦାମନରେ ସାହାର୍ଯ୍ୟଦାନ
ଦିଲେ । ସାହାର ଟକା ଅଳ୍ପଦରେ
ଦେହାଙ୍କୁଷରରୁଟିବା ସମ୍ବନ୍ଧ ବୋଧ ହେଉ ନାହିଁ
ମାତ୍ର ମୋକଳର ମହା ପ୍ରବଳ ହେଲେ ଏକ
ବର୍ଷରେ ଦିଠିବା ଦିତିହ ନୁହେ । ଭାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ
ଅଳ୍ପଦରେ ଦେବାଲ ନୁହେ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଜୀବିତ ନିର୍ମିତ ଦର ଜମେଁ ଘରଗାତ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହେବ । ତେବେଳ ଦେହା ଦେବାତ୍ମାର ସରାର
ଉତ୍ସାହ ପାଇଁ ବଢାଇବା ଅଧ୍ୟନ୍ତ୍ର ପ୍ରଯୋଜନ ।

ବରୁଣାଲିର ଯତାଗନକୁ ଦାସ ପାମକ ଜଣେ
ବ ୨୦ ଈ ବୟସ୍ୱ ମୃତ୍ୟୁର ହୃଦ ବିବାଦ ଦେବା
ବାସନାରେ ହରିବଗାରୁ କଥ୍ୟା ଖୋଜ ଅସି-
ଥୁଲୁ । ସେଠାର କଥିଏ ଘଟନ ବ ୨୭ ଈର
ତଥାଟିଏ ଦେଶାନ୍ତ୍ରେ ପାହି କଥ୍ୟା ପ୍ରସନ୍ନ ବର
କନ୍ୟାକୁ ହେତେ ଚଙ୍ଗା । ଦେବାର ପ୍ରିଯ ଦେଲୀ
ଏବଂ ବରପାଳରେ ଗପ କୁଳର ମାସ ତା ୧୩
ହେବେ ବକାଦ ଦେବାର ଦିନ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା
ହରିବଗାରୁ ଯାତା ବରବା ଦିନ ଘଟନ କନ୍ୟାକୁ
ଅଶି ଖୁମିର ଘାଟାଠାରେ ପହୁଞ୍ଚାଇ ଅବଶିଷ୍ଟ
୨୦ ହଙ୍କା ଦେଇ ଖୁଲ୍ଲିଲା । ହୃଦୀ କନ୍ୟାକୁ
ସଙ୍ଗେଯିବା ଯାଇଣ କହିବାରୁ ସେ ସିବାରୁ କାହିଁ
ଦରି ଦିବାଦ ବିଷୟ ବହୁ ଜାଣି ନ ଥିବାର
ହତୁଳ । ତଥା ବହୁଳ ଗେ ସେ ବିଷବା ଏବଂ
ଘଟନ ତାର ଘାଟାଠାରୁ ଅପରାର ଅସୀଯ
ଦେଲୀ ଯାତା ବରୁଥିବାରୁ କାହୁ ଦେଖିବ
ତାରଣ ତାବ ଅଶିଥୁଲା । ହୃଦୀ ଦିବାଦ ଦରି-
ବାରେ ଦତ୍ତାତ୍ରେ ଦୋର ସୁଲାଷରେ ଏକଳ
ଦେଲ । ସୁଲାଷ ଅସାମୀର ଧରି ଚଲାଗିଦେବାରୁ
ସେ ସବାବ ଦେଲ ଯେ ହୃଦୀ ସେ ଖୁଲ୍ଲାବିହି
ବିଷବା ଥୁରାଇ ଜାଣି ଅପଣା ଘରଠାରେ ଉପିବା
ତାରଣ ଦୂରଶତ କବା ଯଥାର ଚରିତ୍ରେ ମନ
ଦେବେବ କବା । ଦେଇ ଅବଶିଷ୍ଟ କ ଦେବାରୁ
ଚାନ୍ଦ୍ର ପ୍ରତିପାନର ଦୋର ନାହିଁ । ମୋହଦିନ
ଦିଗ୍ବୟାଧିକ ।

ଯାଇସୁର ସମ୍ବନ୍ଧବାତା ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଡି ଓ
ବଚୁଅଁ ସତ୍ତବର ଓ ମାନ୍ଦରା ଗାନ୍ଧାର
ମଧ୍ୟରେ ଦୂରଗୋଟି ସେବନ ଥାଇ ପେତିଥାଏଇ

ବଢ଼ିଲେ ସେହି ଦୂର ଘୋଷଣରେ । ୨ ପ୍ରତି
ଜଳ ହୁଏ ଓ ଖରସ୍ଥ କଣ ଆଗି ପାଇଦେବାର
ମାସୁର ଏବଂ ପରିଷା ଧାର୍ଯ୍ୟ ଧରାପୁଲେ ଆଗି
ରଚାରଦାର ଘୋଷଣରେ ପାଇ ବନବା ମାସୁର
ଏବଂ ପରିଷା ଦିମା ଦୂର ପରିଷା ନ କେଇ ଅଧିଶ୍ୱର
ମନନଛା ଅର୍ଥାତ୍ ଜଣ ପ୍ରତି ୫୦ / ୨ ଟଙ୍କା ୯
ମଧ୍ୟ କାହାରୁ ୩୦ ଟଙ୍କା ୮୭ ଟଙ୍କା ୮ ଟଙ୍କା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାସୁର ଅଦୟ କରେ । ସେହି
ଗସବ ପଞ୍ଚକଟାରେ ସେହି ପରିମାଣ
ପରିଷା କଥାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଘୋଷଣ ପାଇ ଦରୁ
କ ଧିବାରୁ ବଢ଼ାଇ ଅବେଳା ଲୋହର ଦଶେଷ
ଅନିଷ୍ଟ ଦେଉଥିବୁ ଏଣୁକର ଏଠାର ଲୋହେ-
ଲବୋର୍ଡର ଚେତ୍ୟାରମେନ ଓ ସବଳି ମାକଣ୍ଟ୍ରେଟ
ଅସ୍ତର ବୟ ପୃଣ୍ଣିତନ୍ତ୍ର ମୌଳିକ ନାହାଦୁର
ମହାଶୟକଟାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ପଞ୍ଚକମାନେ
ଉଚ୍ଚ ଘୋଷଣରେ ପାଇଦେବା ସମୟେ ଶେଷ
ଅସଂଖ୍ୟା ଗତପ୍ରସ୍ତୁ ଓ ଦୋଷ ପ୍ରତି ଲୋକରେ
ଦୂର ଏକପରିଷା ମାସୁର ଦେଇ ପାଇ ଦୁଆନ୍ତି ଓ
ମାସୁରର ଭାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଏ ସେହିପ୍ରତି ମନୋ-
ଗୋଗୀ ହେବେ ।

ଶବ୍ଦ ଲୁହର ମାପ ତା ୩୦ କିଲୋରେ ସିମା-
ଠାରେ ପରିମାଣରେ ସମ୍ମାନ ଏତିବାର୍ତ୍ତରେ
ସମୟ ଘରତ ବର୍ଣ୍ଣିତ ସ୍ଥଳ ଗ୍ରାମୀୟ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦୋଷରେରେ ସମ୍ମାନ କରି ନିଷେଧ ମହୋ-
ଦସ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧର ଅପରାଧ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ । ବରା-
ଲାଟ ମହୋଦୟ ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ବଡ଼ଠାରୁ
ଗ୍ରେଟ ପର୍ମାଣ୍ଡ୍ ଘରର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯଥା-
ଶତ୍ରୁ ଦାତ ତର ପରିମାଣର ସମ୍ମାନର
ମୁକ୍ତ ସଂରକ୍ଷଣ କରିବେ ଭାରଣ ସେ ସହୃଦୟ
ପଞ୍ଜାବୀଙ୍କୁ ପାପକରିର୍ବା ଥିଲେ ଏବେ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଘରର ଦର୍ଶକ ହାମଳା କରୁଥିଲେ । ଘର
ବରତ୍ତର ଚୌରଷି ହତକର କର୍ମ୍ୟଦ୍ଵାରା ସ୍ଥଳ
ରମ୍ଭ ଦେବାର ଦେହ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଲୁ ମାତ୍ର
ଦସପରାଳ ଉତ୍ସାହ ହତକର କାର୍ଯ୍ୟମାତ୍ର
ପ୍ରାଦେଶିକ ବବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ଅଧିକା ଦେଶର ଅଦସ୍ତ୍ର
ଦୃଷ୍ଟିରେ କରିବେ । ସେପରା ଦାର୍ଯ୍ୟ ସମର୍ପ
ଘରର ସ୍ଥଳରକ୍ଷା ଠାରୁ ସ୍ଵରକ୍ଷ ଅଟେ । ଆଜ
ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦେଇବେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ଦେବ
କେହି ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଠାରୁ ଶାଶ୍ଵତତାରୁ ଅଧିକ
ଦେବା ନିୟମିତ ଦାହିଁ ମାତ୍ର ଯେ ସେତେ କମ
ଦେବ ତାହା ସେନା ଦେବ । ଦେବାର ସମ୍ମାନ
କରୁଥିଲୁ ଅଧିକ ଦେବ କାହିଁ । ସମ୍ମାନ ଅର୍ଥ
ଦାରୁ ଦଶୀର କୁମା ମସଜିଦର ପନ୍ଦିତରେ ପର
ଲୋକର ସମ୍ମାନର ମୋଟିଏ ଅମାରୁତ ମୁଦ୍ରା
ପ୍ରତିବ ଦେବ । ମୁଦ୍ରିତର ମଳ୍ୟ ସତାଶେ ବିଲା

ପରିବାରଙ୍କ ମୁଦ୍ରାର କିମି ଅର୍ଥାତ୍ ୨୦୦୦ ଟଙ୍କା
କେବେ । ଅବଶୀଳ୍ମ ମୁଦ୍ରାରେ କୁମି ଜୟ ଓ
ଗାହା ସଂରକ୍ଷଣ ଓ ବନ୍ଧୁବୁଦ୍ଧି ଉଦ୍‌ବାନ ପ୍ରାପ୍ତତାରେ
ବ୍ୟୟୁତ ହେବ । ସମସ୍ତ ସାରପ୍ରକଳ୍ପ କଲାକାରୀ
ଟଙ୍କା ଅଧିକ ନୁହେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ବିବେଚନାରେ
ଏ ବ୍ୟାପକ ମନ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ସଂଶୋଦବକ୍ତାଙ୍କ ପାଇଥୁମର କୀଳିଠାରୁ-
ବଣୀଙ୍କ ମନ୍ଦରରେ ଚଳଇ ଗାବନମାସିଗା ୨ ର-
ଖରେ ମୋଟିଏ ଉପଦୟକ ହେଲୁ ଦେଖିବ ମେହୁ
ଗ୍ରାମର ଜ ୪୦ ଟ ସମ୍ମାନ କାୟପ୍ରତି ଉପକାର
ପ୍ରଦଶ କରଥିଲୁ । ଏହି ବେଳେରେ ସୁଦର୍ଶାର
ପଞ୍ଚିଗ ଶା ଉପବଜ୍ଞ ଉପବଜ୍ଞ ଶାତରହୁ ବହୁରୂପୀ
ମହାପ୍ରେସ୍ ଅର୍ଥରେ ବାର୍ଷିକ ସନ୍ଧାନକ କର-
ଥିଲେ । ଦେବେବଜନ ଶ୍ରୀହର ଶହୁରୂପୀ
ମହାପ୍ରେସ୍ ସେ ବାର୍ଷିକ ନିରସ୍ତ ବରବାର
ଚେଷ୍ଟା ବରସ୍ତରେ ମାତ୍ର ବହୁରୂପୀ ମହାପ୍ରେସ୍
ପର ବଜ୍ର, ନିର୍ମିତ, ସ୍ଵାଧୀନଚେତା, ଭୁବାର-
ହୃଦୟ ଏବଂ ଶାସ୍ତ୍ରଲେବକୁ ବିଚଳିତ କର
ପାରିଲେ ଗାହିଁ । ସୁଦର୍ଶା ଉପଦୟକରାର୍ଯ୍ୟ ବିଶ୍ଵ-
ମନେ ସନ୍ଧାନ ହେଲା । ବଜାଲାରେ ବାୟସ୍ରୋ-
ପକ୍ଷୀକ ଅଧିକମ ବରରେ ଗ୍ଲୂଅକୁ ଏବଂ
ଫରଦ୍ପୁର, ବିଦୟା, କୁମାରଶାର ପ୍ରତିବି
ତାଗାସ୍ତାନରେ ସମ୍ମ ସମିତି ହୋଇ ବାୟସ୍ରମାତେ
ଶୁଦ୍ଧ ଓ ଥାର ପ୍ରକୃତରେ କର୍ମିଯ ଥିବାର ଲେବ
ମାତ୍ରକୁ ଦୁଇର ଦିଆଗାଉଥିଲୁ ଏବଂ ଏହି ସମ୍ମାନକବରେ
ସବିଶ୍ୱାସ ଶାସ୍ତ୍ରର ପଣ୍ଡିତମାତେ
ସୋଗଦାନ ବରବା ବଜ୍ର ଅନ୍ତର ବିଷୟ ।
ଜୀବ୍ୟ ଭୟର ସମସ୍ତକର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ
ଦେବବିଧ ପାଲନଠାରୁ ହନ୍ତୁର ଅଛି ଶ୍ରେଷ୍ଠ
କାର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ । ଅନ୍ଦେକେ ମନେ କରନ୍ତି ଉପକାର
ପ୍ରଦଶ କରିବାରେ ପ୍ରସ୍ଥାନକ ବଜ୍ର ବାହି ମାତ୍ର
ଅମେମାତେ ବଜ୍ର ପ୍ରସ୍ଥାନକ ଅବେଳା ।
ସେମନ୍ତ ଦେବିନବ ପ୍ରଭତ ବାନାପ୍ରବାର କାର୍ଯ୍ୟରେ
ନିର୍ବଜ୍ଞ ଶୋଷାକ ଅଛି ତେମନ୍ତ ବିଦ୍ୟାଜନନ୍ଦ
ତତ୍ତ୍ଵ ଉପକାର ଏବଂ ଗାହା ଦେବରେ ଥିଲେ
ସବସମୟରେ ଲେବ ଦେବବିଧ ସ୍ଵରଗୟବକ
ଭୟରକଠାରେ ହଳି ତଥା ଗାହର ଅଶ୍ଵ ପାଳ-
ନକ୍ଷା ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ସାଧକ ବର ଆରବ । ଏହା-
ଠାରୁ ବଳ ନଦିଲେବରେ ଥାର କାର୍ଯ୍ୟ ଗାହିଁ ।
ସେଭଜମାନେ ସନନ୍ଦିତରେ ବାଳ ବରବ ବଜ୍ର-
ଅଛନ୍ତି ସେମାତେ ଅପାଶାର ଅହର ସାଧତ ବର
ଉଦ୍‌ବନ୍ଦମାର୍ଗରୁ ଅନ୍ତର ଦେଇଥିଲୁ । <ଥୁଁ କଳ
ଦେଖି ଓ ନିହାର ବିଷୟ ଅଛି ବି ହୋଇଗାରେ ?

-8-

ଅପାଳୁପଦ୍ମ ।

ଭାବର ଅନ୍ତର୍ମୀଳିପିର ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ କଲିପି-
ମାସ ଗାଁ ରଖିରେ ଭାବବିଦ୍ୟାପ୍ରାଧିକ ସମ୍ବନ୍ଧେ
ପଞ୍ଚଥିମୀ ଏବଂ ଗାଁ ଶାନ୍ତିପୂରତ ଥିବାରୁ
ଶାଠମାଟିକୁ ଅନନ୍ତ ପଦବାରେ ଉପହାର
ଦେଉଥିବା । ସେ ବନ୍ଦର ସମ୍ବନ୍ଧେ ବଜଳିଗଲା
ମହୋଦୟ ଅସୁରୁତା ହେବୁ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ
ଯାଇଲେ ଗାହିଁ । ମାନ୍ୟବର ଜ୍ୟୋତିଷକୁ
ସାହେବ ମହୋଦୟ ସର୍ପଶବ୍ଦ ଅପର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି
କର ପ୍ରଥମେ ବଜଳିଟ ମହୋଦୟଙ୍କ ଅନୁପ୍ରେସି
ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିର ବାରଣାଶ୍ରମେ ହେବୁ କୌଣସି ବିନାଦୟ
ଦିନସ୍ଥ ସବରେ ଅଗର କ ଦେବାର ଦୁଃଖ
ଦେଇ ବାର୍ଯ୍ୟାରମ୍ଭ ବଲଗୁ ମାନ୍ୟବର ଅର୍ଲ୍‌
ସାହେବ ମହୋଦୟ ଦୂର ମୁଦ୍ରା ଯେବା ଅଭାନ୍ତରୀଣ
ସାରେ ସମାଦରଣାତ ସବଦହେବା ସମଜୀବୀ
ପ୍ରଶ୍ନର ଏହିରୁଷ ଉତ୍ତର ଦେବେ ଯେ ସ୍ଵାମୀଯ
ବର୍ତ୍ତମେଶ୍ୱର ବର୍ତ୍ତିକ ଯେତେ ସମାଦରଣ,
ସ୍ଵର୍ଗ ରତ୍ୟାତ ନିବିକ ଦୋହଥିର ବହିର
ବାଲିତା ସର୍ବାକ୍ଷର ସରଦର୍ଶନ ନିର୍ମିତ ଅଗର
ଦେଲେ । ଭାବର ବର୍ତ୍ତମେଶ୍ୱର ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କୌଣସି ଅଦେଶ କରିବା ଗାହିଁ । ନିର୍ବିକର୍ମୀ
ମଧ୍ୟରେ ସମାଦରଣ, ସ୍ଵର୍ଗ, ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ବକ୍ତ୍ଵା
ଇତ୍ୟାଦି ଅଛି । ଗାହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ମାନ୍ୟବକ ଭାଲକାର
ଟ, ବୋମ୍ବାର ୪୧, ବଜାରାର ୩୫, ସୁଲ୍ଲ-
ପ୍ରଦେଶର ୧୧, ପଞ୍ଜାବର ୧୫, କନ୍ତ୍ରଦେଶର ୧୫,
ପୁରୁଷଙ୍କ ଅଧିକାର ୪୮, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ୧୯
ଏବଂ କୁର୍ରର ଗଣ୍ଯ ଅଟେ । ମୁଦ୍ରାଯେବ ଆଜି
ଦୟ ବିଧାଳସ୍ତରକ ଓ ଥାର ଅପସ୍ତର ନିହାରଣ-
ସୂଚକ ଅଟେ ଏବଂ ସେହି କାରଣରୁ ଭାବର
ବର୍ତ୍ତମେଶ୍ୱର ଅଧିକାରୀ ସମାଦରଣ ଓ ମୁଦ୍ରାଯେବ-
ମନ୍ଦର ସ୍ଵର୍ଗ ଏତାବେଳକେ ଜାନିବ ଦେବାର
ଅଦେଶ କ କର ପ୍ରଥମେ ସାଧାକ କରଦେବା
କାରଣ ସ୍ଵାମୀଯ ବର୍ତ୍ତମେଶ୍ୱର ପ୍ରତି ଅଦେଶ
ଦିଲାଇଛି । ଯେଉଁଠାରେ ସାଧାକ କରଦେଲେ
ବାର୍ଯ୍ୟ ଦିକ ଦେବ ହେତୀ ରାତ୍ରି ସ୍ଵରତନ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦେବା କାରଣ ଭାବର ବର୍ତ୍ତମେଶ୍ୱର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-
ମତେ ବୋମ୍ବାର ବର୍ତ୍ତମେଶ୍ୱର ଅଦେଶ ପ୍ରଶ୍ନର
ଭାବର କରିବାକାରଣ କୌଣସି
ଯାଇମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବ କାହିଁ ମାତ୍ର ସ୍ଵାମୀଯ
ବର୍ତ୍ତମେଶ୍ୱରମାନେ ଦୋଷ୍ୟକୁ ପ୍ରବକ୍ଷାଦ ଅଦେ-
ଶରେ ଉତ୍ସିଷ୍ଟ କରୁଥିବାକୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ
ସମ୍ବନ୍ଧଦରମାକ ସ୍ଵର୍ଗରୁପେ ଜୁଲା ଦେଉଥିବ
ତହିଁ ସମ୍ବନ୍ଧ କୌଣସି ଦୂର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି
(declaration) ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତୁତକାଳ ଦେଲେ
ତମିତ ବଲଦ କ କରିବା ମନ୍ଦରେ ଭାବର

ମହିମେଷ ଅଦେଶ ପ୍ରମ୍ଭ ଦରଖାନ୍ତି
ଦଶ ଦେବା ଅରସାୟ ଆର ଅଧିକ ଦିବାରା
ଅରସାୟ ଧିକା ଦେବ ଦୁଃଖାଳର ଉତ୍ସ
ଅରଶବଦେ ରକ୍ଷାର ଉତ୍ସ ଅରଶର
ସମାଜାଧିକାରୀଙ୍କ ଅବଶ୍ୟକମିନଦ୍ୟାରୁ ଅବ୍ୟାକ୍ଷମ
ମିଳବ । ଏଥରୁ ପାଠକମାତ୍ରେ ମହିମେଷଙ୍କ
ସଂକା ବିଷୟ ଉତ୍ସମରୁଠେ ହୃଦୟଙ୍କିମ ଉଚ୍ଛାର
କରିବାକେ । ସେଉଁ ମୁଦ୍ରାଯତ୍ତ ବା ସମ୍ବାଦପତ୍ରର
ଲୁଳକମାନେ ଗଜକହିନ୍ତି ଭାବରେ ଦେଖିବ
ବଜ୍ରାଣ ନିମିତ୍ତ ସହାକ୍ରମ ଥର୍ମି ସେମାନେ
ଏହଦ୍ୱାର ସଙ୍କୁଳ୍ପ ଅଣ୍ଟ ଦେବେ । ତସିରେ
ସର୍ବ ସମିତି ବନ୍ଦ ସମଜରେ ସାହେବ ମହୋତସ୍ଵ
କହିଲେ ଯେ ଅବଶ୍ୟକମରେ ବାହା ହୋଇଅଛୁ
ଏବ ଚନ୍ଦ୍ରାସ ଲୋକରେ ଅସନ୍ନୋପ ଜାଗହୋଇ
ସ୍ଵର୍ଗା ବଥା ଗବର୍ଣ୍ମେଷଙ୍କ ଜଣ କାହିଁ । ଏ
ଉତ୍ସରେ ଅସ୍ମାତପର ମତ ନ ମାନିଲେ
ସୁତ୍ତା ଦେଖୋନ୍ତିପରକ କାର୍ଯ୍ୟ ତ କର ବିମ୍ବି
ହାହେ ବିବାଧେ ଉପସ୍ଥିତ ନ ହୋଇ ସର୍ବ ସମିତି
ପର ବ୍ୟାଧି ଗର୍ବପୋକ ଉଥଦିବାରେ ବହୁମାତ୍ର
ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ । ଏଥରାଗରୁ ଅଳ୍ପ ପ୍ରଶ୍ନ
ଉତ୍ସରେ ସାହେବ ମହୋତସ୍ଵ କହିଲେ
ବିଦ୍ରୋହପୂରତମୋକଦମାତ୍ର ମାତ୍ରେମାତ୍ରକେ
ଦରସାଧର୍ଦ୍ଦ ବରବା ପୂର୍ବେ ବିଶ୍ଵରରେ ଅଜା
ଧାରି ବିଲମ୍ବ ଦେଉ ନାହିଁ । ହାବଜ୍ଞା ଓ
ଜହିଦର ପତ୍ରରେ ମୋକଦମାରେ । ୫ ମାସ
ମାତ୍ର ଅଳ୍ପ ସମସ୍ତରେ ଦେବମାସକୁ ଅବସ୍ଥକ
ସମୟ ଲାଗିଥିଲା ।

—○○—

ଶ୍ରୀପା ବୁନ୍ଦୁମ୍ବକାଣ୍ଡ ସର୍ବ ।

ତନ୍ଦରମାବ ରା ୭ ରାତ୍ରି ରବିବାର ସତ୍ତାଳ
ଗାଁ ଖା ସମୟେ କଟକ ଶାନ୍ତିଲିଙ୍ଗବ୍ରେଣ୍ଟ
ପୁଦରେ କଟକ ଶୁମଧୁରାଷ ସମ୍ମାନ ଏହା
ସାଧାରଣ ଅନ୍ଧବେଶନ ହୋଇଥିଲା । ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ-
ସର୍ବପତି କନ୍ଦିତାର ସଜା ମହୋଦୟକ ଅନ୍ଧ-
ବ୍ରୀତିରେ ସହାୟ ସର୍ବପତି ବାରୁ ଯୋଗେନ୍ଦ୍ର-
ନ୍ୟାଥ ବସୁ ସର୍ବପତିର ଅସମ ପ୍ରତିକରିତରେ
ପ୍ରତିକର ପ୍ରାଚୀଲବନ୍ଦେବାସ୍ତ୍ର ତାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ ସମ୍ମ-
ନରେ ଶୁମଧୁରାଯାକର୍ତ୍ତା ଅଭିର୍ଭବ କରିଯୋଗପ୍ରତି
ବର୍ତ୍ତିପରମାନନ୍ଦ ଦୃଷ୍ଟି ଅବର୍ଦ୍ଧ ବରବା ନିମନ୍ତ୍ରେ
୧୨ ଦୟାୟ ଅବଲମ୍ବନ ଓ ତାର୍ଯ୍ୟାବଳକ ସେ
ବରଅଛନ୍ତି ବାହା ସମେପରଃ ବିରୂପ କରେ ।
ବନ୍ଦୋବନ୍ଦୁ ତର୍ମଣ୍ଗରମାନେ ତମିତାରମାନଙ୍କ
ଅନାବାଦ, ବରାଏବ, ପୋଖଣ୍ଡ ଇତ୍ୟାଦରେ
‘ସକ୍ଷାଧାରଣର’ ବୋଲି ଯେ ଅକ୍ଷ୍ୟାୟତ୍ତବେ
ଦରକ ବସୁଅଛନ୍ତି ସେ ସମ୍ମରେ ଏବଂ
ଅଳ୍ୟାମ ବିଷୟରେ ସେବଳମେଷ ଅଧିକରକ

ପହଳ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମସ୍ତରେ ଦୁନିବିଜ୍ଞାନ୍ ବାଗଚ୍-
ପଦିର ଉରେକୁର ସାହେବ ମହୋଦୟମାନଙ୍କ
ପହଳ ତାଙ୍କର ଚର୍ଚିବିଜ୍ଞାନ ହୋଇଥିଲା
ତାହା ସଂଶେଷରେ ଜଣାଯାଇ ଉତ୍ସବୁ ଜମିବାବ-
ମାନଙ୍କ ସାର୍ଥକଙ୍କା କଷ୍ଟୀ ଅଳ୍ପଚିତି ଯୋଗ
କିମ୍ବାରେବେ ପ୍ରସ୍ତାବମାତ୍ର ସଂପର୍କକିମ୍ବା ବୃଦ୍ଧି
ହେଲା ।

୧ । ଯେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ପ୍ରକାଶରେ (ପ୍ରକାଶରୁ ଆମର
ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ପ୍ରଗାଳ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁର) ସବୁଲିଖି
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦୋଷ ପ୍ରକାର ହୋଇଥାଏ (ଅର୍ଥାତ୍
ଅଭିଆନ ଜାଣ ହୋଇଥାଏ) ସେ , ଆମର
ଜନିକାବ୍ୟାକ୍ରମକୁ ଉଚାର ଦିଅଯାଉ ସେ ସବୁ-
ଲିଖିରେ ଗାବର ଅରାବାଣୀ, ବରାଏବ, ଫୋରସ୍
ରବ୍‌ବାଦରେ 'ସବ୍ସ୍ୟାଧ୍ୟାଳର' ଗୋଲି ଦରି । ୨
ବାରୁ ପାଞ୍ଚଙ୍କ ସେ ସବୁରେ ସବୁ ପ୍ରକାର ସେ ବାଧା
ତାତ ହୋଇଥାଏ ଗାଢା ସଂଘୋଧନ କା ଛାତା-
ମଦେବ ନିମନ୍ତେ ମେମାବଳ୍କର ଦେଖ୍ୟାନ ଅବା-
ଲଗନ ପ୍ରକାଶ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଛାତା ଅଥ୍ୟ ନୃପାୟ କାହିଁ
୨ । ଜନ୍ମଦେବ ବ୍ୟାକ୍ରମ ସାର୍ଵରାଜୀ ସବାଧେ ସେ

ସମସ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ ବ୍ୟୁତିର ପାଇବା ନିଷାଦ
କରିବାରେ ଗୁରୁ ସଂଗ୍ରହ କରେଥାର ।

କ । ଉତ୍ତର ଶୂନ୍ୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଉତ୍କୃତ ଧ୍ୱନି
ପିପାଲ ଗୁରୁରେ ଦ୍ୟୁମ୍ନ ହେବ ତାହା ପ୍ରିଯ ଓ
ନିଷାଦକ ରବା ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ ସବ-
କମିଟି ନିୟମକୁ ଦେଉ । ନିର୍ମଳିତ ମେମରମାତେ
ପର୍ବତ ମେମର ନିୟମ ହେଉନ୍ତା । ଅକଣିକ
ଦେଲେ ସେମାତେ ମେହର ସଂଶେଖ ରୁଦ୍ଧ ହରି
ପାରବେ ।

ଶ୍ରୀ ସୁଦ୍ଧାମନ୍ତ୍ର ନାୟକ ବାହାଦୁରୀ
ବାରୁ ଯୋଗେନ୍ଦ୍ରଗ୍ରାଥ ବସ୍ତୁ

- ” କାନ୍ତିରନ୍ଦ୍ର ସ୍ଵର୍ଗ ଗୋଧୂଳୀ
  - ” ଗୋଧୂଳୀର ସ୍ଵର୍ଗ
  - ” ଜଗତବନ୍ଧୁର ଦୋଷ ସମ୍ମାଦଳ,
  - ” ବନ୍ଦବନ୍ଦୀ ପାଇତ ସହବାଦୀ ସମ୍ମାଦଳ
  - ” ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ ମୂଲ୍ୟ ଏକଳ

ବେଶିଲବାନ ନିଜୀମ ପୁରେ ବାର୍ଷି ଘନସ-
ତ୍ରହଳ କରିବା ସମୟେ ଉଦ୍ଦେଶନର ଆସୁନ୍ତି
ବିଲେକୁର ପାଦେବ ଜରିମାଳା ଅବ୍ୟାପ୍ତମ-
ଙ୍କରେ ସଂବନ୍ଧିତକିମେ ଧାର୍ଯ୍ୟଦେଶୀ ସେ କରୀପୁ
ନୀବପ୍ରାଣକ ସର୍ବରେ ଉତ୍ତରାର ପ୍ରକଳିତ
ସର୍ବୀମନ୍ଦିରୁ ପ୍ରାର୍ଥିତା ଦସାନ୍ତି ସେ ଏପରି
ଜରିମାଳା ଅବ୍ୟାପ୍ତ ଦିନପୂରେ ଗବର୍ନ୍ମିମେତ୍ରର
ମଞ୍ଚରୁ ବା ଅନ୍ତରୁ ଅଛି କି ତା ପ୍ରତି ଦିନବେ
ଏବ ଜମିଦାର ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ ଅଭି-
ଗୋଗ ତାତୀର ପ୍ରକଳିତ ଉଦ୍ଦାଶାର୍ଥ ବିହତ
ଉପାୟମାନ ସର୍ବ ଅବଲମ୍ବନ କରିବେ ।

ସମୟ କାଳି ଖଣ୍ଡା, ମୋହବିମାରେ
ବାହମାନେ ଖେଣ୍ଡାଗ ଓ ଅରଥକ ଦାଖଲ
କରିବାସମ୍ଭବରେ କଟକ ତରେକୁର ସାହେବ
ଦ୍ୱାରା କରିବାର ଜାଣେ ସବୁ ପ୍ରକାଶ
କରିବାରେ ସମସ୍ତରଙ୍କମେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଉ ଯେ
ତାକୁ ହୋଇଥିବାର କାଳି ଜଣ ଶା ମୋହବିମା-
ରେ ଉତ୍ସମ୍ପର୍କ ବରୁଷ ସକର୍ଷୟ ହେବେ ରାହା
ଦର୍ଶାଇ ଶ୍ରୀମତ୍ର ବନ୍ଦେଶ୍ୱର ସାହେବ ମହୋବ-
ସ୍ତ୍ରୀ ନିଃଚ ଏହି ପତି ସବୁରୁ ପଠାସାଇ ।
ପରେ ଅତ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶରେ ସାମାଜିକ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇ ସବୁ ଜାଣିବେ ।

一六一

ବଜ୍ରାଳାର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଦିବ୍ୟକୀ ।

୧୫୦୯ ମଧ୍ୟାହର ବଞ୍ଚିପୁରେ ସ୍ଵାପ୍ନ ସମବ୍ୟୁ ସାନ୍ତୋଷ ଦିଲିପକରଙ୍ଗ ରଖେଠି ପ୍ରତି ବର୍ଣ୍ଣିମେଷଙ୍କ ନିର୍କାରଣୀ ବାହାରାସତ୍ତ୍ଵ । ପ୍ରଥାଶ ସେ ବର୍ଣ୍ଣାଳାଜ ଦୂଷିଣୀର ଅରମ୍ଭ ହୋଇ ଉତ୍ତର- ମରୁତେ ବୁଦ୍ଧିଥକେ ସମୟାକୁସାରେ ଜଳ କାଣ୍ଡି ବାରେ ଘସଇ ଗଲ ହୋଇଥିବା ମଞ୍ଜେ ଲୋକଙ୍କ ସାପ୍ରାଣ ସାଧାରଣତଃ ଦୂର ଥିଲ । ପୂର୍ବ ଦୂରବର୍ଷ ଅପେକ୍ଷା ବର୍ଣ୍ଣିତକର୍ତ୍ତରେ ଜନ୍ମ ଏଣ୍ଟା ଅଧିକ ଏବଂ ମୂର୍ଖ ସଂଖ୍ୟା ଜଣା ଥିଲ ଏବଂ ପଠ ୧୫୦୯ ଠାରୁ ଏହି ପଇ ଅଧି କୌଣସି ବର୍ଷ ପାଇନ ଥିଲ । ଅଠବାହି ଛାତ୍ର ସମୟ ପ୍ରଦେଶରେ ଜନ୍ମ ସଂଖ୍ୟା ପୂର୍ବବର୍ଷ ୨୩,୨୬୭ ପ୍ରକ୍ଳେ ମର୍ଦବର୍ଷ ୨୫,୨୫,୨୨୨ ଥିଲ । ଲୋକ ତ୍ରୈ ଅଳ୍ପାକ୍ଷର ଉତ୍ସବ ହୋଇଥିବା ଏଥିର ବାରାନ ଅଟେ । ତେଣାର ଅବସ୍ଥା ଗତବର୍ଷ ଭଲ କ ଥିବାରୁ ତାହା ଛାତ୍ର ଅଠବା ସମୟ ସ୍ଥାନରେ ଜନ୍ମର ପରମାଣ ବଢ଼ିଅଛି । ମୂର୍ଖ ସଂଖ୍ୟା ପୂର୍ବବର୍ଷ ୧୫,୪୮,୪୧୯ ପ୍ରକ୍ଳେ ମର୍ଦବର୍ଷ ୧୫,୪୮,୪୨୧ ହୋଇଥିଲ । ତେଣଠା, କୁର ଓ ଅମାଶୟବେଶର ଉପତ୍ତିର ଜଣା ଦେବା ଦେବୁ ଏ ପଇ ପାଇଷିଲ । ୧୮୯୯ ମଧ୍ୟାହାତାରୁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାର୍ଷିକ ମୂର୍ଖ ସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟରେ ଗତବର୍ଷର ସବାପେକ୍ଷା କ୍ରୂତଥିଲ । ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଆତମା ସବାପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଅସାପ୍ରାୟକର ପ୍ରାଚ ଥିବାର ଦେଖାଯାଏ । ସେଠାରେ ଜନ୍ମ ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ି ଗାହିଁ ଏବଂ ମୂର୍ଖ ସଂଖ୍ୟା ସବାପେକ୍ଷା ଅଧିକ । ତେଣାରେ ଗାହିଁ ପୂର୍ବବର୍ଷ ମୂର୍ଖ ସଂଖ୍ୟା ସବାପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଥିଲ । ମାତ୍ରାକର ପ୍ରକ୍ଳେତି ମହୋଦୟ ହୁଅଛି ହୋଇ କିଲ ଦାଦିମାତକୁ ସାବଧାନ କର ଦେଇଥିଲାନ୍ତି ରେତିମୁଖ୍ୟ ହଦିକ୍ରି କର ଦେଖାଯାଉଥିଲୁ ଯେ ଜର ବେଗରେ ସେବେ ଲୋକବର ମୂର୍ଖ

ହୋଇଥିବାର ଲେଖାସାଇଅଛି ପ୍ରାୟ ଗହିର
ଅକ୍ଷେତ୍ର ଅବ୍ୟ ସେଇରେ ମରାଇଛନ୍ତି । ସେଇଁ
ପ୍ରାୟରେ କେଣ୍ଟୁଷ୍ଟ ରଙ୍ଗାସାଇ ଥିଲ ତହିଁ
ମଧ୍ୟରୁ ୨୫ ପ୍ରାୟରେ ଠେଲାରୀତା ସେଇ ଅବୋ
ଦେଖାଯାଏ ୨ ଥିଲ ମାତ୍ର ତହିଁ ପଞ୍ଚବର୍ଷ
ଦେବଳ ଗୋ ୨୩ ପ୍ରାୟ ଛାଡ଼ା ଅବୋ ପମ୍ପୁ
ପ୍ରାୟରେ ବାହା ପ୍ରବଳ ଥିଲ । ଠେଲାରୀତା
ମାତ୍ରବା ପ୍ରାୟମାନଙ୍କରେ କୁଆର ଜଳ ଶୋଣାସ
ପରମାଙ୍ଗାଦେବକୁବାର ପରାଶାର ଦେବଗାରେ
ଭଲ ଫଳ ହୋଇଥିବାର ଜଣାଯାଏ । ୧୯୦୫
ମସିହାରୁ ଉତ୍ତରାତିକ କଷତ୍ର ସେଇରେ ଅଧିକ
ଲୋକ ମରୁଆଇଛନ୍ତି ଏବେ ଗପବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ମୂର୍ଖ
ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିଥିଲା । ମାତ୍ର ଚିତ୍ରର ମୂର୍ଖ ସଂଖ୍ୟା
ଦୂରବର୍ଷ ହେଲା ଡାକୀ ହେବାକୁବାର ଟିକା
ଦେବର ଫଳ ସୁଜର ପ୍ରତିଯୁମାନ ହେଉଥିଲା ।
ପ୍ରେମବେଶର ମୂର୍ଖ ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିବ ବର୍ଷରେ
ପ୍ରାୟ ଥିଲ ଏବେ ୧୯୦୫ ମସିହାଠାରୁ ବାର୍ଷିକ ମୂର୍ଖ
ସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟରେ ଏହା ସମ୍ପଦସା ଛାଇ ଥିଲ ।
ପୂର୍ବବର୍ଷ ପ୍ରାୟ ବର୍ଷିତବର୍ଷରେ ସୁକ୍ଷା ଗୋ ୬୩
ଜିଲ୍ଲାରେ ପ୍ରେମବେଶ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ ।
ପ୍ରେମ ଟିକା ଦେବଳ ୨୦୫ ଜାର ସେଇଥିଲେ ।
ଏ ଟିକା ଗେନିଥିବା ଲୋକର ପ୍ରେମ ହୋଇ
କଥିଲେ ସୁବା ଲୋକର ଏଥିରେ ବିରାପ
ଥାହିଁ । ସେଇକେବା ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିଯାବାରୁ ଲୋକେ
ଭଲ ପାଇଁଥିଲା । ବର୍ଷିତ ଗେଲ ପାଶିରେ
ଦ୍ଵିତୀୟ ପରାଶାର କରବାକୁବାର ସେଇ ନିବାରଣ
କରିବା ଯେମନ୍ତ ବ୍ୟସାଧ ଗେମନ୍ତ ସାବଧାରତ
ସହିତ କରିବା ପ୍ରଯୋତିସାୟ ମାତ୍ର ମୁଖୀ ମରିବା
କୁବା ସେଇ ନିବାରଣର ଉତ୍ସାହ ଅଧିକ ଅନୁଭ
ଦେବାର ଦେଖାଯାଏ । ବେହାର ଅକ୍ଷରର
ବିଶେଷର ମୁକ୍ତେର ଓ ସାରକରେ ଅନେବି
ମୁଖୀ ମଧ୍ୟାଧ୍ୟାତ୍ମିକାଙ୍କ ପ୍ରାୟ ମୁକ୍ତେର
ମୂର୍ଖ ସଂଖ୍ୟା ଉବ୍ଲା ଥାଏ । ଉତ୍ତର ବାରତ
ୟୁଗରେ ମେଲେଇଯୀ ନିବାରଣର ଉତ୍ସାହ ଅକ୍ଷ-
ରମ୍ପିତ ହୋଇଥିଲା ଏବେ ବାହା ସଫଳ ହୋଇ
ଥିବାର ଜଣାଯାଏ । ମେଲେଇଅ ସେଇ ମାତ୍ରଥିବା
ଶ୍ରାନ୍ତଙ୍କୁ ଜ ୧୫ ଶ ସନ୍ଦର୍ଭିତ୍ତୁଷ୍ଟ ସର୍ଜିକପଠାସାଇ
ଥିଲେ ଏବେ ଗପବର୍ଷ ଅପେକ୍ଷା ପ୍ରାୟ ଦ୍ଵିତୀୟ
କୁମକାନକ ଦିନୟ ହୋଇଥିଲା । ଅମାଯ୍ୟ
ସେଇ ଉବ୍ଲା ଥିଲ । ଯେଉଁ କାରଣକୁ ଠେଲାରୀତା
ସେଇ ପ୍ରବଳ ହୋଇ ନ ଥିଲ ସେହି କାରଣକୁ ଏ
ସେଇ ମଧ୍ୟ ମାତ୍ରକ ଥିବାର ଜଣାଯାଏ । ଏତିକା

ଏହ ଘେରରେ ବିଶେଷ ପ୍ରଗ୍ରାହିତ ହୁଏ ଏବେ
ସେଠାରେ ମୃଦୁର ପରମାର ଏହିରୂପାୟିଥ
ଜଣା ଥିଲା । ସାଧକାମ୍ନାକୀ ମୁରୁ ପୂର୍ବାର୍ଦ୍ଦ ସଙ୍ଗେ
ପ୍ରାୟ ସମାଚା ତାଙ୍କୁର ସାହେବମାତେ ୨୦ତଳି
ପରମାଙ୍ଗକେଟ ଲାଗସେଟ ବଶ ବସି ଲୋହକ
ବାର୍ଷି ଥିଲେ ଏବ ଶତବିର ୮୫ ପଥକ ହୋଇ
ଥିଲା । ସାଧ କାମ୍ନାର ଏହା ଉତ୍ତମ ଟ୍ରିକରାର
ଅଟେ । ମିଛନ୍ତିପିଟାଲିଟୀମାଦ ସ୍ଵାପ୍ରେନାନ୍ତକର
ବାର୍ଷିରେ ଅଧିକ ଚରା ବ୍ୟୁତ କରୁଥିବାର
ଦେଖି ମାର୍ଯ୍ୟାଦାର ଝେଲେଟ ମହୋଦୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
ହୋଇଥିଲା, ଏବ ଘର୍ମିମେଖାର କରୁଥିବାର
ହୋଇଥିବା ସାର୍କ ‘ଗୁରୁତ୍ୱ ଟଳାଇଲ ଯୋଗା-
ଯବା ବା କାଳ ନିର୍ମିନ ବାର୍ଷିରେ ଲାଗିଥିଲା ।
ସାନିଟର କମିଶନରକୁ ସହିତ ମୌର ହୋଇ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧ ଅଦେଶ ବନ୍ଦଥିଲାନ୍ତି ଯେ ସରତାରୁ
ସାହାଯ୍ୟ ଟଳା ବଣିକ ଦେବଳ କଢ଼ି ବାର୍ଷି
ମାତ୍ରରେ ବ୍ୟୁତି ଦେବ । ହାବଡ଼ା ପ୍ରଭୁର
ଶ୍ରୀକମାତାଙ୍କ ପ୍ରାୟ ପୁରୁଷ ନାଳ କର୍ମିର ବାର୍ଷି
କର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟରେ ଶେଷ ନ ହୋଇ ଚଢ଼ିଥିଲା । ଅବ-
ପେଷରେ ବିଶ୍ଵାସିଯୁ ହାର୍ଟ୍ରିକ୍ ସଫଲତା ହେଲୁ
ପେଟଲ୍ଲାଟ ମହୋଦୟ ସେନିରେ ବିଶିଷ୍ଟର ଓ
ବାଳଅଧିକପ୍ରକରମରିଯାନକୁ ଧ୍ୟବାଦ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । —ଉପର ଲିଖିତ ବିବରଣ୍ୟ ସ୍ଵାଧ୍ୟ
ବିଶ୍ଵାସିଯୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସୁଦେଶରୁଷେ ରହିଥିବାର ଏବ
ଘର୍ମିମେଥର ରକତ୍ମ ଦୁଷ୍ଟ ରହିଥିବାର ଦେଖା-
ଯାଏବା ଅଗଳକ ହେଲୁ ଦୂର୍ବଳ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ
ଲୋକ ମୃଦୁ ଅଧିକ ଏଟଳା ଦେବା ସ୍ଵାଭାବିକ
ରଥପି ସୁଧାଳଦରେ ସୁବା ସାଧାରଣ ସ୍ଵାଧ୍ୟ
ସାଧନର କଥାଯୁ ଓ ଥିଲେ ବୈତମାନେ ହାତ୍ରୀ
ଦେଇ ପଲ୍ଲ ହୋଇ ମରନ୍ତେ । ସ୍ଵାଧ୍ୟ ବିଭା-
ଗର କାର୍ଯ୍ୟ ଗତ କର୍ତ୍ତା ଉତ୍ତମ ହୋଇଥିବା
ହେଲୁ ଲୋକେ ଅବଧା କୁରଞ୍ଜ ଅଛନ୍ତି ଏବ
ଲୋକଙ୍କ ସ୍ଵାଧ୍ୟ ପ୍ରତି ଏବମୂର୍ଖ ଯହ କରୁଥିବା
ହେଲୁ ଅମ୍ବେରାବେ ମର୍ମିମେଥରଟାରେ ରଣୀ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବୁଦ୍ଧି

ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରକଟଣ

ପମ୍ବଗୁର ନଗନାର ପଦ୍ଧତି ପଦ୍ଧତିରାର କାଳ
କେବଳକାଥାଯ ମର ଦିନୀମାସ ହୁଏ ପାଇବାର ଶାଲେଦରର
ପକ୍ଷରେଣୁଟି ବଳେକୁର କାଳ ହଜେବୁଟି କାୟକ ପିପ୍ତ
ପ୍ରେତି ।

ବୋଲେ ସବୁ କେତେ କାରୁ ଉପରିଚାଳନା ଗୁଡ଼ା
ମହିମାମହିମା ହେବି ହେବି ।

ଜଗତ୍ପଦ୍ମହୃଦୟର କ୍ଷେତ୍ରରେ କୁରା ମୌଳିକ ସ୍ଵର୍ଗ
ପ୍ରାଚୀନ ସ୍ଥାନ ଯୋଗ୍ୟ ହେଲେ ।

ଦେଖାଇବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଥାରେ କହିଲା ତଥା
ଦେଖାଇବ ବାରୁ କଥାରେ ପାଇ କହିଲା ତଥା
କହିଲା ଦେଖାଇବ କଥାରେ ସନ୍ଦର୍ଭ ହେଲା ।

ଏ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ-ବାହୁଦ୍ୟମାନେ କେତେ କଷତ ଶରୀର ପଢ଼ିବ
କିନ୍ତୁ ତ ନ କରୁଥିଲୁ ଯେ ଗୋଟିଏ ପପତୀ ଦୂର କରେ
ବ୍ୟାହର ଦସ୍ତାନ ବୋଇ ଅର୍ଥର୍ଥ ଦେଇଥିଲୁ । ବାହୁଦ୍ୟମାନେ
ସ୍ଵର୍ଗଭାବ ଦେଖା ଓ ଏହା ଦେଇଲେମ ପଥାର ସେମାନଙ୍କ
ତଥା ସ୍ଵର୍ଗ ପଥରରେ ସ୍ଵର୍ଗବାଜାର ରହି ଥାଏ ।

ପ୍ରେରବ ପଦ ।
ପ୍ରେରବଙ୍କ ମଗାମତିନିମନ୍ତ୍ର ଅମ୍ବେମାନେ
ତାହୁଁ ।

The Editor, Utkal Dipika

reference to the theft case
of skar of an attestation camp
n near Jajpur referred to by
of Jajpur in his letter,
-6-10, published in your
2nd July 1910, I shall be
uch thankful if "Truth" of
kindly publishes the result of
ice enquiry said to have been
nto the case.

e } An Ex-A. S. O.

ଶ୍ରୀ ଉତ୍କଳପାତ୍ରିକା ସମ୍ବାଦକ ମହାଶୟା
ସମୀପେକ୍ଷୁ

ଶାବୋର ଦୂରି ହଲେଜରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ କର-
। ପାଇଁ ମହିଳା ୨୨୦ କ୍ଷା ଲେଖାଏଁ ଦୂରି
ଏ ବରଜମୋଡ଼କ ସେକାପକୁ ଦେବାର ସବ
ହମିଟି ଦୂରି ବର ଥିବାରୁ ଅପରିଚ୍ଛୁ ଲେଖାଏଁ
ଯେ ଅପଣ ସାଧାରଣଙ୍କ ଜ୍ଞାଗାର୍ଥୀ ଉତ୍ତରଜୀବ
ଟିକାରେ ପ୍ରକାଶ କରିବା ହେବେ । ଉତ୍ତରଜୀବ
ସତ ୨୫୨୦ କରେମର ୩୦୨୦ ସତ ୫୫୨୪ ଗାର୍ତ୍ତ
ପ୍ରେସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଅସିବାର ଦୂରି ଦୋରାନ୍ତ ।
ଟକ୍କା ଅଗ୍ରବରୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମିଶା ସମଜିତ୍ ଦୂରିର
ବିନ୍ଦୁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିଯାଇ କାହିଁ । ଅମେରି
ପ୍ରକାର ତେଣ୍ଟା କରିଯାଇ ଅମ୍ବର ସମ୍ମାଦିଗ୍ନୀ
ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଶିକ୍ଷାପଣ୍ଡି ପ୍ରଦଳ ନିମନ୍ତେ
ଯେତେବେଳେ ଟକ୍କା ଅସ୍ଵର ହୋଇଥିଲା ବହିରୁ
ସମ୍ବାଦ ଚନ୍ଦ୍ର ପାଲିତ ଓ ସାରଙ୍ଗ ଧର ଦାସଙ୍କ
ସେତେ କେବ୍ଳ ବିଥ ଯାଇଥିବୁ ବହିରୁ ଦୂରାନ
ସହି ମୋଟ ହିତାକ ଏଥୁ ପୂର୍ବେ ଉତ୍ତରଜୀବ
ଟାରେ ପ୍ରକାଶ କରିଯାଇଥିବୁ । ଆଜି ମଧ୍ୟ ଅଜ
ଅବସ୍ଥ ଅନେକ ଲୋକ ଅପଣାର ମୁକୁତ ଗ୍ରନ୍ଥ
ଦେବାରେ କୁଣ୍ଡିତ ହେବୁ ଅନ୍ତର୍ଗୁରୁ ତମା ଦେବାରୁ
ଅନିତ୍ତ ହେଉ ଅଗ୍ରନ୍ତି । ଏଥୁର ବାରଣ
ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ତର୍ମାନ ହେବ ସମ୍ମିଳନର ହେତୁକ
ଉଦ୍‌ବିନ୍ଦୁ ହର୍ଷ ସମ୍ମିଳନର ବାର୍ଷିକରେ ବାଣ୍ଣିଗନ
ସାବ ପ୍ରବେଶ କରିବ ଗୁନ୍ଦାବାଦା ମାନ୍ଦ୍ରା ଗ୍ରାମ
ଭବରେ ଗୁନ୍ଦା ଦେବାଶୀରୁ ନିଃଖ ବନ୍ଦୁ
ଅଗ୍ରନ୍ତି ।

ସମ୍ବିଲନା କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ } ୧୯୮୦ ଶିଖିତାକାରୀ ଗୋକୁଳାନନ୍ଦ-
ଚୌଥେଲୀ
ବିଜ୍ଞାନ ସଂଖ୍ୟାବିଦିକ

ପ୍ରିୟ ମହାଶୟ !

କଟକ ଲିକୋରା ଗୋରଣେ ସମ୍ଭାବ
ପରମାନନ୍ଦ ମୋଖାଳାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ୨୨୫
ମୋଟି ନିରଶ୍ୟ ମୋରୁ ପ୍ରତିଧାଳିତ ହେଉଥ
ଛନ୍ତି । ଏହି ମୋଖାଳାର ସମସ୍ତ ବ୍ୟୁତ ଜୀବା ଓ
ରିଷାଦ୍ଵାରା ଚଳେ ଓ ଏହାର ପରମାନନ୍ଦ
ଭାର ସାଧାରଣଙ୍କ ଦୟା ଓ ବଦାନ୍ତର ଉପରେ
ସମ୍ମୂଳୀରୁଷେ ନିର୍ଭର ହରେ । କାଠମୋଡ଼ି ମନ
ବର୍ତ୍ତମାନ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉକ୍ତ ଗୋଖାଳାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଶତିଶିରାଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତ ବଜାସର ସ୍ଵତତ୍ତ୍ଵ ରାଜିତ
ପଢିଥିବୁ ଓ ଗୋରୁରୁଷିବ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଶ୍ୟୁ
ବିଷ୍ଵବ ହୋଇଥିବୁ । ସେମାନଙ୍କ ନିମ୍ନେ
ସେଇଁ ଦାଳ ଓ ଛଣ୍ଡବ ସବୁପାଇ ହୋଇଥିଲା
ଗାହା ସମସ୍ତ ଭଜିଯାଇଥିବୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଉକ୍ତ
ପ୍ରାଣିମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ୟ ଦେବାଶାର୍ତ୍ତ ଓ ସେଗାନଙ୍କ
ନିମ୍ନେ ଅହାର ସଂଗ୍ରହ କରିବାବରି ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ବିଶେଷ ଚକ୍ରାଳିନ ହୋଇଥିବୁ ଗୋରୁ
ମଠେ ଗୋଖାଳା କିନନ୍ତସ୍ତ ସତରେ ଓ
ପଢିଥିବେ ବହା ହୋଇ ଖର ବର୍ଷା ତ୍ୱର
ବିରୁଥିବୁ । ଏହି ବିଧି ସମୟରେ
ଅମ୍ବେମାନେ ସବୁସାଧାରଣଙ୍କ ନିକଟରେ
ଭାବାପାତି ଦସ୍ତଖତ ଦ୍ୱାରା
ଅଛୁ —କେହି ବ୍ୟା ପରିବାର ହୋଇ କେବେ-
ତାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଦେଲେ ଗୋରୁମାନଙ୍କର ଦଶ
ତୃଷ୍ଣକୁ କରିଯାଇବେ । ଗୁରୁରୁଷିବ ନୂଳିଥ
ଦେଇ ସୁନନ୍ଦାର ତିଆର କରିବାକୁ ଅନୁମାନ
ସାତଦଳାରଙ୍କା ବ୍ୟା ଦେବ । ବଦାନ୍ତ ସାଧା-
ରକ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣି ଯଥାପରି
ସାହାସନ କଲେ ନିରଶ୍ୟ ଜୀବିଷିବ ଅଶ୍ୟ
ପାଇବେ—ଶାପବଳ ପହିକା ସାହାସରେ ଉତ୍ତି
ତର ବଦାନ୍ତ ସାଧାରଣଙ୍କ ନିକଟରେ କୃଷ୍ଣଜିମ
କରିଥିବୁ ।

କଟକ } ବନ୍ଧମତ
୨୩୧୦ } ଗୋପାଳଚନ୍ଦ୍ର ପଦବୀ
ସେବେଶ୍ୱର ମୋରିଖୀ ସବୁ

ମହାଶୟ !

ଭାର୍ଯ୍ୟକାରତା ମନୁଷ୍ୟଗାର ପରିମୂଳକ ।
ମନୁଷ୍ୟ ଦୋଲି ପରଗନ୍ଧିତ ହେବାକୁ ହେବେ
ସବାରେ ନିଜର ବର୍ତ୍ତନୀକୁ ବଳାୟ ଉପରି
ନିମନ୍ତେ ସବଦା ଯତ୍କବାକୁ ହେବା ରୁଚିତ । ସେ
ନିଜର ବର୍ତ୍ତନ୍ୟ ଦୂରିକାକୁ ଅଶ୍ଵ, ଯାହାର ହୃଦୟ
ସୂର ଦୂରିଗା ନାହିଁ ସେ ନୀଳିକୁ ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ ଧ-
ରମ୍ଭ ବୋଲେ ଥାଏନ୍ତି ହେବ ଥାଏନ୍ତି ।

ଅଧିକ ଉତ୍ତରରେ ଏହିର ପଶୁର ସମ୍ବନ୍ଧ
ବହୁଳ ପରିମାଣରେ ଲାଗୁ ହୁଏ । ଏଠାରେ
ଯେତେ ଯେତେ ସଦିକ୍ଷାକମାନ ହେଉଥିଲା ତହିଁ-
ର ଉତ୍ସବ ଓ ଉତ୍ସବ ଏହି ବାହୀର ସାର୍ଥକ

ସମ୍ବାଦକ ତରିନ । ଉଲ୍ଲଙ୍ଘର ଯେବେ କର୍ତ୍ତା-
ବ୍ୟନିଷ୍ଠ ପରୁସ ଥାଅଟେ ଗାହାତେର ଅଜ
ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ଏ ଦୂରବସ୍ତ୍ର କୁଞ୍ଚା ଗାହୁ ।

ମାନବର କାର୍ଯ୍ୟକରଣ ଜୀବନା ଓ ଉତ୍ତରାଧିକାର ସରଗୁସୂଚି । କାର୍ଯ୍ୟ ମାନବର ଅନୁକୁଳିତ ପ୍ରକାଶ ଅନୁକୁଳ ପ୍ରକାଶ । ସେ ସେଇଁ ବଳ ପ୍ରକାଶର ଲୋକ ସେ ଅଛି ପ୍ରକାଶରରେ ରହି ଲେବେ ଗାହାର କାର୍ଯ୍ୟବଳ ଗାହାରୁ ଲେବରେ ଚିହ୍ନାଇ ଦିବ । ଉତ୍ତରାଧିକାରପ୍ରକାଶ ଉତ୍ତରାଧିକାରିମାନର ଅବଳ ମୁଦ୍ରା ଅମୁମାନକର ଜୀବନା ଓ ଅସରାଗାର ସରଗୁସୂଚି କିମ୍ବା କି ? ଶୈଖ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ମାନବର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ମାର୍ତ୍ତିର ଓ ପଢିପଢ଼ି ହୁଏ । ମାତରା, ସ୍ଵାର୍ଥକରଣା, ପରିଦ୍ୱାରାକୁଣ୍ଡଳିତା ଓ ଅଜୀବା ପ୍ରଭାବ କୁଣ୍ଡଳବନପର୍ଯ୍ୟ ହୁବୁବୁରୁ ବିଦ୍ୱରତ ଦୋଇ ଉତ୍ତରାଧିକାର, ପରେପାରାଗା, ଦେଖହରିତିରିତା ଓ ଏକବା ପ୍ରଭାବ ସମ୍ବନ୍ଧ ନିର୍ମୟ ସହ ଉଚ୍ଚିତ ଦୋଇଆଏ ମାତ୍ର ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଉତ୍ତରାଧିକାରରେ ଏହାର ବୈଷୟକ୍ୟ ରକ୍ଷିତ ଦେଉଥିଲା । ଶିକ୍ଷିତର ଆରାଧ ଅଣିକିତ ପ୍ରଫରଦର ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତିର୍ମାନ, ମାତ୍ର ସେବେ ମନୁଷ୍ୟା ଶିକ୍ଷିତ ଦେଇର ଅଣିକିତକୁ ଭଳ ବାହୀଥ ବାହୀକାର । ହାମୁଡ଼ା ବାମକି ହୁଅନ୍ତି ଘେବେ ଶିକ୍ଷିତ ଓ ଅଣିକିତରେ ଅର୍ଦ୍ଧକିରଣୀଳ : ଅଧ୍ୟାତ୍ମା ଉତ୍ତରାଧିକାରରେ ଭାଇ ଭାଇ ମଧ୍ୟରେ ସେଇଁ ସଂଗର୍ଷ ଘୂର୍ଣ୍ଣିତ ଗାହା ଅସରାଗାର ସରଗୁସୂଚି କିମ୍ବା କି ? ଦୂର ଦ୍ୱୟରେବେଳା ଗାଳ ବାଜେ । ଉତ୍ତରାଧିକାର ଅବ୍ୟାକ୍ଷର ଅଧିକାରିକି ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକାରୀ ସେପରି ମନୋମାନଦ୍ୟ ଦିକ୍ଷିତା ଦହିରୁ ସଞ୍ଚାର ଅନୁମିତ ହୁଏ ସେ ଉତ୍ତରାଧିକାରରେ ଉତ୍ତରାଧିକାରର ଅଭିଭାବର କୌଣସି ଶୁଣନ୍ତିଷ୍ଠାନ ଦେବ ସମ୍ବନ୍ଧର କିମ୍ବା । “ଅଜୁରୁ ମନ୍ତ୍ରର କି କୁଳ ବାହୁନିବ ମୂଳରୁ ଗାହାତ ଗାହାତ ” । ପ୍ରେସ୍ ଗାଠବେ ! ଉତ୍ତରାଧିକାରମୁଖୋତ୍ତମ କହିବା ସେବେ ଏହାକୁ କି ହାମୁମ୍ଭ ଅବ ଭାଇ ! ଉତ୍ତରାଧିକାର, ବଜ୍ରାଳ ଓ ମସୁଦିକାନ ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ତରାଧିକାର ସମସ୍ତେ ମେଳ ମାରୁପୂଜାର ଶୁଣନ୍ତିଷ୍ଠାନରେ ହୁଷୁତି ଭରେ କୁଣ୍ଠା ଦେବା; ବାରଣ ଏହା ଉତ୍ତରାଧିକାର ଜନନୀର ପ୍ରକାଶକାଳେ ଅମୁମାନକର ଶରୀର ଧର ସଞ୍ଚାର ଏଥରେ ଦିକ୍ଷିତି ନାହିଁ, ଏଥର ଅଭ୍ୟାସ କରେ ମାତ୍ରହା ଦୋଷରେ ନିର୍ମୟ ସମସ୍ତେ ଲିପି ଦେବା । ଜନମୁମିର ଉତ୍ତରାଧିକାର ସାଧନକୁ ପ୍ରଗୋଦ ଦେଖବାଯିବ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସୁତ୍ରମ୍ ଅବ ଭାଇ ! ସମସ୍ତେ ମେଳ ଅଛି ଅଭିନରେ ସମସ୍ତରେ ଗାଥ “ଜନନୀ ଜନମୁମିଷ ସଗାଦପି ଜଣୟବା” । ଇତି ।

ଦୂର ସ୍ଵର୍ଗ !! ଦୂର ଲାଭ !!

"ବାଲକାପଣ୍ଡ"

ରେମ ଉପଦେସୁ ଗାନ୍ଧି ବରଚିତ ରମ୍-
ସୁଶର ସର ଦେବେମି ୩ ସୀତାଦେବୀ କର୍ତ୍ତା
ଶକୋପଳିଷ୍ଟ ଗାନ୍ଧିଦାନ ଦାନାକିଳ
ଅବଲମ୍ବନ ଦର ନାଟବାକାରରେ ସୁଲକନ
ବିଷୟ ଲଜ୍ଜିତ ହୋଇଥିଛି । ଏ ସ୍ଵର୍ଗ ସେ
ବନ୍ଧୁଜନ୍ମପଣ୍ଡିତ ଗହା ନିମ୍ନରେ କେବୋଟି
ହତ ଉଦ୍‌ବାଧାରୁ ଜଣାଇବ, ସଥା—

ଶ୍ରୀ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ— * *
I may say that on the whole
I have been pleased with it * *

ଶ୍ରୀ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ— * *

It is written quite of the pace
of a rising author, destined to
leave his mark in the field of
Orissa literature * *

ଶ୍ରୀ ଅଞ୍ଜନ୍ମର୍ଦ୍ଧାରୀ— * *
ଏହାର ଅଧିକ କାଟକ ରମ୍ବା ଦର ଉତ୍ତର
ବାରାର ଶ୍ରୀନି ସଧକ ରହନ୍ତି ।

ବାମପ୍ରାର ସମ୍ବନ୍ଧକା ରହନ୍ତା ।
ଆ ବଳଦ୍ର ଦେବ ବଜ୍ରାଥର — * *
ଅଧିକ ବସା ସୁଲକତ ଓ ସରଳ ଏଣ୍ଟ ବଜ୍ର
ମନୋମୁଖର ହୋଇଥିଛି । ସୁନ୍ଦର ଶ୍ରୀକ ବାଲୁ-
ଶକ୍ତି ରମ୍ଭୁ ଅବଲମ୍ବନରେ ଆସି ଯେଉଁ ସୁନ୍ଦର
ବାମପ୍ରାର କରିଥିଲୁଛି ମୁଁ ଏଥି ନିମ୍ନରେ
ପରିବାଦ ଦେଇଥିଛି ।

ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳଦ୍ଵାରା ପ୍ରକାଶକ ବି, ଏଲ * *
predict that if you persevere
in your attempt, your produc-
tions will be valuable additions
to the dramatic literature of Orissa

ଶ୍ରୀ ଶେଷୁଣ୍ଠନ ରମ୍ବ— * *
ଅପରକ ଏହା ଲେଖା ସମ୍ବନ୍ଧକା ହୃଦୟପାତ୍ର
ଓ ଅତି ପଦିତ ହୋଇଥିଛି ।

ଏହା ବନ୍ଦିତ ପ୍ରକାଶ ସାହଚର ସେବକ
ବାରୁ ଏ ପଶୁରମାଦକ ସେନାପତି ଓ ବାରୁ
ବାମପାଳ ମିଶ୍ର ବି, ଏଲ ପ୍ରକାଶ ବନ୍ଦୁ ବନ୍ଦୁ ଏ
ପ୍ରକାଶ ସମ୍ବନ୍ଧେ ବୃଦ୍ଧମୀ ପ୍ରଶଂସା ଦର ଅଭିମନ
ଦେଇଥିଲୁଛି । ସେମାନ ବନ୍ଦୁକ ଥିବାରୁ ସ୍ଥାନ-
ଭବ ବନ୍ଦିତ ଏଠାରେ ସନ୍ଦର୍ଭ ହୋଇ ନ
ପାଇଲା ।

୨୦ ପୁଷ୍ପା ବିଶ୍ଵାସ ଏହା ସ୍ଵର୍ଗର ସୁଲକ
ଶ୍ରୀ ୨୦ ଲା ମାନ । ଏ ସ୍ଵର୍ଗ ସଙ୍ଗେ
ଯେଉଁମାନେ ୨୦ ଲା ମୂଲ୍ୟର ଅଟ୍ଟାନ ରଙ୍ଗ
ବଦ୍ୟମୁକ୍ତ ସରକାର ପ୍ରଣାଳୀ ଦବତା ସ୍ଵର୍ଗ
"ବମାଲ ମହାପାତ୍ର" କ୍ରୂ କରିବେ ପ୍ରେମକଳ୍ପ
ଅଗାମୀ ଅବସ୍ଥା ପେଟ ସବା ଉଦୟ ସ୍ଵର୍ଗ
ପାଦ ମାସୁଲ କାହିଁ ୨୦ ମୂଲ୍ୟରେ ଦିଅ.
ଯିବ । ନିମ୍ନ ସ୍ଥାନରକାଳିତାରେ ପ୍ରାପ୍ତବ୍ୟ ।

Chandra Sakhar Pany
Examiner of Accounts
Dhenkanal, Orissa

25/5/10

NOTICE.**SAVE YOUR EYE SIGHT.**

"D" shaped Eye preservers
fitted with best tinted optical flat glass
in nickel frame from Rs 5 - to Rs 8-8
" " with 2nd quality glass „ 3-8

PEBBLES.

Pebble spectacles in metal frame, 4-8
" " Best quality in nickel
from Rs 5-8 to „ 10

" " Rolled Gold Rs 10 to „ 15

ASTIGMATIC LENSE

prices on application

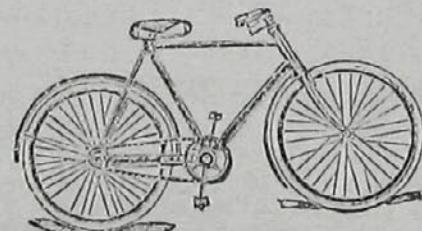
Do not use cheap spectacles

The Eye is the most delicate ORGAN
AND MUST HAVE THE BEST.

WILLIAM PIRES.

Registered optician
of the British Optical Association

OF

LONDON.**1910 PATTERN.**

Complete with tools, gas-lamp, bell.
Fitted with Continental tyre Rs 80
" " Dunlop ... „ 85
" " French Red ... „ 95
discount 5% for Cash
Credit to approved customers

— 0 —

Carriage Rubber Tyres | can new rubber
tyre carriages at 25% cheaper than
Calcutta charges and also a saving of
Rail charges.

WILLIAM PIRES.
Opposite Union Club, Mission Road,
CUTTACK.

ନିମ୍ନଲିଖିତ ଠିକଣାରେ ଗାରସେବକ, ତେମା
ଏବ ବିଶ୍ଵାସୀର ତଥ ସନ୍ଦର୍ଭ ରବର ପାଇଁ
ଯାଏ ।

ଉଦ୍‌ଦିଗନ୍ଧ ପାଇଁରବେ

ନିମ୍ନ ରେକ୍ରୋଡ

ବିବର

NOTICE

Wanted a passed Civil Hos-
pital Assistant for the post of
Sub Inspector of Vaccination
and a compounder for the dis-
pensary on Rs 25 and Rs 10 per
mensem respectively with free
quarters. The Vaccination Sub
Inspector will get travelling allo-
wances at the rate admissible
by Civil Service Regulations.
The applications with testimo-
nials will be received by the un-
dersigned up to 8th September
next.

Raj Office
Baramba } Bhagawan Mahapatra
13-8-1910 Dewan

NOTICE

A large commodious house with
ample grounds (area about one acre)
called the Ghumsar Kotha belonging
at present to the Chaudhuries of
Bhingarpur and formerly partly to
the Tributary Raja of Keonjhor situated
on Revenue and rent free land
immediately on the Baradanda (i.e., the
great Jaggannath Car road at Puri)
with the temple of Jaggannath directly
in sight, will be sold by public auction
on the 6th of September next at
2 P.M. at the said house. The house
is fit for the residence of Rajas,
Ranies and other noble men and ladies
desireous of living permanently or
occasionally at Puri or for the Es-
tablishment of such charitable institu-
tions as pilgrim rest houses, anna-
chhatras, pilgrim hospitals &c. &c.
The great Rath Jatra (i.e., the Jaggan-
nath Car festival procession) passes
along the front of the house.

The house was put up to sale in
accordance with previous advertise-
ment on the 15 March last but as all
the bidders could not attend on that
date, the bids were not accepted by
the District Judge. The bid this
time will be held for 3 days continu-
ously if necessary from the 6th Sept.
1910. The District Judge is expected
to be present at Puri on the occasion.

Other particulars may be had on
application to the undersigned.

H. N. Ray,
Common Manager
28-710 } Bhingarpur Ch's. Estate
under the District. Judge
Cuttack.
Postal address
Hemendra Nath Ray
Common manager
Cuttack

କୁଟନ ସ୍ଵପ୍ନ !! କୁଟନ ଲାଗେ !!

"ବାଲକାପଣ୍ଡ"

ତରମ ଉପଦେସ ଗାଲିଶ ବରତର ଗମ୍-
ସୁଶର ସର ବୈବେମର ପାଦାଦେଶ କରୁଥ
ଶକ୍ତୀପଣ୍ଡରେ ଗାଲିଶିବାକ ଦାନାକିଳ
ଅବଲମ୍ବନ କର ନାଟକାକାରରେ ସୁଲକ
ପାତସର ଲିଙ୍ଗର ହୋଇଥିଛି । ଏ ସ୍ଵପ୍ନ ଯେ
ବନ୍ଧୁଜନଗୁଣୀୟ ତଥା ନମ୍ବରେ କେବୋଟି
ପରି ଉଦ୍‌ବାଚମରୁ ଜଣାଇଲ, ସଥା—

ଏସୁତ ପେକାନାଲାଧୀସର— * *
I may say that on the whole
I have been pleased with it **

ଏସୁତ ମୟୁରଭାଷାଧୀସର— * *

It is written quite of the pace
of a rising author, destined to
leave his mark in the field of
Orissa literature **

ଏସୁତ ଅଶ୍ଵଭୂର୍ଧାଧୀସର— * *

ଏହପର ଅଧିକ କାଟକ ରହିଲା କର ଉତ୍ତର
ବାହାର ଶୁଣି ସଧକ କରନ୍ତୁ ।

ବାମ୍ପାର ସମ୍ମନକା କରନ୍ତା ।

ଶା କଲଦ୍ର ଦେବ ବଜରୁଆର — **
ଅଧିକ ବ୍ୟାପା ସୁଲକତ ଓ ସରଳ ଏଣ୍ଟ ବଜି
ମନୋମୁକ୍ତର ହୋଇଥିଛି । ପୁଣ୍ୟ ଶୋକ ବାଲୁ-
ଶକ୍ତି ଶୁଣୁ ଅବଲମ୍ବନରେ ଆୟତ ଯେଉଁ ସୁନ୍ଦର
ପାଠ ମୁଦ୍ରନ କରିଥିଲା ମୁଁ ଏଥି ନିମ୍ନେ
ପରାମାଦ ଦେଇଥିଛି ।

ଏସୁତ କୋଥାକିନ୍ତୁ ପ୍ରଦବନ କି, ଏଇ **
predict that if you persevere
in your attempt, your produc-
tions will be valuable additions
to the dramatic literature of Orissa

ଏସୁତ ଶଶିରୁଣ ଗ୍ରୂ— * *

ଅଧିକ ଏହି ଲେଖା ସମ୍ବାଦକ୍ଷା ହୃଦୟଗ୍ରାହୀ
ଓ ଅଛି ପଢିବି ହୋଇଥିଛି ।

ଏହା ବାଣୀତ ପ୍ରଧାନ ସାହଚର ସେବକ
ବାରୁ ଝାପାରମୋହନ ସେନାପତି ଓ ବାରୁ
ବାମ୍ପାଲ ମିଶ କି, ଏଇ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ବନ୍ଧୁ କରୁଣି ଏ
ସ୍ଵପ୍ନ ସମ୍ବନ୍ଧେ ବୃଦ୍ଧମୀ ପ୍ରଶଂସା ଦିଇ ଅଭିମନ
ଦେଇଥିଛନ୍ତି । ସେମାନ ବନ୍ଧୁକ ସ୍ଵାକ୍ଷର
କର ବନ୍ଧତଃ ଏଠାରେ ସମ୍ଭବତ୍ତ ହୋଇ ନ
ପାଇଲା ।

୨୦ ପୁଣ୍ୟ ବିଶ୍ଵାସ ଏହି ସ୍ଵପ୍ନର ସୁଲକ
କୁ କୁ ୨୦ ଲା ମାଟି । ଏ ସ୍ଵପ୍ନର ସଙ୍ଗେ
ମେତ୍ରମାନେ ୨୦ ଲା ମୂଲ୍ୟର ଅଟାନ ରଙ୍ଗ
ବଦ୍ୟସ୍ଵର୍କ ସରଜନ ପ୍ରଣାତି ବହିତା ସ୍ଵପ୍ନର
"ବମାଲ ମହାପାତ୍ର" କ୍ରୂ କରିବେ ସେମନକୁ
ଅମାରୀ ଅପଣ୍ଟ ପେଶ ସୁଦା ଉଦୟ ସ୍ଵପ୍ନର
ତାତ୍ତ୍ଵ ମାସ୍ତଳ କାହିଁ ୨୦ । ୨ ମୂଲ୍ୟରେ ଦିଅେ
ଯିବ । ନମ୍ବୁ ସ୍ଵାକ୍ଷରକାପକଠାରେ ପ୍ରାପ୍ତବ୍ୟ ।

Chandra Sakhar Pany
Examiner of Accounts
Dhenkanal, Orissa

25/5/10

NOTICE.**SAVE YOUR EYE SIGHT.**

"D" shaped Eye preservers
fitted with best tinted optical flat glass
in nickel frame from Rs 5 - to Rs 8-8
" " " with 2nd quality glass .. 3-8

PEBBLES.

Pebble spectacles in metal frame,, 4-8
" " Best quality in nickel
from Rs 5-8 to .. 10
" " Rolled Gold Rs 10 to .. 15

ASTIGMATIC LENSE

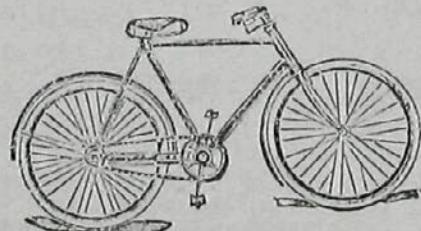
prices on application

Do not use cheap spectacles
The Eye is the most delicate ORGAN
AND MUST HAVE THE BEST.

WILLIAM PIRES.

Registered optician
of the British Optical Association

OF

LONDON.**1910 PATTERN.**

Complete with tools, gas-lamp, bell,
Fitted with Continental tyre Rs 80
" " Dunlop ... 85
" " French Red ... 95
discount 5% for Cash
Credit to approved customers

— 0 —

Carriage Rubber Tyres | can new rubber
tyre carriages at 25% cheaper than
Calcutta charges and also a saving of
Rail charges.

WILLIAM PIRES.
Opposite Union Club, Mission Road,
CUTTACK.

ନିମ୍ନଲିଖିତ ଠିକଣାରେ ଗାରସେବକ, ଡାମ୍ପ
ଏବ ବିଶ୍ଵାସିର ତଥ ସକାରେ ରବର ପାଣ୍ଟ
ମାର ।

ଉତ୍ତରପଞ୍ଜାବ

ମିଶନ ରେଜି

କଟକ

NOTICE

Wanted a passed Civil Hos-
pital Assistant for the post of
Sub Inspector of Vaccination
and a compounder for the dis-
pensary on Rs 25 and Rs 10 per
mensem respectively with free
quarters. The Vaccination Sub
Inspector will get travelling allo-
wances at the rate admissible
by Civil Service Regulations.
The applications with testimo-
nials will be received by the un-
dersigned up to 8th September
next.

Raj Office
Baramba } Bhagawan Mahapatra
13-8-1910 } Dewan

NOTICE

A large commodious house with
ample grounds (area about one acre)
called the Ghumsar Kotha belonging
at present to the Chaudhuries of
Bhingarpur and formerly partly to
the Tributary Raja of Keonjhor situated
on Revenue and rent free land
immediately on the Baradanda (i.e. the
great Jaggannath Car road at Puri)
with the temple of Jaggannath directly
in sight, will be sold by public auction
on the 6th of September next at
2 P.M. at the said house. The house
is fit for the residence of Rajas,
Ranies and other noble men and ladies
desireous of living permanently or
occasionally at Puri or for the Es-
tablishment of such charitable institu-
tions as pilgrim rest houses, anna-
chhatras, pilgrim hospitals &c. &c.
The great Rath Jatra (i.e. the Jaggan-
nath Car festival procession) passes
along the front of the house.

The house was put up to sale in
accordance with previous advertise-
ment on the 15 March last but as all
the bidders could not attend on that
date, the bids were not accepted by
the District Judge. The bid this
time will be held for 3 days continu-
ously if necessary from the 6th Sept.
1910. The District Judge is expected
to be present at Puri on the occasion.

Other particulars may be had on
application to the undersigned.

H. N. Ray,
Common Manager
28-710 } Bhingarpur Ch's. Estate
under the District. Judge
Cuttack.
Postal address
Hemendra Nath Ray
Common manager
Cuttack

NOTICE.

Is hereby given that a public meeting will be held at 4-30 p.m. in the office of the Commissioner of the Orissa Division, on Friday the 26th August, 1910, to form a local Committee for the furtherance of the scheme for a Provincial Memorial of His late Most Gracious Majesty King Edward VII, Emperor of India. L. Birley Esq., I. C. S., the Collector of Cuttack, will preside in the unavoidable absence of the Commissioner, in attendance on His Honour the Lieutenant Governor.

All are invited to attend.

Cuttack, ୧ ୧୦-୮-୧୦ } DAYANIDHI DAS,
Personal Assistant to
Commissioner.

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ପ୍ରାମାଣିତ କଳାଇବା ପାଇଁ ଭୁଲ ବଶୀଯୁ
ଭୁଲବାରୀ ସୁବଳ ଅବଶ୍ୟକ । ଭଲ ବେଳନ
ଦିଅସିବ, ଧର ଏବ ରୁକ୍ଷିମାଳ ଲେବଙ୍କର
ଦହନରେ ଉଦ୍ଦରି ଆଶା ଅଛି । କଲିକରା
ଟାମଣ୍ଡେସ୍ୟ କଖାଳ ଲିମିଟେଡ଼ ଫ୍ରାଣ୍କିକ ସୁହର୍ଦ୍ଦୀ
ଦେଶୀୟ ନବରେ ଅବେଦନ କରିବାର
ଦେବ । ନ ଗୁମ୍ଭ ହେଲୁର ଫ୍ରିଟ କଲିବର

ଭକ୍ତି ଧୀର୍ଜିକା ।

Record of Rights in Revenue Court.

II.

As we have noticed before, we fail to understand why the production of the Khewat and the Khatian is insisted on in all cases and what advantage either the Court or the parties will derive by it. We are informed that the total number of rent suits instituted in Cuttack annually vary from six to seven thousand. A very large proportion of these cases are decided ex parte. We think the production of the Khatian in cases where there is no contest at all is unnecessary and ought not to be insisted upon. The Court should scrutinise the service of summons on the tenant defendant and if it is satisfied that there is no reason to suspect due service of the summons and the tenant does not come forward to oppose the claim of the landlord, the decree ought to be passed without further ado.

We will now consider the effect of this order on the parties. A landlord suing for the entire rent due to

him will have no difficulty in producing the Khatian which he obtained after the last settlement. Nor will there be any difficulty in a case where the joint landlords sue together through a common agent. But where co-sharer landlord who has obtained only an unauthenticated copy of the Khatian from his co-sharer, and who collects and sues for his share of rent separately comes to court, he will have to obtain certified copies of the Khatian in each case. The question now arises—who is to be made liable for this additional cost. If it is intended that the copy will merely be produced for the inspection of court and immediately returned without being kept on the record as an exhibit, the cost will have to be borne by the landlord. The landlords in Orissa are, with few exceptions, indulgent towards their tenants. They are most reluctant to harass their tenants by suits and the intervention of court is sought only in such cases where the tenant is recusant, where he has abandoned his holding or let out or transferred it to a third party without the consent of his landlord. The reluctance of the landlord is due also to some extent to the fact that he cannot receive all the costs incidental to litigation. This additional irrecoverable cost will stand in the way of his realizing bad arrears. Almost every landlord in Orissa, big or small, is overburdened with a heavy list of arrears each year, due to drought, inundation and other calamities over which he has no control and his distress is keen when he is at his wit's end to save his estate from the hammer. The levy of the additional irrecoverable cost will certainly add to his distress and increase his burden. If it is, on the other hand, intended that the cost of obtaining the copy will be included as a part of the cost of the suit payable by the defendant, it will only lead to tenant's ruination. A tenant who, owing to unforeseen calamities mentioned above, or owing to poverty or want of thrift, has been unable to pay off his dues to his landlord and allowed a heavy arrear to accumulate against him, it can very well be imagined how this additional cost will weigh upon him. The ordinary cost of suit is already too much for him and he throws himself upon his landlord's mercy for the remission of interest or penalty decreed against him. The landlords who grant this concession will be unable to show it in future if they have to pay this additional cost out of their own pocket. The interest of the tenant, which Government is so anxious to protect, will thus be seriously affected by the enforcement of this order. The order, while not helping the court in the better administration of justice, will, as has been pointed out above, add to the difficulties and miseries of both the parties. We therefore earnestly

draw the attention of the Government to this notice and from whatever source it may have emanated, we hope, the Government with such a considerate Lieutenant Governor as Sir Edward Baker at its head, will take it seriously into consideration, and after duly weighing the advantages and disadvantages pass such orders as may relieve the parties from additional burden.

JAJPUR NEWS—Lately a petition signed by some 700 or 800 rate payers of the Jajpur Municipality was submitted to the District Magistrate at head-quarters moving him to interfere against the arbitrary action of the Municipal authorities of Jajpur bringing into immediate operation in the face of and in contravention of the authority of a clear provision of the land (Sec. 88 of the Municipal Act III of 1884) a revised assessment enhancing their existing rates without due enquiry and with a good deal of other irregularities; and as the District Magistrate happened to be out here on tour, the petitioners collected in large numbers to represent their case personally to him. Strange to say, this upset the equanimity of the S. D. O. Chairman so much that he uttered in the presence of many gentlemen —(we omit the words for the sake of decency).

ଏହାକୁ ଭରଣ ଓ ଶୈଳୀ ପ୍ରକାର
କୋପାଳ ବନହୁରୀ ସବୁକ ମୌଜାରେ ରା
ବତ୍ରୀ ହେବାର ନ ୧୨ ମୂର ଶାଖାକା
ମାଣ ରମ ବଢାଇବାକାରଣ ସରବାତ ବ୍ୟୟରେ
୧୯ ଏବର ଜମି ଖର୍ବ ଦେବାର ଅବଶ୍ୟକ
ଦେବାରେ ବଙ୍ଗ ମର୍ମ୍ମମୟ ହହୁର ବିଶ୍ଵାପନ
ଗର କଲିବତା ଗନେରରେ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ଗର ଶନିବାର ବଜୀୟ ବ୍ୟୟରୁପକ ସରର
ସେହି ଅଧିବେଶନ ଦେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଗାହା ଅନ୍ତିମ
ବାରଣ୍ୟାଗେ ତତକ ମାସ ତାଙ୍କ
ରମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବକ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଥାଇଛି । ମାତ୍ରକର
କଲିବାର ବଜୀୟ ମହିନେ କଲିବ ଯିବାଦେଇ
ଅର୍ଥବାଳ ହୁଟି କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ମାତ୍ର ଉତ୍ତମଧ୍ୟରେ
ଅର୍ଥାତ୍ ଗର ଶୋମବାର ଏ ଦିନରୁ ପ୍ରତ୍ୟାମନ
ଦେବାରୁ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ
ପାଇବେ ।

ଗର ଗୁମ୍ଭରେ ଶେଷଦେବା ସପ୍ରାଦିରେ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପେଲେମ ରେମରେ ୨୦ ମୂର
ଦେବାରୁ ସେ ହହୁର ମେଲରେ କମେଲରେ ୩୦୪
ମହାଯୋଦ୍ଧା ଅଧିକ ଓ ଗହୁ ଗଲେ ସୁରପ୍ରଦେଶ
ପରେ ୩୮ ଓ ବଙ୍ଗରେ ୪୬ ମୂର ଦେବାରୁ ।
ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ ପରେ ପ୍ରଦେଶରେ ପୂର୍ବ ସପ୍ରାଦିତାରୁ ଅଧିକ
ମାତ୍ର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପରେ ଭାବରେ ଭାବାକ୍ଷାର

ଏହା ସ୍ପ୍ରାଦର ମୋଟ ମୁଣ୍ଡ ୨୦୭ ସଙ୍ଗେ ଏ
ସ୍ପ୍ରାଦର ମୁଣ୍ଡ ପ୍ରାୟ ସମାକ ହୋଇଥିଲା ।

ଗତ ତା ୧୯ ରୁଗରେ ଶେଷଦେବୀ ସ୍ଥାନରେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ, ବିମ୍ବିଲ, ଦର୍ଶିଣ, ବୁଜବର, ବଳୁପୁରାନା, ମଞ୍ଜୁଶ୍ଵର, କାଏଦବିରାଦ, ବଙ୍ଗ, କୃତ୍ତା ପ୍ରଭୁରେ ଭାବ ବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ଓ ଚର୍ମମଧ୍ୟରେ କୃତ୍ତା ଓ ଶୂନ୍ୟ ବଙ୍ଗରେ ବର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକ ଥିଲା । ଦେବତା ସ୍ତରପ୍ରଦେଶ, ମଧ୍ୟ ଭାବ-ଭରତ ପୁରୀଶଳ, ପଞ୍ଚାବର ଦଶଶାଙ୍କ ଏବଂ ଦେବତାଙ୍କାର ପ୍ରଭାବର ଅନ୍ୟାନ୍ୟରେ ବର୍ଣ୍ଣ ବାଜର ମୋଟ ଦୃଷ୍ଟି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଦର ୧୦ ର ଅଧିକ ଥିଲା ।

ନାଶ କିମ୍ବେ ସେ ସମସ୍ତ ଉକ୍ତି ସନ ୧୯୦୪
 ସାଲ ମଧ୍ୟ ମାସ ତା ୨୨ ରଜ ନ ୩୫୮୮ ମର
 ବିଜ୍ଞାନ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ତେଣୁ ଉପିଷଠରଙ୍ଗ ନିତ
 ଟକୁ ପଠାଇବ ସେ ସମସ୍ତରେ ତେଣୁ ବିମିଳନ-
 ରଙ୍ଗର ସମସ୍ତ କ୍ଷମତା ସମଲଘୁର ଜଳ ସଦର
 ସହଚରିତକ ଭାରତୀୟ ଏକଷ୍ଟା ଅଣିଷ୍ଟା ବିମି-
 ଳନର ବାରୁ ମନୁଥଚାଥ ସେବକୁ ବଜ୍ରୀୟ
 ଲେପନ୍ୟ ମହିତିର ଦେବାମା ହାର୍ଯ୍ୟବିଦ୍ୱାର
 ଖା ୨୦ ସ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ପ୍ରଥାନ କରେ । ଏଥର
 ବିଜ୍ଞାନ ଗତ କଲିବିଦା ମଜେଟରେ ବାହାର
 ଅଛି ।

ବଜ୍ରବାବ ମାତ୍ରବର ଲେଖିଦସ୍ତଗବ୍ରତୀ
ବାହାବର ପ୍ରାଇବେଟ ସେକେଣ୍ଟେ ଏତଙ୍କ
ଏହି ପ୍ରଧାନ ସେକେଣ୍ଟେ ସହିତ ଅସ୍ତ୍ରା ବନ୍ଦ-
ବାର ଗା ୨୯ ରାତ୍ରିରେ ବଳକରାରୁ
ସାଥୀ ବରି ଗା ୨୦ ରାତ୍ରି ସହାଲେ ସମ୍ମଲଘୁରରେ
ପହଞ୍ଚିବେ । ଗା ୨୧ ରାତ୍ରି ଶତରେ ପୋତାରୁ
ପ୍ରମୁଖ ବରି ଦୂରଧବାର ସହାଲ ଏ ଶାକ୍ଷି ନିନ୍ଦି-
ନରେ ବାଯେଦରରେ ଉତ୍ସମ୍ବିତ ହେବେ
ଗା ୨୨ ରାତ୍ରି ଶୁଭବାର ଶାହ ଏ ୧୦ ଆରେ
ସାଥୀ ବରି ଶନିବାର ସହାଲ ଏ ୨୫ ଏ,
ଦେଲେ ଦାବତାରେ ପହଞ୍ଚିବେ । ସମସ୍ତ ଦୁମଣ
ଆସ ରେଲଗାଉରେ ହେବ ।

ଏହି ଅପ୍ରକୃତି ମାତ୍ର ତା ୨୭ ଉଚ୍ଚ ଅପ୍ରକୃତି
ଏ ଶାକ + ମିଳନ ସମୟେ ଡେଲିଶାବ୍ଦିଗର କରି-
ପାରି ସାହେବଙ୍କ ବିତେଷ୍ଟରେ ସୁର୍ଣ୍ଣୀୟ ଭାବରେ
ସମ୍ମାନ ଏତିବାର୍ତ୍ତ ଗମନର ପ୍ରାଦେଶିକ ସ୍ଥୁର-
ଭାବୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶ୍ରାନ୍ତି ବଢ଼ିଛି ଗଠନାର୍ଥ
ମୋହିତ ଏଇ ଦେବ । ଅସ୍ତ୍ରି ବିଦ୍ୟୁତର
ଆଦେବ ଗମ୍ଭୀରେ ଯାତ୍ରିବାରୁ କଟକ ବିନ୍ଦେ-
ତର ଶ୍ରୀମତୀ ବରଲି ସାହେବ ସମ୍ମାନକର କାର୍ଯ୍ୟ

ନିବାଦ କରିବେ । ସ ବାମାଧାରଙ୍କୁ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଉପସ୍ଥିତ ଦେବାତାରଙ୍ଗ ଅଣିଷ୍ଟ ବିଶିଷ୍ଟ ବାରୁ
ଦୟାନିଧି ବାସଙ୍କ ଅନୁଭେଦମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରୁଥିଲୁ । ଲଂଘନ ବିଜ୍ଞାପନ ସ୍ଥାବନ୍ତରେ
ପ୍ରତିଶ୍ରିତ ଦେଇ ।

- * * -

ଗତ କଲ୍ପନା ମାସରେ ହୋଇଥିବା ବଳିବଳା
ଦିଏବିଦ୍ୟାଳୟର ବି, ଏଲ, ପଶୁଧାର ଫଳ
ବାହାର ଅଛି । ପ୍ରଥମ ବିଜ୍ଞାନରେ ଲାଭିବଳ,
ଦେଖି ଲାଭିବଳ ଅଧିକାର ପାଇଥିବା ଏବଂ
ପ୍ରଥମ ଏବଂ ରାଷ୍ଟ୍ରନାମାନିକାରେ ପ୍ରଥମ ଅଧିକାର
ରୁ ପ୍ରଥମ ହୋଇଥିବାକୁ । ଏ ଶ୍ରେଣୀରେ ଅଛି
ଦୋଷ ନାହିଁ । ଯୁ ବିଜ୍ଞାନରେ ଜାଣିବା
ପାଇ ବରାକ୍ଷାନ୍ତିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ମେଟ୍ରିକିଟିକ ଉତ୍ସବିତ୍ତର ମୌରହର ବୟସ
ପ୍ରଥମ ହୋଇଥିବାକୁ । ସବୁପୁନା ଜାଣିବା
କଲେ ଜରେ ବି, ଏଲ, ଶ୍ରେଣୀ କି ଥିବାକେବୁ
ବାହାରେ ନାମ କାହିଁ ।

ବଲିବଳା କିମ୍ବା କିମ୍ବାଲୟ ବନ୍ଧୁପନ ଦେଇ
ଅଛିନ୍ତି କି କୋ ବଲେବୁଣ୍ଡା ଏହ ସକାଶେ
କିମ୍ବା କିମ୍ବାଲୟ ସନ ୧୯୧୦ ସାଲର ଡିଜାଇ
ପରିଷ୍ଠାନୀରୁ ଉପାଧିଧାରୀ ବାହୁବେ ସେ ସେ-
ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କି କି ଶିକ୍ଷାକବ୍ଲେ ଡେପ୍ଯୁଟୀ
କରେଇବ ହେବେ । ସେଉଁମାନେ ବର ମାର୍ଚ
ମାସର ବ, ଏ, ଓ ବ, ଏସି, ପରିଷ୍ଠାନୀ ଅନ୍ତରେ
ପାପ କରିଥିଲୁଣ୍ଟି ଏବ ସେଉଁମାନେ
ସନ ୧୯୧୦ ସାଲର ଏମ, ଏ, ପରିଷ୍ଠାନୀ ପାପ
କରିଥିଲୁଣ୍ଟି ବେବଳ ସେହିମାନେ ଏହ ମାପ
ଆପନା ପା ୧୯ ମାର୍ଚରେ ଅବେଦନ କରିଗେ ।

ଲୁହ ନିଧାର ମାଛରେ ଶୁଣୁଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବଳ-
ଗ୍ରାୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଲୁହ ନିଧାର ପନିର ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଦରବା ଆଶ୍ଵାରୀ ଖଣ୍ଡରେ ବିଶେଷ ପ୍ରତିକରିତ
ଏବ ସେ ଅନ୍ଧଳର ଲୋକେ ଏଠା ପୁରୁଣ,
ଶୁଣୁଥ ଗ୍ରାୟ ପୁରୁଣ ପନିରକୁ ବିଶେଷ ଅଦର
ଦରନ୍ତି । ସୂରଜଲଙ୍ଘ ଦେଖଇ ଏହି ପହିତାରେ
ବିଶେଷର ପୁରୁଣ ପନିର ମିଳିବାର ଲୋକା-
ଥିବ ଏବ ତାହା ଅଗ୍ରବ ଉପାଦେୟ ବୋଲି
ଲୋକେ ଧ୍ୱନିର ହୋଇ ନିଅନ୍ତି । ଶୁଣୁଥ ନ
ଆଇଲା ଲୋକରୁ ଶୁଣୁଥ ଶେମନ୍ତ ମନାବ
ଶେମନ୍ତ ପଦକର ମଧ୍ୟ ମନ ବରେ ଏମନ୍ତ ବ
ପନିର ବାକ୍ସ ଗୋଟିଏ ଘରେ ଖୋଲ ହୋଇ-
ଥିଲେ ସେ ଅନ୍ଧଳରେ ରହିବା ରତ୍ନ ମାତ୍ର
ଯେଉଁ ମାତ୍ର ଆଥାତ୍ ବାକ୍ସ ସେ ମନ ବଜ
ରମଣୀୟ । ଏହି ସଂକଳନରେ ପନିରରେ ଶୋଇ

ଦୋଷରୀମାତ୍ରାଏ ରଥାପି ଗାହା ଶୋଗଢ଼ି
ଦେବାର ଦୁଃଖ କିମ୍ବାର ଦେଖା ଯାଇଥିବୁ
କିମ୍ବାରୁଚିହ୍ନ ଲେବାଃ ।

ଶରୀ ସମଜାୟ ଗତ ବର୍ଷର କାର୍ତ୍ତିକ ଉପୋହୁ-
ରେ ଦେଖାଯାଏ ସେ ଶବ୍ଦ ଦୂର୍ମୁଖ ହେବାକେବୁ
ସେମନ୍ତ ଅଳ୍ପାଳା ବ୍ୟବସାୟର କାଳ ହୋଇ-
ଥିଲା ମେମନ୍ତ ଶରୀରେସୁକା ପାର୍ଶ୍ଵ କରବା
ଲୋକଙ୍କ କଣ୍ଠ ଉତ୍ସବ । ଗତ ବର୍ଷ ଶରୀରେ
କ ୧୫୦୭୦୧ ଏ ତାର୍ତ୍ତିକ ବରୁଥିରେ ଏବଂ ଗାହା
ପୂର୍ବ ବର୍ଷର ମେହିସବାପ୍ରତି ୨୩ ଦିନାର ଅର୍ଥାତ୍
ଶତକତ୍ତା ୧୫ ଉତ୍ସବ । ତାର୍ତ୍ତିକ କୁଥୁବା
ମେହିସମ୍ବରେ ୮୮୮୮୫ ପୁରୁଷଙ୍କ ୪୭୪୮୭
ଧୀନେବ ଅନ୍ତର୍ଭୁତ, ଅବଶିଷ୍ଟ କ ୨ ର୍ଷ କମ୍ପର୍
ଉତ୍ସବ ପିଲା ଅଟନ୍ତି । ପୂର୍ବ ବର୍ଷପରେ ମୃଦୁର
ଅନୁଗାତ କମ ଥିବା ସମ୍ଭୋଷକନବ । ଦୈଶ୍ୟନିତି
ପ୍ରଣାଳୀରେ ପୂର୍ବଠାରୁ ଅଧିକ ସାବଧାନବାସହିତ
ତାର୍ତ୍ତିକ ହେଉଥିଲେଦେବେ ତହିରେ ଅନେକ
ଉଦ୍‌ବିନ ହେବାର ବାଣିଅଛି ଏବଂ ଚବ୍ବତିର
ଦୂର୍ମୁଖମାତ୍ରେ ମେହିସୁ ହେବାର ଦେବାରେ
ସବଧା ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅଛନ୍ତି ।

ବିଜ୍ଞାପନେଶ୍ଵର ବେବଲ୍ୟମୋର୍ଟ୍ ।
ତା ୧୦ ଉଚ୍ଚର କଲ୍‌ପନା କଲେଟରେ ବିଜ୍ଞାପନ
ଦେଇଥିଲୁ ବ ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲା ଛତ୍ରା ଓଣା
ବିଭାଗର କମିଦାସ ସମୂହର ମାଲଗୁଳାଶ ନିମ୍ନ-
ଲିଖିତ ପ୍ରସ୍ତୁ ଓ ତାରିଖରେ ଦାଖଲ କରିବାକୁ
ହେବ ସଥାଃ—

ସାମୟିକ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ମାଧାର ସବରଜମୀ
ଟ ୧୦ଙ୍କାର ଅଧିକ ନ ଦେଇଲେ ଏହି ବସ୍ତୁରେ
ତାଟ ରଷ୍ଟ ବବମରରେ

ଏକଳ ଟ ୧୦୯ ୫ ଟ ୨୦ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରେ
୩୦୨୪ ଟ ୧୨୮ ଟଙ୍କା ଅପ୍ରେର ଟ
୨୦୨୪ ଟ ୧୨୮ ଟଙ୍କା ଉଚ୍ଚମର

ଏହଳି ଟ ୫୦୯ ରୁ ଟ ୧୦୦୯ ମ୍ୟାର ଟ ୦ ।
ତା ଟ ୮ ରାଶ ଅପ୍ରେର ଓ ଟ ୦ ଏ ତା ଟ ୮ ରାଶ
ଦବନ୍ଦର

ଏହା ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କାର ଅଧିକ ଟ ୦୨
ରେଖାଏ ଉପରିଲିଖିତ ଦୂର ଗାସରେ
ଚିତ୍ରପ୍ରାଣୀ ବନୋଦ୍ଧ୍ଵନିମାହାର ଟ ୦୫
ରା ଟ ୨୦ ରାଶି ଅପ୍ରେର ଏବଂ ଟ ୦୯୮ ଗାସରେ
ଦେଖିବା

ପରଦୟର କଲ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଘେଉଣାଳ-
ଗ୍ରାମରେ ଗର ଶ୍ରାବନମାସ ଦ ୧୯ ତ ମୋଟିଏ
କଷତିଶୀ ହୋଇ କାଷ୍ଟମାକେ କ୍ଷବିୟ ବୋଲି
କଢ଼ି, ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ ବିଷ୍ଵରରେ ସ୍ଥିର ହୁଅଛେ
କହି ଅଭଦ୍ର ମଞ୍ଜାଖାଦ ଗ୍ରାମର ଅନେକ କାଷ୍ଟ

ଉପର୍ଯୁକ୍ତ ସମ୍ବାଦ ଗ୍ରହଣ କରେ । ସେହି ମାତ୍ରା
ଗା ୧୫ ରାଶରେ କଲିବାର ଉପର୍ଯୁକ୍ତ
କେନ୍ଦ୍ରରେ ଅସ୍ତ୍ର ବଳପତ୍ର ଦେ ଥିଲା, ସି,
ଏବଂ ମହୋଦୟ ଅଧିକା ସମସତ୍ତବ କ୍ଷାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁ-
ତିତିର କର ଉପବାଦ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇନ୍ତି । ଏ
ମହୋଦୟକ କୁଳସବେହତ ଅସ୍ତ୍ର ପଣିବୁଝିବା
ଯୋଗାର ମହାଗୟ ଉପର୍ଯୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତିର
କରନ୍ତିରେ । ସେହି ମାତ୍ରା ଗା ୮୮ ରାଶରେ
ବାଣେଶ୍ଵରଠାରେ ଯେଉଁ ଉପର୍ଯୁକ୍ତ କେନ୍ଦ୍ର
ହୋଦିଥିଲା ବହୁମାତ୍ର ଜଣ ଏ କାମପୁଣ୍ୟ ଉପର୍ଯୁକ୍ତ
ପ୍ରବଳ କରେ । ବଞ୍ଚିବାର ବାକାପ୍ରାକରେ ଉପ-
କଣ୍ଯକ କେନ୍ଦ୍ର କର ହାୟସ୍ତମାକେ ଉପବାଦଗ୍ରହଣ
ପୂର୍ବକ ବର୍ଣ୍ଣାକ୍ଷମ କ୍ରଦଣରେ ପାଷାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ଛାନ୍ତା ଦରିବା ଅନ୍ତର ଅନନ୍ତର ବିଷୟ ।

ରେଳମାତ୍ର ଚକ୍ରଥିରୀ ସମସ୍ତରେ ଦେଇ
ଶୁଣି ଏ ସ୍ଵର୍ଗର ଡକାଏଇ ଓ ଝୁଲୁ ହୋଇ
ସାନ୍ଧୁବାରୁ ପତ୍ରପତ୍ରରେ ଲବଣ୍ୟମେଷ ବି ଉତ୍ସାହ
କରୁଅଛନ୍ତି ଏ ଦାଥା ମାନ୍ୟବର ତୁପେଦୁବାଥ
ଦସ ମହାଶୟ ବଡ଼ଲଟଙ୍କର ସର୍ବରେ ପ୍ରତି ବରତ୍ରେ
ମାନ୍ୟବର ବାରମା ସାହେବ ମହାଶୟ
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ବିମନେ ଯେ ଏ ବିଷୟରେ ଲବଣ୍ୟମେଷ
ଶର୍ଷ ଉଚ୍ଚିତ ଅଛନ୍ତି । ଚକ୍ରନ୍ତା ରେଳମାତ୍ରର
ଦସଶାଖାଜିନ୍ଦାରର ଲ୍ଲେବ୍‌ବର୍ଲ୍‌ର ସମସ୍ତା ଅଟେ ।
ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀରେ ଏଥର ଅନୋକନ ଲାଗିଥିବୁ
ମହି ଉଚ୍ଚିତ ଯଥାର୍ଥ ପ୍ରତିକାର ଏହାଙ୍କୁ ସ୍ଥିର
କରାଇ ପାରିବାହିଁ । ଶ୍ରୀମାନ୍ଦିବ ଗାତ୍ରପକ୍ଷେ ପୂର୍ବ-
କବ ମାତ୍ରର ସଙ୍କଳନ ବରିଲେ ଏହି ଦତ୍ତରେ
ରକ୍ଷାର ଦ୍ୱାରା କେବେଷୁଦ୍ଧା ଅବ୍ୟ ଦତ୍ତରେ
ଦେଇ ଡକାଏଇକୁ ପ୍ରବେଶର ସୁଦିଖା ଦିଆଯାଇ
ଗରେ । ଦଥାପି ଲବଣ୍ୟମେଷ ଯେତେବୁର
ପାରନ୍ତି ଏହା ଦମନ ଦହନାବିଷୟରେ ପେଣ୍ଠିର
ଅଛନ୍ତି ଏହି ଲୋକେ ବହିରେ ଆମ୍ବୁ ରହି
ପାରନ୍ତି ।

ସରକାରୀ ହରୁ ପଶ୍ଚିମହଳର ବର୍ଷାତାଳିର
ଦିନ୍ଯୁ ପୂର୍ବାବସ ଏହି ମର୍ମରେ ବାହାଇଅଛି କି
ସାଧାରଣ ଅବଗ୍ରା ଅନିଷ୍ଟ ସ୍ଥବାର ଦେଖାଇ-
ଲେବେ ଗଲିଠ ମାସ ଓ ଅମାମୀ ସିରମୁର
ମାସରେ ଦୃଷ୍ଟିର ଅସ୍ତବ ଲ ଦେବାର ଲୋକ-
ଅଛି । ଅଭବ ସାଇରି ବର୍ଷା ସ୍ଥୋତ୍ର ଦୂରଳ
ରହିବ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ ହଜାରେ ପ୍ରରେ
ଦୃଷ୍ଟି ଦେବ । ସବ୍ରମାତରରେ ଅସ୍ତବ ବରତ
ପଡ଼ୁନ ସ୍ଥବାରୁ ଉତ୍ତର ପଞ୍ଚମାଶଳର ବର୍ଷାରେ
ମଧ୍ୟ ଦିନୁବ ଦେବାର ଜଣାଯାଏ । ବଜୋଧୀ-
ଗରର ଦୃଷ୍ଟି ସ୍ଥୋତ୍ର ମଧ୍ୟ ଦୂରଳକ୍ଷିତ, ଗଥାଶି
ବଜ୍ରଦେଶରେ ଦୃଷ୍ଟିର ଅସ୍ତବ ଦେବ କାହିଁ ।

ଏଥରୁ ପଛବର୍ଷା ପଞ୍ଚ ନିଶ୍ଚତ ଦେବାର ତାରଣ
ଓ ଥିଲେହେବେ କର୍ତ୍ତାବର ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ମନ
ମାରସ ପଡ଼ିଥିଲା । ଲକ୍ଷ୍ମୀପ୍ରତିକ ପାନାଗ୍ରାନ୍ଧି
କଳ୍ପାଗ୍ରୋମେ ପଥର ଦାନିଦେବାର ସେମନ୍ତ
ସମ୍ମାନ ଅସୁଅଛି ଏ ପ୍ରତେଷରେ ମଧ୍ୟ କରିଯା
ଏ ଅଭିଭୂତିଯୋମେ ପଥର କଷ୍ଟ ଦୋଷ ଥିଲା
ବଥଳି ଧାନ ସେମନ୍ତ ଅଧିକରିତ ହୋଇଥିଲା
ପ୍ରଥମେ କେବେବ ଦଳ କର୍ତ୍ତା ପ୍ରତିରାଜ ଅବ
ଦୂରାକୁ ମାରଦେଲା ଏବଂ ପରିଚାରକ ପଛବର୍ଷା
ସାରଦେଲା । ବାଲେଦର ଅଛଳକୁ ଦୃଷ୍ଟି
ଅଗ୍ରାବେ ପଥର ନଷ୍ଟ ହୋଇଥିବାର ସମ୍ଭାବ
ମେହା ।

ଅମ୍ବାନଙ୍କ ଶୈଳୀଟ ମହେଦୟକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ମତେ ବଞ୍ଚିଲାଇ ନେଗାମାକେ ପଢ଼ିବମ୍ଭେ
ତା ଓ ରଖିର ବର୍ଣ୍ଣନ ସବ୍ରା ପାଳନ ପରିବା ଏବଂ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣମାସ୍ତି ଆ କାହିଁ
ନିର୍ବିହୀନ ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ରବର ମହେଦୟ ଅଛି ଏବଂ
ବାର୍ଷିକ ବାର୍ଷିକ ଲୋକର କୃତିତଥା ଏ ଜଳ
ଦେଉଥିଲା ଏବଂ ବାହାରର ସାଧୁ ଅତି ପ୍ରାୟ
ଦେଶର ନେଗାମାଟେ ରୁହି ଶାରୁଅନ୍ତର୍ମିଶ୍ଵର
ବିଷୟ । ବର୍ଣ୍ଣନ ଘୋଷଣାର ଥର୍ମ ପ୍ରସ୍ତୁତିନାମପୂର୍ବ
କ ଥିବାର ଲୋକେ ରୁହି ଅସ୍ତର୍ମିଶ୍ଵର ଏବଂ ବେଳେ
ଏବଂ ନବର୍ତ୍ତିମାନ ଅଦେଶ ପ୍ରଭୁରହାର ଗହିର
ସହାୟ ଦିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଶର ଲୋକେ
ସଦେଶ ଉପର ନିମିତ୍ତ ସଦେଶୀ ତ୍ରୁଟ୍ୟ ଉତ୍ସନ୍ନ
ଦରବାରେ ବ୍ରଜ ଦେଲେ ଏବଂ ନବର୍ତ୍ତିମେଶ୍ଵର
ସୁନୟମରେ ଗାହା ଚଳାଇ ଦେଲେ ସବୁ ଥକୁଆ
ପ୍ରକଟ ଯିବା । ବର୍ଣ୍ଣନ ନିଯମର ସେବେ ମୂଳରୁକ୍ତିକେ,
ଦେଶୀୟ ତ୍ରୁଟ୍ୟ ଉପର ଉପର ଓ ବ୍ୟବହାର ଦୂରି
ଦରବାର ଦେବେ ତାମ୍ଭ ମନୋବାକ୍ଷରେ ଦୂରି
ନିଷ୍ଠାପୂର୍ବକ ସେ ନିଯମ ପାଳିବା ଏହାକୁ ବର୍ତ୍ତର୍ମିଶ୍ଵର
ମାତ୍ର ବାର୍ଷିକ ଦେଖା ଯାଇଥିଲା ଯେ କ ନ କାହିଁ
ଦେଲେ ସେଇମାକେ କାଲୀମାତା ଓ ମରାକଳ
ବାମରେ ନିଯମ କରିଥିଲା, ସେମାକିମ୍ବା ହାଥା

ଦେଖିବ ଆଉ ଯେଉଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତି ବା
ଦେଶମାନେ ସବୁ ସହିତରେ ନିୟମ କରଇ
ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ସୁନ୍ଦା ଅନାୟାସରେ ଶୁଣି ଦିଆ
ଯାଇ ପାଇବା ବିଦେଶୀୟ ଦୂର୍ବଳ ବ୍ୟବହାରରୁ
ଦିଲା ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ଏମନ୍ତ ସ୍ଥଳେ ପୁରୁଷ
ନିୟମ କରି ଗାନ୍ଧା ରାଜିବାର ପାଇ ମୁଣ୍ଡାରବା
ଅବାନ୍ତି ଘୋଟନାୟ । ମାତ୍ରକର ଶୈରଲଟ ସେ
ପାପକୁ ଲେବାକୁ ଉବାର'କରି ଧର୍ଯ୍ୟବାଦର ପାଇ
ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଦେଶୀୟ ଦୂର୍ବଳ ବ୍ୟବହାର
ଦିଲୁବରେ ସେ କହି କହି ନାହାନ୍ତି । ଶିଖୁ ବ୍ୟକ୍ତି-
ମାନେ ନିଷ୍ଠାୟବକ ଗାନ୍ଧା କରେ ଉକ୍ତବାଧାରଙ୍ଗ
ସେହାଲେ ସେମାନଙ୍କ ଅନୁମାନୀ ହେବେ ।

ପୂର୍ବବିଜ୍ଞାନ ଓ ଅସାମର ବିଦ୍ୟାମେଷ୍ଟଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସେ ଆଧିକର ମହିତା
ଓ ମାଛ ଗଦନ୍ତପୁରୁଷଙ୍କ ମିଃ ହେ, ବି, କେ
ମହାଶୟ ଏକ ବିଷ୍ଟ ଓ ଉତ୍ତମ ଉପରେ
ଲେଖିଥାନ୍ତି । ମସ୍ତିଷ୍କାବିମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିପ୍ରେଷ-
ମଧ୍ୟବାରେ ମାଝ ଧରିଲେବୁବା ଉଠିଦାର ଓ
ବ୍ୟବସାୟୀ ମଧ୍ୟ ଲେବୁବୁ ଜାମ ଯତ୍ୟାଦ
ଅଧାୟ କଲାପରେ ଅଛି ଅଳ୍ପମାତ୍ର ଲାଭ ପାଥ୍ରେ
ସୁତ୍ତରଂ ପେମାନଙ୍କର ଦୂରବିଶ୍ୱାର ଅଛି ପେମ
ମାତ୍ର । ଲେଖକ ମହାଶୟ ବଜାଳାର ପ୍ରତିତି
ପ୍ରବାଦ ଲେଖିବାକୁ ଶୁଣିବାକୁ । ତାହା ଏହି
“ନିବାରିର ବାବେ ସୋଜା—ଜାଲିସ୍ଥାର ଫରତେ
ହେଲା ।” ଅର୍ଥାତ୍ ମଧ୍ୟ ଲୋକେ ତାତରେ
ସୁତା ପିଲାନ୍ତି ମାତ୍ର ଜାରିବାଲର ହିନ୍ଦୁକଣ୍ଠା ପିଲା
ଶତ୍ରୁ ହୁଏ ଥାହିଁ । ପରିଷ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଶ୍ରେଣୀର
ସକଳ ଏହି ଦର୍ଶା । ଶିଳ୍ପବାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧିତ
ତାରାକାମାନଙ୍କରେ ସେଉଁମାନେ ତାର୍ଯ୍ୟ
ବରତ୍ତି ପେମାନଙ୍କର ମୂର ଅଳ୍ପ ଏକ ଦିନ
ବଞ୍ଚିରେ ଅଛି ବାହିର ହୁଏ ମାତ୍ର ତାରାକାମାନର
ଅଧିକାରୀ ଓ ବ୍ୟବସାୟୀମାନଙ୍କର ଲାଭ ଲାଗୁ
ଚାହା । ବ୍ୟବହାର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଏ ଜୟମର
ମିଠାପା ଅଗବ ହଠିବ । ସେ ଅପଣାର ଚନ-
ବାଠାରୁ ଅଧିକ ଲାଭ ପାଇଲା ସେ ତଥାପି
ବୌଣିତ ମାର ପାଖରେ ପଣ ଲାଇ ମେଲିବ
ନାହିଁ ଏବଂ ଶୈତେଦଳ ସାଏ ରେଜିମାର ଅଳ୍ପ
ଦେବେଦକ ସାଏ କାଲିସ୍ଥାର ସେମନ୍ତ ହିନ୍ଦୁ-
କଳା କାର ଖାକାର କୁଲିର ମଧ୍ୟ ତେମନ୍ତ
ହିନ୍ଦୁକୁଗା । ଏଥରେ ଅପନ୍ତିଷ୍ଠି ବା କିରସ
ଦେବାର ବୌଣି ତାରଣ ଗାହିଁ ମାତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକ
ବ୍ୟବସାୟର ବିରୁଦ୍ଧେ ଉନ୍ନତି ହୋଇ ଦେଶର
ଶବ୍ଦି ସାଧିତ ହେବ ଏହା ତତ୍ତ୍ଵ କରି ସକଳ
ତାର୍ଯ୍ୟରେ ଶୈତ ଦେବା ସମସ୍ତଙ୍କର ବର୍ତ୍ତିବ୍ୟ
ଏବଂ ତିକାର ଦୁଃ୍ଖ ଉଦେଶ୍ୟ ।

ସନ ୧୮୮୨ ସାଲର ଅ ୨ ଇତିହାସାଳୀ
ବଢକର ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରଦେଶସ୍ଥ ବାୟସୀ ସଙ୍ଗ ଚନ୍ଦର
ମାସ ଶା ୧୧ ରଜନୀତିରୁ ରେଳିଷ୍ଟ୍ରି କୋର୍ଟ
ଥିବାର ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ । ରେଳିଷ୍ଟ୍ରି ଦେବା-
ନିମନ୍ତେ ସର୍ବକୁ ୮ ୫୦ ଟା ପିସ ଦେବାକୁ
ପଢିଅଛି । ସର୍ବ ରେଳିଷ୍ଟ୍ରି ଦେବାକୁ ବର୍ଣ୍ଣମାନ
ସର୍ବକୁ କୌଣସି ଅଚଳନ୍ତି ସମ୍ଭବ ଦାତ ଦେବା
ନିର୍ବପଦ ଅଟେ । ସର୍ବ ରେଳିଷ୍ଟ୍ରି ଦେବା-
ନିମନ୍ତେ ରହିଥିବୁ ନୃତ୍ୟ ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରିୟ-
ବୃତ୍ତ ହୋଇ ସର୍ବରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ୫
ସର୍ବର ବଣ୍ଣାର ଉତ୍ସାମନ୍ତେ କଣ୍ଠିମାଠେ
ନିୟନ୍ତ୍ର ହୋଇଥିପାଇଥିଲା । ଏମୁକ୍ତ ବାରୁ ଜାଗିଷ୍ଠା-
ପ୍ରସାଦ ମେହି, ବାରୁ ନିମାଇତରଳ ମିହି, ବାରୁ

ଭର୍ଯ୍ୟ କରୁଁ ଅମ୍ବାଦର ସୁଭବେଳକ ହଲେ-
କୁର ଶାନ୍ଦେବ ମହାଶୟ ଆସାନ୍ଦାଇ ପ୍ରକାଶର
ପତ୍ର ସମ୍ବରେ ଅରଦ୍ଧଜଗ ଅଧିକାରପ୍ରଦି
ଦୟାଶେଷଣ ଉଚ୍ଚବେ ଦାହୀ ଏବଂ ଅମାନୀ ଶା-
ମାନ୍ଦାଇ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ ତୁମ ସଂଶୋଧକଣ୍ଠକ
ଢାକାଇ ସର୍ତ୍ତ ବଦଳାଇବାପ୍ରତି ସହବାଳ ହେବେ ।
ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ କେହି ପ୍ରକାର ଘରବାତ ଜନି-
ଶ୍ରି କେ ତାଟିବା ଟୁକ ବାଧା ହେଲେ ସେ
ଅତାଳହର ସାହୁସ୍ଥ କେଇ ପାରେ ।

ବିଜ୍ଞାନ ।

ଏହି ସନ୍ଧବାର ସଂଖ୍ୟାସମୟରେ ଏଠା ଶାତ୍ରକ
ଲାଗବେଣୁ କରିବେ ପାଦ୍ମୀ ମେଷକ ସାହେବ
ଭାବରେ ଦୂରଚିର ମହୋପଥ ସମ୍ଭବରେ ଗୋଟିଏ
ଦେବୁଗା କରିଥିଲେ । ସର୍ବପ୍ରଳକ୍ଷ ବଦ୍ୟାଳସୂର
ଶୁଣି ଏହି ଦେଶୀୟ ଓ ମୁଦ୍ରଣାୟ ଥିଲୁକୁ ଲେ-
ବଳକର୍ତ୍ତିତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୋଷଅସ୍ତର । ମାତ୍ରବର ମଧ୍ୟ
ପ୍ରଦବ ଦାସ ପାଇଁ, ଆଜି, ଯା, ମହାଶୟ ସର୍ବଚିର
ଆସିପ୍ରତିକଣ କରିଥିଲେ । ବନ୍ଧୁ ମହାଶୟ ଧୀର
ମୌର ଘରରେ ବହିଲେ ଯେ ବାଜାରବାଦ,
ଭାବଦାୟ, ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧ ବିଭବବିବାଧ୍ୟ (Co-operation)
ର ଅଭାବ ଭାବରର ଦୁର୍ଚିର ସାଧକ କରୁ-
ଅଛି । ଏମରୁ ନିବାରଣ କରିବା ଏକାନ୍ତ ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଦୁର୍ଗ୍ରୁ ବ୍ୟବସାୟରେ ନିହାଲୁ ଦେଲେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପ୍ରତିକାର ଦେବ ଏବଂ ଦୃଷ୍ଟିନ୍ଧୀୟରୁ ଯୁଦ୍ଧବ୍ୟବ-

ର ଅରମ୍ଭ ସେମନ୍ତ ସହଜାଥ ତେମନ୍ତ
ଉପକାରକ ଥିଲେ । ବିଶ୍ଵାମିରାଧୟ ସ୍ଵପ୍ନ୍ ଦସି-
ଶାତର କେପାଟିଲଠାରେ ଏହା ଅରମ୍ଭ ବର-
ଅଛିନ୍ତା । ସେ ବହନ୍ତି ଯେ ଏବଂବେ ମାଣବ
ଦୁର୍ବ୍ଲ ଦୁମିଳାଗ୍ରେ ନେଇ ଦେବେବ ଲୋକ ମିଳ
ଗାଇଏ କୁଞ୍ଚାମା ସରଠିପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟାରମ୍ଭରେ
ଲିଖକ ହିର ଓ ଗାହା ଅଂଶରେ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ
ତୟ ବନ୍ଦିବେ । କୃଷକମାନଙ୍କମଧ୍ୟରୁ ଅସ୍ତରାଂଶ
ଶ ଦେଖିଲେ ଭଲ ଦେବ ଏବଂ କାହାରକ
ଦ୍ୱୀପଶାରୁ ଅଧିକ ଅଂଶ ଦେଖିଯ କରିବିଲା

। ଶୁଷକାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହା ଛନ୍ଦନ ଦେବ
 ୨ ଦଶମାଣ ଦାଗାର୍ଥ ପୃଥିକ୍ ରଖି ଅବଶିଷ୍ଟ
 ୩ରୁ ଅର୍ଦ୍ଧର ଅଣିମାନଙ୍କ ଦେଇ ଅର୍ଦ୍ଧର
 ୪ରେ ରଖିବାରୁ ଫେବ ଏବ ଶାର୍ଦୁ ଚଢ଼ି-
 ତାହା ଦକ୍ଷିଣ୍ୟଭାବକ ଚଙ୍ଗା ଜମା ଦେବାଲୁ
 । ଏ ପ୍ରାଣାଳୀ ସେମନ୍ତ ସଦଳ ତେମନ୍ତ
 ୩। କଲାମହାତ୍ମେ ଚରଣା ସାଙ୍ଗରୁ ସେ

ବିଶ୍ୱର ଦଶବାହାରଣ ସୋମବାର
ସୂରେ ଟାଉବ ଦଲକୁ ଅଧିବାସତାପେ
ସବ୍ୟମାକଳ୍ପ ଅନୁଗ୍ରହ କରଥିଲେ
୨ ଦିନକଣ ଛଡ଼ା ଦେହ ସେବକ
ଜାହିଁ । ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଏମନ୍ତ ଶୁଭବର ବିଶ-

ସୂର ଦୁଇମାଟି ବିଶ୍ୱ ହୋଇପାରିଲା ମାହଁ ।
ଏହା ଅମ୍ବ ଦେଖଇ ମୋକମାଳକର ନିରୁତ୍ୟ-
ତାର ପରିଷ୍ପର ଅଟେ । ଦେଖଇଲେବେ ପିଲା
ଇତ୍ୟାଧିଷ୍ଠର ବଥା ଶୁଣିବାକୁ ଅଗ୍ରହ ବଢାନ୍ତି
ମାହ ବାର୍ଷୀ କରିବା କଷ୍ଟୟ ପଡ଼ିଲେ ଦେହ
ବାହାରନ୍ତି କାହିଁ । ସେ ସାହାଦେଇ ପାଦ୍ମୀସା
ଦେବକ ବଥା ଅମ୍ବମାଳକ ମନକୁ ଦେନିଥାହିଁ
ଦୂରଦେଶମାର ଜମି ଗୁରୁ ତର ଅପରାର ଉଦ୍‌ଦର
ପୂରଣ ଅବା ରଣ୍ଣାରପୂରଣ କରିବା ସ୍ଵାର୍ଥପରିଗତ
ଭବ ଥର ବହୁ କୁହେ ମାହ ଦ୍ୱାରା ମିଳିଲା
ଅଧିକ ଜମି ଗୁରୁ ଅବାଦ କରିବାରେ କ୍ରିଙ୍ଗଦେଲେ
ନିଜର ଧକାଗମ ସଙ୍ଗେ ଦେଖଇ ଉନ୍ନତ ଦେବ
‘ଅକ୍ଷାନାମପି ବସ୍ତୁମାଂ କରିବଃ ବାର୍ଷୀସାଧକା
ଏହା ମାତ୍ରାପାତ୍ର ବଚନ । ଦ୍ୱାରା ମିଳ ଅକ୍ଷ
ମଜ୍ଜା ଏହାଟିର ବଳେ ବସ୍ତୁରମ୍ଭେ ସଙ୍ଗେ ବହିଁ
ସବାପେ ବିକ୍ଷିତ ପଢାଗାଦର ଅଳକ ପ୍ରତିକର
ନାକାପ୍ରତାର ବାର୍ଷୀ ବଥା ବସ୍ତୁର ଧକାଗମ ତେଣୁ
ବସ୍ତୁର ଲୋକର ଉପକାର ଦେବ । ପାଦ୍ମୀସାଦେଇ
ବକ୍ଷୁ ଏଠା ଲୋକର ଅଭିନନ୍ଦଗା ଓ ନିଷ୍ଠେ
ଶୁଣା ଉତ୍ୱମରୂପେ ଜଣାଥାହିଁ । ସେ ଲୋକର
ଉଦ୍ଧାମର ଅପେକ୍ଷା ନ ରଖି ଯଦି ଏଠାରେ
କେବେଳୁକୁ ମଗର ବାର୍ଷୀରେ ଲଗାଇ
ପାରନ୍ତି ବାହାଦେଇ କୌଣ୍ଠର ଶୁଣିଥୁର୍ଯ୍ୟଦେବ
ଓଲେବେ ଦେଖି ଶିଖିବାର ସ୍ଥୋଗ ପାଇବେ ।

ମଦବୋକ, ନର ସ୍ଵକ ନିଷ୍ଠେସୁ ।

ମଧ୍ୟାଳ ଦମନକଲବା ଅଭିପ୍ରାୟରେ
ବଦର୍ମିମେଘ ନିୟମ କରଥିଲୁଛି ତ ମିଛନେ-
ପାଇଟି ମଧ୍ୟରେ ମଦଦୋକାତ କିଷାନବା-
ଦିଷ୍ଟରେ ଅବହାଶ ଭାବପ୍ରାପ୍ତ ହାତମ ଜଳ-
ମାଳକ୍ଷେତ୍ର ମିଛନେପିଲ ବମିଷତରଗତର
ତେଥରମନ ପୁଣ୍ୟ ସାର୍ଵଦିଵ ପ୍ରଭୃତିଙ୍କ ପର-
ମର୍ଣ୍ଣରେ ହାର୍ଦ୍ୟ ବନ୍ଦବେ । ଶୁଣାଯାଏ ଏହି
ସରବାଶ ଓ ବେଶଭାଷା ବର୍ଣ୍ଣରମାନେ
ପ୍ରଭବର୍ଷ କମିଟ ବର ଅବହାଶ ଦୋକାଳର
ସ୍ଥାନ ନିରୂପଣ କରିଛି ମାତ୍ର ହେବେ କମିଟ
ବସେ ଓ ତ ସିକାନ୍ତ ହୁଏ ଜଳଧାରଗରେ
କେବେ ପ୍ରକାଶ ଦେବାର ଶୁଣିନାହିଁ । ଅନନ୍ତନ
ଦେଲ୍ଲ ଏ କମର ଚୌଥୀଭାଗର ସଦବୟୁ-
ପ୍ରିତ ମଦଦୋକାନଟି ତହିଁ ନିକଟ ଏହି ଗଳ-
ମଧ୍ୟ ଉଠିଯିବାର ପ୍ରସ୍ତାବଦେବାରେ ବେଶେକ
ସ୍ଥାନୟ ବ୍ୟାଲେକ ଜଳମାଳକ୍ଷେତ୍ରକ ନିବଟରେ
ଅଧିକ କଲନ୍ତେ ଅବହାଶ ତେବୁଟିକଲେକ୍ଷୁର
ସେ ସ୍ଥାନରୁ ଥେବେଲେ ଯେ ତାହା ଜଣେ
ଭଦ୍ରପରିବାରର ବାସଗୁଡ଼ ଏବଂ ଅନନ୍ତମୀ ଲାଭ-
ବ୍ୟାହ (ସ୍ଵରାଳୟ) ର ନିବଟ ଦେବୁ ସେ
ବାଟେ ସ୍ଵରାଳୟ ଓ ଅକ୍ଷ୍ୟାଳୟ ଦେଲେକ ସବୁଟି

ମମନାମନନ କରନ୍ତି । ପ୍ରସ୍ତୁଦିତର ସମ୍ମାନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦେବତା ଦେଖିଯୁଗର ଥିଲୁ । ସେଠାରେ ମଦଦୋକାଳ ହେଲେ ମହୁଆମାରେ ନିର୍ଜୟରେ ଗୋଲମାଳ କରିବେ ଏବଂ ଯତ୍ତ ଅଛେମଧ ସେଇମାନେ ଉତ୍ସବଶରୀଳ ପ୍ରଧାନ ସତ୍ତଵରେ ଅବା ଦୋହାନରେ ମଦ ବଣିବାରୁ କୁଣ୍ଡିତ ସେମାନେ ପ୍ରଶ୍ନୀ ପାଇବେ । ତେଣୁଠି ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଏ ସବୁ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ପ୍ରସ୍ତୁଦିତ ପ୍ରାମ ଦୋହାକର ଅଯୋଗ୍ୟ ଅବାର ବିବେଚନା କରିଥିଲୁଣ୍ଠିତ । ମାତ୍ରମେଣ୍ଟ୍‌କେ ଅଦେଶ ଲାଗେ ଯାଇଛି । ମାତ୍ର ସେ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ଦୋକାଳ ଛାତି ଆଣିଲାହି । ଅମେମାନେ ଅବଗତ ହେଲୁ ସେ ତିର୍ତ୍ତନିଷିଧି ତେଥରମାନଙ୍କ ଅପରୁରେ ଗୌଢ଼ୀୟ ବଜାର ଦୋହାକ ପ୍ରାବାନ୍ତରେ ଉତ୍ସିତିବାର ଅବଧିକ ହୋଇଥାଏ । କି ଦେବୁରେ ତେଥର ମାଳ ମହାଶୟ ଅପରି କରିଥିଲୁଣ୍ଠି ପ୍ରକାଶ ପାଇନାହିଁ । ଯେବେ ସବ୍ଦା ବନ୍ଧୁମୋହର ମନୋମନକର ପ୍ରଧାନସତ୍ତବ ଏବଂ ଅଦାଲତବିଭାଗରେ ସମ୍ମୁଖ ହେଲୁ ହୋଇଥାଏ ଗେବେ ଗହିର ସଲଗୁ କିବିଦି ଉତ୍ତାଳରେ ରହିବା ଉଚିତ କିମ୍ବେ ବରଂ ଅଧିକ ଅନିଷ୍ଟକର କାରଣ ପ୍ରହାଣୀ ସ୍ଥାନରେ ଯାହା କିବିଦି କ୍ଷୟାତି ଲାଗି ଥାଏ ତାହା ଅପେକ୍ଷାବୁଦ୍ଧି ଗୋପନୀୟ ପ୍ରାବରେ ରହେ ଥାଏ । ଏ ବଗରର ମିର୍ଜନିଷିଧି ବିମିଶନରମଣ ଗଠ ସେମାନକର ଫେରେରମାନ ବଗରବାହିଙ୍କ ହିତ ରେ ସେବେ ମଦଦୋକାଳର ସମ୍ମତିର ପ୍ରାକ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇଥିଲୁ ରେବେ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଗୁ ରୁଚର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଶାଳକରେ ମନୋ ଯୋଗୀ ଦେବା ଦେବୁ ସାଧାରଣକର ଅଶେଷ ଧକ୍ଷାଦର ପାଦ ଅପରୁ । ମାତ୍ର ପ୍ରଧାନକଷତ୍ରରୁ ଗଲଭଗରକୁ ଦୋହାକ ତତ୍ତଦେହେ ସେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟଧାଳନ ଦେବ ଥାଏ । ମଦଦୋକାଳ ସବୁ ସଦରର ଏହା ପାର୍ବତୀ ନିରୋତ୍ପାଳ ସଥା ଘଜାବଗିରି ତରପତା କରିବାରୁ ତୁଳସୀପୁର ମଙ୍ଗଳାବାଗ ପ୍ରଭାବ ଅଧିକର ଦୁଆରା ଦେବା ଉଚିତ । ବିଶେଷତଃ ମସିଦଗଲ ତେଜଙ୍ଗାବଜାର ଗୌଢ଼ୀୟରକାରୀ ପ୍ରକାଶ ଦାଶସାହି ମଧ୍ୟରେ ମଦଦୋକାଳ ରଖିଦେବା ନିରାକୁ ଅଭ୍ୟାସ । ମଦ ଏବଂ କେଣ୍ଟା ଏକକୁ ଏକ ଅଧିର୍ମ ଓ ଦୂର୍ମାତ୍ରର ପ୍ରଧାନ ପ୍ରନର୍ଦ୍ଦିବ ଏବଂ ପରାମରର ସହାୟ । ଏ ଦୁଇର ସଂଗୋଗ ହେତେ ଅନିଷ୍ଟକର ଥାବା ସମ୍ମତ ପ୍ରତ୍ୟାମ କରୁଥିଲୁ । ତଥାତ ଜିମମାଜିଷ୍ଟ୍‌ର ମିର୍ଜନିଷିଧି ବିମିଶନର ପ୍ରତିତ ଗହିର ପ୍ରଭକାର କରୁଥାବାନ୍ତି ବଜାର ଦେଶର ବିଷୟ ।

ଭଗୋଦଳର ବୋଷ, ବାହି ବେଳୁଷ୍ଟନାଥ ଦର
ଓ ବାହି ସମ୍ପଦର ରସ ରକ୍ତ ନ୍ୟାୟୀ ପଦରେ
ନୟାୟୀ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ସଜ୍ଜା ଏଗାର ବର୍ଷ ଦେଲା
ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଅଛି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଚାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ
ମୂର୍ଖଙ୍କ ନିଃସହାୟ ଶତମାନଙ୍କର ଶିଶ୍ବାଙ୍ଗର ଗ୍ରହଣ
ତର ଦ୍ୱୟାରୁ ଅନେବଳୁ ଉଦ୍‌ଦିନ ଶିଶ୍ବାଙ୍ଗର
କରଇଅଛନ୍ତି । ଏହାର ସବିଶେଷ ବାହିକ
ଉପୋଚରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ । ଅମ୍ବୁମାଳେ
ଅଶା କରୁଁ ରାୟସ୍ତ୍ରୀଯାତ୍ମକେ ଏ ସର୍ବରେ ଯୋଗ-
ଦାଳ କରି ସମ୍ଭାବ ଉନ୍ନତିବାଧନରେ ଯତ୍ତିପାଇଲା
ଗୋଟିଏ ତେଣୁଗି ହେବେ ।

ପୁଣ୍ୟରୁ ମ୍ୟାତ ପାଇଥିବୁ ସେ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କର
ଜୀବନାୟାଶ ଚକ୍ର ଘୋମରାର ଅବମୁ ହୋଇ-
ଥିଲୁ ଥକି ଶେଷ ଦେବ । ଅବ୍ୟାକାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାୟ
ଝୁଲନର ସାଜିଷ୍ଠା ଏବଂ ପଣ୍ଡ ପଣ୍ଡିତେ ପୁରୁଳଜା-
ମାତଙ୍କର ୩୦ନ ହୌଶଳ ତିର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା ଏବଂ
ସଂକରେ ବିଧି ଅଲୋଚନାକା ସମ୍ବ୍ରଦ୍ଧ ଧୂରଣ-
ମଣ୍ଡପ ସାହିତ୍ୟ ଅଙ୍ଗତାପିଲ୍ଲର ନୃତ୍ୟ ଗୀତା
ଦରେ ମୁଖ୍ୟ ହେଉଥାଇ । ସନ୍ଧା ପରେ
ଠାକୁରମାତେ ଧୂରଣକୁଞ୍ଜରେ ବଜେ ହର ବୀରୀ
ପ୍ରାୟ ଏୟା ପରେ ପ୍ରଥାଗମନ ବରୁଥୟାନ୍ତି
ଜଳତାର ବୀଜା କାହିଁ । ଡେବାତିତି ହୁତବାଳ-
ମାକଙ୍କର ଧୂରଣ ମଧ୍ୟ ଏହି ଦିନଠାରୁ ଦେଉ-
ଥାଇ । କେବାମାଗମତେ କୁଞ୍ଜ ଓ ମାଧ୍ୟ ମହାତାତିଥି
ଧୂରଣ ଓ ମୂର୍ଚ୍ଛି ସୌଭ୍ୟକ ସକ୍ଷେତ୍ରରୁ ହୋଇ-
ଥାଇ । ମେଘ ଶକ୍ତ୍ୟାଦୟବାକୁ ଲୋକେ
ସଂକରେ ବୁଲି ସାତବାହି ଓ ୫୦ମାତଙ୍କରେ
ଧୂରଣ ଓ ବମଲାକା ପ୍ରଦୂତ ଯାହା ଦେଖିଥୟାନ୍ତି
କେବାମାଗମତେ ଛଢା ସମ୍ମୁ ମଠରେ ଯାଏଇ
ଧରି ଲାଗେଥାଇ ।

ଦୋଳଗ୍ରାମ ପ୍ରମନା ପ୍ରୀତିଷ୍ଠାନ ନିବାସୀ ବାବୁ
ନିଜ୍ୟାବନ ସେଷ ମହୀୟକ ଦୋମବାର ବ ୨୨୫ ଈ
ବୟସରେ ପୁଣ୍ୟବ୍ରତରେ ପରଲେବ ଗମନ
କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ସେ ଜଣେ କ୍ୟାଥୁପରିଯୁଗ ପରେଷ-
ଚାରୀ ଧର୍ମଶ୍ଵର ଲୋକ ବୋଲି ସେ ଅଛିଲଇ
ତାବିଜ୍ୟଲେବ ବାବୁ ବିଶେଷ ମାନ୍ୟ ଓ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ
କରୁଥିଲେ । ସେ ଦୂରେ ବାଲେଶର ବିଶେଷର
ସଦର ତାଙ୍କିଗୋଟିଏ ଥିଲେ ସେ ଉତ୍ତରକାରୀ ବି
ଶେଷ ପ୍ରଥମ ସହିତ ଚରି ପେନାଶ ପ୍ରଦରକଳି
ରେ ଉତ୍ତର ବାଲେଶରର ପ୍ରଧାନ ଜନ୍ମବାର ବାବୁ
ପ୍ରଧାରିନା ଦାସଦର ମେତେଜର ହେଉ
ସୁଖାବ୍ଲାକ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ପରେ ଦୁନ୍ଦା-
ଗ୍ରା ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟ ପରିବାର ବିଲେ ମଧ୍ୟ
ଯଜମାନ ଲେବେଲବୋଡ଼ିର ମେମର ଓ
ପ୍ରିତିଷ୍ଠାନ ସର୍କାର ପ୍ରେସିଡେସ କାର୍ଯ୍ୟ କରି

ଥୁରେ । ସନ ୧୯୬୫ ସାଲର ବନ୍ଦୀ ଟ ଦୂର୍ଗେ
ପମୟରେ ସେ ଅକ୍ଷାଗରରେ ଗୁଡ଼ଳ ଓ ଅନ୍ତିମ
ଦାନ କର ଅନେକ ଲୋକର ପ୍ରାଣରକ୍ତ ବର-
ଥୁରେ । ଗ୍ରାମ ମଧ୍ୟରେ ଅଥବା ଗାଙ୍କ ପରିଚିତ
ତୌଣସି ଲୋକ ବିପତ୍ତିରୁ ହେଲେ ସେ ବହ-
ଶଶାହ ସେଠାକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କୁ ଦିପଦିତ୍ତ ଦୂର
କରିବାକାରଣ ସାଧାରଣ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ।
ପ୍ରତିର ତାହାକୁ ଆସ୍ତାର ମଞ୍ଜିଳ ଏହି ପର-
ଦାରର ସାନ୍ତୁଷ୍ଟିକା ବିଧାକ କରନ୍ତୁ ।

—○—

ତେଣୁଟିକରେଇବାରୁ ଶତିତୁଷଣ ସମ୍ପଦୀ
କର ବନ୍ଧୁଭାଇ ଜ୍ଞାନାଳ୍ ହେତୁକୁ ସହପଥୀ
ବାର୍ଷିକୁଣ୍ଡିଆ ନିମନ୍ତେ ବିଲଗ ଯାଉଥିବାର
କେବେବନ ହେଲ ଏ ପରିବରେ ପ୍ରଭୁର
ହୋଇଥିଲା । ସେ ମତ ମଙ୍ଗଳବାର ସହ ମେଲ
ଟ୍ରେନରେ ଏ ନମରକୁ ଯାଦିକରେ । ଗାହାକୁ
ବିଦାୟଦେବା ଉପରକରେ ସେହିଦର ସକ୍ଷା
ସମୟରେ ବାରୁ ବୃକ୍ଷନର ଦାସ ବି, ଏବେ
ହୋତାରେ ଗାହାକର ଅନ୍ତରମରେ ମୋଟିଏ
ନିଲକ ହୋଇଥିଲା । ପଣ୍ଡିତ ବିଦାୟ ସତପଥୀ
ମାନ୍ୟବର ମଧ୍ୟଦିନ ଦାସ ସି, ଅଇ, ମ, ବୟସ
ସୁଧାମରଣ କାମ୍ଲ ବାହାଦୁ ଗାହାକୁ ଗୋକୁଳା-
ନର ତୌଧରୀ ବାରୁ ଗୋକୁଳର ସମ୍ପଦକୁ
ବ୍ରଦ୍ଧିତ ପଣ୍ଡିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉତ୍ସନ୍ନର ପ୍ରାୟ
ଜ ୧୯୩୦ ଶ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ବିଲମ୍ବରେ
ଦିଲ୍ଲିପର ବାହାର ନ ସ୍ଥିତ । ଅଗମର ସମୟରେ
ଭାଷାବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନ ଥିବେ ଅଟୁର ଅନ୍ତରକ
ମେଳ ଅଛିଥାନ୍ତେ । ପାଦ୍ୟ ଏକଦଶ ନାବା-
ଦଥାଗାର୍ତ୍ତ ଉତ୍ସରୁ ପଣ୍ଡିତ ବିଦାୟ ସତପଥୀ
ଆଶିକାବ ବଚନ ପଠନ୍ଦାର ସଭାର ମଙ୍ଗଳ-
କାରନା ପ୍ରକାଶକଲେ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟକଥା ମଧ୍ୟରେ
ଦେମତକୁ ଉପଦେଶ ଦିଅଗଲ ସେ ସେ
ଯୋଗଦା ଲାଭକରିବା ସଙ୍ଗେ ବିଲଗରେ
ଏମନ୍ତ ଧରନରୀ ଦେଖାଇବେ ସେ ଉତ୍ତରା
ଦେଇ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟଙ୍କମ ହେବ । ସତପଥୀ
ସହିତାରୁ ଦୂଳବାଳ । ତାହାକିମା ଦେବେ
ବିଦ୍ୟା ଦୂର ଅଦୌ ସନ୍ଦର କୁହେ । ପରେ
ସହିତ ମିଶ୍ରାନ ନିଲଯୋଗରେ ଏହି ଶର୍ଵ-
ହାର୍ଯ୍ୟ ପରିପତି ହେଲ । କର୍ତ୍ତା ପରିତୁଷଣ
ସତପଥୀ ଜ୍ଞାନାଳ୍ ହେତୁକୁ ଶିର୍ମାର୍ଥ ବିଲଗ
ପଠନ୍ଦାରା ଅଧିନେତାବ ହେଜାଇ ଅନ୍ତରୁ
ଏବ ଏହି ମେଲମରେ ସେ ସମ୍ମା ରୂପିଣୀରଦେ
ସେ ତାହାକର ଶୁଭନିଷ୍ଠାନରେ ଏ ଦେଖି
ବାପିଙ୍କର ସଥେତିତ ସହାନୁଭୁବ ଅରୁ
ଦେମ କାରୁ ସଥାମୟରେ ସଫଳତାମ ହୋଇ
ଫେରଥ୍ୟ ମାରୁନିର ମଙ୍ଗଳସାଧନରେ

ସହବାନ୍ ହେବେ ଏହାହି ଅମୁମାବକ୍ଷର
ଶୁଦ୍ଧରୁପଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ।

—〇九〇—

ଘରବାତି ଜମିର ଗଛ ।

ସର ବାତ ଜମିର ବଳ୍ପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ବଲିବା କାରାକୋର୍ଟରେ ଏହା ମୋବଦମା
ନିଷ୍ଠ ହୋଇଯାଇଥିଲା । କୁଣ୍ଡ ଜମିପ୍ରତ ପ୍ରଜା-
ସହ ଅନ୍ଧକ ଘଟର ମାତ୍ର ଘରବାତ ଜମି କ
ସାହା ଗୁଣ ସଂକାଳ୍ପ କହେ ଗହିପ୍ରତ ୫୮୨
ମୌଜୀରୁ ଦସ୍ତାନ୍ତର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଥ କିମ୍ବା
ଅଗେ । ଜଣେ ଘରବାତ ଜମିର ପ୍ରଜା
ଅଧିକା ଜମିରୁ ପଣସ ଗରୁଟିଏ କାଟି ଅମୃତ
କମିବାରୁ ଜମିଦାର ଗାହା ଚାମରେ ଶେଷ
ଅଭାଗରେ ଖେପାର ଦାଶରେ ନାଲିପ ବଲେ ।
ମୋବଦମା ଜମିଦାରଙ୍କ ହକରେ ତଣୀ କୁଥିଲେ
ପ୍ରଜା କାରାକୋର୍ଟରେ ମୋଷକ ବଲ । କିମ୍ବା
ପଢି ମୁଖ୍ୟମା ଓ ହାରଣ୍ତମ ସାହେବ ମହୋଦୟ-
ମାତ୍ରଙ୍କ ଏକଲିପରେ ମୋବଦମା ଅନନ୍ତ କୁଥିଲେ
ସେମାନେ ଜମିଦାରଙ୍କ ଦାଶ ଉପନିଷତ୍ ତର ବୟସ
ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେ ଦସ୍ତାନ୍ତର ଅନ୍ଧକରୁ ଦ ୬୦
ପାର ଏକି ପ୍ରକରଣ ଅନ୍ତମାବୀ ରୟୁବ
ଜମିରେ ଦ୍ୱାରା ସମୟରେ ଗହିରେ ଯାହା ଇମାର-
ଥିବ ତାହା ଉଠାଇ ନେଇଥାରେ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ମୋବଦମାର ଘରବାତ ଜମି ଦସ୍ତାନ୍ତର ଅନ୍ଧକ
ଜଣାହେବା ପୁରୁଷ ରୟୁବି ଦିଅଗାର
ସ୍ଥଳେହେବେ ଉପରେକୁ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ପ୍ରକରଣରେ
ହଲୁ ଓ ମୁଖ୍ୟମନଙ୍କ ଧ୍ୟାନ ବିଧମାନ
ଉଦ୍‌ଦେଶ ହୋଇଥିଲୁ ଏବ ସେ ବିଧମାନଙ୍କରେ
ପ୍ରକୁ ଲେଖାଥିଲୁ ସେ ପ୍ରଜା ଘରକର ରହିବା
ସକାଶେ ସେତୁ ଜମି କେଉଁଥିବ ସେ ଜମିରେ
ଦ୍ୱାରା ପାଇବା ସମୟରେ କେଉଁଥାରୁ ପାରେ
ଏ ସବୁ ବିବେଚନ ପୂର୍ବକ ବିଶ୍ଵରପକ୍ଷମାନେ
ପ୍ରଜା ବାବ କରୁଥିବା ଜମିରେ ଲଗାଇଥିବା ଏବଂ
ତାଦାର ବୋଲି ସିକ୍ତାନ୍ତ ବଲେ । ମଧ୍ୟ ମୋବଦମାରେ
ପଣସ ଗଛ ପ୍ରଜାର ପିଲା
ଇଗାଇଥିବାରୁ ମନ୍ତ୍ରରେ ଜମିଦାରଙ୍କର ହୌ-
ଦାକ ହୋଇ କ ଘରବାର ଧାର୍ଯ୍ୟ ବଲେ ।
ନଜିର ୧୫ ବାଇମ କଲିବନର ଉଦ୍‌
ବୋଲେ ପୁ ୫୫୨ ଶ୍ଵାରେ ମିଳିବ । ଏବଂ
ସାଧାରଣ ଭୂମ୍ୟଧିହାରୀ ଓ ପ୍ରଜାର ବନ୍ଧୁ
କଳିବ ନିଷ୍ଠ ପାଇଲା । ମାତ୍ର ଶାରମାହାଳ
କରେ ମର୍ମିମେଘ ସେ ପ୍ରଜା ମନ୍ତ୍ର ।
ପରବାର ନୟମ କର ବଦନ୍ତମାରେ
ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏବ କେହ ପ୍ରଜା ମନ୍ତ୍ର ।
ତାକୁ ଅର୍ଥ ଦସ୍ତରେ ଦଣ୍ଡିବ କରୁଥିଲୁ
କଥାପି ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ନହିଁ । ଆ

ବିଧବାଦିବାହ ବର୍ଣ୍ଣନା ।

କୁଳବାର ସୁର୍ଯ୍ୟମାଜି ଦର୍ଶିକ ବିଷବା
ବିବାହର କର୍ତ୍ତବ୍ୟତା ସମ୍ମନରେ ମେହିଏ ସେଇ
କଥାକଣ୍ଠା ଓରାଇନ୍‌କୁ ଦିଲରେ ଚନ୍ଦରମାସ ପାଇଁ
ଶରୀର ବିଷ୍ଵିଳ । ଶୋଭାବଜାରର ମହାବିଜ-
ବୁମାର ଶୈଳେନ୍ଦ୍ରକୃଷ୍ଣ ଦେବ ସର୍ବପଦିର ଅଧିକ
ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ପ୍ରୋକ୍ରିସ୍ଟି ସଂବାଧାରଣକ
ସକାଶେ ଉନ୍ନତ ସ୍ଵାଗୁତ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଅପଣାଁ ମର
ସାଧିତରୁବରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ । ନିବାସତ-
ମୂଳ ଶତିଦିପ୍ରସାଦ ବସୁ ମହାଶୟ ଗୋଟିଏ
ପ୍ରବଳ ପାଠ୍ୟବ୍ୟକ ବ୍ୟକ୍ତ କଲେ ଯେ ବିଷବା-
ବିବାହ ହିନ୍ଦୁମାନ୍ଦୁମୋହର ଅରେ । ପାତ୍ରର
ଶିଥରପଦ୍ମ ବିଦ୍ୟାଶାଳର ମହାଶୟ ବିଷବାବିବାହ
ଚଳାଇବା ହିନ୍ଦୁଶ୍ଵରେ ବିଶେଷ ତେଜ୍ଜ୍ଵା କରିଥିଲେ
ଏବଂ ଦେଶର କେତାମାତ୍ରେ ତାଙ୍କ ସଫଳରେ
ସ୍ଥଳେ । ହିନ୍ଦୁମାନେ ଶାଷ୍ଟ୍ର ବୋଲି ତଜ୍ଜାରା
ଶତିଥିବା ସମୟରେ ସେମାତେ ଶାଷ୍ଟ୍ରକିରୁକୁ
କାହାଁ ଚରବା ଅର୍ଥାୟର ବିଷ୍ଟ ଅଟେ
ମୋରୁଚମର ଯୋଗ ମାତିବା ଅତିବା ଧର୍ମପ୍ରସ୍ତର
ମାନ ଅର୍ପଣାକାରିକ ବିର୍ତ୍ତିକ ଶପା ଓ ବନ୍ଦ
ଦେହଶବ୍ଦପ୍ରକଳେ ପେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶାଷ୍ଟ୍ର ମାନ
ଏକୁଆରି ଦୁଃଖିବା ବଠିବ । ବିଷବାବିବାହ
ନ ଥୁବାଦେଇ ନିନ୍ଦପମାଜ ଦିଲକୁଦିଲ ଦୂରଳ
ଦେଇଥାଏ । ଦେଶରେ ଦାରତ୍ୟ ବିଷକତ
ଅନ୍ଧବ୍ୟକ୍ତି ଲୋକସଙ୍ଗେ କ ବଡ଼ାଇବା ମହ
ବାସିରୁଣ୍ଣେବିତ ଥିଲା । ଜାଗାକ ସଙ୍ଗେ ପୁଞ୍ଚଶାର
ପ୍ରଗୋଚ ସବ୍ୟଦେଶ ଲୋକସଙ୍ଗ୍ୟା ବଡ଼ାଇ-
ବାରେ ତୁଣ ଅଛି । ସାମାଜିକ ବା ବିଜନେତକ
ଉଦ୍ଦେଶ ଦିଗରୁ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ଦେଖିଲାନ
ଦୂରଳବା ଦେଖିବା ଦୂରଳନବ । ଶୁଣିରେ
ଦେଶେବ ସବ୍ୟ ବିଷବାବିବାହ ସପରିରେଥିପଣାଁ
ଅଭିମର ପ୍ରକାଶ ବିଲଭର୍ତ୍ତୁ ଚର୍କବିର୍କର୍ତ୍ତ
ଅରମ୍ଭ ହୁଅନ୍ତେ ଜନେବ ବକ୍ରା ପ୍ରବାଶ କଲେ
ଯେ ହିନ୍ଦୁର ବିବାହବନ୍ଧନ ଅଛେଦ୍ୟ ଥାଏ ।
ବିଷବା ମରିବା ପରେ ଆଶା ସ୍ମିଷିତକ ସାନ୍ତୋଷ
ପାଇଥିବାକୁ ବିଷବାବିବାହ ପ୍ରତିକଳ ଦେଲେ
ହିନ୍ଦୁଧର୍ମର ମୂଳଧର୍ମ କଷ୍ଟହେବ । ଏ ମତ ପ୍ରକାଶ
ହୁଅନ୍ତେ ଚର୍କବିର୍କର୍ତ୍ତ ଘୋର ଦୋଷ ଉଠିଲା
ମହାନ୍ଦ ମଲିଯୁସ ମହୋନ୍ୟ ପ୍ରବାଶ କଲେ ଯେ
ବିବାହ ଏହା ଅଛେଦ୍ୟ ଦେଲେ ମୁହଦାର
ସୁରୂଷମାତ୍ରେ ତାହା ପାଇନ ତ ଦର୍ଶନ ଦାହିବି ?
ମଧ୍ୟ ବିଷବା ଶ୍ରୀମାତେ ସୁଲବାର ବିବାହ ଦର
ତ ପାଇଲେ ମୁହଦାର ସୁରୂଷମାତ୍ରେ ପୁଣି ବର୍ତ୍ତେ
ବିବାହ ଦରନ୍ତୁ ? ଅଣ୍ଟ ଦେଶେନ ଲୋକ
ଏହିଭାବରୁ ବର୍ତ୍ତା ସ୍ଵାକଳିତା ସର୍ବପଦି
ଧର୍ମକାହା ଦର୍ଥୀଯାଇ ସର୍ବ ଉଚ୍ଚ ଦେବ । ଯତ୍ନ

ପୁଣେ ହୋହନ୍ତର କଙ୍ଗ ମାରେ ହିନ୍ଦୁମାଳେ
ବିଧବାଦିବାହ ନିଷିଦ୍ଧବୋଲି ଏବ ସବୁ ବିନ୍ଦୁ-
ଶ୍ଵରେ । ଅନ୍ଦୋଳକ ଲଗାଇବା କର ଏବ
ବିଧବାଦିବାହ ସମ୍ମନରେ ଏକୁଷ ଅନ୍ଦୋଳନ
ଲଗିବାହାର ପରମେଷ୍ଟରେ ଧର୍ମର ଉତ୍ସ ଥବନ୍ତା
ଦେବ । ଅମ୍ବେମାଳେ ବାରମ୍ବାର ବହୁଅଛୁଟ୍ ଯେ
ଦେବରେ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ବିକାହକୀ ଏବ ସୁରୂଷ
ଉଦୟର ପରମରେ ବିଧ ଅଛୁ ଏବ ମୃବହାର ଓ
ବିଧବାକୁ ସନାଗେ ନିଯୋଗ ଆଛୁ । ଦେବ ଅମ୍ବ-
ମାଳକୁ ପ୍ରଧାନ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର । ଗହିରେ ବାଲ୍ମୀ-
କିବାହ ଏହାନ୍ତ ନିଷିଦ୍ଧ । ଅମ୍ବେମାଳେ ବାଲ୍ମୀ-
କିବାହ ପ୍ରତିକଳପୂର୍ବକ ପାଞ୍ଚ ବିଧ ଉତ୍ସବର
କରୁଥିବା ଦେବୁ ବିଧବାଦିବାହ ପ୍ରତିକଳ
କରିବାକୁ ବାଖ ତାରବ ଗାହା କ ଦେଲେ
ସମାଜରେ ଯେତୁପୁ ଅଭ୍ୟାଗ୍ନର ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁର
ଅଛିନ୍ତି ତଳାଶୁ ତାହା ନିବାରଣ କରିବାର
ତଥାପି ନାହିଁ । ସେତୁମାଳେ ଗହିକ ଅଷ୍ଟବୁଦ୍ଧ
ପାଦବୋଲି ବିଧବାଦିବାହ ନିଷିଦ୍ଧ କହୁ ମନେ,
ଦିପଠା ଖାତିଶ୍ଵରନ୍ତି ସେମାତେ ଯେମନ୍ତ ଦେଶ
ମେମନ୍ତ ସମାଜତ୍ରେସ୍ତ ଥରନ୍ତି । ପ୍ରକୃତରେ
ଯାହା ହିତକର ଓ ସୁତ୍ରିଷଙ୍ଗର ତାହାହିଁ ଶକ୍ତି ।
ପୁଣି ଯେତୁମାଳେ ଅପାରାବେଳକୁ ଶକ୍ତି
ଆବେଶ କବିଧମାନଙ୍କୁ ଅଛି ତେଥିମାଳେ ଅପାରାପୁ
ବିଧବାପ୍ରତି ପାଦ ଖାରବାକୁ ବ୍ୟପୁଦେବ
ଉଦୟବାଧାରି କୁହେ କ ?

ସବୁ ସମିତି ଦାତ ।

ତନ୍ଦର ମାସ ଗା ୨ ରଖ ସିମଳାଠାରେ
ଘରର ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବନ୍ଦହୋତ୍ର ସବୁ-
ସମିତି ବନ୍ଦକରିବା ବିଷୟ ଅଭିନର ବିଶ୍ଵବ
ହୋଇଥିଲା । ସବୁହି ଦର୍ଶକ ମଣ୍ଡଳୀରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେଥିମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ମହିଳା
ମଧ୍ୟରେ ମାଦ୍ୟବର ଜ୍ଞାନକିର୍ଷ ସାହେବ
ମହୋଦୟ ପ୍ରକାଶ କରେ ସେ ଏହି ଆରବର
ଗୋଟିଏ ଅନୁମାଣୀ ଆମାମୀ ଅନ୍ତର୍ବରମାତ୍ର ଚାହୁଁ
ରଖରେ ସେଷ କେବ । ତହିଁ ଉପରୁ ମାର୍ଗମାର
ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଆରବ ପ୍ରବଳ ରଖିବା
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଗବର୍ନ୍ମିମେଷ୍ଟମାଙ୍କର ମର
ଲୋକରାରେ ସେମାନେ ଏକ ବାହ୍ୟରେ ରହି
ସପରିରେ ମତ ଦେଇ ଅଛୁଟି । ବିଶେଷରଙ୍ଗ
ବଙ୍ଗଲାର ପ୍ରେଟଲାଟ ମାନ୍ୟବର ଦେଇର
ସାହେବଙ୍କ ସେହିମତ ଦେଇ ଥିବାରୁ ତହିଁ
କିଥରେ ଅଛ କଥା ନାହିଁ । କୌଣସି ବିବା-
ଧୟ ବିଷୟ ସିମଳାରେ ନ ପଢ଼ାଇ ପୂର୍ବକୁ
ନୟସ ଥିଲେନେହି ନର୍ତ୍ତମାତ ଗଗାୟାଗର ପ୍ରଧା-
ନଶେଷ ହୋଇ ଥିବାରୁ ସେ ଅପରି ଅଚଳ
ଅରେ । ଲାଭ ମର୍ଯ୍ୟାମୟ ଏହି ଆନନ୍ଦା-

ଯାହୀ ଜାଣ ହୋଇଥିବା ମୋଟପର ନିଅଦ ତ
ବଢାଇବାକାରଙ୍ଗ ପ୍ରତିକ୍ରିୟକ କାହାକୁ ମୟ
କର୍ତ୍ତା ଉତ୍ତରକୁ ସେ ବଢାଇବାକୁ ହେବ ଏମନ୍ତ
ବିଶ୍ଵ କଥା ନାହିଁ । ବିଧାପି ବଲିବଗାଠାରେ
ବହାର ଧେଷ ନିଷର୍ତ୍ତ ହେବା ଛାପି ଏବଂ ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ହେବଳ ବଲିବଗାର ସମ୍ମାନ ନିଅଦ
ବଢାଇବା କାହାକୁ ଯା ବହୁ ପାଶୁଲିପି ଥିଲା
ବଲିକୁ ସବ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାତ୍ରୀବର
ମୋଖେଇ ଓ ମାତ୍ରୀବର ବୁଝେନ୍ତି ତାଥ ବସୁ
ମାନାବର ମହନମୋହନ ମାରବ୍ୟ ପ୍ରତିକ୍ରିୟାକାର
ବେ ସରବାସ ମେମର ଛାପି ଅନ୍ତର ବିପ-
ରେ ସୁନ୍ଦର ସୁରୁଷିକ ବଚ୍ଛବା ବରଥୁବେ ।
ମାନୀବର ଗୋଟେଇ ମହାପୟ ବହିରେ ତେ
ଅନ୍ତର ବରବା ଏବଂ ତଥା ମାତ୍ର ତାହା ତାହାରବା
ସୁରୁ ଏବଂ ମୁଦ୍ରାଯତ୍ତ ଅନ୍ତର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେଖା-
ଯାଇ ଅକୁ ଯେ ଧୂରତ୍ତ ମୁଦ୍ରା ସମ୍ମାନ
ପରି ପର୍ବତ ମଧ୍ୟରେ ସୁନ୍ଦର ସେମାନଙ୍କ-
ଠାରୁ ଜମିର ଗରବ ବରବାରେ ଅଛେବ
ଦାବିମ ବ୍ୟାପ ହେବେ ଏବଂ ପରିପେଣେ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଥ୍ୱ ଅଦେଶ ପ୍ରକର ବରବାକୁ ପତିତ ।
ସର୍ବ ସମ୍ମିଳିତ କର ସମ୍ମାନୀୟ ଅନ୍ତର ହେବାବେଳେ
ତାହା ଅନେକହି ଜାଣ ହୋଇ ନ ରହିବାର
ଆଜା ଦିଅୟାରଥିଲା କୁଏବ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଦେଇର ଅବସ୍ଥା ଧରେଇ ପରିବର୍ତ୍ତି ହୋଇ
ଥାରି ବିବିଧ ହେଇଥିବା ପ୍ରକାର ବହା ପ୍ରତି-
ରତ ରଖିବା ସ୍ଵର୍ଗୀୟଙ୍କର ନୃତ୍ୟ । ମହାମାନ
ଲଞ୍ଜ ମିଷ୍ଟେ ମହୋଦୟ ପାଇବର୍ତ୍ତବାଳ ଭାବର
ଶାସନକାରୀ ଚଳାଇ ପ୍ରକୁପ ଅଭିଜାତ ଲାଭ-
କର ଯେବେ ଏ ଅନ୍ତର ବନ୍ଦରର ଯାଇ କ
ପାରିଲେ ତାହାର ଭାବର ଭାବର ଭାବର ଅବ-
ସ୍ଥାରେ ଅନ୍ତରକୁ ଥାଇଁ ଏଠାକୁ କୁଟନ ହୋଇ
ଥିପି ଯେ ତାହା ନନ୍ଦରବେ ଏହା କହାପି ସମ୍ବନ୍ଧ
ନୁହର । ଫରାର ଅନନ୍ତର ଏହାପରିବାର ତର-
ସ୍ତ୍ରୀୟ ଦେବାକୁ ବସିଲ । ଏ ଏହା ଦଳନମାର
ସମ୍ବନ୍ଧ ଅନନ୍ତର ରହିଲେ ଦେଖର ଅବସ୍ଥା
ଉଦ୍‌ବନ୍ଦ ହୋଇ ପାଇବ ବାହିଁ ବନ୍ଦା ଗବର୍ଣ୍ଣମେ-
ଧକ କାର୍ଯ୍ୟ ସମନ୍ଧରେ ସମ୍ମାନ ସମ୍ମାନପାତା
ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହେ । ଅନ୍ୟ କେ ସରବାର ଓ ସରବାର
ସରବାରକେ ଅନ୍ତର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମନ ଦେଇଲା
ମାନୀବର ଜ୍ଞାନବିନ୍ଦୁ ମହୋଦୟ ବହିରେ
ଯେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶ୍ଵାରାଧ୍ୟାକ୍ଷରିତକୁ ବହିରେ
ଯେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମି ପଳିପ୍ରେସ୍ ଦଳ ନିର୍ମଳ ହୋଇ-
ନାହାନ୍ତି ଏବଂ ପେମାତେ ଅନେବ ଚନ୍ଦ୍ର କର
ପ୍ରତ୍ୟେ ଘର ଦ୍ୱାର ବାଶ୍ରୀର ସୁନ୍ଦରିତ କରୁ
ଅନ୍ତର । ଏହା ପାଇରେ ଆଶାପରିମାଣ

ନେଟ କୃଥରେ ପହାରିବା ସ୍ଵାର ଖେଳଇବା ଦୂଷିତ କଥାମାନ ଅଣି
ଛି ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରଚନା ସରବାରୀ କର୍ମ-
କୁଳ ବାର୍ତ୍ତରେ ଦାଖା ଦେଉଥିଲା । ଏହା
ପର ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଇ ଅଇନ କିଷ୍କିବକ କରିବାର
ପ୍ରସାର କରନ୍ତେ ମହାମାନିକ ସଙ୍ଗଶଳ ବଜ୍ରଲାଟ
ମହୋଦୟ ପ୍ରତାପ ହଲେ ସେ ବଜ୍ରଦ୍ରୋଷ୍ମ ଦଳ
ଅର୍ଥ ଦେଖରେ ଥିବା ବିଷୟ ସରମାରେ
ଅସ୍ତିତ୍ବର ଦରଶ ରହିବ ନାହିଁ । ଅଗଥପେଣ୍ଠା
ଦେଖର ଅବସ୍ଥା ଭଲ ଦୋରୁଥିବାର ସରମା-
ରକତାରୁ ଖୁଣି ସେ ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ଦୋରୁଥିଲା
ମାତ୍ର ତାଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତକାଳ ଶେଷ କୋର ଅସି-
ଅଛି ଏହି ବଜ୍ରଦ୍ରୋଷ୍ମ ସରପମଣୀୟ ଅଇନ
ଦ୍ୱାରା ଦେଇ ଥିବା ତରକାଳ ସକାଶେ ବିଦ୍ୟ-
ବଦ୍ଧ କର ସେ ତାଙ୍କର ଉତ୍ସବଧାରକ ହାତ
ବାଜାର ରସିବା ସ୍ମୃତିର ବିବେଚନା କରିଲୁ ନାହିଁ ।
ଏଇନ ଅନ୍ତରିକ୍ଷରେ ଅଇନର ବଜ୍ରର ସିମ-
ଳାରେ ଦେବା କିମ୍ବା କୁହେ । ସେଇଁ ବେଷତ-
ବାଣୀ ସର୍ବମାତ୍ରେ ଏହି ଅଇନର ଦେଖରେ ମନ-
ଦେଲେ ସେମାନେ ନିର୍ମୟ ଓ ସରଳଭାବରେ
ଯୁଦ୍ଧଶଳୀ ରଥ ଯଥାଶୋଭା ବାର୍ତ୍ତକାଳ କହ-
ଇଲା । ଏହି ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ କଥାରେ ସେ ଏକ-
ମତ ଦେଲେଛେ ସିମଳାଟାରେ ଘରୁଁର ବିନ୍ଦୁର
ଠ ହୋଇ କଲିବାର ପ୍ରତି ଅଧିକେଶବରରେ
ଭରୁର ଫେଖା ଦେଖିପାରେଇବା କଲିବାରେ
ବରୁର ଦେଲେ ପଳ ଏ ଦେବ ତାଙ୍କ ଅର୍ପି
ବୋଲିଯାଇ କି ପାରେ ତଥାପି ତେବେଳେ
ସେ ତାଙ୍କ ସାବଧାକରାସହିତ ଦେଖର ତ୍ରିତିତ
ଅବସ୍ଥା ଦେବ ବଜ୍ରର ଦେବ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ । ଅଗଥର ମହାମତି ନିଆପାଇ ଅଧିକାଂଶ
ସରକୁ ମନ୍ତ୍ରରେ ଥିଲାକି ବିଦ୍ୟକ ଦେଲେ ଏବଂ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଞ୍ଚଦଶାବଳ ଅଧିଦେଶକ ଦୋର ସରା
ଭଜିଲେ । ବର୍ତ୍ତକ ବର୍ତ୍ତ ଉପରେ ଅମ୍ବେମାନେ
ପାଠ କେଇ ବାରୁ ମାତ୍ର ଅମ୍ବାକୁ କୁହୁ
ମନ୍ତ୍ରରେ ମହାମାତ୍ରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମିଠୋ ମହୋଦୟ
ଦିଶେନ ବଜନାତ ସହି ଯେମନ୍ତ ନିର୍ମାଣ
କରିମରେ ପାହକାର୍ଯ୍ୟ କେଇ ଅଣାନୀ
ବିଶେଷକ କଲେ ତେମନ୍ତ ଏହି ଅଇନ ରଥ
ଦୁଦ୍ୟାନ୍ତବସମଜୀୟ ଅଇନ ଦ୍ୱାରା ଦେଇ
ସରସ୍ଵତେ ଦେଖର ବଜ୍ରମାତ୍ର ଥିଲା ଏକ
ନାହିଁ ଅଥବା ତାଙ୍କର ନାମ ଭାବରେ ବାହିକ
ପ୍ରାଚୀଶୁରେଣୀୟ ହୋଇ ରବନ୍ତା ।

(g'g)

କଦାପୁ ସନ୍ଧା

ବଳିକାର ଉତ୍ତଲୀୟ ପ୍ରକାଶ ମେଘ ହେଉଥିଲା ଏବଂ ମେସରେ ଏବନ୍ଧିର ଦୋହା
ଗତ ୧୯ ଜାନ୍ମେ ରହିବାର ଦିନ ଶ୍ରୀମତୀ ଦେମ-
ଚନ୍ଦ୍ର ପଣ୍ଡିତଙ୍କର ବଳିକ ଯାତ୍ରା ଉପରେ
ଏହି ବିଦ୍ୟାଧ୍ୟାମ୍ବା କରିଥିଲେ । ଅଛି ଅକୁଦଳ
ସହାଯେ ସେ ବଳିକାର ଅଧିକାରୀ ଏବଂ
ପେଞ୍ଚମିଥିରୁ ବେଣୀ ସମୟ ସାମାଜିକ ଦେଇ-
ପାର ନ ଥିଲେ ରହାର ବନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ଅନୁରୋଧ
ରଖା ଦର ହେବେବ ବନ୍ଦୁଙ୍କ ସହିତରେ ସେ
ରହିବାର ଦିନ ଯ ଯା ସମୟରେ ବିବାହୀୟ-
ରବୁ ଥିଲା ନ ମେସରେ ପଢ଼ିଥିଲେ । ତାଙ୍କ
ଦେଖିବା ନମିତ୍ର ଗାନ୍ଧିର ବନ୍ଦୁମାନେ ବ୍ୟପ୍ରଭା-
ବରେ ବସି ରହିଥିଲେ । ପଦ୍ମିନୀ ମାନବେ
ରେବେକ ସମୟ ହଥାବର୍ତ୍ତରେ ଝଲମଳ ।
ପାଠରେ ଟେକ୍ ଥିବେଇଟା ସମୟରେ ଏକାକୀ
ବାର୍ଯ୍ୟ ଅରମ୍ଭ ହେଲା । ଶ୍ରୀମତୀ କଟିନବିବାଜା
ଶ୍ରୀ ବ. ଏ. ମହାନ୍ୟ ସର୍ବଧର ଅସନ ପ୍ରଦାନ
କରିଥିଲେ । କଲିକଟାର ସମୟ ଉତ୍ତଲୀୟ
ପ୍ରକାଶ ବୀରଙ୍କ ବବାଗର କେବେଳ ସମ୍ମଲିଷ୍ଟ
ରବ, କନ୍ଦିବନ୍ଦି ସରରେ ସୋଦୋଳ କରିଥିଲେ ।
୫୩ସତ୍ତାମେ ଦକ୍ଷକ ଉଦେଶ୍ୟରେ
ଲିଖିତ ଗୋଟିଏ ହଙ୍ଗମୀର ଦ୍ଵାରମୋଜିଯୁମ ସହ
ଚରେ ଚରେ ଚକ୍ର ପାଇଥିଲେ । ଗର୍ଭମେ
ଅରବନକ ପତ୍ର ପାଇବ, ଦୋରଥିଲା । ରହାର
ପ୍ରତିଲିପି ଏହି :—
ସୋଦରପ୍ରତିମ ଶ୍ରୀମତୀ ଦେମଚନ୍ଦ୍ର ପଣ୍ଡିତ
ସ୍ତର୍ଦ୍ଵ ଦରେ ।

ସ୍ଵଦେଶର ମଙ୍ଗଳପାତ୍ରକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିଜର
କାନାରିଧ ବାଧା ବିଦୁ ନ ମାନ, ଅନ୍ତରାଳ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ
ଦେଉ ହେବେ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଵନନ୍ଦର ଦେବ ଚମତ୍କର
ଶୁଣ ଭୁମ୍ଯ ଅଧୀମ ସାହସରେ ବିଦେଶଗମନ
କିମ୍ବର କୃତସବଳ ହୋଇଥିଲା । ସାଥ, ଭାବ
କିନ୍ତୁ କାର ସଥ ସରଳ ଓ ଫେଲେବେଳେ ତାହା

ଯେ ସୁନ୍ଦର ଏହି ଶୈଖରେ ମଙ୍ଗଳ ବିଧ୍ୟାୟତ
ଏଥୁରେ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ । କୁମ୍ଭ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ଘଷା
ଆଜି ସବୁ ଭଲ ପାଇଅର ଏଥୁମିର୍ବ ଥେମେମାକେ
କୁମ୍ଭକୁ ଛଦ୍ମୟ ସହିତ ଅଛିବାଦିଲ କରୁଥାଏହି ।

ଅଜି କୁମଳ୍କୁ ଅଛିବାଦିର କରିବା ସଙ୍ଗେ,
ମଧ୍ୟ କୁମର ପିଗାମାତା ପ୍ରଦାନ ବାରୁଜନମାନଙ୍କ
ପ୍ରଦ ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ମେହ ହାଲ୍କି ଜଣାଇବାର
କଥା । ଦେମାନେ କୁମୁଦର ସେମାନଙ୍କର ସହଜ
ମେହ ଭୁଲ ସମାଜର ମଙ୍ଗଳସାଧନ ନିମିତ୍ତ
ଷେର୍ତ୍ତ ମହାପ୍ରାଣଗତର ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶକ ଦେଇଥିଲୁଣି,
ଗାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉତ୍ତରି ଗୁହସ୍ଵର ଅନୁଭବାସ୍ତ୍ରୀୟ,

ଯାଥ, ଭାଇ, ଯାଥ । ନିଜର ଲକ୍ଷ୍ୟପ୍ରତି ଦୁଃ୍ଖ
ରଖି ସ୍ଵର୍ଗପର ଅଶ୍ଵଗଣୀର ଓ ଅଛକାରଧୂମୀ
ନର୍ତ୍ତମାବଳ୍ବ ଭୁଲିବ ବାହା ଦିଦେଶୀୟ ଓ ବଜା-
ଗ୍ରୟ ସମୁଖରେ କୌଣସିପ୍ରଭାରେ ଅହଶାକୁ
ଜ୍ଞାନ ଦିରିବାକୁ ଦେବଚାହିଁ । ମହୀ, ମାୟ ଓ
ମଙ୍ଗଳର ପଠକୁ ଶ୍ରେୟ ପଥ କାଣି ପ୍ରେସ୍‌ବ୍ର
ପ୍ରାଣସଂଶେଷ ଶ୍ରଦ୍ଧବ ।

ସେ ଦିଳ କି ସ୍ଵାଧୀନରେ ହେବ ହେଉଛି
କୁମ୍ବେ ବିଦେଶକୁ ଖାନାଜାଳ ବିଜ୍ଞାଳ ମଣ୍ଡିର
ହୋଇ ଆମ୍ବାତଙ୍କସ, ଝା ଅସି ଦେଖିବ । ସେହି
ବୌରୁବମୟ କଲପନା ଗୁରୁ ବହିର୍ଥକୁ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରିଲୁ । ଯାଇ
କଲିତଥା } ଭୂମିର ଜୀବ
କଲିତଥାର ଅଛିଲାଯୁ
ତା ୧୯୮୮୧୯୦ } ଶର୍ତ୍ତୁବ ।

ଅଭିନନ୍ଦବନ୍ଧୁ ପଠିଗନ୍ତେବା ପରେ ସବୁ
ଉପରକ୍ଷରେ ଲିଖିତ ମୋଟିଏ ଓଡ଼ିଆ କବିତା
ପଠିବ ହେଲା ଏବଂ ଦେବେବ ବର୍ଣ୍ଣ ସେମାନ-
ଙ୍କର ନିଳନିଜର ଚନ୍ଦ୍ରବ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଥିଲେ । ଏ
ହୁ ଶୁଣିବା ପରେ ସବୁପଢ଼ି ଅହାତ କମେ
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଶବ୍ଦଧୀ ସହିତ୍ ଭାବରେ ନିଜର ମହେ-
ଭାବ ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଥିଲେ । ଚକ୍ରବକାଣ୍ଡ ପ୍ରଥମ
ଭାବାକଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ବନ୍ଦି
ମାତ୍ରକୁ ଅନୁରୋଧ କରି ଏବଂ କୃତବ୍ୟାଧି ହୋଇ
ସୁଦେଶର ଫେରଥପିଲେ ନିଜର ଦତ୍ତତ୍ଵ ଦେଖ-
ାଇଁ ନିଜର ଶକ୍ତିସମ୍ପଦ୍ୟ ଦେବାଶାନ୍ତି ଅଞ୍ଜିତାର
କର ହୃଦୟର ଭାବ ବାହୁଲୀ ଦେବିନ୍ଦୁ ଦେଖା
ଦିଛୁ ଉତ୍ଥାନିବେ କାହିଁ ବୋଲି ବାହୁ ଉଚ୍ଚ-
ଥିଲେ । ପରିପରେ ସବୁପଢ଼ି ମହାଶୟ ଦୂର
ଗ୍ରହେଟି ପୁନର ବଥାରେ ଅପରାଧ ବାହୁବି-
ଧେଷ କରୁଥିଲେ । ଶେଷରେ ମୋଟିଏ ଦ୍ୱାଦୟ-
ସଂଗୀତ ହୋଇ ସବୁ ଉଚ୍ଚ ହେଲା । ଦେବନ୍ଦ୍ରର
ସମସ୍ତେ ସାମାନ୍ୟ ମିଶ୍ରାନ୍ ଜ୍ଞାନତ କରୁଥିଲେ,
ଥୁବୁ ରୁ ଦକ୍ଷମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଶବ୍ଦଧୀ-
ର ମୋଟିଏ ମୋଟିଏ ଦେବାଶାନ୍ତି ହୋଇଥିଲା

କୁଠା ସ୍ଥଳ !! କୁଠା ଲାଟକ !!

“ବଳକାପିଣ୍ଡ” ।

ପରମ ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ଗାନ୍ଧି ବରଚିତ ବମ୍ବାଶବ୍ଦର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପିବେମଣି ୨ ସାତାଦେଶୀ କର୍ତ୍ତୃଙ୍କ ପ୍ରକୋପରେ ଶାନ୍ତିପ୍ରଦାନ ଏକନାଟିକ ଅବଲମ୍ବନ କର ନାଟକାକାରରେ ସ୍ଵରଳିତ ଗୀତର ଲିଖିତ ହୋଇଥାଏ । ଏ ସ୍ପୃତ ଯେ ବଢ଼ିଲନ୍ତର୍ଯ୍ୟାବ୍ଦିତ ତଥା ନିମ୍ନରେ ହେବୋଟି ପରମ ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶରୁ ଜଣାଯିବ, ସଥା—

ଶ୍ରୀ ରେକାନାଳାଖୀଏର— * * *
I may say that on the whole
I have been pleased with it * *

ଶ୍ରୀ ମସ୍ତରଭାଷ୍ଟାଧୀଏର— * *

It is written quite of the pace
of a rising author, destined to
leave his mark in the field of
Orissa literature * *

ଶ୍ରୀ ଅଞ୍ଜନ୍ଦିନୀଧୀଏର— * * *
ଏହପର ଅଧିକ ନାଟକ ରଚନା କର ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶର ପ୍ରକାଶକ ସାହକ କରନ୍ତୁ ।

ବାମ୍ବାର ସମାଧକ୍ୟ ବଜାରାର
ଶ୍ରୀ କଳହନ୍ତ୍ର ଦେବ ବଜାରାର
ପାନ୍ଦକ ଭାଷା ସ୍ଵଲକଳ ଓ ସରଳ ଏଣ୍ଟ ବଜାର
ମାନୁଷବଳ ହୋଇଥାଏ । ପଣ୍ଡିତଙ୍କାର ବାଲୁକୁ
ଶ୍ରୀ ଅବଲମ୍ବନରେ ଆଶା ଯେଉଁ ସ୍ଵରର
ପ୍ରସଂଗ କରାଯାଇନ୍ତି ମୁଁ ଏଥି ନିମନ୍ତେ
ବାଦ ଦେଇଥାଏ ।

ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଦୟବନ ବି, ଏଲ * * *
I predict that if you persevere
in your attempt, your produc-
tions will be valuable additions
to the dramatic literature of Orissa

ଶ୍ରୀ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ରାମାନୁଜ— * * *
ଅପଣଙ୍କ ଏହି ଲେଖା ସବାଦେଖା ହୃଦୟଗ୍ରାହୀ
ଓ ଅଛି ପବନ ହୋଇଥାଏ ।

ଏହା ବାନ୍ଦାର ପ୍ରଧାନ ସାହବ୍ୟ ସେବକ
ବାବୁ ଶ୍ରୀ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ମେନ୍‌ଡାର ଓ ବାବୁ
ବାମ୍ବାଲ ମିଶ୍ର ବି, ଏଲ ପ୍ରଦ୍ଵାନ ବନ୍ଦ ବନ୍ଦି ଏ
ପ୍ରସଂଗ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଉୟୁଷି ପ୍ରଣଂଶୁ କର ଅଭିମନ
ଦେଇଥାଏ । ସେମାନ ବନ୍ଦ ଥିବାରୁ ପ୍ରାଣାନ୍ତର୍ବାହିକ
ବିପରୀତ ଏଠାରେ ସନ୍ଦର୍ଭ ହୋଇ ନ
ଥାଇଲା ।

ଶ୍ରୀ ପ୍ରଦ୍ବାନ ବନ୍ଦ ଏହି ପ୍ରସଂଗର ସ୍ଵଲଭ
ଲୁ ଟ ୦ ୮ ମାତ୍ର । ଏ ପ୍ରସଂଗ ସଙ୍ଗ
ଯେଉଁମାନେ ଟ ୦ ୮ ମୁଲ୍କର ଅଞ୍ଚଳ ରଙ୍ଗ
ବନ୍ଦବନ୍ଦୁ ସଙ୍ଗଜନ ପ୍ରଣଂଶୁ କରିବା ପ୍ରସଂଗ
“ବାମ୍ବାଲ ମହାନ୍ତି” କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେମାନଙ୍କ
ଆମାରୀ ଅର୍ପଣା ପେଶ ସବା ଉତ୍ସବ ପ୍ରସଂଗ
ତାକ ମାସିଲ ବାବୁ ଟ ୦ ୨ ମୁଲ୍କରେ ଦିଅ-
ନିବାରି । ନିମ୍ନ ସାମାଜିକତାରେ ପ୍ରାପ୍ତବ୍ୟ ।

Chandra Sakhar Pany
Examiner of Accounts
Dhenkanal, Orissa

25.5.10

NOTICE.

SAVE YOUR EYE SIGHT.

“D” shaped Eye preservers
fitted with best tinted optical flat glass
in nickle frame from Rs 5 - to Rs 8-8
“ ” with 2nd quality glass , 3-8

PEBBLES.

Pebble spectacles in metal frame,, 4-8
“ ” Best quality in nickle
from Rs 5-8 to „ 10
“ ” Rolled Gold Rs 10 to „ 15

ASTIGMATIC LENSE

prices on application

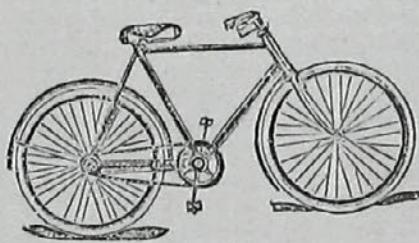
Do not use cheap spectacles
The Eye is the most delicate ORGAN
AND MUST HAVE THE BEST.

WILLIAM PIRES.

Registered optician
of the British Optical Association
OF

LONDON.

1910 PATTERN.

Complete with tools, gas-lamp, bell,
Fitted with Continental tyre Rs 80
“ ” Dunlop „ „ „ 85
“ ” French Red „ „ „ 95
discount 5% for Cash
Credit to approved customers

Carriage Rubber Tyres can new rubber
tyre carriages at 25 % cheaper than
Calcutta charges and also a saving of
Rail charges.

WILLIAM PIRES.
Opposite Union Club, Mission Road,
CUTTACK.

ନିମ୍ନଲିଖିତ ଠିକାରେ ବାଲସେବକ, ଉତ୍ସବ
ଏବ ବିଜ୍ଞାତୀର ତଥ ସବାଶେ ବନର ଥାଇ
ଯାଏ ।

ଉତ୍ସବ ଶାସ୍ତ୍ରବିଦ୍ୟା
ମିଶ୍ର ବେଢି
ବିଜ୍ଞାତୀର

NOTICE

A large commodious house with
ample grounds (area about one acre)
called the Ghumsar Kotha belonging
at present to the Chaudhuriees of
Bhingarpur and formerly partly to
the Tributary Raja of Keonjhor situated
on Revenue and rent free land
immediately on the Baradanda (i.e. the
great Jaggannath Car road at Puri)
with the temple of Jaggannath directly
in sight, will be sold by public auction
on the 6th of September next at
2 P.M. at the said house. The house
is fit for the residence of Rajas,
Ranies and other noble men and ladies
desireous of living permanently or
occasionally at Puri or for the
Establishment of such charitable institutions
as pilgrim rest houses, anna-
chhatras, pilgrim hospitals &c. &c. The
great Rath Jatra (i.e. the Jagga-
nath Car festival procession) passes
along the front of the house.

The house was put up to sale in
accordance with previous advertisement
on the 15 March last but as all
the bidders could not attend on that
date, the bids were not accepted by
the District Judge. The bid this
time will be held for 3 days continuously
if necessary from the 6th Sept.
1910. The District Judge is expected
to be present at Puri on the occasion.
Other particulars may be had on
application to the undersigned.

H. N. Ray,
Cuttack, } Common Manager
28-710 } Bhingarpur Ch's. Estate
under the District Judge
Cuttack.
Postal address
Hemendra Nath Ray
Common manager
Cuttack

ବିଜ୍ଞାତୀର ।

ଯେ ବୌଣି ତିବ୍ସାବ୍ୟବସ୍ଥା ବା ଅନ୍ଧ
କ୍ୟାନ୍ତି ଗୋମାନ୍ତ ଉତ୍ସବ କୁପଳ ବିଷୟରେ
ଭାବୁ ପ୍ରବଳ ଲେଖିବ ଏବ ଗୋମାନ୍ତ ଉତ୍ସବ
ଶାରେ ଯାଏ, କୁପୁ ଏବ ସେପ୍ରକାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଦେବାର ପ୍ରମାଣ ଦର୍ଶନ ବାହାର
ଟ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ପ୍ରବସାର ଦିଅବିବ । ଏ
ପ୍ରକାର ସବୁ ଟ ୧୫୦ ସାର ନିମ୍ନରମ୍ଭ
ବା ୨୦ ରୁ ଅଥବା ବହିପୂର୍ବେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଏବ
ସେହି ସୋବାକ ଏବ ସବାଲୁକ ବିବାହ
ମାରବାର ରହ କବଲସ୍ବର ଠିକାରେ
ବାବୁ ଦେବ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ବାହାର
ପଦ୍ମବାର ରହିବ ।

ଶ୍ରୀ କେ, ଏସ, ଯଶାବା

NOTICE.

WANTED, for the Lady Fraser Girl's School at Baripada, Mourbhaj State, a qualified Head Mistress on Rs 20 per month (rising to Rs 30) with free quarters. Applicants should state age, residence, qualifications and experience and submit copies of testimonials. The selected candidate shall have to join at once. Apply to the undersigned by the 15th September 1910.

S. N. Chakravarti
Baripada, } Superintendent of Education
20-8-1910   Mourbhaj State

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଏହାର ସମସ୍ତାଧିକାରୀ ଜଣାଇ ଦିଅ-
ଯାଇଥିରୁ ଯେ ତେଣୁ ରହିଲୁ ବନୋବସ୍ତୁ
ଏହାର ପେଣ୍ଟାର, ଆଖ୍ୟାତିରେ
ଶକ୍ତିରେଣୁ ଓ ରହାରଣ୍ଣ ପରିଚ୍ୟାତ୍ମକ
ଦେଖିରମାତ୍ର ବାହେମାତ୍ର ଅବଧିକ ହେବେ ।
କାର୍ଯ୍ୟାଧିକାରୀଙ୍କ ନିଜର ପରିଷାଧର ନିଜର
ସହି ନିମ୍ନ ସାଧାରକାରକ ନିଜର ସେପ୍ତେମ୍ବର
ତା ୨୦ ରାତ୍ରି ପୂର୍ବରୁ ଅବେଦନପଦ୍ଧତି ପଠା-
ଦିଲୋ ଭବ । ତା ୨୨୧୦ ।

Brahmananda Das
Assistant Settlement Officer
at Hd. quarters

ଉକ୍ତି ଦୀପିକା ।

Mr. Roosevelt on
Citizenship.

The Ex-President Mr. Theodore Roosevelt delivered a remarkable address at the Sorbonne, Paris, on 23rd April last. A full text of the address has been published in the Hindustan Review, July number. We have not space here to quote the address in *extenso*. It has made an immense impression in Europe and America. One of the leading journals remarks,—“No nobler lesson of Civic duty ever fell from human lips”. No greater eulogy could have been bestowed on Mr. Roosevelt. We quote from his address a few passages which we trust will be appreciated by our readers.

Let those who have kept, let se who have not strive to attain a standard of cultivation and ship, yet let us remember these stand second to certain. There is need of a sound

body; and even more need of a sound mind. But above mind and above body stands character—the sum of those qualities which we mean when we speak of a man's force and courage, of his good faith and sense of honour. * * * * We must ever remember that no keenness or subtleness of intellect, no polish no cleverness, in any way make up for the lack of solid qualities. Self-restraint, self-mastery, common sense, the power of accepting individual responsibility and yet of acting in conjunction with others, courage and resolution—these are the qualities which mark a masterful people. Without them no people can control itself, or save itself from being controlled from the outside.

* * * * Character must show itself in the man's performance both of the duty he owes himself and of the duty he owes the State. The man's foremost duty is owed to himself and his family; and he can do this duty only by earning money, by providing what is essential to material well-being; it is only after this has been done that he can hope to build a higher superstructure on the solid material foundation; it is only after this has been done that he can help in movements for the general well-being. He must pull his own weight first, and only after this can his surplus strength be of use to the general public. * * * Nevertheless, while laying all stress on this point, let us with equal emphasis insist, that this material well-being represents nothing but the foundation, though indispensable, is worthless unless upon it is raised the superstructure of a higher life. That is why I decline to recognise the mere multi-millionaire, the man of mere wealth as an asset of value to any country. If he has earned or uses his wealth in a way that makes him of real benefit, of real use—why, then he does become an asset of worth. * * * The man who, for any cause for which he is himself accountable, has failed to support himself and those for whom he is responsible, ought to feel that he has fallen lamentably short of his prime duty. But the man who, having far surpassed the limit of providing for the wants, of himself and of those depending upon him, piles up a great fortune, for the acquisition or retention of which he returns no corresponding benefit to the nation as a whole, should himself be made to feel, that so far from being a desirable, he is an unworthy citizen of the community; that he is to be neither admired nor envied.”

As to journalists, he says—“The power of the journalist is great, but he is entitled neither to respect nor admiration because of that power unless it is used aright. He can do, and he often does, great good. He can do, and he often does, infinite mischief. All journalists, all writers should bear testimony against

those who deeply discredit it. Offences against taste and morals, which are bad enough in a private citizen, are infinitely worse if made into instruments for debauching the community through a news-paper. Mendacity, slanders sensationalism, inanity, rapid triviality, all are potent factors for the debauchery of the public mind and conscience. The excuse advanced for vicious writing, that the public demands it, can no more be admitted than if it were advanced by the purveyors of food who sell poisonous adulterations.” * * * “If a man's efficiency is not guided and regulated by a moral sense, then the more efficient he is, the worse he is, the more dangerous to the body politic. Courage, intellect, all the masterful qualities, serve but to make a man more evil if they are used merely for that man's own advancement, with brutal indifference to the rights of others.”

ମତ ତା ୧୩ ଉତ୍ତରେ ପେଣ୍ଟ ଦେବା ସପ୍ତା-
ବରେ ଅରବାନର ଏବ ବଜାରର ଉତ୍ତର
କର୍ତ୍ତା ଧ୍ୟେତ କାପ୍ରି ଥିଲ । ଅରବାନ ପ୍ରେତ-
ଦେବୁ ବଜାର ସ୍କ୍ରିପ୍ଟରେ ଉତ୍ତରେ ଏବ ବଜାର ପ୍ରେତ
ଅରବାନ ବର୍ଷା ହୋଇଥିଲ । ବର୍ଷାର ପ-
ସକାପେଣ୍ଟ ଅଧିକ ଯଥାଇଁଥ ମୋରଣ୍ତ
ହୋଇଥିଲ । ମଧ୍ୟଦେଶ ଓ ବିହାର
ପରିର ଜଳ ପାଇଥିଲ ।

—*

ମତ ତା ୧୩, ଉତ୍ତରେ ପେଣ୍ଟ ଦେବା ସପ୍ତା-
ବରେ ଘରଗରେ ପେଣେମେନ ମୁଣ୍ଡ
୧୦୩୭ ଥିଲ ସେ ତାହା ମଧ୍ୟରେ କମ୍ପେଟର ପାଇଁ
ଦାଇଦରବାଦ ୨୩୩ ସ୍କ୍ରିପ୍ଟରେ ୧୯ ମଧ୍ୟ-
ଦେଶ ୨୦ ଏବ ବଜାର ୨୨ ଉତ୍ତରେ ଯେତେବେଳେ
ଏ ସମସ୍ତ ପଦେଶରେ ପୂର୍ବ ସପ୍ରାଦୂର ମୁଣ୍ଡ
ଦଢ଼ିଛି । ମଧ୍ୟର ବଜାରର ମଧ୍ୟରେ
ରବରେ ଥିଲ ବିଦ୍ୟୁତ୍ । ବେଳକ ବୃଦ୍ଧା ଓ
ପଞ୍ଚାବରେ ଦକ୍ଷ ଜାଗ ଦେଖାଯାଇ । ପୂର୍ବ
ମତ ସପ୍ରାଦୂର ମୂଲ୍ୟ ୨୧୦ ପତ ଏଥର ୨୨୭
ବିଦ୍ୟୁତ୍ । ଏଥିକ କମ୍ପେଟରର ଅଧିକା ପ୍ରାପନ

—*

ଏ ତାର ଜଗତସ୍ତେଷର ଅଧିକା ପଦ-
ରେକାର୍ଡର ଅଧିକ ମାତ୍ର ତା ୨୩୩
ରକ୍ତରୁ ଥିଲ ଏକର୍ତ୍ତ ରହିବାର ବଜାରରେ
ମେଥ ମନ୍ତ୍ରର ବରାପାତ୍ର । ପେଣ୍ଟରେ ପେଣ୍ଟ
ମାତ୍ର ଦଲର ରେକାର୍ଡର ହୁଅର ପଦମୁଖରେ
ଏ ଅଧିକ ସକାପେଣ୍ଟ ସକାପେଣ୍ଟ ମୋଟିଏ ରେକ-
ାର୍ଡର ପାଇଁ ରହିବା ଅବଧିକା । ଦୂର ଅଧିକ
ଏବ ସୁନାରେ ନ ହୋଇ ରହି ରହି ପ୍ରାଦୂରରେ
ହେବେ କର୍ତ୍ତା ଅନ୍ତର ବଢ଼ିବାର ସମ୍ମନ ।

NOTICE.

WANTED, for the Lady Fraser Girl's School at Baripada, Mourbhanj State, a qualified Head Mistress on Rs 20 per month (rising to Rs 30) with free quarters. Applicants should state age, residence, qualifications and experience and submit copies of testimonials. The selected candidate shall have to join at once. Apply to the undersigned by the 15th September 1910.

Baripada, } S. N. Chakravarti
20-8-1910 } Superintendent of Education
Mourbhanj State.

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଏହାର ସମସ୍ତାଧାରାରେ ଜଣାଇ ଦିଅ-
ଯାଇଥିବେ ଯେ ତୋଷା ଯତ୍ନର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ସବୁ ଖେଳସାର, ଆଃ ପେଣାର, ଭାଗ୍ୟବଳକ୍ଷେ-
ପକ୍ଷ ତାରମୋର ଓ ରତ୍ନାରଣ୍ୟମିଶ୍ରିତ୍ୱାରୁ
ବେମରମାରାଗାରେ ଅବଶ୍ୟକ ହେବେ ।
ଭାର୍ଯ୍ୟଗ୍ରାହିମାନେ ନିଜର ସଂଶୋଧନର ବନ୍ଦୀ
ସହି ନିମ୍ନ ସାଧାରକାରଙ୍କ ନିଜର ସେପ୍ତେମ୍ବର
ତା ୨୦ ରାତ୍ରି ପୂର୍ବରୁ ଅବେଦନପତ୍ର ପଠା-
ଦିଲ୍ଲୀ ରାତ୍ରି । ତା ୨୨୮୧୦ ।

Brahmananda Das
Assistant Settlement Officer
at Hd. quarters

ଉତ୍ତର ଦୀର୍ଘକା ।

Mr. Roosevelt on
Citizenship.

The Ex-President Mr. Theodore Roosevelt delivered a remarkable address at the Sorbonne, Paris, on 23rd April last. A full text of the address has been published in the Hindustan Review, July number. We have not space here to quote the address in *extenso*. It has made an immense impression in Europe and America. One of the leading journals remarks,—“No nobler lesson of Civic duty ever fell from human lips”. No greater eulogy could have been bestowed on Mr. Roosevelt. We cite from his address a few passages which we trust will be appreciated by our readers.

Let those who have kept, let those who have not strive to attain a standard of cultivation and ship, yet let us remember these stand second to certain. There is need of a sound

body; and even more need of a sound mind. But above mind and above body stands character—the sum of those qualities which we mean when we speak of a man's force and courage, of his good faith and sense of honour. * * * * We must ever remember that no keenness or subtleness of intellect, no polish no cleverness, in any way make up for the lack of solid qualities. Self-restraint, self-mastery, common sense, the power of accepting individual responsibility and yet of acting in conjunction with others, courage and resolution—these are the qualities which mark a masterful people. Without them no people can control itself, or save itself from being controlled from the outside.

* * * * Character must show itself in the man's performance both of the duty he owes himself and of the duty he owes the State. The man's foremost duty is owed to himself and his family; and he can do this duty only by earning money, by providing what is essential to material well-being; it is only after this has been done that he can hope to build a higher superstructure on the solid material foundation; it is only after this has been done that he can help in movements for the general well-being. He must pull his own weight first, and only after this can his surplus strength be of use to the general public. * * Nevertheless, while laying all stress on this point, let us with equal emphasis insist, that this material well-being represents nothing but the foundation, though indispensable, is worthless unless upon it is raised the superstructure of a higher life. That is why I decline to recognise the mere multi-millionaire, the man of mere wealth as an asset of value to any country. If he has earned or uses his wealth in a way that makes him of real benefit, of real use—why, then he does become an asset of worth. * * * The man who, for any cause for which he is himself accountable, has failed to support himself and those for whom he is responsible, ought to feel that he has fallen lamentably short of his prime duty. But the man who, having far surpassed the limit of providing for the wants, of himself and of those depending upon him, piles up a great fortune, for the acquisition or retention of which he returns no corresponding benefit to the nation as a whole, should himself be made to feel, that so far from being a desirable, he is an unworthy citizen of the community; that he is to be neither admired nor envied.”

As to journalists, he says—“The power of the journalist is great, but he is entitled neither to respect nor admiration because of that power unless it is used aright. He can do, and he often does, great good. He can do, and he often does, infinite mischief. All journalists, all writers should bear testimony against

those who deeply discredit it. Offences against taste and morals, which are bad enough in a private citizen, are infinitely worse if made into instruments for debauching the community through a news-paper. Mendacity, slanders sensationalism, inanity, rapid triviality, all are potent factors for the debauchery of the public mind and conscience. The excuse advanced for vicious writing, that the public demands it, can no more be admitted than if it were advanced by the purveyors of food who sell poisonous adulterations.” * * * “If a man's efficiency is not guided and regulated by a moral sense, then the more efficient he is, the worse he is, the more dangerous to the body politic. Courage, intellect, all the masterful qualities, serve but to make a man more evil if they are used merely for that man's own advancement, with brutal indifference to the rights of others.”

ଏହା ପା ୮୮ ରମରେ ଧେବା ସପ୍ତା-
ବରେ ଅବସାନର ଏବ ବଜ୍ରାଧାର ଭବସ୍ତୁ
ବର୍ଷା ଧ୍ୟେ କାହାର ଥିଲା । ଅବସାନ୍ ପ୍ରେରଣ-
ଦେବୁ ବନ୍ଦୀର ସ୍ଵତ୍ତ୍ଵପଦେଶ ଦେବିଶୋଭାରେ
ଏବ ବଜ୍ରୀୟ ଧ୍ୟେ ବନ୍ଦୀର କୃତ୍ତି ପୂର୍ବ ବ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମର ବର୍ଷା ଦେଇଥିଲା । ବର୍ଷାର ପ
ସକାପେଣା ଅଧିକ ସାଧାରଣୀ ମୋରଣ୍ମ
ଦୋଧୁଲା । ମଧ୍ୟଦେଶ ଓ ବିହାର
ପ୍ରକର ଜଳ ପାନ୍ ଥିଲା ।

—*

ମା ପା ୧୩, ରମରେ ଧେବା ସପ୍ତା-
ବରେ ଶାରଗରେ ଧେବେମସ୍ତ୍ର ମୁଣ୍ଡ
୧୦୩୭ ଥିଲା ଯେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଦେଶ ମୁଣ୍ଡ
କାନ୍ଦିବାଦ ଗାଁ ମୁକୁଟଦେଶ ମୁଣ୍ଡ ମଧ୍ୟପଦେଶ
ମୁଣ୍ଡ ଏବ କଙ୍କା ୨୨ ଉତ୍ତିଶ୍ଚୟେମ୍ବାର୍ଯ୍ୟ ।
ଏ ସମସ୍ତ ପଦେଶରେ ପୂର୍ବ ସପ୍ରାବ୍ରତ ମୁଣ୍ଡ
କଢିଅଛି । ମୁଣ୍ଡର ବନ୍ଦୀରାଳା ଓ ମଧ୍ୟରେ
ରଗରେ ଅଳ କଢିଅଛି । ଦେବଲ ବୃଦ୍ଧାରେ
ଅନ୍ତରେ ଦର୍ଶି କାନ୍ଦି ଦେବଗାନ୍ । ସବୁ
ଏହା ସପ୍ରାବ୍ରତ ମୁଣ୍ଡ ୨୧୦ ପର ଏଥର ମୁଣ୍ଡ
ବଢିଅଛି । ଏକିବ କମେ ବଢିବାର ଅଶବ୍ଦା କୃତ୍ତି

—*

ଏ କମେ କିଳାହସିଂହପରର ଅଧିକା ସବୁ
ରେକଞ୍ଜ୍ଞାର ଅଧିକ ମନ ଲୁହର ମାତ୍ର ତା ୨୩
ମଧ୍ୟରୁ ଅର ଏକର୍ତ୍ତ ରହିବାର ବଜ୍ରମର୍ତ୍ତ-
ମେଶ ମନ୍ତ୍ରର ବନ୍ଦୀରାଗ୍ରହଣ । ସେଠାରେ ଧେବ-
ସକାପେଣା ଦଲର ରେକଞ୍ଜ୍ଞାର କୁଆର ରଦ୍ଦିରେ
ଏ ଅଳି ବକ୍ଷାରେ ସବୁଦା ମୋଟିଏ ରେକ-
ଞ୍ଜ୍ଞାର ବନ୍ଦୀରା ଅବଶ୍ୟକ । ଦୂର ଅଧିକ
ଏବ ପ୍ରକର କ ହୋଇ କିମ୍ବା ପ୍ରାକରେ
ଦେବେ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ତର କଢିବା ସମ୍ବନ୍ଧ ।

